

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2003-2004

13 februari 2004

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	1593
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1603
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1606
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie	1608
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	1625
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1648
Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	1656
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1667
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	1671
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	1672
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	1690
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1693
Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	1697
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1698
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	1699
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	1701

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 1716

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 23
van 12 december 2003
van de heer BOUDEWIJN LALOO**

Verkiezingen 2004 – Vlamingen in het buitenland

Tijdens de voorbije federale verkiezingen liep er naar verluidt het een en ander mis bij de oproeping van Belgen die in Zeeland wonen. Het was de bedoeling dat de consulaire posten de Belgen in Zeeland zouden verwittigen dat ze moesten stemmen, waarbij ze onder andere volgende mogelijkheden kregen : persoonlijk stemmen, bij volmacht stemmen of per briefwisseling. Het antwoordformulier diende te worden teruggestuurd naar de consulaire posten, die deze informatie dienden door te sturen naar de gemeenten, die dan de oproepingsbrief moesten opmaken.

Nu bleek dat verschillende Belgen die in Zeeland wonen, onder andere in Sluis, Retranchement, geen formulieren ontvingen om hun aanvraag te doen om te stemmen. Volgens het consulaat was dit te wijten aan computerproblemen. Men heeft beloofd dit probleem op te lossen tegen de volgende verkiezingen, namelijk de Vlaamse verkiezingen in 2004.

1. Is de minister-president op de hoogte van deze problemen ?
2. Rees het probleem enkel in Zeeland of is hij op de hoogte van andere locaties waar Belgen evenmin werden uitgenodigd om te stemmen ?
3. Wordt reeds nagegaan of deze problemen zich opnieuw kunnen voordoen, dan wel inmiddels werden opgelost ?

Welke maatregelen werden terzake eventueel genomen ?

Antwoord

1. Ik ben hiervan op de hoogte. Het ging – zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraagstelling aangeeft – inderdaad om informaticaproblemen, die aanleiding gaven tot een niet volledig geslaagde harmonisering van de adressenbestanden.
2. Dit probleem rees inderdaad enkel in Zeeland, namelijk vooral in de gemeente Terneuzen, waar een aantal personen de nodige formulieren niet ontvingen.

Het probleem had een louter technisch karakter. Dat de algehele basiskwaliteit van de gebruikte adressenbestanden voor deze toch vrij omvangrijke mailing van 20.000 adressen fundamenteel goed is, blijkt onder meer uit het feit dat slechts een tiental brieven teruggestuurd moesten worden naar afzender.

In globo kan men ook terugkijken op een succesvolle operatie : van de 20.146 potentiële kiezers hebben in Nederland 10.831 Belgen effectief een stem uitgebracht.

3. De verkiezingsoperatie in Nederland, en ook in andere landen, werd mee in goede banen geleid door de zogenaamde ere-consuls. Dit zijn private personen die geheel belangeloos deze dienstverlening verzorgen voor België. Hun inzet wordt in deze in grote mate op prijs gesteld en hun bijdrage tot het algehele welslagen van deze verkiezingsoperatie was zeer belangrijk.

Wat Zeeland betreft, werden de gerezen problemen inmiddels grondig in kaart gebracht. Op dit ogenblik vindt nog een laatste actualisering van de gegevens plaats, zodat de harmonisering voor de aanstaande Europese verkiezingen correct kan verlopen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekend is, bepaalt de huidige Belgische wetgeving dat Belgen in het buitenland enkel kunnen deelnemen aan de verkiezingen voor het federale parlement en dat Belgen die wonen in de Europese Unie een stem kunnen uitbrengen op een Europese kieslijst in het land van hun woonplaats of op een Europese kieslijst in België. De federale wetgeving biedt op dit ogenblik geen mogelijkheid om Belgen in het buitenland een stem te laten uitbrengen op kieslijsten voor gemeenteraads- en provincieraadsverkiezingen en evenmin op kieslijsten voor de deelstaatarlamenten.

Vraag nr. 24
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Overheidscampagnes – Evaluatie

De Vlaamse overheid lanceert vaak projecten, zowel tijdelijke als continue. Deze projecten moeten voornamelijk mensen informeren en sensibiliseren, denken we maar aan Kleurrijk Vlaanderen of de Dopinglijn.

1. Hoeveel en welke projecten lopen er momenteel ?
2. Hoeveel en welke projecten werden sinds 1999 gelanceerd ?

Welke projecten werden reeds stopgezet en waarom ?

3. Met welk doel werd elk van deze projecten opgestart ?
4. Werden of worden deze projecten geëvalueerd ?

Zo ja, hoe en op welke criteria steunt de beoordeling ?

5. Welk budget werd voor deze projecten telkens in de begroting vrijgemaakt ?

En hoeveel bedroegen de werkelijke kosten ?

6. In welke mate wordt voor dergelijke projecten een beroep gedaan op externe bureaus ?
7. Zijn er reeds nieuwe projecten gepland ? Zo ja, welke ?
8. Wanneer wordt beslist om een dergelijke campagne op te starten ? Welke criteria worden hiervoor gehanteerd ?

Antwoord

Onder de term "project" wordt verstaan een initiatief, hetzij tijdelijk, hetzij continu, dat een welomschreven doel voor ogen heeft en waarvoor expliciet een projectleider en projectmedewerkers werden aangesteld.

1. Momenteel lopen er twee afzonderlijke projecten die onder de bevoegdheid van de minister-president ressorteren, namelijk Kleurrijk Vlaanderen en de Vlaamse Infolijn.

2. Deze twee projecten werden respectievelijk gelanceerd in 1999 wat de Vlaamse Infolijn betreft, en in 2001 wat Kleurrijk Vlaanderen betreft. Geen van deze twee projecten werd inmiddels stopgezet.

- 3.1 Met het project Kleurrijk Vlaanderen wil de Vlaamse regering het langetermijndenken in Vlaanderen stimuleren.

Daarom worden alle inwoners van Vlaanderen uitgenodigd om mee te debatteren over de uitdagingen waarvoor Vlaanderen de komende twintig jaar zal worden gesteld op diverse maatschappelijke vlakken, die zijn gebundeld in veertien thema's : zorg, democratie, ruimtelijke ordening, ondernemen, werken, mobiliteit, cultuur en samenleving, innovatie, sport, Vlaanderen in de wereld, klantvriendelijke overheid, levenslang leren, milieu en toekomstdenken.

De uitdagingen waarvoor Vlaanderen zal staan, zijn in 2001 uitgebreid besproken tijdens de Vlaamse Conferenties. Samen met de Vlaamse regering verklaarden de sociale partners en de natuur- en milieuverenigingen zich akkoord met 21 doelstellingen voor de 21ste eeuw, die tegen 2010 verwezenlijkt moeten zijn. Deze doelstellingen vormen samen het Pact van Vilvoorde, dat ondertekend werd op 22 november 2001.

Het maatschappelijke toekomstdebat moet worden gezien als een instrument om tot een betere besluitvorming te komen voor integratie van het langetermijnperspectief. De debatten zijn volop aan de gang tijdens live evenementen en op de website van Kleurrijk Vlaanderen, www.kleurrijkvlaanderen.be. Naast de online discussiefora worden ook geregeld publieke debatten georganiseerd en acties die het toekomstdenken moeten aanwakkeren.

- 3.2 De Vlaamse Infolijn is het contactcentrum van de Vlaamse overheid waar alle burgers via telefoon, brief, fax, e-mail en webchat terecht kunnen voor vragen inzake de Vlaamse overheid.

Als centraal aanspreekpunt heeft de Vlaamse Infolijn tot doel de organisatie van de Vlaamse overheid transparanter en toegankelijker te maken voor burgers.

De Vlaamse Infolijn werd in 1999 opgericht binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met als doelstellingen :

- het verstrekken van overheidsinformatie op een directe, snelle en toegankelijke manier aan de Vlaamse burgers ;
- het ondersteunen van de diensten binnen de Vlaamse overheid m.b.t. hun voorlichting aan de burger ;
- het systematisch detecteren van de informatiebehoefte van het publiek en het optreden als signaalfunctie voor het beleid van de Vlaamse overheid ;
- het ontsluiten van informatie op een gestructureerde wijze afgestemd op de vraagzijde.

4.1 Het project Kleurrijk Vlaanderen wordt nauwgezet opgevolgd vanuit enerzijds de administratie en anderzijds de regering.

Op tweewekelijkse coördinatievergaderingen met de directeur-generaal van de administratie Kanselarij & Voorlichting, de betrokken raadgevers van mijn kabinet en de projectleiding worden de meetgegevens besproken.

Voorbeelden van meetgegevens zijn onder andere de 360.000 clicks per week op de site (met een uitschieter van 800.000 in de week van 8 tot 14 december).

Ook het aantal reacties per thema wordt bijgehouden. Blikvangers zijn in deze de thema's mobiliteit (met 2.376 reacties) en werken (met 2.123 reacties).

4.2 Ook de Vlaamse Infolijn wordt op regelmatige basis geëvalueerd, enerzijds op basis van de service levels, een klantenbevraging en een kwaliteitsonderzoek (mystery calls). De criteria en de resultaten van deze metingen worden jaarlijks gepubliceerd in een jaarverslag, dat wordt verspreid naar onder andere alle Vlaamse parlementsleden.

Anderzijds werd bij de Vlaamse Infolijn in het kader van kwaliteitsconferenties in de publieke sector al tweemaal een onafhankelijke audit uitgevoerd. In 2002, na een externe audit, ontving de Vlaamse Infolijn de zilveren Contact Center Award uitgereikt door de Belgische afdeling van het Institute for International Research (IIR). Die prijs belooft klantencontactcentra voor hun efficiëntie, hun innoverend vermogen en de globale kwaliteit van de dienstverlening.

5.1 In de begroting werden volgende budgetten inzake communicatie opgenomen voor het project Kleurrijk Vlaanderen (vanaf 2002 op programma 11.2, basisallocatie 12.14) :

- 2001 : 2.717.321 euro (voor 99,93 % gerealiseerd) ;
- 2002 : 1.714.000 euro (voor 57,91 % gerealiseerd) ;
- 2003 : 946.000 euro (voor 77,51 % gerealiseerd).

5.2 Het budget dat jaarlijks wordt vrijgemaakt voor de Vlaamse Infolijn is sinds 2003 opgenomen op programma 99.11, basisallocatie 12.18. Voordien was het budget voor de Vlaamse Infolijn terug te vinden op programma 11.2, basisallocatie 12.17.

In de begroting werden volgende budgetten opgenomen voor het project van de Vlaamse Infolijn :

- 1998 : 1.115.521 euro (voor 98 % gerealiseerd) ;
- 1999 : 1.249.383 euro (voor 95 % gerealiseerd) ;
- 2000 : 1.779.876 euro (voor 99,88 % gerealiseerd) ;
- 2001 : 2.850.776 euro (voor 100 % gerealiseerd) ;
- 2002 : 3.611.000 euro (voor 100 % gerealiseerd) ;
- 2003 : 3.896.000 euro (voor 100 % gerealiseerd).

6.1 In verband met Kleurrijk Vlaanderen worden samenwerkingsverbanden met externe bureaus afgesloten indien de kennis of expertise binnen het projectteam en/of het ministerie niet aanwezig is of om uiteenlopende redenen niet kan worden aangesproken.

Onder andere volgende externe bureaus werden in het kader van Kleurrijk Vlaanderen aangevraagd : LDV/Bates (advertentiecampagne above the line), I-Gov/I-Merge (on line communicatie – content driven databasesysteem – e-flashes), Kunstmaan (direct mail expertise).

Alle contracten vallen onder de strikte normering van de wetgeving rond overheidsopdrachten.

- 6.2 Ter voorbereiding van het project van de Vlaamse Infolijn werd in februari 1997 een informele nota opgesteld om de Vlaamse overheid voor de burger doorzichtiger en toegankelijker te maken en de telefonische dienstverlening te verbeteren. Regering en topmanagement reageerden positief en lieten door een extern bureau een voorstudie uitvoeren om een stevig doortimmerde ontwerpnota voor te leggen. Die kreeg in juli 1997 groen licht van de regering.

Het opstarten van een callcenter voor een zo heterogene organisatie als de Vlaamse overheid was zeer complex en moest behoorlijk worden voorbereid. Daarom besliste de Vlaamse regering een haalbaarheidsonderzoek te laten uitvoeren door een extern bureau. De resultaten werden in mei 1998 voorgelegd. Op basis daarvan besliste de Vlaamse regering om de telefoonbeantwoording zelf – de zogenaamde frontoffice – uit te besteden aan een gespecialiseerd callcenter.

Voor de bekendmaking van de Vlaamse Infolijn bij de Vlaamse bevolking werd in 1999 een beroep gedaan op een extern communicatiebureau.

7. Heden worden geen nieuwe initiatieven gepland inzake op te starten projecten.
8. Bij de start van een bepaald project is het veelal noodzakelijk de Vlaamse bevolking hiervan op de hoogte te brengen. De redenen hiervoor kunnen velerlei zijn, onder andere omdat er een beroep wordt gedaan op de inbreng van de burger, zoals het geval is bij Kleurrijk Vlaanderen.

Aan de andere kant kan een loutere informatiecampagne aangewezen zijn, met als voornaamste bedoeling de bevolking te informeren over het bestaan en de dienstverlening van een bepaald project. Dit was onder meer het geval bij de Vlaamse Infolijn, die als laagdrempelig informatiecentrum aan de Vlaamse burger wordt aangeboden.

**Vraag nr. 26
van 16 december 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Publiciteitscampagnes – Betaling

Uit de nieuwsberichtgeving blijkt dat de federale overheid momenteel bijna een volledig jaar achterstaat met de betaling van publiciteitscampagnes.

1. Welk budget spendeerde de Vlaamse overheid dit jaar aan publiciteitscampagnes in de Vlaamse geschreven media en welk aan nationale en internationale campagnes ?
2. Hoeveel publiciteitscampagnes zijn momenteel – half december 2003 – nog onbetaald ?

Hoeveel van deze openstaande facturen zijn reeds vervallen, wanneer men dertig dagen na publicatie als betalingstermijn beschouwt ?

Om welk bedrag gaat dit ?

3. Welke criteria worden gehanteerd voor de betalingsvolgorde van publiciteitscampagnes ?
4. Wat is de gemiddelde termijn tussen de verschijning van een publiciteitsadvertentie en de uiteindelijke betaling van de betrokken factuur ?
5. Via welke reclameregies wordt publiciteit gevoerd voor Vlaanderen en Vlaamse projecten in de Vlaamse geschreven media ? Op welke manier zijn deze gecontracteerd ? Gebeurt dit op éénmalige basis of betreft dit jaarcontracten ?

Antwoord

1. In 2003 spendeerde de Vlaamse overheid in totaal 10.039.367,58 euro (incl. BTW) aan publiciteitscampagnes in de Vlaamse geschreven media.

Uitgesplitst komt dit neer op 5.242.807,40 euro bij de Vlaamse Dagbladpers (kranten), 1.689.816,22 euro bij Febelma (magazines) en 3.106.743,96 euro bij Media-PP (periodieke pers).

Voorzover bekend, werden in 2003 geen media-bestedingen gedaan bij internationale media.

2. Hierop kan geen antwoord worden gegeven voor de volledige Vlaamse overheid, aangezien de reservatie van de mediaruimte wel gebeurt via de informatieambtenaar, de betaling echter niet. Zodra door een bepaald departement mediaruimte wordt gereserveerd via de informatieambtenaar en de campagne is afgelopen, worden facturen rechtstreeks naar het bestellende departement gestuurd, dat zelfstandig instaat voor de betaling, zonder tussenkomst van de informatieambtenaar. Met betrekking tot de mediabestedingen van de Vlaamse openbare instellingen en de Vlaamse wetenschappelijke instellingen wordt terzake verwezen naar de bevoegde ministers.

Wat de onder de minister-president ressorterende bestellingen van mediaruimte betreft, kan worden gesteld dat begin januari 2004 alle ingediende facturen werden betaald, namelijk :

- de campagne voor de Vlaanderendag werd volledig betaald ;
 - de campagne rond Periodieke Beleidscommunicatie werd volledig betaald ;
 - de campagne rond Vlaamse Dienstverlening (doelgroepencommunicatie) werd betaald voor dat deel van de campagne dat al werd gepubliceerd. Deze campagne loopt immers nog tot en met april 2004 ;
 - de campagne voor de Dag van de Technologie werd volledig betaald ;
 - de campagne rond Kleurrijk Vlaanderen werd betaald voor dat deel van de campagne dat al werd gepubliceerd ;
 - de campagne rond Wetsmatiging werd nog niet betaald, aangezien er nog geen facturen werden ingediend omdat de campagne nog niet is afgelopen.
3. Als criterium bij de betalingsvolgorde van publiciteitscampagnes geldt de datum waarop de factuur werd ontvangen door de administratie.
- De facturen die eerst werden ontvangen, worden eerst betaald.
4. Opnieuw hangt terzake veel af van het moment waarop de administratie de facturen ontvangt.

Gemiddeld genomen, worden goedgekeurde en in het boekhoudkundig systeem ingevoerde facturen betaald binnen 45 dagen.

5. Op 25 april 2003 hernieuwde de Vlaamse regering het protocol met de geschrevenperssector.

Deze sector werd vertegenwoordigd door de Vlaamse Dagbladpers (VDP), met als voorzitter Felix Porters, de Federatie van Belgische Magazines (Febelma), met als voorzitter Patrick De Borchgrave, de Unie van Uitgevers van de Periodieke Pers, met als voorzitter Steven Van der Rijt, en de Vereniging der Uitgevers van de Katholieke Periodieke Pers (VUKPP), met als secretaris Ronny Lannoo.

Dankzij dit protocol kan de hele Vlaamse overheid (regering, ministerie, instellingen, fondsen, Vlaams Parlement en Vlaamse Gemeenschapscommissie) exclusieve kortingen genieten bij de media-aankoop. De mediaruimte wordt rechtstreeks ingekocht bij de federaties van de geschreven pers, zoals boven opgesomd.

Het protocol biedt de garantie dat de Vlaamse overheid nergens anders goedkoper mediaruimte kan inkopen, wat de meest adequate aanwending van overheidsmiddelen impliceert. Verder bepaalt het protocol dat de federaties aan de Vlaamse overheid een aantal diensten aanbieden zonder dat daarvoor kosten worden aangerekend, bijvoorbeeld het coördineren van de reservaties of het verzorgen van de gravure in alle juiste formaten.

De belangrijkste aanpassingen van dit protocol, ten opzichte van het vorige, waren dat de Vlaamse overheid grotere kortingspercentages krijgt en dat de betalingstermijn werd opgetrokken van 30 naar 60 dagen.

De overeenkomst werd aangegaan voor een duur van drie jaar, ingaand op 1 januari 2003 en eindigend op 31 december 2005.

De uiteindelijke aankoop van mediaruimte bij Printmedia gebeurt op grond van artikel 17, §2, 1°, a van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten.

Vraag nr. 29
van 19 december 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Overheidsdiensten gewest/gemeenschap – Interne controle

Gelet op het algemene karakter van de behandelde problematiek en de betrokkenheid van alle Vlaamse overheidsdiensten, onder de bevoegdheid van de respectieve leden van de Vlaamse regering, wordt deze schriftelijke vraag dan ook aan de minister-president gericht.

Interne benchmarking met het federale niveau is terzake vooreerst aangewezen. Immers, naar aanleiding van de blunders bij de bouw van gerechtshoven en de overtrokken vergoedingen van ontwerpers, stelde het Rekenhof vast dat de federale Regie der Gebouwen ernstig heeft geblunderd en dat – en dit is het belangrijkste – er van interne controle op de werking van de overheidsdiensten hoegenaamd geen sprake is.

De interne controle die elke federale overheidsdienst (FOD) moet organiseren, staat nog nergens. Geen enkele dienst heeft reeds een interne auditcel opgericht, terwijl dit op federaal niveau tegen uiterlijk mei 2004 overal het geval zou moeten zijn. Het is de bedoeling dat deze cellen het Rekenhof in de voorafgaande controle op overheidsuitgaven vervangen. Het Rekenhof zou dan alleen nog controles achteraf uitvoeren. De realiteit is echter anders en zelfs de federale Kamervoorzitter wil daarom de voorafgaande controle door het Rekenhof voorlopig nog niet afschaffen. Zeer terecht klaagt hij ook over het toenemend aantal organen die met belastinggeld werken, maar waar het Rekenhof geen of zeer weinig controle op heeft. De vraag rijst waarom instellingen die met overheidsgeld worden gefinancierd, niet of onvoldoende worden gecontroleerd.

Naar analogie daarvan zou zich hetzelfde kunnen voordoen m.b.t. de overheidsdiensten van het Vlaams Gewest en/of de Vlaamse Gemeenschap. Idem wat allerhande instellingen en organen betreft die met Vlaams overheidsgeld worden gefinancierd, maar van ernstige controle verstoken blijven.

Gelet op de richtlijnen van het Stabiliteitspact, waardoor onder meer de begrotingen van een belangrijke reeks instellingen in de Vlaamse begroting moeten worden geconsolideerd, is het uitermate belangrijk te weten hoe de controle op deze onrechtstreekse uitgaven verloopt. Het zou dan ook

goed zijn, mocht hieromtrent de nodige klaarheid en duidelijkheid worden gecreëerd.

1. Bestaat er binnen de Vlaamse overheid een beleid van interne controle naar analogie van wat voor het federale niveau werd beslist (weze het dat het blijkbaar mislukt) ?
2. Werken de Vlaamse overheidsdiensten met interne controle in de zin van onafhankelijke interne auditcellen ?
3. Hoe gebeurt de controlerapportering van de diverse administraties naar de Vlaamse regering ?
4. Dient het Rekenhof op het Vlaamse niveau nog voorafgaande controles uit te voeren ? Is het de bedoeling dat dit ook in Vlaanderen op termijn slechts om controles achteraf zou gaan ?
5. Bestaat er ook op het Vlaamse niveau een controleprobleem m.b.t. organen en instellingen die met openbare middelen werken en/of worden gefinancierd ?
6. Hoe gebeurt in Vlaanderen de controle (vooraf en achteraf) van deze organen en instellingen en wat gebeurt er met de resultaten van de respectieve controles ?

Antwoord

Entiteit Interne Audit en Auditcomité

Huidige toestand

Reeds in 2000 werd een entiteit Interne Audit in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap opgericht (cfr. besluit van de Vlaamse regering van 8 september 2000 betreffende de oprichting en de werking van de entiteit Interne Audit in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap; artikelen 25 tot en met 28 decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen).

Deze entiteit is belast met de uitvoering van financiële, overeenstemmings- en operationele audits, alsmede administratieve onderzoeken. Het werkterrein van de Interne Audit van de Vlaamse Gemeenschap bestaat uit het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap inclusief de diensten met afzonderlijk beheer, de Vlaamse wetenschappelijke instellingen (5) en de Vlaamse openbare instellingen type A, B en sui generis (52) uitgezonderd het Gemeenschapsonderwijs. De privaatrechtelijke instellingen behoren niet tot het werkterrein.

De hoofdpdracht van de interne-auditdienst bestaat erin de aangepastheid en doeltreffendheid van de bestaande interne controlesystemen te evalueren en aanbevelingen tot verbetering te formuleren. De verantwoordelijkheid voor de uitbouw en het aanpassen van het interne controlesysteem berust bij het management.

Onafhankelijkheid en objectiviteit zijn basisvoorwaarden voor de degelijke werking van de interne-auditdienst. Daarvoor werd de entiteit voldoende hoog en los van de andere entiteiten in de organisatie geplaatst, bij de Vlaamse regering. Om dezelfde reden werd bij de Interne Audit een Auditcomité opgericht, dat bestaat uit twee leden van de Vlaamse regering, de voorzitter van het college van secretarissen-generaal en vier onafhankelijke deskundigen. De voorzitter van het Auditcomité wordt door de Vlaamse regering aangewezen uit de onafhankelijke deskundigen.

Dit Auditcomité heeft zijn installatievergadering gehouden op 8 juni 2001.

De entiteit Interne Audit is sinds september 2001 operationeel en telt nu twintig personeelsleden (een hoofd Interne Audit, 3 managerauditoren, 14 auditoren, 2 ondersteuners).

Rapportering over individuele audits gebeurt door de entiteit Interne Audit aan de ambtelijke hiërarchie van de geauditeerde entiteit, aan de betrokken minister(s) en aan het Auditcomité. Algemene rapportering over werkzaamheden en bevindingen gebeurt aan het Auditcomité. Dat Auditcomité adviseert de Vlaamse regering, bezorgt systematisch de notulen van zijn vergaderingen aan de regering en stelt jaarlijks verslag op ten behoeve van de Vlaamse regering.

Daarnaast werden bij bepaalde VOI's interne-auditafdelingen opgericht.

Beter Bestuurlijk Beleid (BBB)

In de toekomstige organisatie van de Vlaamse administratie wordt de interne-auditfunctie geregeld in het kaderdecreet bestuurlijk beleid (BB) van 18 juli 2003.

Artikel 34, § 1 van dit decreet bepaalt dat de entiteit Interne Audit bevoegd is voor de uitvoering van auditopdrachten en administratieve onderzoeken bij de departementen, intern verzelfstandigde agentschappen (IVA) en publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen (EVA). In uitvoering van deze bepaling zal de

Vlaamse regering de Interne Audit van de Vlaamse administratie oprichten als intern verzelfstandigd agentschap met een bijzonder statuut.

De entiteit Interne Audit staat het management en de andere personeelsleden bij in het zich doeltreffend kwijten van hun verantwoordelijkheden. Met dit doel voorziet deze entiteit hen van analyses, evaluaties, aanbevelingen, advies en informatie omtrent de onderzochte bedrijfsprocessen en activiteiten, en in het bijzonder m.b.t. het systeem van interne controle. De hoofdpdracht van de entiteit Interne Audit bestaat erin de aangepastheid en doeltreffendheid van de systemen van interne controle te evalueren, hierover te rapporteren en eventueel aanbevelingen tot verbetering te formuleren. Interne controle is een wezenlijke taakstelling van de hoofden van agentschappen en departementen.

Om deze opdracht in te vullen, voert de entiteit audits uit. Daarnaast kan de entiteit Interne Audit belast worden met het instellen van een administratief onderzoek, bijvoorbeeld in geval van indicaties van mogelijke onregelmatigheden.

Deze regeling moet worden gezien binnen het geheel van regelingen in het kaderdecreet bestuurlijk beleid en het (ontwerp)comptabiliteitsdecreet die voorzien in responsabilisering met verantwoording (voor management, raad van bestuur, ...), sturing, opvolging en evaluatie op resultaat en doelmatigheid via beheersovereenkomsten, managementafspraken en rapportering, veralgemeende interne controle en externe controle door het Rekenhof.

De op te richten privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen behoren niet tot het werkterrein van de entiteit Interne Audit. Dit zijn : de VZW De Rand, de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV), de Limburgse Reconversiematschappij (LRM), de Vlaamse Participatiemaatschappij (VPM), de NV Werkholding, het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing en de NV Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Woonkrediet. Uitgesloten van het werkterrein zijn tevens alle vennootschappen, instellingen, VZW's,... die onder toezicht staan van de Vlaamse administratie (bijvoorbeeld de socialehuisvestingsmaatschappijen, de gemeenten, de OCMW's, ...) of via openbare middelen gefinancierd worden, maar niet tot één van de categorieën behoren zoals vermeld in artikel 34 van het kaderdecreet BB.

Ook de entiteiten die buiten het BBB-project gehouden worden, behoren bijgevolg niet (langer) tot het werkterrein van de Interne Audit. Het betreft

onder andere het UZ Gent, het Gemeenschapsonderwijs, het Vlaams Commissariaat voor de Media (*UZ : Universitair Ziekenhuis – red.*).

De evaluatie van het interne controlesysteem van dergelijke entiteiten dient te gebeuren door anderen. Hetzij via een eigen interne-auditfunctie, externe audit door het Rekenhof of door een onafhankelijk bureau.

Ook de Inspectie van Financiën is gemachtigd om bijzondere audits bij door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde instellingen uit te voeren. Deze bevoegdheid is geregeld in artikel 25 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 2001 houdende regeling van de begrotingscontrole en -opmaak.

Interne controle

De interne controle binnen de departementen, de Vlaamse openbare instellingen en de Vlaamse wetenschappelijke instellingen is op dit ogenblik nog vaak op een klassieke administratieve leest geschoeid, en voor verbetering vatbaar.

Er worden een aantal acties ondernomen om de interne controlesystemen in alle entiteiten verder uit te bouwen.

- a) Sinds 2002 loopt er binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een vormingsprogramma Interne Controle, van telkens twee dagen, waaraan totnogtoe 66 ambtenaren deelgenomen hebben.
- b) De entiteit Interne Audit legt, op dit ogenblik, de laatste hand aan een leidraad Interne Controle ten behoeve van het lijnmanagement van de Vlaamse administratie. Deze leidraad is gebaseerd op internationaal aanvaarde modellen voor risicobeheersing, en biedt aan het management van elke entiteit een praktijkgerichte gids voor het opbouwen van een deugdelijke interne controleomgeving voor zijn entiteit.
- c) Bij de sectorale invulling van de dertien beleidsdomeinen in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid zal bijzondere aandacht besteed worden aan de proactieve organisatie van de beheerscontrole op het niveau van elk beleidsdomein en op het niveau van entiteiten. Deze beheerscontrole wordt ingesteld binnen de staf van de leidend ambtenaren en heeft – bijvoorbeeld op het niveau van een beleidsdomein – volgende opdrachten :

- advisering en beheer van beheersovereenkomsten, ter ondersteuning van de minister ;
- beheer van de begroting (consolidatie, kwaliteitsbewaking, bewaken samenhang middelen en taken) ;
- beheer management accounting ;
- risicomangement voor het beleidsdomein ;
- ankerpunt naar Financiën en Begroting.

Revisoraat

Naast voormelde controlevormen zal door het Vlaams comptabiliteitsdecreet een "financiële controle en certificering" ingevoerd worden. Deze opdracht is vergelijkbaar met die van een bedrijfsrevisoraat zoals dat momenteel reeds bestaat bij de private vennootschappen maar ook bij een aantal openbare instellingen, hetzij op grond van artikel 13 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, hetzij op basis van het aan de instelling toegekende statuut (van bijvoorbeeld een NV), hetzij op basis van een beslissing hiertoe van de raad van bestuur van de instelling.

Deze controle is gericht op de certificering van de financiële jaarrekening voordat die door de Vlaamse regering aan het Rekenhof wordt voorgelegd en ter goedkeuring bij het Vlaams Parlement wordt ingediend. Ze dient in het bijzonder de correctheid en volledigheid ervan na te gaan. Dit zal gebeuren enerzijds door de interne controleprocedures zelf te evalueren, en anderzijds via steekproeven op financiële dossiers.

Aangezien ook hier, net als bij interne audit, onafhankelijkheid en objectiviteit belangrijke criteria zijn, wordt ervoor geopteerd om de financiële controle onder te brengen in een afzonderlijke dienst onder het toezicht van de minister die bevoegd is voor Financiën en Begroting.

De financiële controle moet ondervangen dat een eventueel falen van de interne controle zou leiden tot onjuiste rekeningen, maar treedt niet in de plaats van de interne controle : ze zal bijvoorbeeld zelf geen correcties uitvoeren van eventueel vastgestelde fouten, maar hiertoe opdracht geven aan het lijnmanagement. Op die manier wordt voorkomen dat de departementen, IVA's en publiekrechtelijk vormgegeven EVA's, die instaan voor de interne controle, hun verantwoordelijkheid zouden afwentelen op een volgende controle-instantie.

De financiële controle is, als jaarlijks weerkerend toezicht op de correctheid van de rekeningen, verschillend van de interne audit, die gericht is op het uitbrengen van aanbevelingen ter verbetering van de interne controle en dit doet volgens een grotere periodieke spreiding.

De financiële controle zal in de plaats komen van een aantal momenteel bestaande toezichtsvormen, met name :

- de controleurs van de vastleggingen bij de diensten van algemeen bestuur, waarvan de controlefunctie grotendeels kan worden overgenomen door een geïnformatiseerd systeem ;
- de toezichtsambtenaren op de rekenplichtigen die, vermits ze toch een onderdeel vormen van de werkingsprocessen, net als de andere functies onder de generieke controlesystemen vallen ;
- de regeringscommissarissen bij de openbare instellingen ;
- de thans bestaande commissarissen en bedrijfsrevisoren bij de openbare instellingen : deze functie wordt eigenlijk niet opgeheven maar uitgebreid en tegelijk ondergebracht in een afzonderlijke dienst.

Het Rekenhof

In uitvoering van artikel 50, § 2 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten heeft de federale overheid op 16 mei 2003 de wet goedgekeurd tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof, kortweg de "Algemene Bepalingenwet" genoemd.

Alhoewel deze wet in principe in werking trad op 1 januari 2004, werd in de wet zelf reeds de mogelijkheid opgenomen om die datum uit te stellen tot uiterlijk 1 januari 2007. De Vlaamse regering heeft op 19 december 2003 beslist om van deze mogelijkheid gebruik te maken en uitstel te vragen tot 1 januari 2007, onder meer omdat het in artikel 5 van de Algemene Bepalingenwet vermelde koninklijk besluit dat het verplicht te volgen boekhoudplan met de aanrekenings- en waarderingsregels vaststelt, nog niet is goedgekeurd en het normatief kader daardoor nog onvolledig uitgetekend is op federaal niveau, en tevens omdat er ook langs Vlaamse zijde nog heel wat voorbereidend werk geleverd moet worden, zoals de goedkeuring van

het comptabiliteitsdecreet, de uitwerking van uitvoeringsbesluiten en de aanpassing van de informaticasystemen.

Zolang de wet van 16 januari 2003 nog niet in werking is getreden, kan worden teruggevallen op de overgangsregeling waarin voorzien werd in artikel 71, § 1 en § 3 van de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989, en waardoor de bestaande wetgevingen op de rijkscomptabiliteit en op de organisatie van de controle door het Rekenhof van kracht blijven. Wat de controle door het Rekenhof betreft, betekent dit dat deze nog steeds gebeurt :

- voor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zelf overeenkomstig de wet van 27 april 1978 tot invoering van de Nederlandse tekst en tot aanpassing van de Franse tekst van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof ;
- en voor de Vlaamse openbare instellingen overeenkomstig de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Het Rekenhof dient dus nog steeds zijn voorafgaand visum te verlenen voor betalingen die worden uitgevoerd door de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alhoewel ook hierop heel wat wettelijk of decretaal geregelde uitzonderingen voorkomen. Zo is er geen voorafgaand visum vereist voor :

- vaste uitgaven zoals wedden ;
- talrijke voorschotten op subsidies en op investeringstoelagen, dit op basis van jaarlijks in de begrotingen ingeschreven bepalingen ;
- betalingen die uitgevoerd worden door rekenplichtigen ten laste van hun verstrekte geldvoorschotten ;
- betalingen die uitgevoerd worden door de diensten met afzonderlijk beheer.

Uiteindelijk is nog slechts ongeveer dertig procent van de uitgaven onderworpen aan het visum van het Rekenhof.

Ook de verrichtingen die uitgevoerd worden door de openbare instellingen zijn door de wet van 16 maart 1954 niet onderworpen aan het voorafgaand visum van het Rekenhof.

In de Algemene Bepalingenwet van 16 mei 2003 die, zoals reeds vermeld, in ieder geval vanaf 1 ja-

nuari 2007 in werking zal treden, is het voorafgaand visum van het Rekenhof niet meer opgenomen. Het feit dat dit niet verplicht wordt gesteld, betekent op zich uiteraard nog niet dat het ook verboden zou zijn : strikt genomen zou kunnen worden beslist om dit visum te behouden voor de Vlaamse Gemeenschap, en zelfs om het uit te breiden tot de Vlaamse openbare instellingen, die in de toekomst zullen opereren als verzelfstandigde agentschappen.

Voor een (her)invoering van het voorafgaand visum van het Rekenhof is echter uitdrukkelijk niet geopteerd in het ontwerp van Vlaams comptabiliteitsdecreet. Deze kwestie is overigens reeds ter sprake gekomen in de vergadering van 2 juli 2002 van de Verenigde Commissies voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting. Het Rekenhof heeft toen zelf een aantal argumenten aangebracht om het voorafgaand visum niet te behouden of niet opnieuw in te voeren :

- het visum wordt verleend op betalingen, en dus op een ogenblik dat op eventuele tekortkomingen bij het aangaan van de voorafgaande verbintenis niet meer ingegrepen kan worden zonder dat dit aanleiding geeft tot gerechtelijke procedures ;
- a priori controles werken deresponsabiliserend ten opzichte van de administratieve diensten ;
- ze werken tevens contraproductief doordat ze de betalingstermijn verlengen en aanleiding kunnen geven tot intresten, voornamelijk bij overheidsopdrachten ;
- door hun fragmentarisering belemmeren ze een omvattende benadering en het streven naar structurele oplossingen ;
- door de afschaffing van het visum zal het Hof de klemtoon van zijn controles kunnen verleggen van casuïstiek naar systeemcontroles en daardoor doelmatiger kunnen werken ;
- de a priori controles vergen de inzet van veel personeel en middelen die efficiënter en productiever kunnen worden gebruikt ;
- als het Rekenhof een ordonnantie goedkeurt maar bij een later onderzoek naar de doelmatigheid van de uitgavenstroom problemen vaststelt, dan wordt het Hof zelf in een moeilijke situatie gewrongen omdat het dan zijn eigen visum zou moeten bekritisieren.

Het Rekenhof heeft erop gewezen dat door de afschaffing van het visum ook geen afbreuk wordt gedaan aan het inzage- en informatierecht van de parlementsleden, aangezien het Hof toegang blijft hebben tot alle nuttige gegevens en dus in staat zal blijven om te antwoorden op alle vragen van de parlementsleden over het beheer van de regering.

Wel stelt het Rekenhof als voorwaarde dat er een degelijke interne controle uitgebouwd moet zijn bij de administratieve diensten. Uit de overige elementen van dit antwoord kan blijken dat aan deze voorwaarden voldaan zal worden.

Om te vermijden dat bepaalde organen die met belastinggeld werken, zouden ontsnappen aan het toezicht van het Rekenhof, zullen in het ontwerp van comptabiliteitsdecreet zoals dat momenteel wordt aangepast aan de adviezen van de Raad van State en aan inmiddels nog ontvangen opmerkingen en suggesties van het Rekenhof, alle openbare instellingen die rechtspersoonlijkheid bezitten, die opdrachten van algemeen belang uitvoeren welke anders uitgevoerd zouden worden door diensten van algemeen bestuur, en waarvan de financiering of de aanstelling van de bestuursleden voornamelijk (i.e. voor minstens 50 %) gebeurt door de Vlaamse overheid, uitdrukkelijk onder de controlebevoegdheid van het Rekenhof geplaatst worden. Zo zullen dus niet alleen de intern verzelfstandigde agentschappen en de publiekrechtelijk vormgegeven agentschappen onder de controle van het Rekenhof vallen, maar ook de privaatrechtelijk vormgegeven agentschappen, de instellingen, verenigingen en ondernemingen die worden opgericht of waarin wordt deelgenomen overeenkomstig de bepalingen van artikel 12 of artikel 32 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid, en alle andere instellingen die voldoen aan de voormelde substantiële criteria.

Daarnaast blijft het Rekenhof uiteraard ook bevoegd voor het toezicht op het verlenen van subsidies.

Uit dit alles mag worden geconcludeerd dat, ook als het voorafgaand visum wordt afgeschaft, het Rekenhof een volledige controlebevoegdheid behoudt op alle instellingen die met overheidsgeld werken.

Begrotingscontrole / Budgetcontrolling

Ten slotte dient te worden gewezen op het bestaan van een begrotingscontrole als financiële en budgettaire adviesverlening die ingesteld is door artikel 51 van de bijzondere financieringswet van 16

januari 1989, en waarvoor inspecteurs van Financiën zijn aangewezen en ook aan de minister voor Begroting een rol is toebedeeld. Momenteel zijn deze controlemodaliteiten geregeld door een besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 2001.

De budgetcontrolling waarvan sprake in het ontwerp van comptabiliteitsdecreet, is te beschouwen als een eigentijdse en uitgebreide invulling hiervan. Dit sluit trouwens aan bij het uitgangspunt van de Vlaamse regering bij de sectorale invulling van het beleidsdomein Financiën en Begroting om het huidige type van begrotingscontrole uit te breiden vanuit het principe van autonomie en responsabilisering van de departementen, maar ook vanuit het herstel van het primaat van de politiek.

Deze adviesfunctie is een a priori gebeuren en richt zich in de eerste plaats op de financiële en budgettaire aspecten van de beleidsbeslissingen. Het advies dient te worden uitgebracht vóór een beslissing wordt genomen, en niet ter verantwoording ervan achteraf. Binnen het vernieuwde model, met verregaande vormen van deconcentratie en decentralisatie op basis van beheerovereenkomsten of delegatieregelingen, zal de adviserende functie naar de minister toe echter veel minder specifiek dossiergebonden verlopen dan tot nu toe het geval was in een klassiek controlegerichte organisatie. Uitgangspunt is dat het voorzien in de vanuit een beheersmatig standpunt noodzakelijke controlemechanismen de hoofdverantwoordelijkheid blijft van het management van de departementen of de verzelfstandigde agentschappen. Daar waar het beleid en het beheer raakpunten hebben, wordt echter de noodzaak onderkend om minimumnormen te bepalen. Daarom bepaalt het comptabiliteitsdecreet dat de Inspectie van Financiën normen en standaarden kan vaststellen waaraan de beheerscontrolefunctie op een decentraal niveau dient te beantwoorden.

De begrotings- en beheerscontrole zal zich ook, meer dan nu het geval is, moeten baseren op ex post aangereikte informatie vanuit een systeem voor managementaccounting met betrekking tot de beleidsuitvoering en op de resultaten van beleids-evaluatieve onderzoeken.

Conclusie

Binnen de Vlaamse overheid zullen op termijn vijf vormen van controle worden ingesteld die niet in cascade maar complementair werken :

- de interne controle behoort tot de uitsluitende verantwoordelijkheid van het lijnmanagement ;

- de Inspectie van Financiën heeft daarbij een adviserende functie, gericht op de beleidsvorming en -uitvoering en vanuit voornamelijk financieel-budgettair standpunt met het oog op onder andere het bewaken van de meerjarige budgettaire doelstellingen.

De Inspectie van Financiën kan ook normen vaststellen waaraan de beheerscontrole door het lijnmanagement moet voldoen ;

- de interne audit ziet toe op de goede werking van de interne controle en geeft waar nodig aanwijzingen of verzorgt opleidingen ;
- de financiële controle ziet toe op de correctheid, volledigheid en waarheidsgetrouwheid van de rekeningen ;
- het Rekenhof kan, ook zonder behoud van het voorafgaand visum, een uitgebreid toezicht uitoefenen op alle administratieve diensten en op alle openbare instellingen die belast zijn met opdrachten van algemeen nut en die rechtstreeks of onrechtstreeks afhangen van de Vlaamse overheid en erdoor gefinancierd of gecontroleerd worden.

Uit voormelde informatie blijkt dat het huidige controlesysteem reeds stapsgewijze wordt omgebouwd naar een nieuw, eigentijds controlesysteem.

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 27
van 12 december 2003
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

VDAB-opleidingen Nederlands – Halle-Vilvoorde

Het Subregionaal Tewerkstellingscomité Halle-Vilvoorde schrijft in zijn Beleidsplan 2003 dat meer dan één derde van de werkzoekenden uit de regio behoefte heeft aan een cursus of bijscholing Nederlands.

Dat is een enorm hoog cijfer. Het zou om meer dan 4.000 werkzoekenden gaan.

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) ontwikkelde reeds

sinds vele jaren een specifiek aanbod voor andersstaligen met onvoldoende kennis van het Nederlands voor de arbeidsmarkt. Zo bedroeg het aantal opleidingen Nederlands voor anderstaligen van de VDAB in 2000: 380, in 2001 : 397, in 2002 : 424 en wordt het aantal opleidingen in 2003 geschat op 550.

Er dient weliswaar vastgesteld te worden dat het aantal opleidingen in stijgende lijn gaat, maar het staat in schril contrast met de 4.386 werklozen die wel nood hebben en blijven hebben aan een specifieke opleiding Nederlands.

1. Welke maatregelen treft de minister om aan deze specifieke nood in Halle-Vilvoorde een passend antwoord te verlenen ?
2. Wordt ernaar gestreefd om het budget van de opleidingen Nederlands van de VDAB op te drijven, opdat in de toekomst een meer realistisch antwoord kan worden gegeven op de sterke nood aan onderwijs Nederlands ten behoeve van de werkzoekenden in Halle-Vilvoorde ?

Antwoord

1. De door het STC (Subregionaal Tewerkstellingscomité) Halle-Vilvoorde gebruikte cijfers zijn gebaseerd op de halfjaarlijkse meting van het aantal anderstaligen in het LKC (Lokaal Klantencentrum) Halle-Vilvoorde.

Het verstrekken van basiscursussen Nederlands is, volgens het afsprakenkader van de Rondetafelconferentie NT2 (Nederlands Tweede Taal), een exclusieve bevoegdheid van het onderwijs. Wat de werkzoekenden betreft die in het kader van hun zoektocht naar werk een cursus NT2 plannen in overleg met hun trajectbegeleider, biedt de VDAB zelf functionele vervolgoopleidingen NT2 aan. Hier is niet echt sprake van een nijpend tekort: in onderstaande tabel is het aantal aanvragen weergegeven dat eind november 2003 lopende was.

Toestand aanvragen voor LKC Vilvoorde eind november 2003

Opleiding	AV	IB	KO	
Nederlands voor anderstaligen voor technische beroepen	18	9	24	51
Nederlands voor anderstaligen voor administratieve beroepen	8	8	23	39
Totaal	26	17	47	95

AV : aangevraagd

IB : aanvraag in behandeling

KO : klaar voor opname

Dat de VDAB de vragen van de werkzoekenden naar cursussen NT2 op korte termijn kan invullen, is mede mogelijk door de extra middelen die ik ter beschikking stel.

In totaal zet VDAB Vilvoorde 12,3 FTE-instructeurs (fulltime equivalenten) in om cursussen NT2 te geven (ongeveer de helft voor cursussen voor werkzoekenden, de andere helft voor het geven van Nederlands op de Werkvloer aan anderstalige werknemers).

3,8 FTE worden betaald vanuit de gewone dotatie VDAB, de overige 8,5 FTE worden betaald met de bijkomende middelen in het kader van inburgering en diversiteit.

2. In eerste instantie zijn er meer basiscursussen Nederlands nodig (verantwoordelijkheid Onderwijs).

Uit bovenstaande cijfers blijkt dat er op dit moment geen nijpend tekort is aan NT2-opleidingen.

Vraag nr. 28 van 12 december 2003 van de heer CARL DECALUWE

Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructureur

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 58
van 12 december 2003
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1633

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 29
van 16 december 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Franstalige werklozen Leuven – Taalkennis

Enige tijd geleden stelde ik de minister een schriftelijke vraag met betrekking tot het aantal Franstalige werklozen in het arrondissement Halle-Vilvoorde (schriftelijke vraag nr. 20 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 16 januari 2004, blz. 1387). De gegevens die hij mij bezorgde naar aanleiding van de vraagstelling waren werkelijk onrustwekkend. Bijgevolg zou ik deze oefening willen herhalen voor het tweede meest verfranste arrondissement in Vlaanderen, met name het arrondissement Leuven.

Kan de minister vice-president met betrekking tot de werkloosheid in het arrondissement Leuven volgende gegevens verstrekken ?

1. Het totale aantal niet-werkende werkzoekenden, opgesplitst per gemeente en voor elke gemeente ingedeeld naar moedertaal, en dit voor elk van de jaren van 1999 tot en met 2003. Dit zowel in procentuele verhouding als in absolute aantallen.
2. Een overzicht, voor elk van de jaren 1999 tot en met 2003, van de kennis van het Nederlands van de niet-werkende werkzoekenden met een andere moedertaal dan het Nederlands, op het vlak van de vier componenten van taalkennis, namelijk noteren, spreken, lezen en verstaan.
3. Het aantal vacatures bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) waarvoor de kennis van het Nederlands niet vereist is en dit voor elk van de jaren 1999 tot en met 2003.
4. Voor elk van de jaren 1999 tot en met 2003, een overzicht van de duur van werkloosheid voor de niet-werkende werkzoekenden per moedertaal.
5. Het aantal deelnemers, voor elk van de jaren 1999 tot en met 2003, aan de opleidingen Nederlands.

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens zullen deze in een aanvullend antwoord worden bezorgd.

Vraag nr. 30
van 16 december 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Overheidsopdrachten – Consultancybureaus

1. Welke opdrachten werden in 2002 door de Vlaamse regering, de diensten van de Vlaamse overheid en de Vlaamse openbare instellingen gegeven aan personen, vennootschappen of andere instellingen inzake consultancy ?

Graag een overzicht met kostprijs.

2. Welke opdrachten werden in 2002 vanuit het departement Leefmilieu, of door Vlaamse openbare instellingen die onder de bevoegdheid Leefmilieu vallen, gegeven aan de firma Rummens Management Consultancy ? Graag een overzicht met kostprijs.
3. Indien een consultancy-instelling een opdracht krijgt, wordt daaraan dan meegeholpen door de administratie en de Vlaamse openbare instellingen ?
4. Door wie worden deze consultancybureaus geselecteerd en aangewezen ?

Wordt de wetgeving inzake de overheidsopdrachten daarbij nageleefd ? Zo ja, welke procedure wordt toegepast (offerte, beperkte prijsvraag, etc.) ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 27, Landuyt nr. 30, Vanderpoorten nr. 43, Van Mechelen nr. 47, Van Grembergen nr. 59, Bossuyt nr. 120, Sannen nr. 69, Byttebier nr. 46, Ceysens nr. 31, Keulen nr. 47).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 31
van 16 december 2003
van de heer DIDIER RAMOUDT

Resoluties – Opvolging

In een antwoord op een schriftelijke vraag van collega Van Cleuvenbergen (vraag nr. 35 van 18 januari 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14-15-16 van juni/juli 2001, blz. 1995) gaf toenmalig minister-president Dewael een overzicht van de opvolging door de Vlaamse regering van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde resoluties.

Dit overzicht betrof de periode tot 2000.

Een dergelijk overzicht bleek zeer nuttig voor de opvolging van het parlementaire werk en het respect van de Vlaamse regering voor het parlementaire werk, en bevorderlijk voor de communicatie tussen regering en parlement.

1. Welke initiatieven hebben de respectieve ministers genomen ter uitvoering en opvolging van goedgekeurde resoluties vanaf 2001 ?
2. Hoe zien de respectieve ministers een eventuele verbetering van de communicatie daarover met het parlement ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 28, Landuyt nr. 31, Vanderpoorten nr. 44, Van Mechelen nr. 48, Van Grembergen nr. 60, Bossuyt nr. 121, Sannen nr. 70, Byttebier nr. 47, Ceysens nr. 32, Keulen nr. 48).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 40
van 12 december 2003
van de heer GILBERT VAN BAELEN

Universiteiten – Bindend studieadvies

Onlangs verscheen in *Observant* 12 van 20 november 2003 (een tijdschrift van de Universiteit Maastricht) een artikel betreffende het "bindend studieadvies".

De universiteit vraagt zich luidop af of ze niet, naar het voorbeeld van de universiteit van Leiden, overal het bindend studieadvies moet invoeren. Het bindend studieadvies (BSA) is een selectiemiddel waarbij eerstejaarsstudenten met onvoldoende studiepunten moeten vertrekken. Bij de faculteiten Economie en Rechten werd dit al ingevoerd en de vraag naar uitbreiding wordt gesteld.

In Leiden werkt men als volgt: iedereen moet 50 % van de studiepunten halen. Elke student krijgt een mentor, de studieresultaten worden nauwkeurig in de gaten gehouden en de eerstejaarsstudent die achterblijft, krijgt niet alleen twee keer een waarschuwingsbrief, maar ook een uitnodiging voor een gesprek met een studieadviseur. Het gevolg daarvan is dat de studenten harder zijn gaan werken, het aantal mensen dat in één jaar de propedeuse haalt, gestegen is van 30 naar 40 % en het aantal negatieve adviezen schommelt rond 16 %.

Studenten vragen excellente opleidingen, en het is terecht dat er eisen aan de universiteit gesteld worden, maar men mag ook excellentie van de studenten vragen : niet alleen de noodzakelijke intellectuele capaciteiten, maar ook de motivatie en een goed ontwikkeld verantwoordelijkheidsgevoel. Met een bindend studieadvies kan de universiteit de student het advies geven te stoppen en iets anders te kiezen. Eindeloos herkansen behoort dan tot het verleden.

Hoe gaan onze universiteiten met deze problematiek om ? Hanteren zij reeds een dergelijk systeem ?

Zo ja, wat zijn dan de cijfers per studierichting/faculteit aangaande dit "bindend" studieadvies ?

Indien er geen bindend studieadvies bestaat, is er dan wel een "dringend" studieadvies en wat zijn de cijfers dienaangaande ?

Antwoord

Op grond van een bindend studieadvies, zoals dit in Nederland in bepaalde universiteiten wordt toegepast op eerstejaarsstudenten die onvoldoende credits behalen, kan een student een volgende inschrijving geweigerd worden. Zo een bindend studieadvies kennen we in Vlaanderen binnen het huidige jaarsysteem niet. Vlaanderen kent evenmin een "dringend" studieadvies.

Het recht op inschrijving en het recht op één herkansing zijn principes die gelden binnen het huidige jaarsysteem en in het ontwerp van decreet be-

treffende de flexibilisering van het hoger onderwijs blijven gelden maar vertaald worden naar een creditstelsel.

De huidige regeling laat wel toe dat de instellingen studenten die "trissen" (studenten die zich voor de derde maal wensen in te schrijven voor eenzelfde studiejaar) "kunnen" weigeren. De instelling zal hier vooraf op basis van het dossier van de student nagaan in hoeverre het zin heeft om de betrokken student nog te laten herkansen.

De instellingen kunnen vanzelfsprekend vrijblijvend adviezen geven aan de studenten over hun verdere studievoortgang. Deze houden voor de student geen bindende of dringende voorwaarden in, maar zijn enkel adviserend.

**Vraag nr. 42
van 16 december 2003
van de heer DIDIER RAMOUDT**

ICT-gebruik leerkrachten – Ambtsgeheim

De invoering van de "nieuwe" informatie- en communicatietechnieken (ICT), alsook de verjonging van het lerarenkorps en de voortschrijdende vertrouwde van de "ouderen" ermee heeft mailen en chatten ingang doen vinden in de communicatie tussen leerkrachten, leerlingen en ouders.

Hoewel een dergelijke communicatie an sich waarschijnlijk ook positieve effecten kan hebben, wordt er daardoor, mede door het feit dat mailen en chatten niet echt een fysieke aanwezigheid vereisen, een zekere permissiviteit en bij het chatten zelfs familiariteit in de hand gewerkt. Vooral jongere leerkrachten die opgegroeid zijn met deze moderne vormen van communicatie zien er geen graten in.

Nochtans staat in de diverse decreten inzake rechtspositie onder het hoofdstuk plichten: "De personeelsleden zijn ertoe gehouden het ambtsgeheim te bewaren".

1. Op welke manier wordt de term "ambtsgeheim" geïnterpreteerd wanneer het gaat over boodschappen die via mailen of chatten van leerkrachten naar ouders of leerlingen gecommuniceerd worden?
2. Welke middelen staan de directies ter beschikking om bij vermoeden (gezien de vluchtigheid van het medium) van schending van het ambtsgeheim via dat medium op te treden?

3. Zijn de minister gevallen bekend waarbij op dat vlak problemen zijn gerezen? En zo ja, op welke manier werd daarop dan gereageerd en door wie?

Antwoord

1. Uit de inleiding van de vraag en zijn situering van het probleem kan ik opmaken dat de bezorgdheid van de Vlaamse volksvertegenwoordiger over het ICT-gebruik van leerkrachten niet enkel betrekking heeft op de verplichting van personeelsleden om het ambtsgeheim te bewaren. Daarom omvat het antwoord op deze vraag, naast het ambtsgeheim, ook de andere verplichtingen van leerkrachten bij het chatten en het mailen.

De verplichting om het ambtsgeheim te bewaren, betekent dat bepaalde personen verplicht zijn bepaalde geheimen die zij hebben vernomen of vastgesteld in de uitoefening van hun beroep, voor zich te houden en niet kenbaar te maken aan derden. Het ambtsgeheim is verwant met het beroepsgeheim dat op basis van de strafwet rust op onder meer geneesheren en advocaten.

Het hangt dus af van de inhoud van bepaalde informatie of deze onder het ambtsgeheim valt. Traditioneel wordt gesteld dat er drie voorwaarden vervuld moeten zijn opdat bepaalde informatie onder het ambtsgeheim valt: het moet gaan om geheimen, de informatie werd verkregen uit hoofde van het beroep en het geheim werd toevertrouwd. Dit laatste betekent dat het geheim werd meegedeeld door betrokkene zelf en niet algemeen bekend was.

Bij deze problematiek heeft de wijze van communicatie geen belang, noch bij het verkrijgen van de informatie, noch bij het eventueel verder verspreiden ervan. De ambtsverplichtingen zijn dus identiek of het nu gaat om mondelinge, schriftelijke of digitale communicatie.

Met betrekking tot het gebruik van e-mail en chatten kunnen – zoals ook in de inleiding van dit antwoord vermeld – andere ambtsverplichtingen van personeelsleden dan de verplichting het ambtsgeheim te bewaren, van belang zijn. De plicht zich correct te gedragen in de omgang met leerlingen en ouders, de verplichting alles te vermijden wat het vertrouwen van het publiek kan schaden of afbreuk kan doen aan de eer en de waardigheid van de functie en verplichtingen

die voortvloeien uit het pedagogisch project van de school, zijn allemaal verplichtingen die in de rechtspositieregeling staan en ze kunnen in om het even welke context worden toegepast. Dit houdt onder meer in dat men ook in de elektronische communicatie met leerlingen en ouders als personeelslid de nodige discretie aan de dag moet leggen. In het bijzonder tussen leraren en leerlingen is de hiërarchische relatie een element dat tot extra terughoudendheid moet aanzetten.

2. Met betrekking tot het veilig ICT-gebruik op school lanceerde ik in 2003 een campagne. In een uitgebreide gids ("Klikvast, ook op de informatiesnelweg"), die de scholen kunnen bestellen bij het ministerie, werden tips voor een veilig ICT-gebruik op school gegeven. In het tweede hoofdstuk van die gids gaat het over veilig, stijlvol en efficiënt communiceren, en wordt onder meer ingegaan op e-mailen en chatten.

In die handleiding wordt geadviseerd om de gebruiksregels voor het internet op te nemen in een intern reglement of protocol. Dit kan zowel gelden voor de leerlingen als voor de personeelsleden, eventueel gedifferentieerd. Een onderscheid tussen educatieve en recreatieve toepassingen lijkt in dergelijk reglement een voor de hand liggende hoofdlijn.

Men kan, in het belang van zo duidelijk mogelijke afspraken, in dat reglement schrijven dat de personeelsleden bij het ICT-gebruik het ambtsgeheim moeten eerbiedigen. Maar die verplichting staat hoe dan ook in algemene termen in het rechtspositiedecreet en geldt dus ook als ze niet in dergelijk reglement staat of als er geen reglement is. Dit is niet alleen het geval voor e-mailen of chatten via de ICT-infrastructuur van de school, maar vanop om het even welke computer.

Het is inderdaad juist dat de vluchtigheid van het medium de bewijslast bij schending van het beroepsgeheim bemoeilijkt. De normale regels inzake bewijsvoering vereisen niet altijd een spijkerhard en onweerlegbaar bewijs en laten toe dat onder meer op basis van getuigenverklaringen een feit als bewezen kan worden aangenomen.

3. De administratie wordt zelden betrokken in individuele problemen.

In de loop van 2002 werd er een beroep tegen een tuchtstraf behandeld in één van de kamers

van beroep, waarbij een overtreding van de ambtsverplichtingen bij het gebruik van e-mail een rol speelde. In dat geval was een leerkracht in e-mailverkeer met sommige leerlingen te familiair omgegaan en had de school hem daarom een tuchtsanctie opgelegd.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN EN BEGROTING,
RUIMTELIJKE ORDENING,
WETENSCHAPPEN EN
TECHNOLOGISCHE INNOVATIE

Vraag nr. 44
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructuur

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 58
van 12 december 2003
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1633

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 45
van 12 december 2003
van de heer JAN LOONES

Innovatiebeleid – Betrokkenheid industrie

In het regeerakkoord werd het wetenschaps- en technologisch innovatiebeleid van de Vlaamse regering vermeld als een beleidsprioriteit.

Volgens Agoria Vlaanderen (de multisectorfederatie van de technologische industrie) hebben de ondernemingen tot op vandaag nog steeds onvoldoende inspraak bij het tot stand komen en implementeren van beleidsbeslissingen (brochure "In-

noverend ondernemen – Aanbevelingen voor een succesvol stimuleringsbeleid").

Nochtans is de industrie een van de belangrijkste spelers op het vlak van innovatie, aldus de sector, en bovendien financiert zij in Vlaanderen twee derde van alle uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling.

De industrie wil niet enkel geïnformeerd, maar op een volwaardige wijze betrokken worden bij de ontwikkeling, evaluatie en bijsturing van het instrumentarium voor ondersteuning van innovatie binnen de industrie.

In zijn Beleidsbrief Wetenschappen en Technologische Innovatie (Stuk 1909 (2003-2004) – Nr. 1, blz. 38) stelt de minister onder meer dat er "om het beleid te kunnen bijsturen en de impact en efficiëntie ervan te verhogen in de voorbije periode tal van evaluaties en doorlichtingen van acties en onderzoeksorganisaties werden uitgevoerd".

1. Klopt het dat de ondernemingen onvoldoende betrokken worden bij de beleidsvorming van de minister ?
2. Werd de sector betrokken bij de evaluaties en nodige doorlichtingen waarvan sprake in de beleidsbrief van de minister ?

Antwoord

1. De betrokkenheid van ondernemingen in de beleidsvorming werd op verschillende wijzen versterkt in de loop van de legislatuur 1999-2004.
 - In de VRWB werd naar aanleiding van zijn hersamenstelling het aantal rechtstreekse bedrijfsvertegenwoordigers verhoogd, naast de vertegenwoordiging vanuit werkgevers- en werneremersorganisaties. Als voorzitter van de VRWB werd de heer Karel Vinck door de Vlaamse regering aangesteld. De grotere betrokkenheid van het bedrijfsleven werd eveneens doorgetrokken naar de voorbereidende VRWB-commissies.
 - In de raad van bestuur van het IWT werd de vertegenwoordiging vanuit het bedrijfsleven opgetrokken. Naast de structurele vertegenwoordiging van werkgevers en werknemers (VEV, Unizo, ACV, ABVV) werden, voor de vier mandaten rechtstreeks aangesteld door de Vlaamse regering, twee mandaten toegevoegd aan vertegenwoordigers van bedrijven

en één mandaat aan een vertegenwoordiger van Flanders' Drive.

Ook de vier vertegenwoordigers vanuit de universiteiten (op voordracht van de VLIR) zijn actief in onderzoekscontracten met het Vlaamse bedrijfsleven.

- Het Innovatiepact afgesloten in maart 2003 preciseert een reeks strategische doelstellingen in relatie met de 3 %-norm (O&O/BRP) van de Europese Barcelona-doelstellingen (2010). Hierbij werden alle belangrijke onderzoeksactoren betrokken, waaronder de bedrijfsorganisaties.

De opvolging van het Innovatiepact, over de legislaturen heen, zal onder meer opgenomen worden door de VRWB.

- Inzake evaluaties van programma's en inzake structurele betrokkenheid van bedrijven bij acties en programma's van het IWT, wordt verwezen naar volgend punt.

(VRWB : Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid ; IWT : Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie ; VEV : Vlaams Economisch Verbond ; Unizo : Unie van Zelfstandige Ondernemers ; ACV : Algemeen Christelijk Vakverbond ; ABVV : Algemeen Belgisch Vakverbond ; VLIR : Vlaamse Interuniversitaire Raad ; O&O : onderzoek en ontwikkeling ; BRP : bruto regionaal product – red.)

2. Inzake evaluaties, doorlichtingen en structurele betrokkenheid kunnen volgende acties opgelijst worden.

- a) Bij de externe evaluatie (Merit – Maastricht) van de vier voorgaande KMO-programma's werden vijftig ondernemingen actief bevraagd (*Merit : Maastricht Economic Research Institute on Innovation and Technology – red.*).

Mede op basis hiervan werd het nieuwe KMO-programma uitgewerkt en effectief gelanceerd in maart 2001. Dat heeft geleid tot een verdriedubbeling van het aantal aanvragen ten opzichte van het volume in de vier voorafgaande programma's. Midden december 2003 konden reeds 819 aanvragen worden genoteerd.

- b) Bij de implementatie van het nieuwe reglementair besluit van 5 oktober 2001 inzake steun aan O&O-bedrijfsprojecten heeft het IWT een systematische bevraging georganiseerd van de bedrijfsklanten, inclusief de negatief beoordeelde projecten uit het verleden. Naar aanleiding van de tussentijdse evaluaties en bijsturingen door de raad van bestuur werden de opties systematisch voorgelegd aan een werkgroep van bedrijven op initiatief van Industrie Vlaanderen.

Bij elk project wordt, na beslissing over steun, de bedrijfsklant systematisch bevroegd over de behandeling van het dossier door het IWT.

- c) Alle reglementaire besluiten inzake steunverlening werden ter advies voorgelegd aan zowel de VRWB als de SERV : O&O-bedrijfssteun ; VIS-besluit ; steun aan universitaire interfaces ; Strategisch Basisonderzoek (SBO) ; Tetra-fonds (ter vervanging van het HOBU-fonds).

(SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ; VIS : Vlaamse Innovatiesamenwerkingsverbanden ; Tetra : Technologietransfer door Instellingen voor Hoger Onderwijs ; HOBU : hoger onderwijs buiten de universiteit – red.)

- d) Tijdens de huidige legislatuur werden een reeks grotere initiatieven beslist door de Vlaamse regering, waarbij telkens de betrokken bedrijfssector actief werd betrokken in de voorbereiding en vervolgens in de beheersorganen :

Flanders' Drive,
Vlaams Instituut voor de Logistiek,
Flanders Mechatronics Technology Center,
Incubatiepunt Geo-informatie,
Breedband Onderzoekscentrum (IBBT)
Vlaanderen Interactief,
Port Community Services.

Andere initiatieven terzake zijn in voorbereiding in samenwerking met de betrokken bedrijven (o.m. via gesteunde haalbaarheidsstudies).

- e) Bij de steunprogramma's van het IWT die niet gericht zijn op rechtstreekse bedrijfssteun wordt systematisch voorzien in betrokkenheid van bedrijven.

- SBO-programma (en voorafgaandelijk de STWW- en GBOU-programma's) : via "gebruikerscommissies" per project, waarin geïnteresseerde bedrijven en socialprofitorganisaties vertegenwoordigd zijn. Daarnaast werd het SBO-programma ook verruimd en toegankelijk gemaakt voor bedrijven in de uitvoerende onderzoeksconsortia.

- De VIS-projecten worden ingediend door samenwerkingsverbanden van bedrijven (en socialprofitorganisaties). De projecten van Thematische Innovatiestimuleringen richten zich hierbij in het bijzonder op het vinden van innovatiesynergieën tussen de deelnemende bedrijven. Voor de projecten van Collectief Onderzoek en van Technologische Dienstverlening wordt systematisch voorzien in gebruikerscommissies.

- Het Tetra-fonds (en voordien het HOBU-fonds) voorziet per project in een gebruikerscommissie met geïnteresseerde bedrijven en socialprofitorganisaties. In totaal werden sinds het ontstaan van het HOBU-fonds in 1997 reeds 1.954 entiteiten bij deze gebruikerscommissies betrokken (waarvan 2/3 KMO's).

- Voor postdoctorale onderzoeksmandaten (OZM) is systematisch een industriële promotor vereist naast een wetenschappelijke promotor. Het programma werd in 2003 verruimd, waarbij onderzoeksmandatarissen ook werk kunnen maken van voorbereiding van een nieuwe spin-off of hun project uitvoeren binnen een bestaande onderneming.

- Bij de doctorale specialisatiebeurzen worden vertegenwoordigers vanuit bedrijven actief betrokken in de jury's (30 % van de externe deskundigen op een totaal van 340 in de sessie 1e termijn 2003-2004).

- Sinds medio 2003 heeft het IWT, in het kader van zijn coördinatieopdracht van innovatie-intermediären, een Centrale Overleggroep (COG) in het leven geroepen, waarbij onder meer diverse vertegenwoordigers van Industrie Vlaanderen, het VEV en Unizo betrokken zijn.

(STWW : Programma Strategische Technologieën voor Welvaart en Welzijn ; GBOU : Ge-

*nerisch Basisonderzoek aan de Universiteiten
– red.)*

**Vraag nr. 46
van 16 december 2003
van de heer CARL DECALUWE**

Zonevreemde sportterreinen – Regularisaties

Eind november verscheen in de media het bericht dat de minister het bijzonder plan van aanleg goedgekeurd heeft waarmee een aantal sportterreinen uit de Brakelse regio geregulariseerd worden. De meest opvallende zijn de terreinen van voetbalclub Olsa Brakel annex de Brakelse tennisclub. Dit is geen evidentie, aangezien die terreinen in een natuurgebied lagen en bovendien alle gebouwen zonder vergunning waren opgericht. Ook een visvijver en twee paardensportterreinen worden zone-eigen. Daarvoor moeten ze wel aan enkele voorwaarden voldoen, zoals de aanpassing van de gebouwen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de zonevreemde sportterreinen die tot op vandaag geregulariseerd werden, en dit opgesplitst per provincie ?
2. Kan hij een overzicht geven van de goedgekeurde regularisatiedossiers inzake sportinfrastructuur die onvergund werd opgericht binnen sportterreinen, en dit opgesplitst per provincie ?
3. Kan hij eveneens een overzicht geven van de zonevreemde sportterreinen waarvoor geen regularisatie mogelijk is, met vermelding van de reden ?
4. Wat gebeurt er met de processen-verbaal van de bouwmisdrijven die geregulariseerd werden zoals bij het geval Brakel ?
5. Wat zijn de gehanteerde criteria om onvergunde sportinfrastructuur te regulariseren ?

Antwoord

Vragen 1, 2 en 3

Uit de vraagstelling kan worden afgeleid dat het in casu enkel om de voorstellen gaat waar de zonevreemdheid wordt opgeheven via bestemmingswijziging. De vraagstelling heeft met andere woorden geen betrekking op vergunningsaanvragen waarbij

beoogd wordt iets dat zonder vergunning of in strijd met de vergunning werd opgericht, te regulariseren. Terzake wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger er attent op te maken dat er een groot onderscheid bestaat tussen het indienen van een regularisatievergunning en het opheffen van zonevreemdheid via een planningsinitiatief. Een planningsinitiatief kan immers nooit regulariseren ; het kan wel een regularisatie mogelijk maken.

Ik beperk me in onderhavig antwoord bijgevolg tot de opgave van de dossiers waarvoor door middel van een sectoraal bijzonder plan van aanleg de bestemming wordt gewijzigd van bijvoorbeeld agrarisch gebied naar een zone voor recreatie. Gelet op het feit dat het in casu niet over individuele dossiers gaat, is het verstrekken van een gedetailleerd antwoord op vragen 2 en 3 onmogelijk.

Het regulariseren van zonevreemde sportterreinen wordt vooral op gemeentelijk niveau onderzocht. Terzake wordt gebruikgemaakt van de mogelijkheden die de omzendbrief RO 98/5 van 22 september 1998, betreffende het bijzonder plan van aanleg voor zonevreemde terreinen en gebouwen voor sport-, recreatie- en jeugdactiviteiten, biedt. Daarnaast kan de gemeente de problematiek ook onderzoeken in het kader van een gebiedsgericht BPA (bv. een kern, wijk, ...). Tevens kan de gemeente ook een globale visie uitwerken in het kader van haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en de optie naderhand verder vertalen in een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Mijn administratie houdt geen gedetailleerde inventarissen bij van de onderwerpen die onderzocht worden in de gebiedsgerichte BPA's of in de gemeentelijke structuurplannen. (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*)

Tot op heden werden volgende sectorale BPA's zonevreemde terreinen voor sport, recreatie en jeugdactiviteiten goedgekeurd (per provincie) :

Oost-Vlaanderen

Maarkedal (MB 03/05/02 ; BS 22/05/02)
Maldegem (MB 13/09/02 ; BS 09/10/02)
Beveren (MB 08/05/03 ; BS 23/05/03)
Brakel (MB 12/11/03 ; BS 04/12/03)
Hamme (MB 07/02/03 ; BS 26/02/03)
Horebeke (MB 20/08/03 ; BS 23/09/03)
Laarne (MB 23/01/03 ; BS 07/02/03)
Lokeren (MB 05/06/03 ; BS 27/06/03)
Zottegem (MB 26/08/03 ; BS 24/09/03)

Antwerpen

Duffel (MB 24/04/02 ; BS 22/05/02)
Heist-op-den-Berg (MB 11/02/03 ; BS 26/02/03)

Limburg

Meeuwen-Gruitrode (MB 07/02/03 ; BS 26/02/03)

Deze plannen kunnen dus aanleiding geven tot het indienen van regularisatieaanvragen. Voor de provincies West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant werden nog geen sectorale BPA's goedgekeurd.

Tevens heeft mijn administratie kennis van planningsinitiatieven inzake sectorale BPA's in de volgende gemeenten :

Oost-Vlaanderen

Deinze – Destelbergen – Gavere – Gent – Haaltert – Kluisbergen – Lierde – Lochristi – Merelbeke – Sint-Lievens-Houtem – Stekene

West-Vlaanderen

Middelkerke – Torhout

Antwerpen

Brecht – Geel – Hoogstraten – Kapellen – Olen – Ravels – Zoersel

Vlaams-Brabant

Begijnendijk – Bekkevoort – Bertem – Boutersem – Galmaarden – Geetbets – Hoegaarden – Keerbergen – Landen – Opwijk – Ternat – Zoutleeuw

Limburg

Alken – Bilzen – Borgloon – Genk – Neerpelt – Peer – Tongeren – Zonhoven – Sint-Truiden

Deze procedures zijn lopende en kunnen vooralsnog geen aanleiding geven tot het indienen van regularisatieaanvragen.

Vraag 4

Een proces-verbaal met betrekking tot om het even welk bouw misdrijf wordt steeds overgezonden aan de procureur des konings van het rechtsgebied waarin de bouwvoertreding is gesitueerd. Het openbaar ministerie oordeelt soeverein inzake de strafvervolgning.

De herstellende overheden, zijnde het college van burgemeester en schepenen en/of de stedenbouwkundige inspecteur, formuleren op basis van de vaststellingen, in een proces-verbaal, een herstellende order. Zij doen dit echter alleen zolang de bouwvoertreding inmiddels niet werd beëindigd. Een bouwvoertreding wordt beëindigd door de gevolgen van de bouwvoertreding ongedaan te maken. Dit kan gebeuren door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat of door het verkrijgen van een uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning.

Vraag 5

Het ruimtelijk kader voor de beoordeling van de planningsinitiatieven werd gevormd door de omzendbrief RO 98/5 en de visie van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. De ministeriële besluiten houdende goedkeuring van de sectorale BPA's verduidelijken dit kader naar de betrokken terreinen toe.

De mate waarin bestaande openruimtestructuren worden aangesneden en de mate waarin de lokalisatie van de recreatieve activiteiten kernondersteunend kan werken, zijn belangrijke criteria bij de beoordeling.

Vraag nr. 47
van 16 december 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Overheidsopdrachten – Consultancybureaus

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 30
van 16 december 2003
van de heer Filip Dewinter
Blz. 1605

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 48
van 16 december 2003
van de heer DIDIER RAMOUDT

Resoluties – Opvolging

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
 Vraag nr. 31
 van 16 december 2003
 van de heer Didier Ramoudt
 Blz. 1605

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 49
van 19 december 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Hermesfonds – Beaulieugeld

Tijdens mijn interventie in het begrotingsdebat van 16 december 2003 betreffende de bevoegdheden Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme (bevoegdheden van de overeenstemmende commissie) stelde ik in fine van mijn betoog drie pertinente begrotingsvragen met verwijzing naar de dienstige stukken. De eerste vraag had betrekking op de adviescheques, de tweede op het zogenaamde Beaulieugeld en de derde op het BTW-geschil in het dossier Aquafin.

Na mijn uiteenzetting en vraagstelling betreffende de opname van het Beaulieugeld in het Hermesfonds heeft de minister ter zitting een rechtstreekse repliek gegeven, maar deze heeft mij spijtig genoeg niet de nodige duidelijkheid bezorgd, zoals ik deze vanwege de Vlaamse regering had verwacht. In mijn betoog verwees ik naar Stuk 19-A (2002-2003) – Nr. 4, waar in de aangepaste begroting 2003 van het Fonds Flankerend Economisch Beleid (Hermes) de opbrengsten als gevolg van het uitvoeren van de statutaire opdracht, namelijk de terugbetalingen door de ondernemingen en stortingen uit hoofde van wettelijke of conventionele bepalingen (oorspronkelijk slechts opgenomen ten belope van 5 miljoen euro), werden teruggebracht tot 2,4 miljoen euro. Dit bewijst dat het Beaulieugeld, oorspronkelijk wel ingeschreven in de begroting 2002, niet meer werd opgenomen in de begroting 2003 (noch in de oorspronkelijke, noch in de aangepaste).

Verder verwees ik naar Stuk 15 (2003-2004) – Nr. 1, waar in de begroting 2004 van het Fonds Flankerend Economisch Beleid onder de rubriek 57.11

wel degelijk 40,4 miljoen euro (het Beaulieugeld dus) werd opgenomen. Terzake verwees ik naar het tegensprekelijk akkoord op het Overlegcomité van 22 september 2003 dat het naar de gewesten terugvloeiende geld dient te worden aangewend voor de afbouw van de schulden (cfr. Stabiliteitspact). Tegelijkertijd stelde ik, verwijzend naar hetzelfde parlementaire stuk, een vraag omtrent rubriek 08.21 onder hoofdstuk 3 van dezelfde begrotingspost, waar onder "Bijzondere ontvangsten" een overgedragen saldo van 40 miljoen euro staat geboekt. Mijn vraag ging erom te weten of dit geen overlapping met hoofdstuk 2 betreft of kan betreffen, aangezien naar mijn weten het betrokken geld pas eind 2003 (ten laatste 15/12/2003) door de federale overheid werd vrijgegeven en het dus slechts in 2004 dienstig kan worden uitgegeven.

Wat de bespreking van deze betalingskredieten betreft, verwees ik ook naar Stuk 15 (2003-2004) – Nr. 9-E, zijnde de begrotingsbesprekingen in de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme, waar minister Patricia Ceyens in antwoord op vragen van collega Eddy Schuermans de nodige uitleg heeft verstrekt ; zo onder meer de mededeling dat dit geld vóór 15 december 2003 naar het Hermesfonds zou worden doorgestort, komende van een geblokkeerde rekening (uit de uitleg kan men niet opmaken of het hier om een rekening van het federale dan wel van het gewestelijke niveau gaat).

Ten slotte verwees ik naar Stuk 16 (2003-2004) – Nr. 1, bevattende het verslag van het Rekenhof en stellende dat de nodige toelichting ontbreekt. In Stuk 15 (2003-2004) – Nr. 10 heeft de minister dan als bevoegd minister hieromtrent de nodige repliek gegeven.

Uit het Beknopt Verslag nr. 18 van de zitting van 16 december 2003 citeer ik letterlijk de repliek van de minister op de door mij gestelde vragen:

"Op het Hermesfonds zit een begrotingsruiter. De gelden die aan Vlaanderen worden betaald, moeten ESR-neutraal worden verrekend. Doordat ze binnengekomen zijn in 2002, bestaat dit probleem niet, omdat het gaat om een soortgelijke discussie als bij de afcentiemen. Dit geld hoeft niet aangewend te worden voor schuldafbouw. Het is ook geen dubbel gebruik omdat de federale regering dat in ESR-termen in 2002 berekend heeft." (ESR : Europees Stelsel van Nationale en Regionale Rekeningen)

1. Wat bedoelt de minister met een begrotingsruiter en waarom zit dergelijke ruiter nog op het Hermesfonds ?
 2. Wat bedoelt de minister met de stelling dat het geld dat aan Vlaanderen wordt betaald, ESR-neutraal moet worden verrekend ?
 3. Werde dit geld de facto et de jure reeds in 2002 op een rekening van het Vlaams Gewest overgeboekt ? Zo ja, wanneer en welk bedrag ?
 4. Werde dit geld dan in december 2003 van een geblokkeerde rekening van het Vlaams Gewest (of federaal) naar het Hermesfonds overgeboekt ? Zo ja, wanneer en welk bedrag ?
 5. Bedroeg het oorspronkelijke hoofdbedrag, waaromtrent in het Overlegcomité werd onderhandeld, inderdaad 39 miljoen euro en de hierop vervallen intresten 1,4 miljoen euro ? Zo ja, vanaf wanneer werden de vergoedende intresten verrekend ?
 6. Waarop baseert de minister zich om te stellen dat in 2002 binnengekomen geld niet ESR-neutraal moet worden verrekend ? Wat bedoelt hij met zijn verwijzingen naar een soortgelijke discussie met de afcentiemen ?
 7. Staat het aldus onvoorwaardelijk vast dat het Beaulieugeld in het geheel niet voor schuldafbouw moet worden aangewend en integraal in het Hermesfonds kan worden gestort ?
 8. Betreft rubriek 08.21 van hoofdstuk 3 al dan niet overlapping met rubriek 57.11 van hoofdstuk 2 ? Zo neen, vanwaar komt dan het overgedragen saldo van 40 miljoen euro, afkomstig van "Bijzondere ontvangsten" ?
- jaar 2003 (zie stuk 19 (2002-2003) – Nr. 7). Nu is er geen ruiter meer die de overdracht van de saldi eind 2003 naar 2004 toelaat op het Hermesfonds.
2. Op het Overlegcomité van 22 september werd tussen het federale niveau en de gemeenschappen en gewesten afgesproken dat het Beaulieugeld ESR-neutraal verrekend diende te worden, dat wil zeggen dat de begrotingsdoelstelling voor 2004 van de Vlaamse Gemeenschap zou worden verzwaaard met de extra inkomsten.
 3. Neen, het geld (39.308.413,74 euro) werd eind december 2003 door de federale overheid (in casu Socobesom) doorgestort naar het Hermesfonds, een Vlaamse openbare instelling van het type A volgens de wet van 16 maart 1954.
 4. Ja, zie antwoord op vraag 3.
 5. Het bedrag 39.308.413,74 euro is de som van :
 - het in eerste aanleg gekantonnerde bedrag met valuta op 2 april 2002 : 32.766.877,74 euro ;
 - intresten sinds de ingebrekestelling van 19 december 1988 ten gevolge van uitspraak van het hof van beroep : 6.541.536 euro.
 6. Met de verwijzing naar een soortgelijke discussie met de afcentiemen wordt bedoeld dat de aanrekening op de norm dient te gebeuren in het jaar dat de transactie de begunstigde ten goede komt, met andere woorden in 2003.
 7. Aangezien het Beaulieugeld in 2003 niet werd uitgegeven door het Hermesfonds maar wel integraal deel uitmaakte van het gerealiseerde begrotingssaldo (= reserve), heeft de transactie van federaal naar Vlaams niveau in 2003 een positieve invloed gehad op het (geconsolideerde) ESR-saldo op Vlaams niveau.

Antwoord

1. Een ruiter is een decreetsbepaling (artikel) in het begrotingsdecreet die als het ware in een uitzondering voorziet (voor één begrotingsjaar) op de wetgeving op de rijkscomptabiliteit. Meer bepaald betreft het hier een uitzondering op de annaliteit van de kredieten, dit wil zeggen het saldo op de vastleggingsmachtiging werd overgeheveld naar de overeenstemmende basisallocatie van het volgende begrotingsjaar.

Het niet aangewende saldo van de vastleggingsmachtiging voor het begrotingsjaar 2002 van het Fonds, ten belope van maximaal 25 miljoen euro, wordt overgeheveld naar het begrotings-

Volgens de afspraken gemaakt op het Overlegcomité wordt de begrotingsdoelstelling 2004 verzwaaard ten belope van de in 2003 ontvangen 39 miljoen euro.

8. Het betreft hier geen overlapping.

Er wordt 79 miljoen euro overgedragen van het begrotingsjaar 2003 naar 2004. Hiervan is 40 miljoen euro een historisch opgebouwde reserve en 39 miljoen euro afkomstig van het Beaulieugeld in 2003.

Vraag nr. 50
van 19 december 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Aquafin – BTW-tarief

Tijdens mijn interventie in het begrotingsdebat van 16 december 2003 betreffende de bevoegdheden Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme (bevoegdheden van de overeenstemmende commissie) stelde ik in fine van mijn betoog drie pertinente begrotingsvragen met verwijzing naar de dienstige stukken. De eerste vraag had betrekking op de adviescheques, de tweede op het zogenaamde Beaulieugeld en de derde op het BTW-geschil in het dossier Aquafin.

Na mijn uiteenzetting en vraagstelling betreffende de BTW-problematiek in het Aquafindossier en de mogelijke begrotingsgevolgen voor het Vlaams Gewest heeft de minister ter zitting een rechtstreekse repliek gegeven, maar deze heeft mij spijtig genoeg en meer dan ooit niet kunnen overtuigen.

Voor de goede orde en volledigheidshalve verwijs ik vooreerst naar de vele parlementaire initiatieven die omtrent deze zaak tijdens de huidige legislatuur werden genomen. In het bijzonder verwijs ik naar mijn actuele vraag over het BTW-tarief van toepassing voor Aquafin in plenaire zitting van 23 januari 2002 (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 25 van 23 januari 2002, blz. 7-9) en verder ook naar mijn interpellatie over de federale eis aan de NV Aquafin om BTW-achterstallen aan te zuiveren, behandeld in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting van 28 februari 2002 (Handelingen Commissievergadering nr. 141 van 28 februari 2002, blz. 1-4).

Sinds het bekendmaken van dit – administratief en politiek – geschil tussen de federale en de Vlaamse overheid werden door verschillende leden van de Vlaamse en/of federale regering en op verschillende niveaus heel verschillende, al dan niet geruststellende, antwoorden gegeven, gaande van alles komt in orde, de federale premier maakt zich sterk dat Vlaanderen niet moet betalen, een definitieve oplossing op het Overlegcomité is in de maak, de ontwerpakte van dading ligt ter bespreking voor, een procedure zal blijkbaar niet nodig zijn, tot ... het ligt toch blijkbaar moeilijker dan gedacht. Op het laatste Overlegcomité werd dan beslist om niet te beslissen en de hete brij naar de rechterlijke macht door te schuiven via uitputting van de procedure ten gronde.

Ook nadien bleven en blijven de leden van de Vlaamse regering er blijkbaar uiterst gerust in, alhoewel deze steeds maar stijgende en vaststaande schuldvordering – al is ze betwist – als een zwaard van Damocles boven de opeenvolgende begrotingen blijft hangen. Het gaat inmiddels reeds om een bedrag van meer dan 350 miljoen euro. Stelt men zich eens voor dat het Vlaams Gewest via vonnis of arrest moet betalen ! Uit de feiten kan ik alleen maar afleiden dat het Vlaams Gewest vanaf eind 2001 een BTW-tarief van 21 % in plaats van 6 % toepast, dat er ondanks alles in het Overlegcomité geen oplossing werd gevonden, dat het federale niveau blijkbaar niet geneigd is deze schuldvordering te laten vallen en dat de partijen ten slotte niet anders konden dan hun geschil aan de rechtbank voor te leggen.

In tegenstelling tot wat verplichtend geldt voor de privaatieve boekhouding van rechtspersonen, namelijk de opname van alle schuldvorderingen (betwist of niet betwist) in de balans, blijkt deze transparante manier van werken niet te gelden in de boekhoudkundige benadering van openbare begrotingen. Alleen reeds het feit dat dergelijke dossiers hierdoor noch voor de mandatarissen, noch voor de bevolking transparant zijn, roept heel wat vragen op en vraagt een sterk controlerende correctie vanuit het parlement.

Uit doorgaans goed ingelichte bronnen kan ik echter niet anders dan afleiden dat noch de administratie, noch de raadsleden van het Vlaams Gewest gerust zijn in de zaak. Sommigen zeggen "het is kantje boord". Daarom ook vond ik het uiterst bondig antwoord van de minister in plenaire zitting van 16 december 2003 toch vrij hallucinant.

Uit het Beknopt Verslag nr. 18 van voormelde vergadering citeer ik immers letterlijk de repliek van de minister op de door mij gestelde vraag : "Zelfs de federale minister van Financiën is er nu van overtuigd dat hij dit geschil nooit zal kunnen winnen." Het zou goed zijn, mocht een federale mandataris de federale collega van de minister hieromtrent bevragen. Immers, in dat geval vermijdt men vele nutteloze gerechtskosten en dito intresten.

1. Waarom bleek, in tegenstelling tot heel wat beoogende berichten, een definitieve oplossing bij dading in het Overlegcomité echt totaal onmogelijk ?
2. Waarom werd in het Overlegcomité finaal beslist om niet te beslissen en het geschil dan toch maar jaren na datum aan de bevoegde rechtbank voor te leggen ?

3. Waarom worden dergelijke dossiers in een transparant systeem noch in de begroting zelf, noch in aanverwante stukken opgenomen ?
4. Heeft de federale collega van de minister inderdaad hem zijn formele overtuiging laten kennen dat de federale regering dit geschil "nooit" zal kunnen winnen ?

Antwoord

De vragen gesteld door de Vlaamse volksvertegenwoordiger hebben alle betrekking op hetzelfde onderwerp, namelijk de aard en de gevolgen van de reeds genomen beslissingen in het Overlegcomité aangaande het Aquafin-BTW-dossier, en ik zal deze dan ook als één geheel beantwoorden.

In tegenstelling tot hetgeen de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermeldt, werd reeds in het eerste **Overlegcomité** hieromtrent de dato **29 november 2002** beslist dat het "verleden een zaak is voor de rechtbanken". Hierop werd in de loop van de procedure voor het Overlegcomité nooit teruggekomen.

De federale overheid blijft erbij dat dit geschil niet langs politieke weg dient te worden opgelost en is niet bereid haar vordering hieromtrent te laten vallen. Een oplossing voor het geschil over de periode 1 september 1996 – 30 september 2001 wordt dus inderdaad aan de rechterlijke macht overgelaten. De Vlaamse regering blijft ervan overtuigd dat zij op basis van de interpretatie van de huidige wetsartikelen en minstens op basis van het vertrouwensbeginsel, gegronde argumenten heeft om het geschil dat hieromtrent sinds januari 2002 hangende is, te winnen en dus de vordering van de federale overheid hieromtrent te laten afwijzen. Ik blijf er ook bij dat ook de vertegenwoordigers van de federale regering meer dan voldoende twijfels hebben over een voor hen gunstige afloop van het dossier en dat zij inderdaad reeds te kennen hebben gegeven dit geschil voor de rechtbank niet te zullen winnen.

Op hetzelfde Overlegcomité van 29 november 2002 werd beslist dat "naar de toekomst toe een werkgroep, samen te roepen op initiatief van een vertegenwoordiger van de Minister van Financiën, zal nagaan of de BTW-reglementering kan aangepast worden in overeenstemming met de EG-richtlijnen ter zake, met het oog op het vinden van een mechanisme dat toelaat het BTW-tarief van investeringen voor waterzuivering te beperken tot 6 %".

Deze werkgroep kwam samen op 18 december 2002 en hier werd formeel, zowel door de kabinetschef van de heer Zenner als door de kabinetschef van de heer Reynders, bevestigd dat op basis van de huidige Europese regelgeving terzake, namelijk de zesde BTW-richtlijn 77/388/EEG en meer in het bijzonder bijlage H van deze richtlijn, het voor België (in casu de federale overheid) perfect mogelijk is dat zij waterzuiveringsdiensten onder het verlaagd tarief plaatsen. Of met andere woorden : men kwam tot de conclusie dat de Europese regelgeving een aanpassing van het koninklijk besluit (KB) nr. 20 niet in de weg staat. Of met andere woorden : het enige echte obstakel blijft de politieke wil van de federale overheid om de gevraagde aanpassing door te voeren.

Bijgevolg werd het punt opnieuw geagendeerd op het **Overlegcomité** van **4 april 2003** met de bedoeling, gelet op de bevindingen van de werkgroep, expliciet te laten notuleren dat het koninklijk besluit nr. 20 zou worden aangepast zodat waterzuiveringsdiensten definitief belastbaar zouden zijn tegen een BTW-tarief van 6 %.

Op de vergadering van 4 april 2003 werd het volgende beslist :

- "– de werkgroep waartoe beslist werd in het Overlegcomité van 29 november 2002 zal onmiddellijk worden samengeroepen ;
- de Europese Commissie zal om advies worden gevraagd over de vraag of een verlaging van het BTW-tarief voor investeringen voor waterzuivering tot 6 % in overeenstemming is met de EG-richtlijnen ter zake."

De federale overheid heeft nooit stappen ondernomen om formeel advies te vragen hieromtrent aan de Europese Commissie. De werkgroep werd eveneens niet meer samengeroepen. Zij was immers reeds een half jaar geleden tot de conclusie gekomen dat dergelijk advies overbodig was. Bovendien kan nog worden vermeld dat de Europese Commissie intussen zelf een voorstel heeft gedaan om de bewuste bijlage H van de zesde BTW-richtlijn te rationaliseren, waardoor onder andere "afvalrecycling" en "rioleringsdiensten" expliciet en bijkomend in bedoelde bijlage H zullen worden opgenomen, zodat een aanpassing van KB nr. 20 in ieder geval geen probleem meer vormt.

Dus rekening houdende met het feit dat het reeds sedert 18 december 2002 vaststond dat de federale overheid geen juridische argumenten had om KB nr. 20 niet aan te passen, werd het dossier opnieuw

geagendeerd en uitgebreid besproken op het **Overlegcomité van 22 september 2003** met het oog op een definitieve politieke beslissing.

Hier bevestigde men nogmaals dat "voor het verleden de rechtsprocedures dienden door te lopen en de uitspraak ervan diende afgewacht en nageleefd te worden". De federale overheid verbindt er zich daarenboven bijkomend toe dat "wanneer de gerechtelijke procedure inzake Aquafin in het voordeel van het Vlaams Gewest zou uitvallen, de regeling tengevolge van de gerechtelijke uitspraak ook betrekking heeft op de periode na contentieux tot 1 januari 2004". Met andere woorden : een eventuele positieve rechterlijke beslissing voor de periode 1 september 1996 – 30 september 2001 zal doorwerken tot 1 januari 2004.

Het Overlegcomité nam bovendien akte van "de regeling die de Vlaamse regering voorziet waarbij Aquafin factureert aan de drinkwatermaatschappijen, die daarop 21 % BTW betalen maar deze kunnen aftrekken. De drinkwatermaatschappijen factureren het waterverbruik aan de eindverbruiker die 6 % betaalt. Deze maatregel moet toelaten de bestaande waterheffing op te heffen. Mocht blijken dat deze regeling niet binnen het jaar kan worden uitgevoerd, wordt de eis van een BTW-verlaging tot 6 % voor waterzuivering opnieuw onderzocht."

Met andere woorden : het Overlegcomité besliste dat het Vlaams Gewest eerst werk diende te maken van een alternatieve structuur voor de waterketen, omdat op die manier de handelingen van Aquafin NV eveneens tegen 6 % zouden kunnen worden belast.

Voor alle duidelijkheid kan het volgende nogmaals herhaald worden : om de handelingen die Aquafin NV ten aanzien van het Vlaams Gewest verricht naar de toekomst toe onbetwist tegen het tarief van 6 % in plaats van 21 % te laten belasten, zijn er drie mogelijkheden :

- ingevolge een voor het Vlaams Gewest gunstige en definitieve rechterlijke uitspraak ;
- ingevolge een aanpassing van het koninklijk besluit nr. 20 ;
- ingevolge een gewijzigde financieringsstructuur.

De Vlaamse regering is er nooit voorstander van geweest om de oplossing van het BTW-geschil via deze derde mogelijkheid te realiseren. Zij heeft dit

enkel als alternatief voorhanden gehouden indien de andere oplossingen uiteindelijk definitief onmogelijk zouden blijken te zijn. De aanpassing van KB nr. 20 is immers een veel efficiëntere, vluggere en meer transparante manier om volledig hetzelfde doel te bereiken, namelijk toepassing van een tarief van 6 % in plaats van 21 %.

Echter, gelet op de beslissing in het Overlegcomité van 22 september 2003 en de zoveelste weigering vanuit de federale overheid om KB nr. 20 aan te passen, werd door de minister-president bij schrijven van 6 november 2003 formeel opdracht gegeven aan de hiervoor functioneel bevoegde minister, de heer Sannen, om concreet werk te maken van een gewijzigde financieringsstructuur. Deze beoogde structuur maakt reeds sinds vorig jaar het voorwerp uit van een voorbereidend onderzoek en met deze structuur zou daarenboven deels invulling worden gegeven aan de Europese kaderrichtlijn water (2000/60/EG), die onder meer stelt dat de lidstaten tegen 2010 dienen over te stappen naar een systeem van rechtstreekse doorrekening van de kosten voor waterzuivering naar de eindverbruiker overeenkomstig het principe "de vervuiler betaalt".

**Vraag nr. 51
van 19 december 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

*Begroting – Economische hergroepering
2003-2004*

De Vlaamse Gemeenschap blijft tot nu toe begrotingen presenteren zoals voorheen en dus niet geconsolideerd.

De Hoge Raad vraagt dat de gewesten en gemeenschappen in de toekomst de begrotingsvooruitzichten, de uitvoering en de meerjarenramingen zouden opstellen overeenkomstig de ESR-regels (Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen) op basis van de economische hergroepering van uitgaven en ontvangsten, zowel op niveau van de gemeenschap als van de te consolideren instellingen.

In de Algemene Toelichting 2004 is dat niet gebeurd.

Kan de minister alsnog die economische hergroepering (geconsolideerd, volgens ESR-methode) voor 2003 en 2004 bezorgen ?

Antwoord

De tabel als **bijlage** geeft een overzicht van de economische hergroepering voor de initiële begroting 2004.

De economische hergroepering ingevolge de tweede aanpassing van de begroting 2003 is in voorbereiding en zal worden nagezonden in een aanvullend antwoord.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 52
van 19 december 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

Netto schuldpositie – Overzicht

Kan de minister een overzicht bezorgen van de netto schuldpositie van de Vlaamse Gemeenschap per 31 december 2003 omvattende:

- de directe schuld;
- de indirecte schuld;

- de kasstand van de Vlaamse Gemeenschap (kortetermijnbeleggingen en kassituatie) ;
- de kasstand van het Centraal Financieringsorgaan (kortetermijnbeleggingen en kassituatie) ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt hierna de gevraagde cijfergegevens per 31 december 2003.

De directe schuld bedraagt 1.715.589 duizend euro.

De indirecte schuld bedraagt 31.974 duizend euro, na de boekhoudkundige transformatie van de ALESH-schuld ten bedrage van 1.634.791 duizend euro naar de niet-ESR-geconsolideerde schuld van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (*ALESH : Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting ; ESR : Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen – red.*).

De kasstanden van de Vlaamse Gemeenschap en van het Centraal Financieringsorgaan (CFO) zijn in de hierna volgende tabel weergegeven.

In duizend euro	Vlaamse Gemeenschap	CFO (te consolideren)	CFO (niet te consolideren)
Kasstand voor beleggingen/ontleningen	368.090	288.277	-218.182
Beleggingen KT (-)	219.817	250.000	
Ontleningen KT (+)			210.000
Zichtrekening 31.12.2003	148.273	38.277	-8.182

Het CFO omvat ook openbare instellingen die niet ESR-geconsolideerd worden. Om die reden is het nodig het CFO op te splitsen. Zo kon op het einde van 2003 een tijdelijk kasoverschot van het te consolideren deel belegd worden ten bedrage van 250 miljoen euro, terwijl voor het niet te consolideren deel een overbruggingskrediet van 210 miljoen euro werd opgenomen.

**Vraag nr. 53
van 19 december 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

Begroting – Financieringsfonds Eenmalige Uitgaven

De informatie in de begrotingsdocumenten over het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU) blinkt niet uit door duidelijkheid.

Kan de minister per eind 2003 een overzicht bezorgen van :

- de middelen die sedert 2000 in het FFEU werden gereserveerd ;
- de werkingskosten per jaar ;
- de goedgekeurde middelen per project ;

- de vastleggingen en betalingen die per project zijn gebeurd ;
- de nog te bestemmen middelen ?

Ik verwijs naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 116 van de heer Erik Matthijs van 4 april 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 30 mei 2003, blz. 2443).

Antwoord

Het overzicht dat gevraagd wordt, is de toestand per 31 december 2003.

Een toestand per eind 2003, zoals gevraagd, is momenteel nog niet beschikbaar. De rekenplichtigen van de uitvoerende administraties dienen eerst hun boekhoudingsdocument op te stellen vooraleer de consolidatie door de hoofdrekenplichtige opgevoerd kan worden.

Het "Protocol", afgesloten enerzijds tussen de functioneel bevoegde minister en de minister van Financiën en Begroting en anderzijds tussen de leidend ambtenaar van de uitvoerende administratie en de leidend ambtenaar die verantwoordelijk is voor het FFEU, stipuleert onder artikel 3 dat de uitvoerende administratie maximaal één maand na einde van elk trimester aan de leidend ambtenaar van het Fonds een staat bezorgt van de, per boekhoudpost, verzamelde boekingen, samen met de toelichtingen, zoals vereist door het besluit van de Vlaamse regering van 21 mei 1997. Bij deze staat zal tevens aan de leidend ambtenaar van het Fonds een verslag worden bezorgd van de activiteiten over het voorbije trimester zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 22 december 2000 tot regeling van de werking van het Fonds.

In het besluit van 22 december 2000 van de Vlaamse regering tot regeling van de werking van het FFEU staat onder artikel 6, paragraaf 1 en 2 : "De boekhouding wordt gevoerd overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 21 mei 1997.

Conform het artikel 6 van het decreet van 8 juli 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1996, dient de Vlaamse regering uiterlijk op 15 maart van het jaar na het begrotingsjaar te beschikken over de jaarrekening van het Fonds".

Het overzicht hierna geeft de laatst beschikbare cijfers, namelijk de toestand per 30 september 2003. Ik zal evenwel het parlement medio maart

een volledig overzicht bezorgen van de toestand per 31 december 2003.

1. De middelen die sedert 2000 in het FFEU werden gereserveerd

Het totaal aan middelen die via dotaties in het FFEU werden gereserveerd, bedragen 686,5 miljoen euro.

2. De werkingskosten per jaar

Van bij zijn aanvang steunt de werking van het FFEU op interne subsidiariteit. Het FFEU raakt niet aan de bestaande verantwoordelijkheden en wijzigt de bestaande werkingsregels niet, tenzij deze onvoldoende controle-inzichten en -rapportering genereren. In dit laatste geval zet het FFEU zich in om, samen met de betrokken dienst, deze interne controlelijnen te verbeteren. Het kan daardoor een zeer lichte structuur behouden, zodat het nauwelijks eigen kosten genereert, waardoor het gebruik van de middelen voor investeringen maximaal wordt gevrijwaard, terwijl gelijktijdig toch een effectieve controle en monitoring wordt ingesteld.

De eerste werkingskosten werden betaald in 2002 m.b.t. de aanwerving van een controller ten bedrage van 18.893 euro. Per 30 september 2003 werd 37.373,70 euro vastgelegd, waarvan 23.683,00 euro is uitbetaald.

3. De goedgekeurde middelen per project

In het decreet van 22 december 2000 wordt onder artikel 4, paragraaf 1 vermeld voor welke gehele of gedeeltelijke financiering de middelen van het Fonds uitsluitend kunnen worden aangewend. Volgens paragraaf 2 van hetzelfde artikel 4 kunnen deze middelen slechts worden aangewend na goedkeuring ervan door het Vlaams Parlement naar aanleiding van de begrotingscontrole.

We geven een overzicht van de projecten zoals deze goedgekeurd werden tijdens de respectieve begrotingscontroles. Hoeveel middelen er per project werden goedgekeurd, geven we weer in de tabel als **bijlage 1** waarnaar verwezen wordt onder punt 4.

Projecten 2001

Stadsvernieuwing
Fietspaden
Missing link

Projecten 2002

Mobiliteit en verkeersveiligheid
 Duurzame milieu-investeringen
 Wetenschapsbeleid
 Aquafin-investeringen
 Onderwijsinvesteringen
 Culturele investeringen
 Toeristische investeringen
 Welzijnsinvesteringen
 Investeringen buitenlands beleid

Projecten 2003

Gevaarlijke punten
 Waterwegen en herstellingen dijken
 Ouderenvoorzieningen
 Brownfields en waterbeheersing
 Wetenschapsbeleid
 Dynamo-projecten
 Investeringen sportinfrastructuur
 Holocaustmuseum in Mechelen

Projecten 2004

In het document "De Vlaamse Begroting 2004" wordt op bladzijde 29 een opsomming gegeven van projecten die mogelijk in aanmerking komen voor financiering met FFEU-geld, op voorwaarde dat enerzijds de middelen (uit de op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar beschikbare niet-gesplitste kredieten van het lopende jaar, met uitzondering van de vastleggingssaldi en de op het einde van het begrotingsjaar beschikbare gesplitste vastleggingskredieten, beperkt tot de som van de niet-geordonnanceerde gesplitste ordonnanceringskredieten) beschikbaar zijn en door de Vlaamse regering als dotatie toegewezen worden aan het Fonds en anderzijds het Vlaams Parlement de voorgestelde projecten goedkeurt tijdens de volgende begrotingscontrole.

Het is slechts vanaf het jaar 2002 dat de eerste projecten opgestart werden. Gezien de aard van de uitgaven moet rekening worden gehouden met de tijd nodig voor het afronden van de aanbestedingsprocedures.

We trachten het aantal projecten dat gefinancierd wordt met FFEU-middelen te beperken tot grote projecten. In de protocols worden sedert 2003 de deelprojecten ook in detail opgesomd.

In het jaarverslag 2002-2003 (**bijlage 2**), opgesteld in het begin van 2003 en verspreid aan de leden van het Vlaams Parlement en de burger (via openbare bibliotheken en gemeentebesturen) na de verkiezingen van 18 mei 2003 (wegens de sperperiode), werden diverse projecten uitvoerig toegelicht :

- investeringen buitenlands beleid : Vlaamse vertegenwoordiging in Londen ;
- mobiliteit (waterwegen en zeewegen) : herbouw van de brug aan de N619 over het Albertkanaal in Riemst ;
- wetenschapsinvesteringen : nieuwe 300 mm clean room voor IMEC ;
- toeristische investeringen : renovatie Casino Kursaal Oostende ;
- mobiliteit en verkeersveiligheid : aanleg van fietspaden in het kader van module 13 ;
- missing link : bouw van de verkeerswisselaar N49/R4 ;
- welzijnsinvesteringen : bouw van het rusthuis "Het Gouden Anker" in Antwerpen ;
- culturele investeringen : investeringssubsidie voor het project Stadsmuseum de Bijloke ;
- duurzame milieu-investeringen voor integraal waterbeleid via Aquafin ;
- stadsvernieuwingsprojecten : 9 projecten in 9 grote steden ;
- onderwijsinvesteringen : in de diverse administraties werden volgende projecten opgestart : IVAH : Erasmushogeschool in Brussel ; GO : Ensorinstituut in Oostende ; DIGO : instandhouding patrimonium ; WO : VUB-instituut moleculair onderzoek ; HO : Euro-college.

Het is de bedoeling in het jaarverslag 2003-2004 de nieuwe projecten toe te lichten.

(IMEC : Interuniversitair Micro-Elektronicacentrum ; IVAH : Investeringsdienst voor de Vlaamse Autonome Hogescholen ; GO : Gemeenschapsonderwijs ; DIGO : Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs ; WO : wetenschappelijk onderzoek ; HO : hoger onderwijs – red.)

4. De vastleggingen en betalingen die per project zijn gebeurd

Voor de cijfers opgesteld per 30 september 2003 verwijzen we naar de tabel als **bijlage 1**. Per goedgekeurd project door het Vlaams Parlement worden de toegekende middelen, de vastleggingen, ordonnanceringsen en betalingen weergegeven.

In totaal werden voor 686 miljoen euro aan middelen toegewezen door het Vlaams Parle-

ment tijdens de diverse begrotingscontroles in de jaren 2001, 2002 en 2003. Hiervan werd per 30 september 2003 reeds voor 323 miljoen of 47 % vastgelegd. De ordonnanceringsen bedragen 78 miljoen euro en hiervan werd per 30 september 74 miljoen uitbetaald.

5. De nog te bestemmen middelen

De nog te bestemmen middelen per 30 september 2003 bedragen 501.223,11 euro.

Financieringsfonds voor Schuldaufbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven per 30/9/2003 (cumul)

Middelen

Oorsprong	Bedrag in euro	
Dotatie 12/2000	54.082.083,15	
Dotatie 01/2001	62.170.434,61	
		116.252.517,76 dotatie 2000
Dotatie 12/2001	265.277.994,22	
Correctie 12/2001	-22.650.469,62	voorlopige weigering Rekenhof 15/1/03
Dotatie 01/2002	120.443.481,42	
Correcties 12/2001	-3.681.941,50	
Correcties dot. 12/2001	-195.388,31	
Correcties 01/2002	-5.740.171,25	
Correcties dot. 01/2002	-304.611,69	
		353.148.893,27 dotatie 2001
Dotatie 12/2002	150.253.796,60	
Dotatie 01/2003	66.783.116,91	
		217.036.913,51 dotatie 2002
Saldo Aquafin-investeringen	352,48	352,48 terugvordering einde project
Totaal	686.438.677,02	686.438.677,02

Uitgaven

Projecten FFEU	Toekenningen	Vastleggingen	Ordonnanc.	Betalingen
2001				
Stadsvernieuwing	24.789.352,48	0,00	0,00	0,00
Fietspaden	49.578.704,95	47.787.008,10	797.606,60	797.606,60
Missing link	24.789.352,48	24.789.352,48	19.590.328,24	17.069.933,08
2002				
Mobiliteit en verkeersveiligheid	151.314.000,00	140.432.169,43	2.068.645,01	1.035.075,52
Duurzame milieu-investeringen	37.184.028,72	18.662.967,23	2.538.069,97	2.379.188,86
Wetenschapsbeleid	37.184.000,00	37.184.000,00	20.271.940,06	20.271.940,06
Aquafin-investeringen	24.789.352,48	24.789.000,00	24.789.000,00	24.789.000,00

Projecten FFEU	Toekenningen	Vastleggingen	Ordonnanc.	Betalingen
Onderwijsinvesteringen	19.831.481,98	9.239.832,50	1.665.956,49	1.665.956,49
Culturele investeringen	14.873.611,49	449,16	449,16	449,16
Toeristische investeringen	12.420.000,00	7.796.789,00	228.085,00	228.085,00
Welzijnsinvesteringen	6.197.338,12	6.152.913,29	0,00	0,00
Investeringen buitenl. beleid	6.197.338,12	6.157.509,80	6.157.509,80	6.157.509,80
Werkingskosten 2002	18.893,09	18.893,09	18.893,09	18.893,09
2003				
Gevaarlijke punten	100.000.000,00	0,00	0,00	0,00
Waterw. + herstelling dijken	38.900.000,00	0,00	0,00	0,00
Ouderenvoorzieningen	37.250.000,00	0,00	0,00	0,00
Brownfields en waterbeheersing	37.250.000,00	0,00	0,00	0,00
Wetenschapsbeleid	37.250.000,00	0,00	0,00	0,00
Dynamo-projecten	12.500.000,00	0,00	0,00	0,00
Investeringen sportinfrastructuur	7.250.000,00	0,00	0,00	0,00
Holocaustmuseum	6.250.000,00	0,00	0,00	0,00
Werkingskosten 2003	120.000,00	37.373,70	37.373,70	23.683,00
Totaal	685.937.453,91	323.048.257,78	78.163.857,12	74.437.320,66
Saldo te bestemmen middelen	501.223,11			

(Bovenvermelde bijlage 2 ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 54
van 19 december 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Schulden aan VOI's – Overzicht

Kan de minister een overzicht bezorgen van de schulden van de Vlaamse Gemeenschap per einde 2001, 2002 en 2003 aan de Vlaamse openbare instellingen (VOI) die niet in de ESR-consolidatie zijn begrepen, evenals aan Aquafin, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de socialehuisvestingssector (ESR : Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen) ?

Antwoord

De tabel die gaat als **bijlage** bij dit antwoord geeft een overzicht van de vorderingen op de Vlaamse

Gemeenschap van de Vlaamse openbare instellingen die niet tot de consolidatiekring behoren.

Deze geeft evenwel slechts voormelde toestand weer op 31 december 2001 en 31 december 2002. Met betrekking tot de toestand op 31 december 2003 zijn er nog geen boekhoudkundige gegevens beschikbaar bij de VOI's.

Corresponderende gegevens per 31 december 2003 zouden kunnen worden verstrekt tegen 31 december 2004, wanneer de jaarrekeningen 2003 van de VOI's beschikbaar zullen zijn.

De vordering die Aquafin op 31 december 2003 op de Vlaamse Gemeenschap zal boeken, betreft een voorspelling die met de nodige omzichtigheid dient te worden gehanteerd.

De (op korte termijn) opeisbare vordering van ALESH op de Vlaamse Gemeenschap is nul op het einde van 2001, 2002 en 2003 (*ALESH : Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting – red.*).

Schulden aan VOI's – overzicht

Vlaamse openbare instellingen	2001 in BEF	2001 in EUR	2002 in EUR	2003
VHM(*)	9.419.547.324	233.504.479	227.548.642	
De Lijn	2.440.293.000	60.493.283	205.472.000	
VMW	162.054.000	4.017.213	2.346.000	
DS	76.655.000	1.900.228	11.873.000	
Zeekanaal	6.695.000	165.965	6.064.882	
Vlaams Zorgfonds	267.300.000	6.626.194	44.689.000	
UZ Gent	5.591.973	138.621	0	
OPZ Geel	0	0	966.500	
OPZ Rekem	0	0	2.491.000	
Totaal VOI's	12.378.136.297	306.845.983	501.451.024	
(*) bevat vordering van 227.317.097,66 euro sinds de ontbinding van de NMH die evenwel nooit door de Vlaamse Gemeenschap als schuld is erkend				
Aquafin		880.120.415	969.687.183	1.044.508.507 (**)
(**) voorzien				
ALESH		0	0	0
Totaal		1.186.966.398	1.471.138.207	

Vraag nr. 61
van 24 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Bouwdossiers – Behandelingsduur

Volgens de vigerende decretale bepalingen dient een bouwaanvraag afgehandeld te zijn binnen een termijn van 75 dagen, die ingaat op de datum van het ontvangstbewijs afgeleverd door de gemeente. Wanneer deze termijn niet wordt gerespecteerd, ligt dit weliswaar niet steeds (of alleen) aan de adviesverlenende diensten van de provinciale afdelingen Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM). Ook de gemeenten hebben hun verantwoordelijkheid.

In het verleden kampten vooral de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen echter met grote achterstanden inzake de afhandeling van bouwdossiers. Er werden in het najaar van 2000 tijdelijke maatregelen getroffen. De ambtenaren van Stedenbouw mochten "bijklossen" om de achterstand inzake bouwvergunningen weg te werken. Ze kregen een vergoeding per dossier.

1. Hoeveel bouwdossiers zijn momenteel in behandeling bij de verschillende provinciale afdelingen ROHM ?

Hoe is telkens de evolutie tegenover dezelfde periode in 2002 ?

2. Kan de minister een overzicht geven van de achterstand van het aantal bouwvergunningdossiers, en dit opgesplitst per provincie met referentiejaren vanaf oktober 1999 ?
3. Een snelle afwerking van bouwdossiers zorgt voor een belangrijke directe tewerkstelling in de bouwsector en aanverwante sectoren en heeft een belangrijk multiplicatoreffect.

In welke mate acht de minister het opportuun om tijdelijke maatregelen te treffen om eventuele grote achterstanden bij de afhandeling van bouwdossiers weg te werken ? Welke structurele maatregelen kunnen worden getroffen ? Binnen welke termijn kan dit worden gerealiseerd ?

4. Wat was het effect van het tijdelijk bijklossen in het najaar van 2000 ? Zijn er sedertdien nog

dergelijke acties geweest? Zo ja, wanneer en wat waren telkens de kostprijs van het inhaalproject en het effect?

Antwoord

1 en 2. Wat de vragen tot het verkrijgen van cijfergegevens betreft, kan ik onder meer verwijzen naar het antwoord op schriftelijke vraag nummer 42 van 5 december 2003 van Vlaams volksvertegenwoordiger Jos De Meyer (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 30 januari 2004, blz. 1447 – red.*). De in dat antwoord vervatte gegevens zijn relatief recent.

In bijkomende orde kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger terzake specifiek m.b.t. de provincie Antwerpen melden dat dit van oudsher bekende probleem intussen verholpen is. In september 2003 was er nog een achterstand van 1.600 dossiers, die nu tot normale proporties, namelijk 315 dossiers, is herleid. Dit impliceert dat de dossiers vanaf januari effectief binnen een termijn van 50 dagen zullen kunnen worden afgehandeld.

Ook m.b.t. de provincie Oost-Vlaanderen is er sprake van een positieve evolutie. Op 1 oktober 2003 dienden nog 918 dossiers behandeld te worden. Op 1 januari slechts 435. De gemiddelde doorlooptijd bedraagt evenwel nog 72 dagen.

3 en 4. Specifieke maatregelen, zoals de inzet van personeel vanuit een of meerdere andere afdelingen, hebben vroeger en ook nu recentelijk de problematiek van de achterstanden grotendeels helpen oplossen. Over de effecten van het "achterstandsproject" in 2000 werd reeds eerder uitvoerig gerapporteerd.

Andere georganiseerde acties zijn er sindsdien niet meer geweest en ik plan er ook geen nieuwe meer, omdat ik veel heil verwacht van de zogenaamde vijftigdagenregeling, ingevoerd via het laatste wijzigingsdecreet. Die regeling impliceert immers dat het gemeentebestuur kan voorbijgaan aan de adviesplicht van de gemachtigde ambtenaar zodra de hem toegekende termijn van vijftig dagen is overschreden en hij geen verlenging heeft aangevraagd.

Anderzijds werden er maatregelen getroffen om te vermijden dat het toepassen van die vijftigdagenregel in veel dossiers nodig zal zijn. Er zal immers meer toegespitst worden op het vooraf bespreken van dossiers met de gemeentebesturen, zodat de behandeling van de eigenlijke ste-

denbouwkundige vergunningsaanvragen sneller kan verlopen. Er werd bovendien sterk ingezet op de opleiding van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren, zodat de gemeenten zelf hun adviezen of beslissingen in de ze toegevoerde dossiers veel beter zullen kunnen motiveren. Er is tevens een systeem uitgewerkt dat toelaat om dossiers waarin de gemeentebesturen een degelijk advies hebben uitgewerkt, op een eenvoudige, snellere manier af te handelen bij de ROHM-afdelingen.

Wat structurele maatregelen betreft, bedoeld om onder meer het nijpend personeelstekort en -verloop op te vangen, verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nummer 42.

Vraag nr. 66 van 9 januari 2004 van de heer JOHAN MALCORPS

Voortuinparkeerplaatsen – Regeling voor gehandicapten

De stedenbouwwetgeving staat de aanleg van (auto)parkeerplaatsen in de voortuinstrook niet toe.

Er zijn evenwel omstandigheden denkbaar waarbij de aanleg ervan wel verantwoord kan zijn. We denken dan bijvoorbeeld aan mensen met een handicap of een dokterspraktijk of instellingen die geregeld bezocht worden door mensen met een handicap.

Bestaat de mogelijkheid om in zulke gevallen af te wijken van het algemene parkeerverbod dat rust op de voortuinstrook? Zo nee, is het niet aangevoerd om in die mogelijkheid te voorzien?

Eventueel kan als bijkomende voorwaarde bepaald worden dat de parkeerplaats dan ook echt gereserveerd moet worden voor mensen met een handicap, conform de regeling voor aangeduide parkeerstroken voor gehandicapten op de openbare weg. Dit om misbruiken te voorkomen.

Antwoord

In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, is er geen algemeen verbod op de aanleg van parkeerplaatsen in de voortuinstrook. Er is uiteraard wel een stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van deze verharding vereist.

Deze zal in sommige gevallen geweigerd worden wegens strijdigheid met de bindende voorschriften van een BPA of een verkavelingsvergunning (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*). Soms zal ze ook geweigerd worden wegens strijdigheid met de goede plaatselijke aanleg. Een beoordeling geval per geval is dan ook vereist.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 53
van 12 december 2003
van de heer DIRK HOLEMANS

Stedelijk beleid – Armoedecijfers

In mijn schriftelijke vraag nr. 25 van 21 november 2002 peilde ik naar de evolutie van de armoedecijfers in stedelijk gebied (de 10 SIF-indicatoren).

De minister gaf toen een uitvoerig antwoord op deze vraag (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 17 januari 2003, blz. 1355). Hij stelde dat "volgende geactualiseerde cijfers inzake armoede, die gehanteerd werden in het kader van het Sociaal Impulsfonds, beschikbaar zijn : kinderen geboren in kansarme gezinnen, uitkeringsgerechtigde volledige werklozen jonger dan 25 jaar, uitkeringsgerechtigde volledige werklozen langer dan 1 jaar, bestaansminimumtrekkers of leefloners, SIF-vreemdelingen, bewoners sociale huurappartementen en WIGW's. De andere reeksen zijn grotendeels gebaseerd op de resultaten van de volkstelling 1991 en kunnen voorlopig niet geactualiseerd worden. Voor de beschikbare reeksen wordt de evolutie aangegeven. Daarbij worden – zoals gevraagd – telkens de resultaten van de steden, opgenomen in het Stedenfonds, vergeleken met de resultaten voor het hele Vlaamse gewest. Bij de interpretatie is het belangrijk erop te wijzen dat ca. een kwart van de Vlaamse bevolking in de betrokken steden woont." (WIGW : weduwen, invaliden, gepensioneerden en wezen)

Om na te gaan in hoeverre de toen weergegeven cijfers en trends zich doorzetten, vernam ik graag:

1. in aanvulling van de toen meegedeelde reeksen gegevens, de meest recente cijfers ;

2. of er reeds nieuwe gegevens zijn m.b.t. de reeksen die toen gebaseerd waren op de volkstelling van '91 ;
3. welke trends zich doorzetten, en of er zich nieuwe trends aandienen.

Antwoord

Volgende geactualiseerde cijfers inzake armoede, die gehanteerd werden in het kader van het Sociaal Impulsfonds, zijn beschikbaar : kinderen geboren in kansarme gezinnen, uitkeringsgerechtigde volledige werklozen jonger dan 25 jaar, uitkeringsgerechtigde volledige werklozen langer dan één jaar, bestaansminimumtrekkers of leefloners, SIF-vreemdelingen, bewoners sociale huurappartementen en WIGW's. Voor het aantal kinderen jonger dan 19 jaar worden de gegevens op dit ogenblik nog verwerkt en zal er binnenkort ook een reeks beschikbaar zijn.

Voor de beschikbare reeksen wordt de evolutie aangegeven. Daarbij worden – zoals gevraagd – telkens de resultaten van de steden, opgenomen in het Stedenfonds, vergeleken met de resultaten voor het hele Vlaamse gewest. Daarbij is het belangrijk rekening te houden met de vaststelling dat circa een kwart van de Vlamingen in de betrokken steden woont.

1. Kinderen geboren in kansarme gezinnen

Stad	1-1-97	1-1-98	1-1-99	1-1-00	1-1-02
Antwerpen	500	501	541	662	1.069
Gent	271	301	334	329	286
Mechelen	146	135	140	116	113
Turnhout	23	24	29	23	27
Leuven	17	39	70	51	38
Brugge	41	50	66	53	62
Kortrijk	32	41	34	42	57
Oostende	42	39	69	88	51
Roeselare	28	40	43	39	33
Aalst	37	61	47	51	43
Sint-Niklaas	14	13	37	26	20
Genk	85	47	38	21	25
Hasselt	27	17	23	21	34
Totaal	2.603	2.742	3.001	2.919	3.378
Steden	1.263	1.308	1.471	1.522	1.858
Aandeel steden (%)	48,5	47,7	49,0	52,1	55,0

Bron : Kind en Gezin

Vaststelling : de jongste jaren is het aantal kinderen geboren in kansarme gezinnen nog toegenomen. Deze toename is in de steden veel meer uitgesproken dan in de rest van Vlaanderen. Vijfentwintig procent van deze kinderen wordt geboren in Antwerpen, Gent of een van de elf centrumsteden.

2. Uitkeringsgerechtigde volledig werklozen jonger dan 25 jaar

Stad	30-6-96	30-6-97	30-6-98	30-6-99	30-6-00	30-6-01	30-6-02	30-6-03
Antwerpen	3.733	3.760	3.328	3.085	2.542	2.628	3.104	3.652
Gent	2.340	2.373	2.016	1.771	1.486	1.491	1.656	1.873
Mechelen	489	508	469	370	287	337	428	514
Turnhout	290	289	239	207	146	157	218	243
Leuven	519	460	370	320	256	265	332	377
Brugge	686	636	484	469	323	335	385	467
Kortrijk	390	342	266	284	200	233	288	391
Oostende	506	491	370	363	335	338	367	413
Roeselare	248	203	171	178	120	154	182	203
Aalst	494	506	461	424	332	300	442	452
Sint-Niklaas	478	402	335	319	282	228	322	388
Genk	817	820	627	639	487	502	579	764
Hasselt	435	400	319	323	263	259	367	40
Totaal	33.635	32.072	25.997	23.824	18.309	17.929	22.680	27.792
Steden	11.425	11.190	9.455	8.752	7.059	7.227	8.670	10.138
Aandeel steden (%)	34,0	34,9	36,4	36,7	38,6	40,3	38,2	36,5

Bron : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB)

Vaststelling : het aantal jonge werklozen kende de voorbije jaren een forse daling, maar is het jongste jaar opnieuw toegenomen. Het proportioneel aandeel van de jonge werklozen uit de steden is de voorbije twee jaar lichtjes afgenomen.

3. Uitkeringsgerechtigde volledig werklozen langer dan één jaar

Stad	30-6-96	30-6-97	30-6-98	30-6-99	30-6-00	30-6-01	30-6-02	30-6-03
Antwerpen	15.117	14.465	13.426	11.512	9.631	7.997	8.395	10.532
Gent	7.971	7.752	7.489	6.445	5.306	4.578	4.810	5.543
Mechelen	1.704	1.639	1.506	1.246	978	911	982	1.209
Turnhout	1.175	1.143	1.058	866	733	547	542	671
Leuven	1.413	1.334	1.196	1.024	787	656	665	821
Brugge	1.647	1.788	1.650	1.307	1.046	790	768	919
Kortrijk	1.238	1.160	947	799	697	630	664	794
Oostende	1.459	1.505	1.366	1.185	1.074	1.028	1.019	1.132
Roeselare	707	650	507	380	314	291	314	388
Aalst	1.928	1.783	1.704	1.358	1.129	901	904	1.015
Sint-Niklaas	1.258	1.263	1.164	972	828	615	641	829
Genk	2.601	2.467	2.213	1.795	1.473	1.123	1.173	1.605
Hasselt	1.649	1.550	1.379	1.111	922	728	776	983
Totaal	119.498	111.657	98.803	81.329	65.959	53.757	54.195	65.387
Steden	39.867	38.499	35.605	30.000	24.918	20.795	21.653	26.441
Aandeel steden (%)	33,4	34,5	36,0	36,9	37,8	38,7	40,0	40,4

Bron : VDAB

Vaststelling : van de forse daling van de voorbije jaren is in 2003 geen sprake meer. Zoals bij de jonge werklozen neemt het aantal langdurig werklozen opnieuw toe. Proportioneel vinden we twee vijfde van de langdurig werklozen in de steden.

4. Bestaansminimumtrekkers of leefloners

Stad	1-1-96	1-1-97	1-1-98	1-1-99	1-1-00	1-1-01	1-1-02	1-1-03
Antwerpen	5.902	6.199	6.386	6.634	6.169	5.060	4.601	5.925
Gent	3.281	3.384	3.589	3.488	3.473	2.598	3.130	3.445
Mechelen	844	781	799	852	784	715	822	854
Turnhout	286	271	307	308	272	257	262	262
Leuven	972	987	950	900	841	720	732	803
Brugge	848	938	929	852	748	699	547	529
Kortrijk	688	697	683	662	665	526	527	n.b.
Oostende	1.104	1.125	1.126	1.113	1.012	734	876	825
Roeselare	236	248	220	223	198	160	221	215
Aalst	435	443	419	424	430	342	275	235
Sint-Niklaas	429	412	427	460	432	401	421	437
Genk	235	218	206	197	194	153	171	187
Hasselt	378	406	377	375	380	372	261	263
Totaal	27.987	29.178	29.373	29.394	27.659	23.513	23.937	*
Steden	15.638	16.109	16.418	16.488	15.598	12.737	12.846	*
Aandeel steden (%)	55,9	55,2	55,9	56,1	56,4	54,2	53,7	*

Bron : Ministerie van Volksgezondheid

* totalen kunnen niet berekend worden omdat voor 2003 nog van 29 gemeenten de gegevens ontbreken.

Vaststelling : het aantal leefloners dat de voorbije jaren ook in de steden was afgenomen, is het voorbije jaar opnieuw gestegen. Gezien de ontbrekende cijfers, is een vergelijking op Vlaams niveau niet mogelijk.

5. Aantal huurappartementen in sociale huisvesting

Stad	1999	2000	2001	2002
Antwerpen	18.518	18.577	18.774	18.800
Mechelen	1.940	1.915	1.884	1.829
Turnhout	259	257	270	320
Leuven	2.283	2.294	2.233	2.283
Brugge	1.209	1.218	1.273	1.277
Kortrijk	609	619	631	631
Oostende	1.353	1.353	1.423	1.547

Roeselare	210	239	161	160
Aalst	530	611	595	594
Gent	8.534	8.500	8.565	8.842
Sint-Niklaas	925	947	951	964
Genk	1.747	1.804	1.793	1.879
Hasselt	472	474	500	523
Totaal	59.202	59.796	60.937	62.461
Steden	38.589	38.808	39.053	39.649
Aandeel steden (%)	65,2	64,9	64,1	63,5

Bron : Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)

Vaststelling : het aantal verhuurde appartementen in de sociale huisvesting neemt de jongste jaren lichtjes toe, proportioneel zelfs iets meer buiten de steden.

6. Aantal SIF-vreemdelingen

Stad	1998	2001	2003
Antwerpen	43.427	39.973	35.620
Gent	13.686	12.541	11.728
Mechelen	5.661	4.363	3.977
Turnhout	843	850	891
Leuven	4.189	4.538	5.629
Brugge	872	1.007	1.113
Kortrijk	1.431	1.430	1.620
Oostende	691	884	1.057
Roeselare	296	346	456
Aalst	1.183	1.045	1.120
Sint-Niklaas	2.387	1.587	1.514
Genk	12.186	10.500	9.064
Hasselt	1.635	1.637	1.597
Totaal	158.252	146.525	138.926
Steden	88.487	80.701	75.386
Aandeel steden	55,9	55,1	54,3

Bron : Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS)

Vaststelling : de dalende trend van het aantal SIF-vreemdelingen zet zich verder door. Tussen 1995 en 1998 was hun aantal reeds met zes procentpunten gedaald. Tussen 1998 en 2001 heeft deze daling zich verder doorgezet. Dit heeft te maken met het toegenomen aantal naturalisaties. Het aandeel van de steden blijft over de hele periode vrijwel constant.

7. Aantal weduwen, mindervaliden, gepensioneerden

Stad	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Antwerpen	41.741	35.649	42.078	41.046	40.053	39.965
Gent	21.676	19.777	22.322	21.749	21.865	21.005
Mechelen	6.800	5.977	6.796	6.590	6.554	6.486
Turnhout	3.065	2.834	3.365	3.262	3.324	3.166
Leuven	7.114	6.017	6.604	6.640	6.689	6.569
Brugge	10.804	9.509	10.677	10.460	10.368	10.105
Kortrijk	7.765	6.857	7.752	7.640	7.664	7.560
Oostende	7.818	7.163	7.962	7.897	7.819	7.807
Roeselare	5.858	5.274	5.883	5.801	5.796	5.732
Aalst	7.292	6.291	6.946	6.842	6.798	6.716
Sint-Niklaas	6.255	5.689	6.005	6.305	6.385	6.304
Genk	5.601	4.533	4.925	5.270	5.211	5.426
Hasselt	5.050	4.694	5.374	5.492	5.120	5.303
Totaal	505.748	450.287	503.633	499.992	495.223	488.382
Steden	136.569	120.264	136.689	134.994	133.646	132.144
Aandeel steden (%)	27,0	26,7	27,1	27,0	27,0	27,1

Bron : Ministerie van Volksgezondheid

Vaststelling : het aantal WIGW's vertoont over langere periode bekeken nogal wat schommelingen, maar neemt de jongste jaren systematisch af. Het aandeel dat in de steden woont, blijft vrijwel constant en ligt slechts iets hoger dan de globale verhouding tussen de bevolking van de steden en deze van het Vlaamse gewest.

Vraag nr. 54
van 12 december 2003
van de heer DIRK HOLEMANS

Stedelijk beleid – Stadsvlucht

Met mijn schriftelijke vraag nr. 26 van 21 november 2002 peilde ik naar gegevens over de stadsvlucht in Vlaanderen (Bulletin van Vragen en Ant-

woorden nr. 7 van 17 januari 2003, blz. 1360). Dit naar aanleiding van de Beleidsbrief Binnenlandse Aangelegenheden en Stedenbeleid 2002-2003, waarin de minister stelde dat de stadsvlucht het jongste decennium niet is gestopt en men enkel van een afremming kan spreken. Volgens deze beleidsbrief zouden de gestabiliseerde migratiecijfers en zelfs de lichte stijging van de stedelijke populatie wel eens meer te maken kunnen hebben met buitenlandse instroom, veeleer dan met het aantrekken of houden van gegoede tweeverdieners met kinderen (Stuk 1398 (2002-2003) – Nr. 1).

De minister gaf toen een uitvoerig antwoord.

1. Graag ontving ik de nieuwe cijfergegevens die sinds het antwoord op mijn parlementaire vraag beschikbaar zijn en die dus het antwoord van toen actualiseren (inclusief de in- en uitwijkbewegingen in de steden voor 2002).

Zijn er op basis van de actuele cijfers nieuwe trends waar te nemen ?

2. Op mijn deelvraag eind 2002 of men "over cijfers beschikt die deze uitstroom, respectievelijk instroom van stadsbewoners vertalen in een gemiddeld inkomensniveau van deze twee groepen", antwoordde de minister dat hierop "... op korte termijn geen antwoord kan worden gegeven. In principe moet het mogelijk zijn dit te onderzoeken. Dit veronderstelt echter een koppeling van de bevolkingsstatistieken aan deze van fiscale inkomsten. Bij de administratie Planning en Statistiek zal aangedrongen worden om hier rond de nodige initiatieven te nemen."

Graag vernam ik of er inderdaad initiatieven zijn genomen met het oog op een koppeling van de bevolkingsstatistieken en de fiscale inkomsten. Zo ja, wat zijn de resultaten hiervan ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelde twee vragen. Een eerste over de recentste cijfers inzake stadsvlucht en een tweede over de relatie tussen in- en uitstroom van stadsbewoners naar inkomensniveau.

Wat de stadsvlucht betreft, is de administratie Planning en Statistiek volop de cijfers aan het actualiseren. Men verwacht nog in januari 2004 de nieuwe ontwikkelingen te kunnen aangeven.

Op de vraag of de migratiebewegingen gekoppeld kunnen worden aan de inkomens, kan op korte ter-

mijn nog steeds geen antwoord worden gegeven. In principe moet het mogelijk zijn dit te onderzoeken. Dit veronderstelt echter een koppeling van de bevolkingsstatistieken aan deze van fiscale inkomsten. Bij de administratie Planning en Statistiek werd andermaal aangedrongen om hier rond de nodige initiatieven te nemen.

Vraag nr. 55 van 12 december 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Agnetenklooster Tongeren – Huisvesting "Anders Werken"

De restauratie van het Agnetenklooster in Tongeren is volop bezig. In dit kader zou de implementatie van de behoeften gebeuren bij de huidige tweede restauratiefase.

Gepland was om de diensten van Welzijn-Volksgezondheid-Cultuur die nu in huurgebouwen ondergebracht zijn, hierin te huisvesten.

Het gebouw zou in de toekomst ook ingericht worden als satellietkantoor in het kader van "Anders Werken", aldus de minister naar aanleiding van een vroegere vraag.

1. Wat bedoelt de minister concreet met "satellietkantoor" ?
2. Wat bedoelt de minister concreet met "Anders Werken" ?
3. Welke partners worden hierbij betrokken ?

Antwoord

Op 20 september 2002 verklaarde de Vlaamse regering zich principieel akkoord met de verdere projectmatige invoering van het concept "Anders Werken" bij de huisvesting van haar diensten.

1. "Anders Werken" is de overkoepelende term die binnen de Vlaamse overheid wordt gebruikt voor twee vernieuwende tendensen in de werkomgeving : kantoorinnovatie en telewerken. Beide tendensen vullen elkaar perfect aan.

Hun gemeenschappelijke noemer is flexibiliteit: beide concepten reiken mogelijkheden aan om de werkomgeving maximaal toe te snijden op het profiel, de cultuur en de behoeften van de organisatie.

De meeste mensen kijken anders tegen hun werk aan dan pakweg vijftig jaar geleden ; men vindt het steeds belangrijker om een baan te kunnen combineren met een gezin. Niet alleen variabele arbeidstijden, opleidingen, deeltijdbanen en verlofregelingen spelen op die verlangens in, ook de mogelijkheid om te telewerken (op deeltijdse basis) kan zorgen voor een betere "work-life balance".

Dankzij evoluties in informatica en communicatietechnologie worden alternatieve kantoorconcepten denkbaar én uitvoerbaar.

In concreto beschikken de medewerkers in een anders-werkenomgeving niet langer over een vaste werkplek of een eigen kantoor, maar maken ze gebruik van wisselwerkplekken. De idee van het klassieke cellenkantoor wordt hiermee verlaten. Naargelang de werkzaamheden van het moment kunnen ze een werkplek uitkiezen die het best is afgestemd op hun noden. Naast "standaard" werkplekken in een gemeenschappelijke ruimte bevatten de innoverende kantoren ook overleg- en teamruimtes en afgesloten werkplekken voor mensen die (heel) geconcentreerd willen werken. Afhankelijk van de activiteiten en taken van de betrokken dienst die wordt gehuisvest, kunnen daarnaast eveneens specifieke werkplekken of ruimten worden ingericht, zoals bijvoorbeeld een labo, een werkplek voor tekenaars, een ontvangstruimte voor bezoekers, ...

Naarmate de introductie van nieuwe kantoorconcepten gekoppeld wordt aan de mogelijkheid tot telewerken, worden de voordelen nog groter. Een betere combinatie van werk en privé verhoogt het welzijn van de werknemers en bijgevolg ook de productiviteit. Er wordt een kleine bijdrage geleverd aan de beperking van het mobiliteitsprobleem. Tot slot verhoogt ook het terugverdieneffect, door de ruimtebesparing die door nieuwe kantoorconcepten kan worden gerealiseerd. Door het office sharing-principe kunnen immers meer werknemers worden tewerkgesteld op minder ruimte.

Werknemers krijgen de mogelijkheid om te werken in een basiskantoor, thuis of op een satellietwerkplek.

2. Satellietkantoren zijn een steeds belangrijker schakel in de manier waarop veel organisaties de overgang maken naar meer flexibele werkpatronen voor hun werknemers.

In het satellietkantoor kunnen in de buurt wonende of passerende mobiele werknemers terecht. Het doel van een satellietkantoor is het werk dicht bij de mens te brengen, de reistijden te reduceren en de sociale interacties met andere personeelsleden mogelijk te maken. Voor wie op een satellietkantoor werkt, blijft de scheiding tussen thuis en werkplek bestaan. Flexibeler werken impliceert dus ook een andere manier van leiding geven. De leidinggevende moet zowel oog hebben voor het behoud van het team, als voor een objectieve, billijke taakverdeling binnen het team.

3. De drie belangrijkste partners die betrokken zijn bij het project "Anders Werken" zijn de kenniscel Anders Werken, de afdeling Gebouwen en uiteraard de toekomstige gebruikers van de flexibele werkplekken.

De kenniscel Anders Werken coördineert en begeleidt de projecten, zorgt voor de administratieve ondersteuning van de stuurgroep Anders Werken. Als kenniscentrum zorgt de cel voor voorlichting, advies, communicatie en sensibilisering naar interne en externe klanten toe.

De afdeling Gebouwen staat in voor het ontwerp en de technische invulling van de anders-werkenomgeving. Ze baseert zich daarbij op de behoeften en inrichtingssuggesties die de kenniscel Anders Werken detecteert tijdens de begeleiding en ondersteuning van de toekomstige gebruikers naar een nieuwe manier van werken.

Uiteraard gebeurt de implementatie van het Anders-Werkenprincipe steeds in nauw overleg met het betrokken lijnmanagement en de betrokken ambtenaren. De nodige aandacht wordt besteed aan de specifieke behoeften die de toekomstige gebruikers kenbaar maken. Uiteindelijk wordt het Anders-Werkenconcept geïntroduceerd voor de ambtenaren en is het uitermate belangrijk dat met hun behoeften en wensen rekening wordt gehouden.

Vraag nr. 56
van 12 december 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Agnetenklooster Tongeren – Huisvesting WVC

De restauratie van het Agnetenklooster in Tongeren is volop bezig. In dit kader zou de implementatie van de behoeften gebeuren bij het aanvatten

van de tweede restauratiefase, die normaal gezien nu gestart is.

Gepland was om de diensten van Welzijn-Volksgezondheid-Cultuur (WVC) die nu in huurgebouwen in Tongeren ondergebracht zijn, hierin te huisvesten.

Is deze implementatie nu al geconcretiseerd ?

1. Om welke diensten gaat het concreet ?

Hoeveel personen zijn in elk van deze diensten nu tewerkgesteld ? Op welke locatie ?

Welke oppervlakte heeft elk van deze diensten nodig ?

Hebben deze diensten specifieke behoeften ?

2. Hoeveel bedraagt de huurprijs van de gebouwen waarin deze diensten nu gevestigd zijn ?

3. Op welke manier wordt rekening gehouden met de toegankelijkheid voor personen met beperkingen zoals slechtziendheid, gehoorproblemen, zwakbegaafdheid en m.b.t. het voortbewegen en de lichaamsgrootte ?

Wordt voor advies inzake toegankelijkheid een beroep gedaan op een toegankelijkheidsbureau ? Welk ?

4. Werden er maatregelen genomen om dit gebouw waarin onder andere diensten voor kinderen/families gehuisvest zullen worden, kind- en gezinsvriendelijk in te richten ?

Antwoord

1. In het gerenoveerde Agnetenklooster in Tongeren zullen drie diensten van WVC worden gehuisvest. Het gaat om het Comité Bijzondere Jeugdbijstand, de Sociale Dienst Jeugdrechtbank en de Bemiddelingscommissie. Hierbij vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger per dienst het aantal personen die elk van deze diensten tewerkstelt, op welke locatie deze mensen tewerkgesteld worden en welke oppervlakte elk van deze diensten nodig heeft.

Comité Bijzondere Jeugdbijstand

Aantal personeelsleden : 13
Plaats : Schuttersgang 38 in Tongeren
Benodigde oppervlakte : 570 m²

Sociale Dienst Jeugdrechtbank

Aantal personeelsleden : 9
Plaats vanaf 31.01.2004 : Oogstwel 18 in Tongeren
Benodigde oppervlakte : 406 m²

Bemiddelingscommissie

Aantal personeelsleden : 1 + leden van de commissie
Plaats : St.-Maternuswal 12 in Tongeren
Benodigde oppervlakte : 221 m²

Specifieke behoeften

Deze diensten ontvangen bezoekers die dikwijls in een conflictsituatie zitten. Dit vergt een goede organisatie van de lokalen, zodat groepen worden gescheiden en het toezicht op een eenvoudige manier kan gebeuren.

2. De huurprijs van de gebouwen waar momenteel het Comité Bijzondere Jeugdzorg, de Sociale Dienst Jeugdrechtbank en de Bemiddelingscommissie tewerkgesteld zijn, bedraagt respectievelijk 12.651,82 euro/jaar, 18.143,02 euro/jaar en 7.846,84 euro/jaar.

3. Omdat het hier niet gaat om een nieuwbouw maar om de renovatie en restauratie van een monument, moest worden gewerkt binnen de lijnen van en rekening houdende met de beperkingen van het oorspronkelijk ontwerp.

Er werd getracht om de bestaande gebouwen maximaal aan te passen voor rolstoelgebruikers. Zo werd bijvoorbeeld een lift aangebracht in de middenvleugel. Voor personen met andere beperkingen zoals slechtziendheid, gehoorproblemen en zwakbegaafdheid werden geen specifieke maatregelen genomen.

Voor de renovatie van het Agnetenklooster werd geen beroep gedaan op een toegankelijkheidsbureau omdat het architectenbureau de problematiek voldoende beheerst om oplossingen uit te werken binnen de beperkte mogelijkheden die dit bestaand gebouw biedt. Daarenboven zorgt de afdeling Gebouwen ervoor dat de wetgeving terzake correct wordt toegepast.

4. De bezoekers zullen worden ontvangen in de voormalige kolenhandel van het Agnetenklooster. Deze werd uiteraard gerestaureerd en op een sobere manier ingericht, waarbij het industriële karakter van het gebouw werd behouden.

Het meubilair zal maximaal bijdragen tot het scheppen van een kind- en gezinsvriendelijke sfeer.

Vraag nr. 57
van 12 december 2003
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Vlaamse Rand – Integratie anderstaligen via verenigingsleven

In de Vlaamse Rand, meer specifiek in Halle-Vilvoorde, is een aantal niet-Nederlandstaligen gedomicilieerd.

In haar regeringsverklaring heeft de Vlaamse regering onderstreept dat zij het Nederlandstalig karakter van de Vlaamse Rand wenst te versterken. Dit werd benadrukt in het beleidsplan en de beleidsbrieven in verband met de Vlaamse Rand.

Integratie van niet-Nederlandstaligen zal niet lukken zonder langs de trage moeilijke weg van het verenigingsleven te gaan : jeugd-, sport-, sociaal-culturele, natuur- en andere verenigingen kunnen terzake een zeer grote rol spelen.

Anderzijds is het ook duidelijk dat de participatie van niet-Nederlandstaligen aan deze verenigingen niet spontaan tot stand zal komen. Er zal begeleiding en opleiding van de verantwoordelijken bij komen kijken, taalonderricht ook en dan nog zal het stapje voor stapje moeten gaan.

1. Heeft de Vlaamse regering reeds gesprekken aangeknoopt met het georganiseerde verenigingsleven van jeugd-, sport-, sociaal-culturele, natuur- en andere verenigingen om na te gaan of ze al dan niet anderstaligen wenselijk op te nemen, in welk tempo en onder welke voorwaarden, en welke steun zij daarvoor vragen ?
2. Is er wetenschappelijk onderzoek rond deze problematiek verricht ?

Antwoord

De integratie van anderstaligen is een traag en moeizaam proces, vooral in de Vlaamse Rand. Dit is voornamelijk te wijten aan de nabijheid van het tweetalige Brusselse Hoofdstedelijke gewest waar bovendien tal van internationale bedrijven en in-

stellingen gevestigd zijn, en aan het nog steeds bestaande en te ruim geïnterpreteerde stelsel van faciliteiten voor Franstaligen in de zes gemeenten met bijzonder taalstatuut.

De integratie van deze anderstaligen via het gemeenschapsleven is daarbij inderdaad een aangewezen weg. Vanuit het beleid Vlaamse Rand wordt het verenigingsleven via subsidies aangemoedigd initiatieven te ontwikkelen inzake integratie van anderstaligen.

Er werden daartoe geen rechtstreekse gesprekken met het verenigingsleven aangeknoopt. Wel werden de gemeentebesturen, de culturele centra en de VZW De Rand wat de zes faciliteitengemeenten betreft, verzocht deze subsidiemogelijkheid via de gebruikelijke kanalen (o.a. gemeentelijke adviesraden e.d.m.) aan het verenigingsleven kenbaar te maken. Ook wordt geregeld promotie gevoerd voor deze subsidiemogelijkheid via de verspreiding van folders en spots op de regionale tv-zender Ring-TV.

Zowel de Vlaamse regering en de VZW De Rand alsook sommige gemeentebesturen ontwikkel(d)en ook zelf initiatieven met het oog op een beter onthaal en integratie van anderstaligen in het lokale gemeenschapsleven. Ik verwijs hierbij onder meer naar onthaalmomenten voor anderstaligen alsook naar het initiatief speakers corner van de VZW De Rand en hun cultureel aanbod gericht naar andersstaligen. Ook via de activiteiten van het Breugelproject tracht de Vlaamse overheid de vele aanwezige anderstaligen in contact te brengen met het rijke Vlaamse culturele leven. De verenigingen zelf maken eveneens meer en meer dankbaar gebruik van deze subsidies die ze in staat moeten stellen het Nederlandstalig karakter van hun activiteiten in de verf te zetten met daarbij een uitgestoken hand naar de vele anderstaligen in hun omgeving. Doch zoals reeds werd gezegd, dit is niet zo vanzelfsprekend.

Er werd met betrekking tot deze problematiek geen specifiek wetenschappelijk onderzoek gevoerd doch in het voorjaar van 2001 werd een ruime bevraging naar de "attitudes van de Franstaligen" in de Vlaamse Rand georganiseerd. Hieruit blijkt wat reeds kon worden vermoed, dat heel wat Franstaligen in de Vlaamse Rand weinig boodschap hebben aan Vlaanderen en niet echt geïnteresseerd zijn in het Vlaamse gemeenschapsleven.

Vraag nr. 58
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructuur

Binnen verscheidene departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is er een tekort aan geoptimaliseerde ICT-infrastructuur (ICT : informatie- en communicatietechnologie). Zo bijvoorbeeld moeten personeelsleden vaak werken met verouderde pc's waarbij vaak een connectie op het intra- en/of internet ontbreekt.

Graag zou ik de minister hierover enkele vragen willen stellen voor de departementen die onder zijn/haar bevoegdheid vallen.

1. In welke mate beantwoordt de ICT-infrastructuur aan de noden van de departementen ?

Hoe groot is de vraag van de departementen en in welke mate wordt hieraan voldaan ?

2. Kan de minister medelen wat de verhouding is van het beschikbare aantal pc's en het informatieverwerkend personeel ? Klopt het bijvoorbeeld dat in sommige gevallen personeelsleden een verouderde pc moeten delen ?

3. In welke mate worden verouderde soft- en hardware geoptimaliseerd en vervangen ?

Welke zijn de criteria om tot vervanging of optimalisering over te gaan ?

4. Inzake ICT, in welke mate wordt het personeel hiervoor opgeleid ?

5. Kan de minister medelen welke budgetten jaarlijks worden vrijgemaakt voor de optimalisering van de ICT-infrastructuur en de opleiding van het personeel terzake ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 25, Landuyt nr. 28, Vanderpoorten nr. 41, Van Mechelen nr. 44, Van Grembergen nr. 58, Bossuyt nr. 116, Sannen nr. 67, Bytsebier nr. 44, Ceysens nr. 30, Keulen nr. 46).

Gecoördineerd antwoord

Paul Van Grembergen

1. De mate waarin aan de noden van de departementen kan worden voldaan, is sterk afhankelijk van de algemene conjunctuur, vertaald naar beschikbare begroting. De informaticakredieten zijn in niet onaanzienlijke mate gegroeid in de eerste jaren van deze legislatuur, gekenmerkt door een goede economische toestand. Reeds in 2002 werden echter de middelen terugschroefd en ook in 2003 werden slechts de meest noodzakelijke middelen toegekend. Teneinde de algemene dienstverlening op peil te kunnen houden, dient ook een beperkt budget te worden toegekend aan prioritaire interdepartementale en departementale projecten.

In de jaren 1999 en 2000, de beginjaren van het outsourcingcontract, werden de budgetten berekend op basis van de vermoedelijke hoeveelheden. Vanaf 2001 werd aan de departementen gevraagd, via een gedetailleerd formulier, de behoeften te declareren. De declaraties weken sterk af van een gemiddelde norm en werden op basis van het aantal gebruikers geharmoniseerd. In 2002 werd een groot pakket gedeclareerde behoeften toegekend ; op de budgetten gevraagd voor het vernieuwen van pc's werd slechts een reductie van 25 % toegepast. In 2003 diende drastisch bespaard te worden ten koste van de eindgebruikersinfrastructuur: er konden geen budgetten voor vernieuwing worden toegestaan.

Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat de Vlaamse minister bevoegd voor informatica de responsabilisering sterk heeft doorgedreven, gekoppeld aan de rapporteringsverplichting. De departementen konden op die manier, indien gewenst, deze budgetten verhogen, door het heroriënteren van projectkredieten, en een aantal ministers beschikken daarnaast over middelen op specifieke informatica-artikelen.

Hierna volgt een tabel met de globale cijfers voor het MVG voor de jaren 1999 tot 2003. Op 1 maart 1999 startte het eerste outsourcingcontract. In dit contract wordt de term Service 2 (S2) gehanteerd voor het onderhoud en de optimalisatie van de ICT-infrastructuur ter plaatse bij de eindgebruiker. Dit houdt dus zowel het

herstel, opwaarderen (upgrade) of vervangen van de aanwezige ICT-infrastructuur in, als de toevoeging van nieuwe infrastructuurelementen.

Jaar	Gevraagd S2-budget (in mio EUR)	Toegekend S2-budget (in mio EUR)
1999	nvt	4,0
2000	nvt	5,5
2001	10,1	5,7
2002	14,9	13,4
2003	17,8	9,8
Totaal 2001-2003	42,8	28,9

Voor de laatste drie jaren kon dus 68 % van de gevraagde middelen effectief ter beschikking worden gesteld.

Daarnaast dient men rekening te houden met het feit dat in het outsourcingcontract werd geselecteerd voor een huurformule, in tegenstelling met de vorige jaren, waarin de infrastructuur voor rekening van het MVG werd aangekocht. Dit resulteerde in relatief lage budgetten in de beginjaren en stijgingen in de volgende jaren, tot men op kruissnelheid is.

2. Enerzijds zijn er 12.771 personeelsleden actief in het MVG op 31 december 2003, zoals opgevraagd in het personeelssysteem (Vlimpers). Enkele categorieën die geen of weinig informatieverwerking doen zoals schoonmaak- en cateringpersoneel, zijn daarbij inbegrepen. (Deze categorieën kunnen niet op geautomatiseerde wijze en op korte termijn afgezonderd worden. Hun aantal bedraagt minstens 400.)

De overgrote meerderheid van het globale personeelsbestand kan tot het informatieverwerkend personeel gerekend worden. Anderzijds zijn er volgens de inventaris van december 2003, zoals opgeleverd door Siemens Business Services voor overdracht aan de nieuwe ICT-dienstverlener EDS-Telindus, 13.139 pc's momenteel in gebruik. Dat betekent dat er gemiddeld 1,03 pc aanwezig is per personeelslid. Daarbij moet worden opgemerkt dat er een groeiend aantal thuis- en telewerkers zijn, die soms over een tweede pc of een laptop beschikken.

Het onderstaande overzicht geeft de groei weer van het aantal pc's (desktops en laptops) dat in gebruik was gedurende de laatste jaren.

Jaar	Aantal pc's op 1 maart
1999	8.587
2000	11.013
2001	10.433
2002	11.687
2003	12.433

Vermits het aantal personeelsleden zeker niet dezelfde groei heeft gekend, betekent dit dat de groep zonder een pc of een gedeelde pc elk jaar kleiner wordt. Tevens worden er pc's ter beschikking gesteld op plaatsen die voor ambtenaren algemeen toegankelijk zijn (kiosk-pc's en pc's in de bibliotheek).

3. De onderstaande tabel geeft een overzicht van de leeftijdsverdeling van het actuele pc-park.

Jaar van oorsprong	Aandeel pc's (%)
voor 1999	11,20
1999	30,63
2000	8,43
2001	14,57
2002	25,28
2003	9,88

Als gevolg van de "Jaar 2000"-problematiek is er in 1999 een hogere instroom geweest van nieuwe pc's, wat tevens een lagere instroom verklaart in het jaar 2000 zelf. Voor 2003 is een drastische verlaging te noteren als gevolg van de strikte begrotingsbeperkingen, gecombineerd met een zekere voorzichtigheid van de departementen naarmate het contracteinde met de huidige IT-dienstverlener nadert.

De leeftijd van een pc is een belangrijk criterium voor vervanging. In het aflopende contract met Siemens Business Services staat aangegeven dat pc's ouder dan vier jaar in principe worden vervangen. Het MVG beslist echter zelf of de vervanging van een pc al dan niet doorgaat. De belangrijkste beperking in de praktijk is het beschikbare budget. Bij budgettaire beperkingen blijft er na de vaste kosten immers minder over voor projecten of vernieuwing van de infrastructuur.

Naast de uitbouw van de pc's zelf, is er ook sterk geïnvesteerd in een steeds uitgebreider netwerk, stabiele mail, portaalomgeving en dergelijke, die een evenredige of nog sterkere groei hebben gekend.

Nieuwe pc-software (bijvoorbeeld Windows XP en MS Office XP) wordt systematisch geïnstalleerd op de nieuwe pc's die instromen. Het aanpassen van de oudere software op oudere pc's zou zeer duur zijn en wordt niet systematisch uitgevoerd. Enkel bij noodzakelijke gevallen en indien de pc het technologisch aankan, worden dergelijke updates uitgevoerd. Het lijnmanagement van de departementen beslist over dergelijke updates.

De groeiende noden moeten dus steeds worden afgestemd op de beschikbare middelen.

4. Interdepartementaal open vormingsaanbod

In 2003 zijn in het interdepartementale open vormingsaanbod negentien verschillende opleidingen gegeven in drie verschillende vormen (klassikaal, e-learning en begeleide zelfstudie). Er waren 2.734 deelnemers in die opleidingen, die samen 18.529 uren opleiding genoten. Meer details hierna.

Departementale vormingsinitiatieven

De verschillende departementen organiseren departementale IT-opleidingen, onder meer om de eigen medewerkers vertrouwd te maken met eigen toepassingen, zoals Vlimpers of Edulex (bij het departement Onderwijs) of Orafin (Learn & Go Orafin bij het departement WVC).

Er werden ook maatopleidingen georganiseerd onder meer om kortgeschoolden meer vertrouwd te maken met het gebruik van de pc en van internet/intranet.

In het kader van externe vorming (opleidingen gevolgd bij externe opleidingsinstituten) was er voornamelijk interesse voor Dreamweaver, Cognos/Impromptu, Visual Basic, Autocad en Adobe Photoshop.

Opmerking : er is momenteel geen geconsolideerd overzicht van de departementale ICT-vormingsinitiatieven.

5. De budgetten voor ICT-infrastructuur voor de eindgebruiker vindt men in het antwoord op de eerste vraag. Er dient te worden opgemerkt dat er naast de eindgebruikersinfrastructuur ter plaatse bij de gebruiker, ook aanzienlijke verbeteringsprojecten worden uitgevoerd voor de achterliggende infrastructuur zoals de e-mail, de elektronische groeps kalender, het netwerk, e-

government technologische platformen en dergelijke.

Het interdepartementaal open vormingsaanbod kostte 322,4 miljoen euro in 2003. Meer details hierna.

Interdepartementaal open vormingsaanbod

Algemeen

- Algemeen inzicht in het gebruik van de pc
- Netscape Calender
- Netscape Messenger

Internet

- Internet : werken met internet
- Internet : efficiënt zoeken op internet

MS Windows en MS Office

- Doordacht websites bouwen met Frontpage
- MS Access : eenvoudige databanken gebruiken en maken
- MS Access : queries, rapporten en formulieren
- MS Excel : basis
- MS Excel : gevorderden
- MS Powerpoint : basis
- MS Powerpoint : professionele en geanimeerde presentaties maken
- MS Windows : basis
- MS Windows : beter bestandsbeheer
- MS Word : basis
- MS Word : gevorderden
- Upgrade MS Windows en MS Office
- Demo : update van Windows NT en Office 97 naar Windows en Office XP
- Nieuw in MS Office XP

Deze opleidingen worden aangeboden in drie leervormen :

- klassikaal : in een klas met een trainer die lesgeeft,
- e-learning : zelfstudie op eigen pc met mogelijkheid tot coaching via mail,

- begeleide zelfstudie : zelfstudie op een pc in een leslokaal in aanwezigheid van een coach die cursisten individueel verder helpt met hun vraag.

Cijfers over vormingsinspanningen inzake ICT voor eindgebruikers in werkjaar 2003

Aantal personen die een opleiding volgden

Aantal cursisten voor interdepartementaal ICT-aanbod – klassikale sessies	1.183 deelnemers
Aantal cursisten voor interdepartementaal ICT-aanbod – sessies begeleide zelfstudie	412 deelnemers
Aantal cursisten voor interdepartementaal ICT-aanbod – e-learning	36 deelnemers
Aantal cursisten voor departementaal ICT-aanbod	1.103 deelnemers
Totaal	2.734 deelnemers

Totale opleidingsduur van alle ICT-cursisten

Aantal uren opleiding in interdepartementaal ICT-aanbod – klassikale sessies	9.841 uren
Aantal uren opleiding in interdepartementaal ICT-aanbod – sessies begeleide zelfstudie	1.566 uren
Aantal uren opleiding in departementaal ICT-aanbod	7.122 uren
Totaal	18.529 uren

Opleidingskosten

Opleidingskosten interdepartementaal ICT-aanbod – klassikale sessies	177.060,13 EUR
Opleidingskosten interdepartementaal ICT-aanbod – sessies begeleide zelfstudie	30.015,00 EUR
Opleidingskosten interdepartementaal ICT-aanbod – e-learning	28.565,68 EUR
Opleidingskosten departementaal ICT-aanbod	86.805,37 EUR
Totaal	322.446,18 EUR

Opmerking

We beschikken niet over de cijfers betreffende het departementaal ICT-vormingsinitiatief van Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) omdat LIN voor de registratie daarvan gebruikmaakt van een eigen applicatie.

Bart Somers

1. De beschikbare ICT-infrastructuur beantwoordt in ruim voldoende mate aan de noden van het departement Coördinatie, zodat optimaal invulling kan worden gegeven aan de opdrachten die werden toevertrouwd.

De vraag voor ICT-infrastructuur behelst zowel de uitbreiding met nieuwe als vervanging van

oude of verouderde infrastructuur. In beide gevallen kan aan de functioneel noodzakelijke vragen worden voldaan.

2. Mits abstractie wordt gemaakt van een paar personeelsleden bedraagt in het departement Coördinatie de verhouding van het beschikbare aantal pc's en het informatieverwerkend personeel 1 op 1.

Zeven personeelsleden beschikken zelf niet over een pc, maar moeten een toestel delen met een ander personeelslid.

3. Bij de vervanging of de optimalisering van ICT-infrastructuur wordt de functionele noodzakelijkheid of de ouderdom (er is een afschrij-

vingsperiode van 4 jaar vooropgesteld) als criterium gehanteerd.

In beide gevallen wordt getoetst of de nodige financiële middelen beschikbaar zijn.

4. Het personeel krijgt de mogelijkheid, en wordt er ook toe aangespoord, om de nodige opleidingen te volgen inzake ICT.
5. Gemiddeld over de jaren 2002 en 2003 werd in het departement Coördinatie 151.500 euro en 5.400 euro vrijgemaakt respectievelijk voor de optimalisering van de ICT-infrastructuur en opleiding van het personeel terzake.

Renaat Landuyt

De administratie Werkgelegenheid beschikt over een moderne en geoptimaliseerde ICT-infrastructuur. Slechts enkele personeelsleden werken tijdelijk nog met een min of meer verouderde pc, doch ieder personeelslid beschikt over een pc of portable met intra- en internettoegang. Ieder personeelslid heeft bovendien een eigen e-mailadres voor zowel interne als externe communicatiedoelinden.

1. Binnen de administratie Werkgelegenheid is het de taak van de informaticacoördinator om continu na te gaan welke behoeften er ontstaan aan bepaalde ICT-infrastructuur, en om deze behoeften te rapporteren aan de leidinggevenden en aan de departementale informaticacoördinator.

Dit proces werkt vrij goed, zodat er bijna steeds een snelle respons is op de gedetecteerde nood aan bepaalde ICT-infrastructuur.

Zoals reeds eerder vermeld beschikt ieder personeelslid minstens over een pc of portable met intra- en internettoegang. Bovendien heeft ieder personeelslid een eigen e-mailadres. Bijzondere behoeften (bv. scanner, kleurenprinter, duurdere software, ...) worden ingewilligd voorzover nodig of zeer nuttig voor het uitoefenen van de functie. Geregeld wordt verouderde bureautica "gerefresh" (in 2003 ongeveer 10 % van het bureauticapark).

2. De administratie Werkgelegenheid telt ongeveer 150 personeelsleden. Zij hebben allen een pc of portable. Bovendien worden er steeds een aantal afgeschreven pc's in reserve gehouden, zodat het delen van pc's zelden of nooit nodig is.

In het kader van een degelijk onthaalbeleid wordt er voor nieuwe personeelsleden gewoonlijk reeds in een pc voorzien nog vóór de eerste werkdag aanvangt.

3. Defecte apparatuur wordt steeds vervangen indien reparatie niet meer mogelijk of niet meer de moeite is. In de plaats van een defecte pc wordt een modern uitgeruste standaardconfiguratie besteld bij de ICT-partner. Gewoonlijk voldoet de standaard aanwezige software aan de behoeften van de meeste personeelsleden. Eventueel wordt bijkomende software geïnstalleerd indien verantwoord binnen het kader van de functie.

Soms wordt een ganse dienst met geheel nieuwe software uitgerust, bijvoorbeeld met het oog op een meer efficiënte vorm van dossierbehandeling. We spreken hier dan over maatsoftware, ontwikkeld op basis van een projectvoorstel. Een dergelijke offerte wordt door de softwareleverancier pas aangeboden na samenspraak met de (verantwoordelijke) dossierbehandelaars en na een voorafgaande grondige analyse van de behoeften. In het verleden is de outsourcingpartner er echter meermaals niet in geslaagd of heeft het lang geduurd om een eindproduct op te leveren dat voldeed aan de verwachte kwaliteit.

4. De personeelsleden van de administratie Werkgelegenheid worden in het kader van "levenslang leren" aangespoord om via de dienst Vorming cursussen allerhande te volgen die de uitoefening van hun functie ondersteunen, zo ook de basis cursussen informatica.

Daarnaast krijgen zij de kans om binnen ditzelfde kader aan externe opleidingen deel te nemen (cursussen voor gevorderden of cursussen met als doel meer specifieke kennis te vergaren). Deze laatste opleidingsvorm wordt eventueel verplicht opgelegd bij een eerste ingebruikname van een toepassing die door een ganse dienst, een afdeling of de administratie wordt aangevend (bv. dossierbehandelingsstelsel, documentbeheersysteem).

5. Jaarlijks worden er budgetten vrijgemaakt naargelang van de behoeften binnen de administratie, dus deze bedragen verschillen jaar per jaar. Hierbij dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de verschillende kostenposten, namelijk projectontwikkeling, levering bureautica en klein onderhoud.

Wat projectontwikkeling (exploitatiekosten 1ste jaar en opleiding ten dienste van een nieuwe of gewijzigde toepassing inbegrepen) en levering bureautica betreft, werd voor het begrotingsjaar 2003 aan de administratie Werkgelegenheid een ICT-budget ten bedrage van 1.406.035 euro toegekend (303.035 euro departementale middelen en 1.103.000 euro eigen middelen via de functioneel bevoegde minister). Voor klein onderhoud (wijzigingen aan bestaande toepassingen) werd begin 2003 in een budget van 91.000 euro voorzien. De andere kosten (exploitatiekosten, helpdeskcalls, thuiswerknetwerkkosten, enz.), die eigenlijk het leeuwendeel van de kosten uitmaken, vallen buiten het bestek van deze vraag.

Marleen Vanderpoorten

1. Het departement Onderwijs beschikt over een goed uitgebouwde ICT-infrastructuur. Alle medewerkers hebben – vanuit de visie dat het intranet een belangrijk intern communicatiekanaal is – toegang tot het intranet. Ook internet en e-mail zijn voor iedereen beschikbaar. Er wordt steeds voor gezorgd dat de personeelsleden over de nodige softwarepakketten kunnen beschikken (naast de standaard MS Office Suite) opdat zij hun taken zouden kunnen uitvoeren.

Ook voor de personeelsleden die deel uitmaken van het telethuiswerkproject werd in een aangepaste basisinfrastructuur voorzien.

2. De verhouding tussen het beschikbare aantal pc's en het informatieverwerkend personeel is ongeveer 1,5 binnen het departement Onderwijs. Een aantal personeelsleden beschikt naast hun vaste desktop ook over een laptop. Dit ten einde hun taak overal optimaal te kunnen uitvoeren. Bij het in dienst treden van een nieuw personeelslid wordt ervoor gezorgd dat het betrokken personeelslid over een degelijke basisinfrastructuur beschikt opdat het zijn taak meteen kan aanvangen.

Er worden geen toestellen gedeeld door meerdere personeelsleden.

3. Jaarlijks wordt er een aanzienlijk aantal oude toestellen vervangen. Het algemeen criterium ter vervanging van een toestel is de ouderdom. Daarenboven worden sommige recentere toestellen die toch niet meer voldoen voor een bepaalde ICT-intensieve functie, doorgeschoven naar andere personen met een minder ICT-intensieve functie. Zo wordt er steeds voor ge-

zorgd dat de ICT-infrastructuur afgestemd wordt op de professionele noden van het personeelslid.

Het departement streeft ernaar de beschikbare toestellen optimaal in te zetten. Alle toestellen zijn minder dan vijf jaar oud, waarvan de meeste maximaal drie jaar oud zijn. Vervanging of het upgraden van software gebeuren marktconform.

4. Er wordt jaarlijks een afdoend budget ter beschikking gesteld om ervoor te zorgen dat het personeel adequaat wordt opgeleid op het gebied van ICT-kennis. Er wordt gelegenheid gegeven zowel intern georganiseerde cursussen en opleidingen te volgen als externe opleidingen bij gerespecteerde onderwijsinstanties.

In 2003 is er 21.480 euro besteed aan informatieopleidingen. Het gaat hier vooral over opleidingen Word, Excel, Frontpage en dergelijke.

5. Wat het budget voor logistieke eindgebruikersinfrastructuur (hard- en software voor alle medewerkers) betreft, werd in 2002 het bedrag van 1.033.020 euro ter beschikking gesteld. In 2003 bedroeg dit 178.247 euro.

De budgetten uitgetrokken voor de upgrade en het onderhoud van netwerken zijn ons niet bekend.

Dirk Van Mechelen

Administratie Wetenschappen en Innovatie

1. Alle personeelsleden van de administratie Wetenschappen en Innovatie (AWI) hebben een moderne gebruikersinfrastructuur (pc, z/w-printer, . . .) met toegang tot het intra- en internet. Op het vlak van de software vergen de integratie van verouderde applicaties en het aanpassen aan e-government extra budgetten die bij constant beleid ontoereikend zijn.
2. Ieder personeelslid heeft een individuele pc met de standaardsoftware (Microsoft Windows NT en enkelen reeds Windows XP) ter beschikking. De oudste pc's zijn vier à vijf jaar oud. Voor het personeel dat aan buitenlandse vergaderingen deelneemt, zijn op de AWI als extra enkele laptops ter beschikking.
3. Normaal worden de pc's vervangen in het kader van de continuïteit van de dienstverlening. In 2003 werd bij de AWI de normaal geplande ver-

vang van pc's (upgrading naar Microsoft XP) uitgesteld om budgettaire redenen.

4. Alle AWI-personeel kreeg de nodige basis ICT-opleiding. Ook specifieke opleidingen (voor niet door iedereen gebruikte programma's) werden gevolgd.
5. Qua budgetten moet men een opsplitsing maken tussen :
 - wat door Sturing en Controle ICT gedragen wordt voor hetgeen waarvoor zij verantwoordelijk zijn (servers, netwerk, mainframe) en de kosten voor de AWI, te dragen door de begroting van het departement Wetenschap, Innovatie en Media (WIM) (totale vastleggingen ad 426.000 euro voor 2003) voor gebruikersinfrastructuur, ontwikkeling en onderhoud van applicaties ;
 - opleidingskosten, waarvoor bij de AWI 25 a 30 % van de gevolgde opleidingen naar ICT-opleidingen gaat. Ook hier gaat het om een departementaal budget (60.000 euro voor 2003).

Arohm

1. De aanwezige ICT-infrastructuur voldoet momenteel grotendeels aan de noden van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm).

Op de vragen van gebruikers wordt voldaan voorzover die vragen betrekking hebben op de uit te voeren taken, overeenstemmen met de ICT-standaarden en de budgettaire ruimte beschikbaar is. Gelet op de budgettaire toestand werd in 2003 gevraagd om enkel strikt noodzakelijke aanpassingen en uitbreidingen door te sturen.

2. Bij Arohm heeft elk informatieverwerkend personeelslid zijn eigen pc.

Aantal pc's = 939

Aantal personeelsleden = 849

3. De vervanging van verouderde soft- en hardware past in modaliteiten van het outsourcingcontract : na vier jaar dienen de pc's vervangen te worden. De oudste pc's zijn momenteel juist vier jaar oud en komen dus in aanmerking voor

een vervanging. Vandaag zijn daar geen budgettaire middelen voor.

In 2003 werden bij Arohm zes oudere servers vervangen door krachtiger toestellen. Eveneens werden de drie traagste netwerkverbindingen opgewaardeerd.

4. Per toepassing krijgen de gebruikers een opleiding ofwel van collega-ambtenaren, ofwel via een interne opleidingssessie, ofwel via departementale en interdepartementale ICT-opleidingen.
5. De beschikbare cijfers betreffende het LIN-niveau :

optimalisering ICT-infrastructuur : de optimalisering gebeurt via individuele werkaanvragen S2 ;

gevraagd voor LIN : 9.221.798 euro ;
toegekend voor LIN : 4.604.052 euro ;
overheveling van projectkredieten : 500.000 euro.

Totaal voor LIN : 5,1 miljoen euro.

Voor Arohm (15,24 % van LIN) : 777.240 euro ;
= voor Ruimtelijke Ordening 334.050 euro ;
= voor Huisvesting 272.340 euro ;
= voor Monumenten en Landschappen 170.850 euro.

Aantal werkaanvragen S2-S5 voor Arohm in 2003 : 320

ICT-opleiding bij LIN : 224.068,27 euro (of 13,89 % van het totale vormingsbudget) ; aantal deelnemers : 919

Abafim

De administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management (Abafim) maakt deel uit van het departement Algemene Zaken en Financiën. De ICT-aangelegenheden worden binnen het departement gecoördineerd door de bovenbouw, meer bepaald de afdeling Interdepartementale Management Informatiesystemen en de departementaal informaticacoördinator (DIC). Door een goede organisatie van de vraagzijde m.b.t. de siteverantwoordelijke(n) binnen de administraties, is het departement perfect op de hoogte van de behoeften in de verschillende entiteiten van het departement.

1. Behoeften worden gedetecteerd binnen de administratie en vormen de aanleiding tot het opstellen van concrete projectvoorstellen. Abafim heeft zeker een aan de noden aangepaste ICT-infrastructuur.
 - als het binnen de ICT-strategie past van Sturing en Controle ICT ;
 - als er updates van software zijn die de efficiëntie verhogen, worden deze uitgevoerd ;
 - ...
2. Bij Abafim beschikt elk personeelslid over een pc en kan de administratie bovendien beschikken over gespecificeerde projectapparatuur. Zo heeft elk personeelslid rechtstreekse toegang tot e-mail en intranet, die binnen de administratie als belangrijke communicatiekanalen gebruikt worden voor de interne informatiedoorstroming.
3. De ICT-strategie wordt binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap uitgetekend door Sturing en Controle ICT (SCICT). Zij bepalen dan ook de standaarden qua software die binnen de Vlaamse Gemeenschap mogen worden gebruikt. M.b.t. updates van software zorgen zij ervoor dat de nodige updates gebeuren. Zo is vanaf nu Windows XP standaard in plaats van Windows NT.

De organisatie van de vraagzijde is zo dat de hardware tijdig wordt vervangen of geoptimaliseerd. Dit gebeurt op basis van het profiel van de functie, de noden van de gebruiker en de vereisten van de toepassingen waarmee gewerkt wordt.

4. Het enige echte criterium is de mogelijkheid efficiënt te werken. In die zin wordt ernaar gestreefd elk personeelslid te voorzien van de meest geschikte apparatuur. Verder gelden nog een aantal criteria voor vervanging of optimalisering van :

hardware

- het defect zijn van de hardware ;
- de hardware voldoet niet meer aan de vereisten om op een efficiënte manier te werken ;
- de hardware kan worden geoptimaliseerd naar aanleiding van softwarewijzigingen die deze optimalisatie vereisen (bijvoorbeeld verhogen van het interne vermogen, capaciteitverhogen van de harddisk, ...) ;

software

- software wordt vervangen als hij niet meer aan de vereisten van de gebruiker voldoet ;

4. Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap organiseert via de afdeling Vorming verschillende ICT-opleidingen. Zeker bij grote wijzigingen in de software worden er extra opleidingen georganiseerd. Zo werden er voor Abafim specifieke introductiedagen gehouden over de omschakeling van Windows NT naar Windows XP en de wijzigingen bij de belangrijkste MS-Officeproducten.

Personeelsleden kunnen op verschillende manieren opleiding volgen. Het kan via klassikale sessies, via zelfstudie, zelfstudie onder begeleiding en on line leren. De nood zelf wordt individueel onderzocht binnen de Ploeg-cyclus en de bepaling van de persoonlijke ontwikkelingsdoelstellingen (*Ploeg : plannen, leiding geven en leiding krijgen, opvolgen en ondersteunen, evaluatie, gewaardeerd worden – red.*).

5. De behoeften aan optimalisatie van de infrastructuur en opleiding van het personeel worden jaarlijks vastgesteld en bepaald, en niet in een jaarlijks vast bedrag uitgedrukt.

Zo werden in 2003 voor Abafim departementaal bijzondere inspanningen geleverd en prioriteiten gelegd om de omschakeling naar Anders Werken begin 2004 bij de verhuis naar het Phoenixgebouw mogelijk te maken.

Terzake werd voor elk personeelslid in een laptop voorzien onder Windows XP en Office XP.

Zoals ook hierboven vermeld werd, ging dit samen met specifieke vormingsinitiatieven om het personeel te begeleiden bij deze omschakeling.

Gilbert Bossuyt

1. Algemeen kan men stellen dat de ICT-infrastructuur bij LIN voldoet aan de noden voor operationeel gebruik, alhoewel niet steeds de optimale middelen beschikbaar zijn.

In sommige kleinere of afgelegen sites is de bereikbaarheid van informatie via het netwerk (intranet) te traag wegens het ontbreken van een snelle fysieke verbinding en het drukke ge-

bruik van bestaande lijnen. Het gebruik van breedbandverbindingen (ADSL of kabel) moet dringend worden verwezenlijkt, ook voor mobiele en thuiswerkende personen. Ook blijven het verbinden van de verschillende private (intra)netwerken (MVG, VOI, andere openbare instellingen, ...) en de bereikbaarheid van het intranet van MVG zelf via internet een blijvende en dringende vraag.

Er wordt gewerkt aan de realisatie van deze noden. De snelle realisatie ervan is evenwel niet evident aangezien de omvang en implicatie ervan op meerdere terreinen een invloed heeft en een zeer goede coördinatie vraagt : de studie van haalbaarheid, de keuze van een technische oplossing, de onderhandelingen met externe partners, de beveiliging en verdeling van verantwoordelijkheden, de continuïteit van bestaande systemen, de verdeling van realiseerbare delen binnen de beschikbare budgetten, ... De overschakeling naar een nieuwe IT-dienstverlener (EDS-Telindus) vertraagt heden ook deze realisaties.

Verder vraagt het toenemend gebruik van gemeenschappelijke informatie in specifieke gevallen nu reeds, en wellicht binnenkort een algemene dringende aanpassing van de huidige servers (capaciteit, snelheid, beschikbare diensten, ...).

Voorzover er voldoende kredieten beschikbaar zijn, wordt aan deze eenvoudiger op te lossen noden voldaan. Momenteel zijn er geen kredieten beschikbaar om proactief deze problemen te verhelpen zodat noodgedwongen slechts kan worden ingegrepen na een probleemmelding (uitvallen), wat de goede werking niet bevordert.

2. Een zeer kleine groep personeelsleden (geschat op 5 %) deelt inderdaad een pc (2 tot 3 personen per pc). Het gaat hier om sporadisch gebruik (gebruiksduur van misschien enkele procenten van de dagtaak zoals voor wegenwachters, arbeiders en chauffeurs, enkel raadplegen van mail, ...) of het gebruik van zeer dure specifieke infrastructuur. Het individueel beschikbaar stellen van meerdere individuele pc's is hier niet te verantwoorden. Deze toestellen zijn, gezien hun beperkte gebruik, in enkele gevallen inderdaad de oudere beschikbare toestellen. Zij zijn evenwel voldoende krachtig voor hun gebruik. Het gebruik van verouderde pc's wordt verder in punt 3 behandeld.

Aangezien elk personeelslid bij LIN de mogelijkheid wordt geboden om toegang te hebben tot het intranet, het internet en de inzage en aanpassing van zijn personeelsgegevens (Vlimpers) zijn zeker in elke grote site en in elke provincie cyber-pc's opgesteld of pc's voor gemeenschappelijk gebruik. Het betreft dus geen pc-gebruik voor de uitvoering van hun dagtaken, maar wel voor occasioneel gebruik.

Dit neemt niet weg dat er zeker nog vragen zijn bij een zeer kleine groep van personeelsleden die niet in de kantoren zijn tewerkgesteld (bv. varend personeel, sommige mobiele werkers) en die niet steeds op hun werkplek informatie kunnen opvragen. Heden organiseren zij de uitvoering van hun dagtaken op een minder optimale wijze, aangepast aan de huidige beschikbare IT-mogelijkheden.

3. Zolang met hardware of software de uit te voeren taken met een aanvaardbaar kwaliteitsniveau kunnen worden uitgevoerd en er ondersteuning mogelijk blijft, wordt hierna software of hardware als niet verouderd omschreven. Wanneer het kwaliteitsniveau dermate laag daalt dat IT als een hinder wordt ondervonden, wordt overgegaan tot vervanging of aanpassing.

Specifiek voor pc's wordt overgegaan tot een vervanging wanneer de toepassing die erop wordt gebruikt een beter toestel vraagt. Er wordt dus voor een vervanging voorrang gegeven aan een functionele noodzaak. Het vervangen toestel wordt doorgeschoven naar een nieuwe of andere gebruiker die toepassingen gebruikt waarvoor dat toestel nog prima geschikt is. Verder worden bij LIN de algemene richtlijnen van de administratie Sturing en Controle Informatica gevolgd, die in de overeenkomst met de externe IT-dienstverlener een vervanging van alle pc's plant die ouder zijn dan vier jaar. Bij gebrek aan kredieten in 2003 is deze vervanging (refresh) niet kunnen doorgaan.

Nagenoeg alle pc's gebruiken Windows NT als besturingssysteem en Office 97 als standaardsoftware. Enkel de recentelijk geleverde pc's (sinds september 2003) gebruiken Windows XP en Office 2002. Bij de levering van een nieuwe pc of herconfiguratie wordt telkens waar mogelijk de laatste beschikbare (en geteste) standaardbureauticasoftware (tekstverwerking, rekenblad, ...) ter beschikking gesteld.

Hoewel de meeste bedrijfstoepassingen (= specifiek ontwikkelde software) op technisch vlak verouderd zijn volgens de huidige normen en richtlijnen (namelijk een webtoepassing, modulair opgebouwd, JAVA, ...), voldoen zij nog en zijn ze nog voldoende performant. Deze voornamelijk technische veroudering brengt evenwel vrij hoge kosten voor onderhoud met zich mee. Ook hier wordt bij het maken, aanpassen en herschrijven van een bedrijfstoepassing voorrang gegeven aan een functionele noodzaak. Een volledig herschrijven in deze nieuwe omgeving is zeer duur en een omvangrijke opdracht die niet met de beschikbare kredieten kan worden uitgevoerd. Enkel nieuwe toepassingen en belangrijke bijkomende modules worden in deze nieuwe omgeving geschreven. Voor enkele toepassingen waarvoor binnen een korte termijn een volledig herschrijven is gepland (en die als "uitdovend" worden beschouwd), worden enkel nog de minimale kosten uitgevoerd om ze operationeel te houden. Beperking van kredieten heeft in 2003 deze "termijn" verlengd.

LIN heeft geen zicht op de staat van de servers en netwerkcomponenten die bij LIN worden gebruikt. Deze diensten worden volledig door de IT-dienstverlener beheerd waarbij de gebruiker enkel zicht heeft op het functioneel resultaat.

4. Via (individuele) vormingspakketten, ter beschikking gesteld via de departementale vormingsdiensten, kunnen alle personeelsleden hun kennis omtrent de standaardbureautica-pakketten en (algemeen) pc-gebruik verhogen.

Nieuwe personeelsleden zijn over het algemeen voldoende opgeleid voor gewoon pc-gebruik. Bij elke nieuwe bedrijfstoepassing of belangrijke aanpassing ervan wordt eveneens in een specifieke opleiding voorzien. Nieuwe personeelsleden worden meestal in deze opleidingssessies meegenomen voorzover deze geregeld worden herhaald, of worden in afwachting door de collega's of de applicatiebeheerder van de toepassing begeleid. Het personeel bij LIN dat gebruikmaakt van IT wordt verder zo goed als mogelijk opgeleid en begeleid door een uitgebreide ploeg applicatiebeheerders, informatiebeheerders en siteverantwoordelijken.

De IT-dienstverlener van zijn kant geeft een degelijke ondersteuning bij problemen via een helpdesk.

5. Voor de aankoop en de exploitatie van de IT-infrastructuur voor de gebruikers (pc's, printers, software, ...) en de bedrijfstoepassingen (software) werden de afgelopen jaren de volgende budgetten aan LIN beschikbaar gesteld (bedragen in euro) :

Jaar	Software	Hardware
2003	8.550.000	6.217.000
2002	15.677.000	8.446.000
2001	14.035.000	4.278.000

De cijfers voor hardware omvatten niet de kosten voor het in stand houden en de exploitatie van de netwerkcomponenten en de servers. Deze worden interdepartementaal gedragen en zijn niet bij LIN bekend.

De vermelde bedragen voor de bedrijfstoepassingen (software) worden aangewend voor het maken van nieuwe toepassingen of aanpassen ervan aan nieuwe reglementering of de wensen van de gebruikers. Een groot deel van dit bedrag wordt besteed aan zuiver onderhoud van een toepassing zonder aanpassing of uitbreiding van de functionaliteit (aanpassen aan een nieuw operating system, nieuwe versies basissoftware, ...).

Wegens budgettaire beperkingen begin 2003 werd slechts circa 50 % van de gevraagde kredieten voor 2003 ter beschikking gesteld. Een belangrijk gevolg hiervan is dat de vervanging van de oudste pc's in 2003 niet kon doorgaan en dat de vraag naar eindgebruikersinfrastructuur en software sterk afgeremd werd.

Het totaalbedrag besteed aan informaticaopleidingen in 2003 voor personeelsleden van LIN bedraagt 224.000 euro. Het aantal deelnemers was 919. Daarbij kregen 23 personeelsleden in 2003 vormingsverlof (voor informaticaopleidingen 's avonds of in het weekend) voor een totaal van 332 dagen.

Hierbij moeten nog de moeilijk te begroten kosten worden gevoegd van de opleidingen en assistentie die in het kader van het in gebruik nemen van nieuwe (versies van) software of nieuwe hardware werden gegeven (Delta, VLIMFIN, FINLOG, ...). Deze kosten zijn ofwel begrepen in de bovenvermelde kosten "software" of zijn een deel van de werkuren van eigen personeel (informatiebeheerders, siteverantwoordelijken, applicatiebeheerder).

Om deze cijfers te kunnen interpreteren, is het nuttig te vermelden dat er bij LIN heden circa 175 bedrijfstoepassingen in gebruik zijn, en dat er 6.600 personeelsleden actief zijn, die 5.025 pc's gebruiken.

Ludo Sannen

1. Op het vlak van uitrusting van de eindgebruikers is dankzij een doorgedreven inspanning gedurende de voorgaande jaren de nood aan ICT-infrastructuur in hoge mate beantwoord. Op het vlak echter van de ICT-communicatie met de VOI's, provincies, gemeenten en overheidsbedrijven wordt geregeld de vraag onbeantwoord gelaten; dit wegens het feit dat Sturing en Controle Informatica de vraag meestal niet conform de door de Vlaamse regering bepaalde strategische standaarden verklaart.

Dit heeft tot gevolg dat sommige e-government-projecten moeilijk uit te voeren zijn.

2. In de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) is circa 90 % van het informatieverwerkend personeel voorzien van een individuele pc.

Door de halvering van het ICT-budget van LIN is gedurende de tweede helft van 2003 inderdaad een toestand ontstaan dat recentelijk aangeworven personeelsleden geen pc ter beschikking kon worden gesteld en/of geen gebruikersnaam en paswoord aangevraagd konden worden. Het tekort aan pc's leidde ertoe dat een aantal personeelsleden samen op een toestel dienden te werken, wat enkel een probleem is indien zij geregeld gelijktijdig op kantoor zijn (bij aanvullende halftijdse loopbaanonderbreking rijst dit probleem niet).

Het gebrek aan userid en paswoord leidde ertoe dat nieuwe personeelsleden zich op een pc dienden aan te melden met userid en paswoord van een collega en dat zij een extern e-mailadres dienden aan te vragen, daar dit gratis en zonder tussenkomst van de outsourcer kan worden verkregen. Dit heeft niet alleen een nadelige invloed op het imago van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, maar geeft eveneens problemen naar de interne communicatie.

3. Pc's worden in principe om de vier jaar vervangen.

In 2003 is dit echter niet kunnen gebeuren bij gebrek aan de nodige kredieten. Aangezien de

verwachtingen voor 2004 ook niet goed zijn gelet op de te verwachten overname van het hele pc-park van SBS, rijst het vermoeden dat ook in 2004 een vernieuwing van het pc-park problematisch wordt. De gevolgen voor 2005 kondigen zich daardoor nu reeds aan.

Op het vlak van de software wordt er geen systematische upgrade gedaan. Deze upgrade gebeurt enkel indien noodzakelijk om bepaalde toepassingen te kunnen draaien. Dit is op zich niet echt een probleem indien er voldoende afspraken zijn op het vlak van uitwisselingsstandaarden; wat binnen het MVG nog haalbaar is maar met externen al veel moeilijker wordt.

4. De opleiding van het personeel gebeurt in de meeste gevallen op initiatief van de personeelsleden zelf. Het budget hiervoor is toereikend.

De kredieten voor eindgebruikersinfrastructuur werden door de directieraad van LIN op basis van het aantal personeelsleden verdeeld, waarbij Aminal, 24,71 % van het totaal kreeg toegevoegd. In 2003 was het uiteindelijk toegekende krediet 4.604.052 euro.

Adelheid Byttebier

1. De ICT-infrastructuur van het departement WVC (Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur) is op vraag van (en op maat van) de administraties geïnstalleerd, aangepast en uitgebreid. Eventuele vragen van de administraties worden zo snel mogelijk en in dienstverband bekeken.

De jongste vijf jaren werd het pc-park stelselmatig uitgebreid. Hierbij gelden twee uitgangspunten:

- alle nieuwe personeelsleden werden uitgerust met het geschikte informaticamateriaal (hetzij desktop, hetzij laptop) zodat zij beschikken over de passende instrumenten om hun nieuwe job aan te pakken;
- personeelsleden die nog niet beschikten over een pc en voor wie het toch een nuttig werk-instrument blijkt te zijn, worden zoveel en zo snel als mogelijk ook uitgerust met de nodige apparatuur.

Daarbij moet ook opgemerkt worden dat er een groeiend aantal thuis- en telewerkers zijn voor wie ook in de nodige apparatuur werd voorzien.

Gevraagde uitbreidingen konden in 2003 niet altijd worden gehonoreerd wegens budgettaire beperkingen.

- Al het personeel dat voor informatieverwerking een pc nodig heeft, beschikt daar ook over. In sommige gevallen – enkel voor personeel dat voor de werking van de dienst geen pc nodig heeft, zoals kuisploegen – is een gedeelde computer ter beschikking.

Oorspronkelijk was in het outsourcingcontract met Siemens Business Services bepaald dat elke pc om de vier jaar zou worden vervangen/vernieuwd (zgn. technology refresh) wegens de snelle evoluties op het informatica-technologisch vlak. Deze operatie is niet kunnen doorgaan wegens budgettaire beperkingen.

Het departement WVC heeft eind 2002 255.000 euro vrijgemaakt om 302 verouderde pc's te vervangen, aangevuld met 68 nieuwe pc's eind 2003. Deze operatie wordt afgerond eind januari 2004.

In 2003 werd een bedrag van 1 miljoen euro gespendeerd aan de aanleg van netwerkinfrastructuur in de buitendiensten van het departement WVC. Op die manier zijn alle buitendiensten geconnecteerd met het hoofdbestuur (via netwerk of via SOHO) en circa 80 % van alle personeelsleden hebben een individuele verbinding (intranet/internet).

- De leeftijd van de pc is een belangrijk criterium voor vervanging. In het aflopende contract met Siemens Business Services is aangegeven dat elke pc ouder dan vier jaar in principe wordt vervangen (technology refresh). Elk departement van het MVG beslist echter zelf of de vervanging van een pc al dan niet doorgaat. De belangrijkste beperking in de praktijk is het beschikbare budget. Dit is dan ook de belangrijkste reden waarom in 2003 slechts een beperkte vervanging kon worden gerealiseerd.

Bij de installatie van nieuwe hardware wordt steeds de nieuwste software geïnstalleerd die als standaard binnen de Vlaamse Gemeenschap geldt. Het aanpassen van de oudere software op oudere pc's is zeer duur en wordt daarom niet systematisch uitgevoerd. Enkel bij noodzakelijke gevallen (als de goede werking van de dienst dit vereist zoals uitwisseling van gegevens met burgers, homogeniteit van softwareversies in een dienst, ...) en als de bewuste pc het techno-

logisch aankan, worden dergelijke upgrades uitgevoerd.

- Er is niet in een standaardleerprogramma voor ICT-toepassingen voorzien. Eenieder kan, om dienstredenen, uit een aanbod van opleidingen kiezen, en dit voor verschillende niveaus (beginner, gevorderde, specialist, zelfs aangepast).

Voor specifieke programma's (speciaal aangekocht of ontwikkeld) is steeds in een opleiding voorzien. De opleidingen kunnen klassikaal zijn of schriftelijk.

- De totale uitgave in 2003 voor de vernieuwing of uitbreiding van hard- en software bedroeg voor WVC 200.000 euro. Tevens werd 1.000.000 euro besteed aan netwerkinfrastructuurprojecten die moeten toelaten dat buitendiensten aansluiten op het intranet van het hoofdbestuur.

De opleiding van personeelsleden wordt globaliseerd door de afdeling Vorming van het departement Algemene Zaken en Financiën (AZF). Op basis van vormingsgegevens van 2002 blijkt dat in WVC 82.329 euro werd besteed aan informaticaopleidingen.

Patricia Ceysens

1. Departement EWBL

Het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw (EWBL), waartoe de administratie Economie behoort, beschikt over een uitgebreide informatica-infrastructuur met directe ondersteuning en uitrusting voor nagenoeg elke ambtenaar, zowel op het vlak van een eigen pc als inzake toegang tot mailservices, intranet en internet, naast specifieke dossierbehandelingstoepassingen.

Jaarlijks bevat de begroting middelen zowel voor de exploitatie van de bestaande infrastructuur als voor nieuwe initiatieven, volgens de noden van de betrokken administraties. Deze middelen zijn afkomstig van de begroting van de minister bevoegd voor informatica (bestaande en globalere informaticatoepassingen en exploitatie van servers en netwerk) en worden aangevuld met middelen op specifieke informatica-artikelen bij de inhoudelijk bevoegde ministers voor nieuwe initiatieven, volgens hun noden.

Het budget voor het departement EWBL, in 2003 ter beschikking gesteld op art 991.1239 van

de minister bevoegd voor informatica, bedroeg 2.568.523,00 euro. Uitzonderlijk, in het kader van de Lambermontakkoorden, bevat de begroting van de minister bevoegd voor informatica voor 2003 op artikel 991.1236 een bedrag van 3.176.000 euro voor de ICT-integratie van nieuwe Landbouwentiteiten en op artikel 991.1237 een bedrag van 2.796.000 euro voor de integratie van entiteiten van Binnenlandse Aangelegenheden.

Deze infrastructuur voldoet aan de noden van de onderscheiden administraties, waaronder dus ook de administratie Economie, voor hun klassieke manier van werken. Nieuwe uitdagingen, zoals het opzetten van de backoffice voor e-government en het uitwerken van de communicatie en samenwerking op informaticavlak tussen de nieuwe agentschappen gepland bij het uitvoeren van "Beter Bestuurlijk Beleid", zullen echter versnelde investeringen vragen.

Administratie Buitenlands Beleid

De beschikbare ICT-infrastructuur binnen Buitenlands Beleid beantwoordt in ruim voldoende mate aan de noden zodat optimaal invulling kan worden gegeven aan de opdrachten die werden toevertrouwd.

De vraag voor ICT-infrastructuur behelst zowel de uitbreiding met nieuwe als de vervanging van oude of verouderde infrastructuur. In beide gevallen kan aan de functioneel noodzakelijke vragen worden voldaan.

Dienst Investeren in Vlaanderen

Als dienst met afzonderlijk beheer is de DIV zelf verantwoordelijk voor de vervanging en optimalisering van de ICT-infrastructuur. De algemene staat van de ICT-infrastructuur kan als goed beschouwd worden.

Jaarlijks wordt een gedeelte van het budget patrimonium en het budget werkingskosten gespendeerd aan dergelijke uitgaven. Aangezien de algemene dotatie aan de DIV de afgelopen jaren echter sterk is afgenomen, zijn ook deze uitgaven gedaald.

Cel E-government (departement Coördinatie)

De ICT-infrastructuur die de cel E-government ter beschikking heeft, voldoet volledig aan de gestelde verwachtingen en noden. Er worden geen bijkomende noden meegedeeld aan de departementale informatiecoördinator.

2. *Departement EWBL*

Voor het departement EWBL : 6 % van de ambtenaren hebben geen eigen pc.

	% zonder eigen pc
Bovenbouw	5
Economie	2
Werkgelegenheid	0
Binnenlandse Aangelegenheden (incl. Lambermont)	15
Landbouw (inclusief Lambermont)	1
EWBL	6

De administratie Economie heeft "maar" 2 % van de personeelsleden die geen pc hebben. De uitschieter is hier de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, waar de integratie van de nieuwe mensen binnen het kader van de Lambermontregionalisering nog niet is afgerond en wordt afgewerkt in 2004.

Voorts dient te worden aangestipt dat de enkelingen die wegens hun jobvereisten niet over een eigen pc beschikken, steeds gebruik kunnen maken van de kiosk-pc's, die doorgaans in de grotere MVG-gebouwen over heel Vlaanderen beschikbaar zijn, of een afspraak hebben met het secretariaat van hun afdeling. Zoals boven vermeld, hebben alle pc's, ook deze kiosk-pc's, toegang tot e-mail en internet.

Administratie Buitenlands Beleid

Mits abstractie gemaakt wordt van een paar personeelsleden bedraagt de verhouding van het beschikbare aantal pc's en het informatieverwerkend personeel 1 op 1.

Zeven personeelsleden beschikken zelf niet over een pc, maar moeten een toestel delen met een ander personeelslid.

Dienst Investeren in Vlaanderen

Alle personeelsleden van de DIV kunnen beschouwd worden als informatieverwerkend personeel. Iedereen beschikt over een pc (70 % laptops – 10 % verouderde toestellen).

Er zijn een aantal reserve-pc's om tijdelijke pannes op te vangen.

Cel E-government

Alle teamleden van de cel E-government beschikken over een eigen pc of laptop. Er is geen enkel personeelslid dat een verouderde pc moet delen met een ander personeelslid. Er moeten geen pc's gedeeld worden.

Ouderdom pc's (uit inventaris november 2003)

Admin.	Bovenbouw	Economie	Werkgelegenheid	Binnenlandse Aangelegenheden	Landbouw	EWBL
%	32%	34%	24%	57%	79%	54%

Dit relatief hoge percentage is te verklaren door het op zich hoge percentage van Landbouw. Door de recente Lambermontregionalisering werd alle verouderde federale apparatuur immers vervangen door nieuwe, volgens de standaarden van het MVG. Die nuancering maakt dat het percentage van de administratie Economie als normaal beschouwd kan worden.

Criteria voor vervanging zijn de objectieve noden van de dienst. De meeste grootschalige vervangingen geschieden binnen projecten voor het opzetten van een specifieke ondersteuningstoepassing (een dossierbehandelingssysteem bijvoorbeeld) wanneer blijkt dat die toepassing hogere noden aan de infrastructuur stelt.

Voorts wordt bij vervangingen na defect of bij indiensttreding van nieuwe ambtenaren steeds nieuwe up-to-date apparatuur en software ingezet.

Een vast vooraf bepaalde vervangingsdatum wordt echter niet gehanteerd om het effectief gebruik van de geldmiddelen niet te compromitteren. Om dezelfde reden wordt de overstap van Windows NT naar Windows XP in de tijd uitgesmeerd, en gebeurt dit niet via een "big bang"-operatie.

Administratie Buitenlands Beleid

Bij de vervanging of de optimalisering van ICT-infrastructuur wordt de functionele noodzakelijkheid of de ouderdom (er is een afschrijvingsperiode van 4 jaar vooropgesteld) als criterium gehanteerd. In beide gevallen wordt afge-

3. *Departement EWBL*

Binnen EWBL zijn 54 % van de gebruikte pc's minder dan twee jaar oud en zijn de oudste pc's minimaal uitgerust met een Pentium 2-processor.

toetst of de nodige financiële middelen beschikbaar zijn.

Dienst Investeren in Vlaanderen

Door het samenvoegen van onderdelen wordt hardware in de mate van het mogelijke geoptimaliseerd. Bij nieuwe aankopen wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met hergebruik van onderdelen, randapparatuur.

De DIV bezit geen eigen IT-personeel. De dagelijkse IT-helpdesk wordt momenteel uitbesteed aan de firma Ardatis. Daarnaast geeft de firma Hallemeesch&Coutuer advies omtrent het optimaal onderhouden van het ICT-park.

Cel E-government

De cel E-government beschikt niet over verouderde toestellen. Zij zijn nog niet aan vervanging toe.

De software voldoet aan alle verwachtingen. Het sturingsprogramma Windows NT wordt systematisch vervangen door het recente Windows XP. Netscape 4.7-Navigator en Communicator kunnen op eigen initiatief vervangen worden door een nieuwe versie Mozilla. Gelijktijdig kan op verzoek Internet Explorer van Microsoft worden geïnstalleerd.

4. *Departement EWBL*

Het opleidingsbudget 2003 voor ambtenaren van EWBL bedroeg circa 348 keuro. 12 % daarvan (ca. 41 keuro) ging naar informaticaopleidingen (*keuro : duizend euro – red.*).

Bovenbouw	Economie	Werkgelegenheid	Binnenlandse aangelegenheden	Landbouw
6,74%	1,58%	0,94%	1,64%	0,84%

- De opleidingen voor het gebruik van de personeels- en financiële systemen in de bovenbouw vergden in 2003 de grootste inspanning.
- Bij elke start van een nieuw informaticasysteem of -module wordt in een opleiding voorzien van de gebruikers.
- Bij het bepalen van de jaardoelstellingen van een individueel ambtenaar tijdens een gesprek met zijn/haar leidinggevende komt de nood aan opleidingen aan bod, en wordt niet zelden in een informaticabijscholing voorzien.
- Voorts volgt elke nieuwe ambtenaar tijdens zijn eerste jaar een aantal cursussen informatica, volgens zijn/haar specifieke noden.

Administratie Buitenlands Beleid

Het personeel krijgt de mogelijkheid, en wordt er ook toe aangespoord, om de nodige opleidingen te volgen inzake ICT.

Dienst Investeren in Vlaanderen

Elk personeelslid heeft een eigen opleidingsplan op basis van het jaarlijkse Ploeg-evaluatiesysteem. Afhankelijk van de noden worden hierin informatica-opleidingen opgenomen.

Ook intern worden opleidingen voor bepaalde veelvuldig gebruikte programma's gegeven.

Cel E-government

Ieder personeelslid dat behoefte heeft aan een aangepaste ICT-opleiding kan zich hiervoor inschrijven in het programma aangeboden door de departementale of interdepartementale vormingsdienst.

5. *Departement EWBL*

Qua optimalisering kunnen verschillende budgetten worden aangewend, zoals uiteengezet in punt 1 van deze tekst.

Op de begroting van de minister bevoegd voor informatica wendde EWBL in 2003 circa 660 keuro of circa 26 % van de middelen op artikel 991.1239 aan voor verbetering en instandhouding van de infrastructuur voor toepassingen en gebruikersapparatuur.

Op de specifieke informatica-artikelen, opgenomen binnen de begrotingsprogramma's van de administratie Economie, werden voorts géén uitgaven aangerekend die verband houden met de verbetering en instandhouding van de infrastructuur.

Jaar	2003					
	Bovenbouw	Economie	Werkgelegenheid	Binnenlandse Aangelegenheden	Landbouw	EWBL
Euro	108.056	131.785	92.110	65.341	262.9831	660.275

Qua opleiding zie punt 4 hierboven.

Administratie Buitenlands Beleid

Voor Buitenlands Beleid werd gemiddeld over de jaren 2002 en 2003 151.500 euro en 5.400 euro vrijgemaakt respectievelijk voor de opti-

malisering van de ICT-infrastructuur en de opleiding van het personeel terzake.

Dienst Investeren in Vlaanderen

Voor de optimalisering van de ICT-infrastructuur en de opleiding van het personeel binnen de Dienst Investeren in Vlaanderen wordt jaar-

lijks wereldwijd ongeveer 200.000 euro uitgetrokken.

Cel E-government

Voor de verdere optimalisering van de ICT-infrastructuur en de opleiding van de personeelsleden kan de cel E-government gebruikmaken van de middelen die beheerd worden door de departementale informatiecoördinator van het departement Coördinatie en de vormingsverantwoordelijke van het departement Coördinatie.

Marino Keulen

In antwoord op zijn vraag kan ik wat Media betreft het volgende mededelen.

1. De meeste personeelsleden van de administratie Media beschikken over een moderne gebruikersinfrastructuur met algemene toegang tot het intra- en internet. Enkel op het vlak van de gebruikerssoftware rijzen er wat problemen met niet meer actuele versies.
2. Ieder personeelslid heeft een individuele pc met de standaardsoftware (migratie van Microsoft Windows NT naar Windows XP is aan de gang) ter beschikking. De oudste pc's zijn vier à vijf jaar oud en zullen in 2004 vervangen worden.
3. Pc's, randapparatuur en software worden vervangen rekening houdende met de volgende criteria :
 - het verzorgen van de continuïteit van de dienstverlening ;
 - de concrete noden van de gebruikers (met differentiatie tussen verschillende gebruikers) ;
 - de ernst van eventueel opgetreden defecten (afwegen herstellingskosten tegen de kosten van vervanging) ;
 - de totale gebruikskosten ;
 - de nood aan compatibiliteit met externe instanties.
4. Het personeel krijgt de nodige opleiding afhankelijk van de specifieke behoeften. Voor de opleidingen wordt in principe een beroep gedaan op het aanbod interne vorming.

5. Voor vraag 5 verwijs ik naar het algemeen antwoord dat collega Paul Van Grembergen verstrekt.

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
EN ENERGIE

Vraag nr. 107
van 12 december 2003
van de heer JAN VAN DUPPEN

Kanaal Dessel-Schoten – Afwerking oevers

In oktober 2001 deed zich in het zeer oude Kanaal Dessel-Schoten ter hoogte van de gemeente Rijkvorsel een dijkbreuk voor. Langs dit kanaal ligt een jaagpad dat zeer populair is bij wandelaars en fietsers, al leent de huidige technische staat van dit pad zich daar niet meer toe.

Er werden uitgebreide dijkvernieuwingswerken uitgevoerd, waaronder oeververstevingen door middel van beschoeiing met damplaten. De Dienst voor de Scheepvaart geeft aan deze renovatiewerken de hoogste prioriteit en hoopt die opknapt voor volgende zomer al te kunnen verwezenlijken.

In zijn antwoord op een schriftelijke vraag van mij van voor het zomerreces werd door de minister gewezen op het feit dat een jaagpad bedoeld is als toegangsweg voor de onderhoudsploegen en niet in eerste instantie als wandel- of fietspad. De renovatie van het pad kan worden besproken na de volledige herstelling van de oevers (vraag nr. 365 van 4 juli 2003, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 17 oktober 2003, blz. 463).

Mits aangepaste baggerwerken komen we met de huidige maatregelen tegemoet aan de mobiliteitsverzoeken van de belendende industrie en worden de risico's op wateroverlast in belangrijke mate verminderd voor aangrenzende gemeenten die onder het waterpeil van het kanaal liggen, waaronder een groot deel van de stad Turnhout zelf.

De toeristische en mobiliteitsfunctie van het pad verdienen echter ook onze aandacht. Vele toeristische én woon-werkfietsers, en ook wandelaars gebruiken dit jaagpad vrij intensief. Het is trouwens een belangrijk onderdeel van een populaire provinciale toeristische fietsroute. De bruikbaarheid

en de aantrekkelijkheid van die fietsroute hangen natuurlijk in grote mate af van de befietsbaarheid, en die heeft nu nog te veel te lijden van oneffenheden in de ondergrond, modderplassen, verwilderd struikgewas en dies meer.

Bovendien blijven er na het plaatsen van de U-vormige damplaten en bijbehorende dwarsbalken op verschillende plaatsen forse gaten langs het pad. Wanneer de lokaal uitdijende flora zich over zo'n gat hult, verandert dit in een ware valkuil. Een eerste enthousiaste Turnhoutse wandelaar is reeds in zo'n gat gevallen en kwam zo in het kanaal terecht, maar hij wist zich gelukkig weer aan kant te werken en overleefde het incident zonder veel erg.

De Dienst voor de Scheepvaart denkt op korte termijn aan de plaatsing van gevaarsborden en wil op langere termijn naar een andere oplossing zoeken.

Naar de mening van de vele duizenden fietsers en wandelaars is de beste oplossing deze oevergaten dicht te stoppen eens de dijk zich na deze werken behoorlijk "gezet" zal hebben en te zorgen dat de toekomstige overbegroeiing geen verraderlijke valkuilen afdekt.

Graag verneem ik de verdere planning voor de oeverafwerking en het jaagpad van het Kanaal Dessel-Schoten, ook m.b.t. de valkuilen tussen beschoeiing en dijk.

Hoe belangrijk acht de minister het toeristische en mobiliteitsbelang van het pad langs het kanaal ?

Antwoord

De jaagpaden langs de bevaarbare waterwegen in Vlaanderen hebben, zoals inderdaad reeds in een vroeger antwoord werd geformuleerd, in eerste instantie de functie van exploitatie- en dienstweg voor de waterwegbeheerder en de scheepvaart.

Daarnaast kunnen deze jaagpaden, in ondergeschikte orde, ook opengesteld worden voor fietsers en voetgangers waardoor ze vaak een verkeersveilig alternatief kunnen bieden voor fietspaden langs drukke wegen. Gezien de toeristische attractiviteit van de waterwegen worden de jaagpaden ook veelvuldig ingeschakeld in lokale en provinciale toeristische fietsroutes.

De laatste jaren zijn in het Vlaamse gewest heel wat financiële inspanningen geleverd voor de aanleg van dergelijke verharde jaagpaden. Bij de aanleg van dijken of bij de versterking van bestaande

waterkeringen en oevers wordt, indien mogelijk in het licht van de ruimtelijke bestemming, steeds in een verharding voorzien, zodat naast het dienstverkeer ook fietsers en wandelaars van deze paden op een comfortabele manier gebruik kunnen maken. Dit alles past in het principe van het "integraal waterbeheer" dat momenteel toegepast wordt door alle waterwegbeheerders van het Vlaamse gewest en waarbij alle mogelijke functies van de waterweg aan bod komen.

Als minister van Mobiliteit en Openbare Werken onderschrijf ik het grote belang dat de jaagpaden in Vlaanderen hebben voor het fietsverkeer en dit zowel op functioneel (woon-werkverkeer) als recreatief vlak, zonder hierbij echter de primaire functie van dienst- en exploitatieweg uit het oog te verliezen. Zo zal ter hoogte van industriële vestigingen met los- en laadplaatsen, steeds met deze industriële activiteit rekening moeten worden gehouden. Jaagpaden mogen dus zeker niet beschouwd worden als "exclusieve" fiets- en wandelpaden, wat uiteraard belangrijke gevolgen heeft voor het beheer en onderhoud: zo is het bijvoorbeeld ondenkbaar dat het ganse tracé van het jaagpad verlicht wordt, of dat er in de winter gestrooid wordt tegen ijsvorming zoals op de gewone fietspaden,...

De Dienst voor de Scheepvaart beheert 325 km kanalen in de provincies Antwerpen en Limburg, met name het Albertkanaal, het Kanaal Bocholt-Herentals, het Kanaal Dessel-Turnhout-Schoten, het Kanaal naar Beverlo, de Zuid-Willemsvaart en het Kanaal Dessel-Kwaadmechelen. Ook op deze kanalen werden in het verleden aanzienlijke inspanningen geleverd om minstens op één oever een goed en comfortabel berijdbaar verhard jaagpad aan te leggen.

De dijkbreuk die in 2001 plaatsvond langs het Kanaal Dessel-Turnhout-Schoten in Rijkevorsel is voor de Dienst voor de Scheepvaart de aanleiding geweest om, op een aantal plaatsen waar dit kanaal in ophoging ligt, verstevigingswerken aan de oevers uit te voeren. Deze verstevigingswerken moeten ertoe leiden het risico op een dijkbreuk te minimaliseren. Dit is de reden waarom gebruik wordt gemaakt van stalen damplanken. Een deel van deze werken is al uitgevoerd terwijl dit op andere plaatsen nog moet gebeuren. Mede door de uitvoering van deze werken werd het bestaande jaagpad op een aantal plaatsen sterk beschadigd, maar de herstelling of vernieuwing ervan is in de planning van de werken opgenomen en werd op een aantal plaatsen overigens al uitgevoerd. Het is in ieder geval de betrachting van de Dienst voor de

Scheepvaart om zo spoedig mogelijk weer op alle plaatsen het jaagpad van een goede verharding te voorzien.

Het concept van de oeverversteving met U-vormige stalen damplanken en bovenaan een houten kopbalk of wrijfhout, houdt inderdaad in dat er openingen zijn tussen de damplanken en de houten kopbalk. Door begroeiing kunnen deze openingen aan het oog worden onttrokken waardoor gevaarlijke situaties zouden kunnen ontstaan voor personen die zich te dicht tegen de rand van het water begeven. De Dienst voor de Scheepvaart onderkent dit probleem, zeker op plaatsen waar het jaagpad door de aanwezigheid van bomen vrij smal is en dicht tegen de waterkant is gelegen. In overleg met de plaatselijke besturen wordt momenteel onderzocht op welke wijze hieraan een oplossing kan worden gegeven.

Vraag nr. 108
van 12 december 2003
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Geluidsmuren – Criteria

De inwoners van de Oostrand worden geplaagd door geluidsoverlast van de Brusselse Ring.

1. Aan welke criteria moet worden voldaan om over te gaan tot het plaatsen van geluidsmuren langs de snelwegen in het Vlaamse gewest ?
2. Welk niveau van geluidshinder moet daartoe worden bereikt ?
3. Hoe wordt de geluidshinder bepaald ? Door een officieel organisme ? Welk ?
4. Wie kan het initiatief nemen en op welke basis om over te gaan tot dergelijke metingen ?
5. Wie draagt de kosten van dergelijke geluidsmuren, die tenslotte belangrijk zijn voor de gezondheid van de bevolking ?
6. Zijn er plannen om in de Oostrand geluidsmuren te plaatsen ?

Zo ja, waar en wat is de timing ?

Antwoord

Het hoofdcriterium om over de plaatsing van een geluidsscherm te beslissen, is een daggemiddelde

LAeq-waarde die minimum 65 dB(A) bedraagt. Daarnaast worden ook de locatie ten opzichte van de geluidsbron, het aantal woningen, het bouwjaar van de woningen en de kosten-batenverhouding in ogenschouw genomen. (*LAeq : continu equivalent geluidsniveau ; dB(A) : A-gewogen decibel – red.*)

De hinder wordt bepaald aan de hand van geluidsmetingen door de afdeling Wegenbouwkunde van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

In principe kan iedereen op basis van ervaren hinder een schriftelijke vraag richten aan de bevoegde provinciale afdeling Wegen en Verkeer van AWV. Bij voorkeur doet betrokkene(n) een aanvraag bij de gemeente die deze schriftelijk doorgeeft aan AWV. AWV bepaalt dan of het al dan niet wenselijk is om een meting uit te voeren.

Binnen de procedure van het mobiliteitsconvenant kan er een module 5-overeenkomst worden afgesloten door de betrokken gemeente. Op basis van de hoogst gemeten LAeq-waarde wordt de verdeelsleutel bepaald die de tegemoetkoming van de gemeente vastlegt.

Momenteel is er voor de zone tussen E40/A3 en E411 een dossier in opmaak voor een scherm ter hoogte van de Viooltjeslaan in Wezembeek-Oppem. Het scherm zal ongeveer 250 meter lang en 4,2 meter hoog zijn. De timing van uitvoering is nog niet bekend, maar het project is opgenomen in het meerjarenprogramma van de administratie.

Vraag nr. 109
van 12 december 2003
van de heer LUDWIG CALUWE

R11 Moretuslei Wilrijk – Verlichting

Recentelijk werd de R11 (Jules Moretuslei, Wilrijk-Hoboken) heraangelegd. Deze heraanleg heeft gezorgd voor een ingrijpende verandering : zo is er voortaan een opdeling van lokaal en doorgaand verkeer, met een fietspad ertussen en een aantal "op- en afritten" om van de ene strook op de andere te raken.

Voor de weggebruikers is deze situatie, vooral ook omdat ze nieuw is, vrij verwarrend. Zeker in het donker kan dit de verkeersveiligheid in het gedrang brengen. Ook is de doorgang naar Hoboken (langs het Schoonselhof) een weinig aantrekkelijke fietsweg om in het donker door te rijden. Daarom

verbaast het dat dit heraangelegde stuk weg nog niet voorzien is van verlichting.

Wat is de oorzaak van het feit dat de verlichting niet tegelijk met de heraanleg in orde gebracht is ?

Wanneer wordt de verlichting in gebruik genomen ?

Antwoord

Het onder rubriek vermelde wegvak was oorspronkelijk uitgerust met een gemeentelijke verlichting.

Voor het aanbrengen van een wegverlichting door het Vlaams Gewest dient er een module nummer 17 bij het mobiliteitsconvenant te worden afgesloten tussen de gemeente en het Vlaams Gewest.

De audit die toelaat de module nummer 17 af te sluiten, werd op 15 oktober 2003 met gunstig resultaat afgerond. De budgetten voor de installatie zijn trouwens opgenomen op het goedgekeurd investeringsprogramma.

De administratie zal de module een van de volgende weken ter ondertekening aan mij voorleggen, waarna de wegverlichtingsinstallatie door de afdeling Elektriciteit en Elektromechanica geplaatst zal worden.

De uitvoeringstermijn bedraagt minimum tachtig werkdagen na ondertekening van de module.

Vraag nr. 110 van 12 december 2003 van de heer ERIK MATTHIJS

Tractaatweg – Verbredingsplannen

Op 14 november 2001 werd in het Vlaams Parlement een met redenen omklede motie aangenomen over de eventuele gevolgen inzake leefbaarheid en verkeersveiligheid ten gevolge van de ingebruikname van de Westerscheldetunnel (Stuk 869 (2001-2002) – Nr. 2).

Hierin werd aan de Vlaamse regering gevraagd de nodige maatregelen te treffen, zodat de ingebruikname van de Westerscheldetunnel geen negatieve impact heeft op de leefbaarheid en verkeersveiligheid van betrokken Vlaamse steden en gemeenten.

De Westerscheldetunnel is reeds negen maanden open, en de verkeersintensiteit neemt toe.

De provincie Zeeland heeft 2,8 miljoen euro vrijgemaakt voor de voorbereidende werkzaamheden van een verbredingsproject. Men denkt aan een verbreding van de Zeeuws-Vlaamse noordzuidverbinding (Tractaatweg en Sloeweg) met twee extra rijstroken. Het college van gedeputeerde staten wil congestieproblemen voor zijn en wil de verbreding voor 2010 gerealiseerd zien.

1. Bestaat er een bilateraal akkoord tussen Nederland en België dat garandeert dat de Westerschelde-oeververbinding, en dus ook de Tractaatweg, beperkt blijft tot een verbinding van louter regionaal belang ?
2. Is er voor de plannen tot verbreding van de Tractaatweg naar 2 x 2 rijstroken overleg (of overleg geweest) met de Nederlandse autoriteiten (provincie Zeeland/Rijkswaterstaat) ?
3. Wat kunnen de gevolgen van deze verbreding zijn voor België, en meer specifiek voor de gemeente Zelzate ?
4. Welke maatregelen heeft de regering al genomen in het kader van de met redenen omklede motie ?

Antwoord

Er bestaat geen bilateraal akkoord tussen Nederland en België nopens het beperkt blijven van de Westerschelde-oeververbinding en de Tractaatweg tot een verbinding van louter regionaal belang.

Er is nog geen overleg geweest over plannen tot verbreding naar 2 x 2 rijstroken van de Tractaatweg aan Nederlandse zijde met de Nederlandse autoriteiten.

Het standpunt van de Vlaamse overheid is dat de Tractaatweg op Belgisch grondgebied beperkt blijft tot een 2 x 1-weg. De omvorming van de N423 – Tractaatweg en R4 – Kennedylaan tussen de Belgisch-Nederlandse grens en de A11/N49 tot primaire weg I, zoals opgenomen in het ontwerpraamplan Gent Zeehaven R4-West en R4-Oost, heeft als doel het grensoverschrijdend verkeer vlot en veilig te laten gebeuren, rekening houdende met de leefbaarheid in Zelzate.

Er wordt eerlang een commissie opgestart onder voorzitterschap van de gouverneurs van Oost-Vlaanderen en Zeeland met als hoofddoel overleg nopens de problematiek van de nautische toegankelijkheid van de Gentse haven. De problematiek

van het grensoverschrijdend wegverkeer zal hierbij eveneens aan bod komen.

Bij dit overleg worden de Rijkswaterstaat betrokken aan Nederlandse zijde en de administraties Waterwegen en Zeewezen, Wegen en Verkeer en het Havenbedrijf Gent GAB aan Vlaamse zijde.

Vraag nr. 111
van 12 december 2003
van de heer DIRK HOLEMANS

Catriestraat Drongen – Heraanleg

Op vorige parlementaire vragen terzake antwoordde voormalig minister Stevaert dat de heraanleg van de A. Catriestraat gepland was voor 2003.

1. Wat is de definitieve timing voor deze heraanleg ? Indien dit later is dan gepland, wat is de reden daarvoor ?
2. Voor welk bedrag zijn deze werken aanbesteed ?

Antwoord

Het ontwerp voor de heraanleg van de Antoon Catriestraat en Boskeetstraat is nog niet klaar voor aanbesteding.

De vertraging ten opzichte van de oorspronkelijke planning heeft te maken met het feit dat het bereiken van een consensus tussen alle betrokken partijen langzaam verloopt. De weg is immers slechts ongeveer zes meter breed, en in het ideale geval zouden er volledig vrijliggende fietspaden, met lokale voetpaden, met maximaal behoud van open grachten moeten komen, en dit alles met een minimum aan onteigeningen.

Op basis van een evenwichtig geachte oplossing werden ondertussen nieuwe rooilijnen vastgelegd die als basis dienen voor de onteigeningen en waarbinnen de nieuwe weg gerealiseerd moet worden. De onteigeningsprocedure voor 66 innemingen is lopende.

De heraanleg van de weg gaat gepaard met rioleringswerken die ten laste vallen van de stad Gent. In de loop van 2004 wordt het project technisch verder uitgewerkt en aanbestedingsklaar gemaakt in samenwerking met de stad Gent. Het valt te betwijfelen of het dossier nog in 2004 kan worden aanbesteed gezien het grote aantal innemingen en de onzekerheid over de toekenning van riolerings-

subsidies door de bevoegde minister van Leefmilieu.

Vraag nr. 112
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Jaagpaden – Onderhoud

Alle jaagpaden vallen onder de bevoegdheid van de waterwegbeheerder en dus van de gewestelijke overheid.

Jaagpaden worden vaak geïntegreerd in fietsroutes. Het aantal kilometer voor fietsers bereikbare Vlaamse jaagpaden bedraagt in totaal 1.888.

Niettemin liggen talrijke jaagpaden er niet zo goed onderhouden bij. Herstel ervan houdt veelal een volledige heraanleg in.

Kan de minister een overzicht geven van het aantal kilometer jaagpaden dat momenteel effectief bereikbaar is ?

Hoeveel kilometer hiervan is in goede staat ? Hoeveel kilometer jaagpad is momenteel niet in goede staat en wat is de geraamde kostprijs voor de herstellingswerkzaamheden ?

Antwoord

Alvorens in te gaan op de gestelde vragen, wil ik eerst een toelichting geven bij het begrip "jaagpad" vermits hierover al te vaak misverstanden of foutieve verwachtingen ontstaan.

De jaagpaden langs de bevaarbare waterwegen in Vlaanderen hebben in eerste instantie de functie van exploitatie- en dienstweg voor de waterwegbeheerder en de scheepvaart. Daarnaast kunnen deze jaagpaden, in ondergeschikte orde, worden opengesteld voor fietsers en voetgangers waardoor ze vaak een verkeersveilig alternatief kunnen bieden voor fietspaden langs drukke wegen. Gezien de toeristische attractiviteit van de waterwegen worden de jaagpaden ook veelvuldig ingeschakeld in lokale en provinciale toeristische fietsroutes.

Dit alles past in het principe van het "integraal waterbeheer" dat momenteel toegepast wordt door alle waterwegbeheerders van het Vlaamse gewest en waarbij alle mogelijke functies van de waterweg aan bod komen. Jaagpaden mogen dus niet worden beschouwd als "exclusieve" fiets- en wandelpaden,

wat uiteraard belangrijke gevolgen heeft voor het beheer en onderhoud. Zo is het bijvoorbeeld ondenkbaar dat het ganse tracé van het jaagpad verlicht zou worden, of dat er in de winter gestrooid wordt tegen ijsvorming zoals op de gewone fietspaden langs de wegen. Ook ter hoogte van industriële vestigingen moet rekening worden gehouden met de activiteit van deze bedrijven.

Concreet

- Van de 1.888 km door fietsers berijdbare jaagpaden zijn er ongeveer 1.600 km zeer goed berijdbaar.

De overige km jaagpaden bestaan uit steenslag of zijn gevormd door een grondlichaam. De kostprijs voor de omvorming hiervan tot zeer goed berijdbare jaagpaden kan worden geraamd op 150.000,00 euro/km.

- Herstellingen aan de jaagpadverharding zijn niet uit te sluiten. Dijken en oevers worden, juist omwille van hun waterkerende functie, meestal aangelegd met "kleiachtige" of "vette" grondspecie. Dergelijke grondspecie is echter in principe niet geschikt als fundering voor een rijwegverharding. Daarenboven zijn dijken meestal in poldergebieden gelegen en kunnen ze in de loop der tijd onderhevig zijn aan niet te verwaarlozen zettingen.

Vermits het jaagpad een geïntegreerd deel uitmaakt van de waterweginfrastructuur, gebeuren de meeste herstellingen van dit jaagpad in het kader van herstellingen of versterkingen van de oevers of het bouwen van nieuwe waterkeringen en/of dijken.

Daarnaast worden op regelmatige basis kredieten uitgetrokken voor de systematische herstelling van jaagpaden waar dit dringend noodzakelijk is en waar geen oeverwerken meer gepland worden.

- Van de berijdbare jaagpaden is circa 151 km in minder goede staat of moet worden heraangelegd. De kostprijs hiervan wordt geraamd op 7,5 miljoen euro.
- Zo zal op de linkeroever van de IJzer tussen Roesbrugge en Elzendamme begin 2004 voor een bedrag van 695.000,00 euro 8 km jaagpaden in orde gebracht worden.

Tussen de Uniebrug en de sluizen van Nieuwpoort is er op diezelfde oever op de begroting

van 2004 eveneens in de aanleg voorzien van 2 km fietspad, voor een geraamd bedrag van 500.000,00 euro.

Op het Kanaal Dessel-Turnhout-Schoten zullen door de Dienst voor de Scheepvaart in 2004 verdere herstellingswerken worden uitgevoerd aan de verharding van het jaagpad voor een geraamd bedrag van 400.000 euro. Hiervoor was in 2003 reeds een budget uitgetrokken van 500.000 euro.

Vraag nr. 113
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Gevaarlijke punten – Studieopdrachten

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 17 van 3 oktober 2003 werd gesteld dat de kerntaken van de administratie en van de Tijdelijke Vereniging Veilig Verkeer Vlaanderen (TV3V) niet dezelfde zijn.

Tevens blijkt uit het antwoord dat er werd bepaald dat TV3V belast werd met de screening en voorstudie van alle gevaarlijke punten (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 28 november 2003, blz. 991).

Betreffende de onderhandeling voor de studieopdrachten kunnen een aantal vragen gesteld worden.

1. In welke mate beantwoorden de bedrijven Deloitte & Touche en het architectenbureau VK Engineering aan de selectiecriteria van een gespecialiseerd dossier van mobiliteit en wegenontwerp ?
2. Hoe komt het dat één en hetzelfde bedrijf niet voldoet inzake inzetbaarheid, methodologie en projectorganisatie voor de provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant en wel voor de provincie West-Vlaanderen ?

Wat waren de opmerkingen van de Inspectie van Financiën ?

Wat is de verantwoording hieromtrent inzake economische en financiële draagkracht, technische bekwaamheid en aantal gespecialiseerde inzetbare medewerkers, bezettingsgraad van de studie bureaus van de betrokken Tijdelijke Vereniging ?

3. Wat is het gemiddelde ereloonpercentage dat voor de studie in elke provincie moet worden betaald ?

Werd dit ereloonpercentage geëvalueerd ? Zo ja, wat waren de bevindingen ?

4. Waarom werd voor de uitvoering van de werken een minimumerkenning categorie C, klasse 6 (= werken tot 3.225.000 euro) opgelegd ?

Is dit niet in strijd met concurrentiebevordering, aangezien veel werken van een veel lagere omvang zullen zijn ?

Vreest de minister niet dat dit zal leiden tot afspraken, aangezien slechts 25 aannemers voor heel Vlaanderen in aanmerking genomen worden ?

Antwoord

De genoemde bedrijven maakten deel uit van een tijdelijke handelsvennootschap (THV). Beide THV's voldeden aan de gestelde selectiecriteria.

Elke kandidaat diende, voor elke provincie waarvoor hij kandideerde, een afzonderlijk dossier in. Deze kandidaturen werden voor elke provincie afzonderlijk ten opzichte van de andere kandidaten in deze provincie afgewogen. Voor de beoordeling van de genoemde criteria werd aan de kandidaten gevraagd een voorbeeldproject uit te werken. Het bedrijf waarvan sprake werkte deze projecten enkel in West-Vlaanderen uit. Het niet uitwerken van deze projecten voor Antwerpen en Vlaams-Brabant resulteert dan ook in een onvoldoende voor deze criteria in de provincies Antwerpen en Vlaams-Brabant.

De Inspectie van Financiën had geen opmerkingen bij de voorgestelde selectie.

De verantwoording omtrent economische en financiële draagkracht, technische bekwaamheid en aantal gespecialiseerde inzetbare medewerkers, bezettingsgraad van de studiebureaus van de betrokken THV is enerzijds verweven in de selectiecriteria en wordt anderzijds beoordeeld middels de gunningscriteria. Alle elementen die door de kandidaten tijdens de hele duur van de onderhandelingen aangeleverd werden, werden in deze beoordeling meegenomen. De betrokken THV beschikte na afloop van de onderhandelingen voor de provincie West-Vlaanderen over de beste aanbieding en

werd dus geselecteerd voor de genoemde provincie.

De verkregen ereloonpercentages (en dus ook het gemiddelde) behoren tot het geheim van de onderhandelingen. Deze kunnen niet worden meegeedeeld conform artikel 8, § 1, 1° van het decreet betreffende de openbaarheid van bestuur de dato 18 mei 1999. Uiteraard werden de ereloonpercentages geëvalueerd, vermits de prijsopbouw een van de vier beoordelingscriteria is.

De werken zullen aan de aannemers in clusters worden aangeboden. De opbouw van deze clusters vereist een erkenning in klasse 6. Dit is niet in strijd met de concurrentiebevordering, vermits er voor heel Vlaanderen 35 kandidaturen waren. Dit is ruimschoots voldoende om de concurrentie te laten spelen. Alle geselecteerde aannemers zullen bovendien kunnen meedingen naar elke vrijgekomen cluster van opdrachten. Dit garandeert voldoende concurrentie en beperkt het risico op prijsafspraken.

Vraag nr. 114 van 12 december 2003 van de heer JOHAN DE ROO

Light Rail Gent – Haalbaarheidsstudie

In de loop van 2001 werd een studie afgerond met betrekking tot de verdere uitbreiding van het tram- en busnet van Gent. Het onderzoek naar de haalbaarheid van een light-rail zat hierin vervat.

1. Wat zijn de concrete resultaten inzake de haalbaarheid van Light Rail voor het Gentse stadsgebied ?
2. Wordt eraan gedacht de optie van Light Rail door te trekken naar (1) de spoorlijn richting Eeklo en naar (2) de oude spoorlijn Eeklo-Maldegem ?

Antwoord

1. Na een evaluatie van diverse scenario's werden een tramnetwerk en een aanvullend busnet in aanmerking genomen. Een Light Rail werd niet in aanmerking genomen.
2. Er wordt niet aan gedacht de optie van Light Rail door te trekken naar de spoorlijn richting Eeklo en naar de oude spoorlijn Eeklo – Maldegem.

Er wordt een voorstedelijk treinnetwerk gepland, waarin de lijn Gent – Eeklo wordt opgenomen. Eeklo – Maldegem valt buiten het studiegebied "Openbaarvervoersstudie Gent".

Vraag nr. 115
van 12 december 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Streefbeeldstudie N16 – Beleidsoptie

Enige weken geleden werd de inhoud bekend van de streefbeeldstudie die werd opgemaakt voor de N16. In feite komt die neer op de omvorming ervan tot een autosnelweg. Verschillende kruispunten worden afgesloten, sommige daarvan ondergingen recentelijk nog wijzigingen. De lokale verkeersstromen zullen daardoor grondig worden gewijzigd, vooral tussen de deelgemeenten langs beide zijden van de N16.

De betrokken gemeentebesturen voelen zich daar erg ongelukkig bij. Voor de meeste volstond een ontdebellen van de brug over de Schelde, het veiliger maken van een aantal kruispunten en het verbeteren van het openbaar vervoer.

1. Waarom verkiest de regering de duurste oplossing ?
2. Is de minister het niet eens met het streefdoel van de gemeentebesturen dat een maximumsnelheid voor de N16 volstaat ?
3. Klopt het dat de aanpassingswerken aan het traject tussen de Scheldebrug in Bornem en de A12 op vrij korte termijn gepland zijn ?
4. Waarom wordt in de streefbeeldstudie geen gewag gemaakt van een verbetering van het openbaar vervoer ?

Antwoord

De N16 tussen de E17 en de A12 wordt niet omgevormd tot een autosnelweg, maar aangelegd volgens de principes van een primaire weg 1, dat is conform het statuut dat de weg gekregen heeft binnen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Voor de N16 wordt een maximumsnelheid voor een primaire weg 1 voorgesteld. Dit is ook wat de gemeentebesturen hebben gevraagd.

Er zijn een aantal aanpassingen aan gevaarlijke kruispunten van de N16 geprogrammeerd in 2004-2005.

In de streefbeeldstudie is, in nauw overleg met de gemeentebesturen en de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn, wel degelijk rekening gehouden met het openbaar vervoer. Het openbaar vervoer zal zoveel als mogelijk rijden volgens de bestaande routes. Daarnaast mag de inrichting van de N16 toekomstige lijnen niet hypothekeren, zo bijvoorbeeld de lijn Sint-Niklaas-Temse-Bornem-Puurs-Sint-Amands-Dendermonde naar Brussel-Zuid.

Vraag nr. 116
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructuur

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 58

van 12 december 2003

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1633

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 117
van 12 december 2003
van de heer ERIK MATTHIJS

R4-Oost Zelzate – Heraanleg knooppunten

De knooppunten op de R4-Oost zullen de komende jaren worden aangepast, onder meer voor een vlotte doorstroming van het verkeer van en naar Nederland. Bij die aanpassingen gaat men uit van een verbinding van 2 x 1 rijstroken voor het doorgaand grensoverschrijdend verkeer.

Knooppunt Oost-3 vereist bijzondere aandacht. Het initieel ontwerp voor de nieuw aan te leggen oprit van de R4-Oost naar de A11/N49 voor het verkeer komende vanuit Nederland richting Zelza-

te-tunnel vraagt immers de onteigening van zeventien woningen en een bedrijf en bedreigt bovendien de leefbaarheid van nog eens elf woningen.

1. Hoever staat het met de ontwerpen voor de heraanleg van de R4-Oost, en in welke timing is voorzien m.b.t. :
 - knooppunt Oost-1 : R4-Leegstraat ;
 - knooppunt Oost-2 : R4-Rijkswachtlaan ;
 - knooppunt Oost-3 : R4-N49 ;
 - knooppunt Oost-4 : R4-Gebroeders Naudtslaan/OCAS ?
2. Wat knooppunt Oost-3 : R4-N49 betreft : welke wijzigingen worden gepland aan het initieel ontwerp om de woningen maximaal te vrijwaren ?
3. Houden de ontwerpen van deze knooppunten rekening met de in de toekomst te verwachten verkeersstromen van en naar Nederland, ook wanneer daar wordt beslist om het verbindingstraject tussen de Westerscheldetunnel en de Belgische grens te verbreden naar 2 x 2 rijstroken ?

Antwoord

De aanbesteding voor knooppunt 4 op de R4-Oost ter hoogte van de Gebroeders Naudtslaan is gepland voor 2004. Het ontwerp is nagenoeg voltooid. De onteigeningen zijn lopende. De aanvang van de werken is gepland voor 2005.

De uitvoering van de knooppunten 1-2 en 3 is gepland voor de periode 2006-2010. Hiervoor is thans het milieueffectrapport (MER) in opmaak.

Voor knooppunt 3 is een alternatief voorstel uitgewerkt om de onteigeningen van de woningen zoals gepland in het initieel ontwerp, te voorkomen. Dit alternatief wordt, na eerder overleg met de lokale overheid, mee onderzocht in het MER.

De knooppunten zijn opgevat rekening houdende met de Tractaatweg op 2 x 1 rijstroken op Belgisch grondgebied. De Vlaamse overheid heeft niet de intentie van dit uitgangspunt af te stappen.

LUDO SANNEN

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 62
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Waterzuivering – Europese normen

Om de Europese normen inzake waterzuivering in 2009 te halen, dient Vlaanderen nog 7,5 miljard euro te investeren vooraleer alle woningen aangesloten zijn op een waterzuiveringsinstallatie. Uit de becijfering van de geplande Vlaamse investeringen blijkt echter dat er tot aan de einddatum jaarlijks ruim 400 miljoen euro te kort is om te voldoen aan de Europese eisen.

Blijkbaar heeft het Vlaams Gewest voor het jaar 2003 reeds 100 miljoen euro te kort voor zijn rioleerings- en afkoppelingsbeleid.

Het resultaat hiervan is dat verschillende projecten vooruit worden geschoven in het investeringsprogramma.

1. Hoe zal de minister de Europese engagementen betreffende waterzuivering invullen als de eigen financiële middelen daartoe ontbreken ?
2. Gaat de minister ervan uit dat het nog steeds haalbaar is om tegen 2009 aan de Europese normen inzake waterzuivering te voldoen ?

Wat is de stand van zaken ?

Wat is het realiteitsgehalte van de geplande investeringen ?

3. In welke mate kan de minister garanderen dat het niet de gemeenten zullen zijn die onder Europese druk verplicht zullen worden de afkoppelingen en gescheiden rioolssystemen te realiseren in plaats van het Vlaams Gewest ?

Antwoord

1. Op 30 juni 2000 besliste de Vlaamse regering om de beheersovereenkomst tussen de NV Aquafin en het Vlaams Gewest op te zeggen en deze te heronderhandelen.

In het kader van de voorbereiding van deze heronderhandeling met de NV Aquafin wordt de financiering van het waterzuiveringsbeleid bekeken en worden verschillende opties afgewogen. Ter uitvoering van de van toepassing zijnde richtlijnen heb ik steeds gewezen op de verantwoordelijkheden van het Gewest en die van de andere besturen. Wat het Gewest betreft heb ik steeds gewezen op de noodzakelijke middelen om de richtlijnen te kunnen uitvoeren.

De keuze van de inzet voor de middelen is dus geen keuze van mij alleen, maar van de voltallige Vlaamse regering, rekening houdende met de beschikbare middelen, de maatschappelijke behoeften en de keuzes uit het verleden.

2. Europese normen inzake waterzuivering specifiek tegen 2009 zijn er niet. De richtlijn stedelijk afvalwater bepaalt een aantal data en voorwaarden die moeten worden gehaald inzake waterzuivering. In dit antwoord wordt dan ook verwezen naar de stand van zaken m.b.t. uitvoering van de richtlijn stedelijk afvalwater (RL 91/271/EEG).

Volgens deze richtlijn diende voor alle agglomeraties groter dan 10.000 IE de uitbouw van collectering en zuivering voltooid te zijn op 31 december 1998; voor agglomeraties van 2.000 tot 10.000 IE dient dit het geval te zijn op 31 december 2005.

Een agglomeratie wordt berekend op basis van de inwoners en bedrijven lozend in een zuiveringszone A of B. Voor de agglomeraties in de kuststreek wordt de agglomeratie uitgebreid op basis van het aantal beschikbare bedden in hotels, vakantiecentra, ... Binnen Vlaanderen worden 197 agglomeraties groter dan 2.000 IE afgebakend, waarvan 115 groter dan 10.000 IE. Deze richtlijn verplicht er ons geenszins toe alle woningen aan te sluiten op een waterzuiveringsinstallatie en dus evenmin tot de bijkomende vermelde investering van 7,5 miljard euro (*IE : inwonersequivalent – red.*).

De uitvoering van de richtlijn valt uiteen in twee delen, namelijk de bouw van waterzuiveringsinstallaties en collectoren, wat een gewestelijke taak is, en de bouw van rioleringen, wat een gemeentelijke taak is.

Eind 2002 beschikten 115 van de vermelde 197 agglomeraties over een volgens de richtlijn "in overeenstemming geacht" opvangsysteem ; in 166 agglomeraties was een stedelijke-afvalwa-

terzuiveringsinstallatie operationeel. Alle resterende zuiverings- en collecteringsprojecten noodzakelijk voor de volledige uitvoering van de richtlijn stedelijk afvalwater werden reeds aan Aquafin ter uitvoering opgedragen. De uitvoering van een deel van de Aquafinprojecten loopt echter vertraging op vanwege zeer verscheidene factoren (financieel, MER-studies, verzet tegen het voorgestelde tracé en/of de locatie, ...), waardoor de deadline van eind 2005 wellicht zal worden overschreden. Er moet echter worden vastgesteld dat vooral gemeenten in gebreke blijven wat de aanleg van rioleringen betreft (*MER : milieueffectrapport – red.*).

Indien bepaalde geplande investeringen in fase uitvoering moeilijk haalbaar blijken, gezien bijvoorbeeld technisch onuitvoerbaar, te hoge kostprijs, ..., dan biedt de richtlijn via artikel 3 de volgende mogelijkheid : "wanneer de aanleg van opvangsystemen niet verantwoord is omdat het vanuit milieuoogpunt geen voordeel zou opleveren of omdat het buitensporig duur zou zijn, dan kan gebruikgemaakt worden van afzonderlijke of andere passende systemen waarmee deze graad van milieubescherming wordt bereikt".

3. Afkoppelingen en aanleg van gescheiden riool-systemen dienen in het gemeentelijk patrimonium gerealiseerd te worden door de gemeente én in het gewestelijk patrimonium door het Vlaams Gewest.

Tijdens het kerntakendebat werd door de gemeenten duidelijk aangegeven dat zij hun taak op het vlak van aanleggen van rioleringen in de toekomst willen blijven uitvoeren. Dit betekent dan ook dat gemeenten, naast de ondersteuning die het Gewest geeft, de nodige financieringskanalen zullen moeten vinden voor het uitvoeren van hun opdracht.

**Vraag nr. 66
van 12 december 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Rioleringsdossiers Bornem – Subsidiëring

De gemeente Bornem beschikt al geruime tijd over een rioolstelsel dat over vrijwel de gehele oppervlakte van de gemeente is verspreid. Het net begint evenwel ouderdomsverschijnselen te vertonen en dient op sommige plaatsen vervangen te worden. Het gemeentebestuur tracht ook de enkele ontbrekende schakels in te vullen.

Het valt op dat het voor enkele belangrijke projecten (Boskant en 't Hoogste, Luipegem) maar niet lukt om subsidies te verkrijgen. Het gemeentebestuur beweert terzake nu al jaren van het kastje naar de muur te worden gestuurd. Het eerstgenoemde project wordt in 2004 hoe dan ook doorgevoerd, zonder subsidies weliswaar.

Een partijgenote van de minister in de gemeenteraad beweerde bij de begrotingsbespreking in Bornem dat het uitblijven van subsidies het gevolg is van het feit dat Bornem in de zogenaamde cross border lease (CBL) stapt.

De minister heeft eerder evenwel te kennen gegeven dat dit niet zou meespelen bij de toekenning van subsidies.

1. Kan de minister dit nog steeds bevestigen ?
2. Werden er recentelijk nieuwe subsidiedossiers inzake rioleringswerken goedgekeurd van steden of gemeenten die overwogen in een CBL-project te stappen ?
3. Is er een bepaalde reden waarom de Bornemse dossiers blijkbaar niet meer in aanmerking komen voor subsidies ?

Antwoord

1 en 2. Om alle onduidelijkheid uit te sluiten, heb ik eind juli 2003 in een brief aan de gemeenten laten weten dat de gemeenten die een cross border lease afsluiten, niet uitgesloten zullen worden van subsidiëring.

Er werd dus geen enkele goedkeuring van een subsidiedossier geweigerd wegens het feit dat de gemeente zou overwogen om een CBL af te sluiten.

3. Specifiek met betrekking tot de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde projecten "Boskant", "'t Hoogste" en "Aanleg gescheiden rioleringsstelsel Luipegem (vanaf kruispunt met Kloosterstraat tot kruispunt Beerdonkstraat)" kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende antwoorden.

De nieuwe aanvragen voor de dossiers "Boskant" en "'t Hoogste" werden begin 2003 inge-

diend bij de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM).

Hierbij is het zo dat sedert eind 2002 tijdelijk geen nieuwe kwartaalprogramma's meer opgesteld werden, teneinde het bugettekort niet te vergroten. Onlangs heb ik aan mijn administratie de opdracht gegeven om opnieuw een kwartaalprogramma op te maken, namelijk het eerste kwartaalprogramma voor 2005. Dit eerste kwartaalprogramma 2005 is gebaseerd op het ontwerpprogramma vierde kwartaal 2003, dat eind 2002 voorgesteld werd aan toenmalig minister Dua, maar niet goedgekeurd werd om budgettaire redenen. Dit betekent dat nieuwe aanvragen ontvangen sedert eind 2002 hierbij nog niet in beschouwing konden worden genomen. Dit eerste kwartaalprogramma 2005 werd ondertussen door mij goedgekeurd.

Bovendien heb ik de opdracht gegeven om tegen eind februari 2004 en eind mei 2004 een tweede, respectievelijk derde kwartaalprogramma 2005 aan mij voor te leggen. Bij de opstelling van deze programma's worden alle ontvangen aanvragen mee in beschouwing genomen, waaronder de projecten "Boskant" en "'t Hoogste" van Bornem, en "Aanleg gescheiden rioleringsstelsel Luipegem (vanaf kruispunt met Kloosterstraat tot kruispunt Beerdonkstraat)". Dit project werd in het ontwerp van vierde kwartaalprogramma 2003 opgenomen in het indicatie meerjarenprogramma 2005-2007.

Deze drie projecten van Bornem komen derhalve wel in aanmerking voor subsidies, maar konden totnogtoe niet worden opgenomen op een goedgekeurd definitief kwartaalprogramma.

In de loop van januari en februari 2004 zullen de ontvangen aanvragen volledig geëvalueerd worden (hiervoor zullen de gemeenten ook gecontacteerd worden door mijn administratie). Vanaf dat moment zal het mogelijk zijn om alle aanvragen aan de hand van objectieve ecologische criteria naast elkaar te plaatsen en te vergelijken, waaruit dan een prioritering zal volgen voor de opmaak van het tweede (en later ook derde) kwartaalprogramma 2005. Momenteel kan ik derhalve nog niet inschatten in hoeverre deze projecten in aanmerking zullen komen voor opname op het tweede (of derde) kwartaalprogramma 2005.

Vraag nr. 67
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructuur

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 58

van 12 december 2003

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1633

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 68
van 16 december 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Kyoto-norm – Beleid

Met het Kyoto-dossier is het als met het weer : nu eens goed, dan weer slecht. De optimistische en pessimistische berichten volgen elkaar in ijtempo op. Omdat het al dan niet verplichten van de Kyoto-norm en/of de gradatie ervan voor het Vlaamse bedrijfsleven van determinerend belang zijn, volgt het Vlaams Parlement dit dossier uiteraard op de voet.

Ook ik heb dit onafgebroken gedaan, zodat ik volledigheidshalve dan ook vooreerst verwijs naar :

- mijn vraag om uitleg betreffende de percentages van luchtvervuiling in het kader van de Kyoto-norm aan toenmalig bevoegd minister Vera Dua van 2 september 2002 (niet behandeld, maar gevoegd bij het globale Kyoto-debat in de bevoegde commissie) ;
- mijn vraag om uitleg betreffende de uiteindelijke gevolgen van de Kyoto-norm voor de in Vlaanderen gevestigde bedrijven aan de toenmalig bevoegde ministers Steve Stevaert en Vera Dua van 19 februari 2003 (naderhand beantwoord door minister Steve Stevaert in zitting van 27 februari 2003 ; Handelingen Commissie-

vergadering nr. 153 van 27 februari 2003, blz. 19-22) ;

- mijn vraag om uitleg betreffende het Vlaams beleid inzake Kyoto aan de minister van 3 oktober 2003 (naderhand beantwoord in zitting van 23 oktober 2003 ; Handelingen Commissievergadering nr. 40 van 23 oktober 2003, blz. 4-7).

Ondanks alles weet men in Vlaanderen nog steeds niet wat wanneer door wie zal worden opgelegd. De zaak wordt uiterst ingewikkeld, nu vaststaat dat Rusland (na de VS) het klimaatverdrag van Kyoto niet zal ratificeren. De pers stelt zelfs onomwonden dat Kyoto dood lijkt. Anderzijds blijkt dat België, dat tegen 2012 de uitstoot van kooldioxide met 7,5 % moet doen dalen, de norm niet zal halen. Inmiddels is ook duidelijk dat het zogezegde wondermiddel van 3M in Zwijndrecht, waaromtrent begin oktober laatstleden zoveel te doen was, hoegenaamd en op verre na niet zal volstaan om Vlaanderen aan de norm te doen beantwoorden.

Het protocol van Kyoto dateert inmiddels reeds van 11 december 1997 en werd door de Vlaamse regering op 28 juni 2002 formeel voor het Vlaams Gewest toepasselijk verklaard. Van de 33 maatregelen en projecten van het Vlaams Klimaatplan, dat de uitstoot van broeikasgassen moet doen dalen, is tot op heden blijkbaar nog maar weinig in huis gekomen, en dit ondanks de adviezen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) en van de hoorzittingen en besprekingen in de verenigde commissies van het Vlaams Parlement. De Russische beslissing hangt andermaal als een zwarte schaduw boven Kyoto. Alhoewel de EU-landen vorig jaar Kyoto ratificeerden, blijkt deze rechtsgrond vrij precair om bedrijven met voldoende rechtszekerheid verplichtingen op te leggen. Volgens de laatste cijfers zal België, indien er geen bijkomende maatregelen komen, in 2010 niet minder, maar meer broeikasgassen, namelijk 23 %, uitstoten.

Als reactie hierop heeft de minister als bevoegd minister een reeks maatregelen aangekondigd, waardoor de ozonoverlast tegen 2010 met niet minder dan 62 % zou verminderen. Op 5 december laatstleden heeft de Vlaamse regering het ozonplan van de minister met maatregelen voor industrie, landbouw en gezinnen besproken. Het ware echter ook goed de reeks van de door de minister voorgestelde maatregelen, die door de Vlaamse regering in aanmerking werden genomen, aan het Vlaams Parlement kenbaar te maken. Anderzijds startte op 8 december 2003 een nationale klimaatconferentie,

georganiseerd door federaal minister van Leefmilieu Freya Van den Bossche. Het is immers haar bedoeling om uiterlijk tegen maart eerstkomend een globaal "Kyoto-plan" aan de Europese Commissie voor te leggen. Ook de resultaten van deze conferentie, waarop de parlementen als dusdanig niet aanwezig zijn, dienen kenbaar te worden gemaakt.

Ten slotte is er ook de stelling dat Vlaanderen in het verleden reeds heel wat meer heeft gedaan dan de andere gewesten, Wallonië op kop. Vanuit Vlaamse politieke middens is er dan ook de vraag om in de toekomst de Waalse inspanningen op te drijven teneinde procentsgewijze uiteindelijk minstens evenveel als Vlaanderen bij te dragen aan de Kyoto-inspanningen. Minister-president Somers spreekt in dit verband van een omgekeerde solidariteit. Het is echter zeer de vraag of hieromtrent hetzij op federaal vlak, hetzij in het Overlegcomité een duidelijk akkoord kan worden bereikt. De Vlaamse meerderheidspartijen moeten zich veel eerder met deze benadering bezighouden dan wel met elkaar de hete brij toe te schuiven, zoals onder meer Groen! doet ten aanzien van sprake in haar kritiek op minister Gilbert Bossuyt omtrent de renovatiepremies voor energiezuinige verbouwingen.

1. Blijft de Vlaamse regering bij haar principiële beslissing van 28 juni 2002 in verband met het toepasselijk verklaren van het Kyoto-protocol voor het Vlaams Gewest ?
2. Gaat de Vlaamse regering ervan uit dat de Kyoto-norm als dusdanig integraal overeind blijft, nu vaststaat dat het ratificatiepercentage na het wegvallen van Rusland niet overeind blijft ?
3. Gaat de Vlaamse regering er eveneens van uit dat de ratificatiebeslissingen van de EU-landen van 2002 én in de EU in globo én in de verschillende lidstaten in singuli in de gegeven omstandigheden overeind blijven ?
4. Welke maatregelen van de "reeks" van de minister werden finaal aan de Vlaamse regering voorgelegd en welke werden in aanmerking genomen ?

Komen ze overeen met het ozonplan van de minister en kan de ozonoverlast hierdoor inderdaad tegen 2010 met 62 % worden verminderd ?

5. Worden de ongelijke Kyoto-inspanningen van de respectieve gewesten door Vlaanderen in het Overlegcomité ter bespreking voorgelegd ? Quid, indien de andere gewesten niet akkoord

gaan om de lat via een inhaalmanoeuvre procentsgewijze gelijk te leggen ?

6. Wat zijn de eindresultaten van de federale klimaatconferentie (zijn zeker bekend binnen de reglementaire termijn van antwoord) en in hoeverre werden de belangen van het Vlaamse bedrijfsleven hierin gevrijwaard ?
7. Wanneer worden de uiteindelijke Vlaamse Kyoto-beslissingen aan het Vlaams Parlement voorgelegd ?

Antwoord

1. De beslissing van de Vlaamse regering van 28 juni 2002 betreft de principiële goedkeuring van het voorontwerp van Vlaams klimaatbeleidsplan als eerste stap in het planningsproces dat moet leiden tot de uitvoering van gecoördineerde maatregelen in het kader van het Kyoto-protocol. Het plan wordt daarbij beschouwd als een strategisch plan, dat jaarlijks zal worden uitgebreid en bijgestuurd. Op 28 februari 2003 werd dit Vlaams klimaatbeleidsplan definitief goedgekeurd.

Op 28 juni 2002 gelastte de Vlaamse regering eveneens haar minister-president om de kosten-efficiëntie van de voorgestelde maatregelen te onderzoeken en om een strategie uit te werken om, zonder de doelstellingen van het protocol in vraag te stellen, bij de evaluatie van het Vlaams klimaatbeleidsplan de marges te bepalen voor Belgische en Vlaamse inspanningen.

De Vlaamse regering blijft achter deze beslissingen staan. Ook ik wil mij hiervoor blijvend en ten volle engageren.

2. Een mogelijke Russische terugtrekking uit het protocol van Kyoto is tot nu toe nog op geen enkele officiële en formele wijze bevestigd. Op de klimaatconferentie in Milaan heeft de Russische delegatie zelf aangegeven dat de wetenschappelijke vaststellingen van het IPCC inzake klimaatopwarming nog steeds de grond zijn van de lopende onderhandelingen (*IPCC : Intergovernmental Panel on Climate Change – red.*).

De Europese Unie heeft reeds aangekondigd in elk geval verder werk te willen maken van een ambitieus klimaatbeleid en verder uitvoering te geven aan het Kyoto-protocol.

3. De EU heeft in het spoor van de VN-visie inzake duurzame ontwikkeling steeds een voortrekkersrol willen vervullen bij de totstandkoming en de uitbouw van het Kyoto-protocol (*VN : Verenigde Naties – red.*). Het Belgisch voorzitterschap heeft daar tijdens de erg belangrijke klimaatconferenties in Bonn en Marrakech in 2001 zeer sterk toe bijgedragen. De Europese ratificatie van het protocol van Kyoto vóór de Top van Johannesburg, op 31 mei 2002, was een logische stap vanuit die proactieve houding.

Zoals ook uiteengezet in het Europees Klimaatprogramma en vertaald in vele (ontwerp)richtlijnen en verordeningen, zal de Unie dan ook haar strijd tegen klimaatverandering onvermoeid voortzetten – zelfs indien Rusland niet zou ratificeren. De doelstelling voor de Unie als een "bubble" en de individuele lidstaten blijft zeker overeind : de EU en haar lidstaten willen in de periode 2008-2012 de broeikasgasemissies met 8 % reduceren ten opzichte van het referentiejaar 1999.

4. Op voorstel van mijn voorganger mevrouw Vera Dua, werd op 28 februari 2003 het Vlaams klimaatbeleidsplan goedgekeurd. Het plan bevat 33 projecten die op verschillende bevoegdheidsdomeinen (Energie, Leefmilieu, Landbouw, Woonbeleid, ...) emissiereducties nastreven. Zoals aangegeven in het plan, houdt deze goedkeuring enerzijds in dat de Vlaamse regering alle voorstelde projecten principieel steunt. Anderzijds engageren de bevoegde ministers en hun administraties zich voor de verdere uitwerking van de opgesomde projecten om ze als concrete beleidsvoorstellen voor te leggen aan de Vlaamse regering en waar gepast, ook het Vlaams Parlement en de adviesraden. Het voortgangsrapport 2003, goedgekeurd op 5 september 2003, geeft een eerste overzicht van deze uitwerking, waarbij voor elke maatregel de stand van zaken wordt beschreven. Zo werden het benchmarkingconvenant en enkele broeikasgasgerelateerde Vlaamse wijzigingen reeds goedgekeurd. Een aantal belangrijke klimaatinstrumenten, zoals het REG-decreet en de omzetting van de Europese richtlijn verhandelbare emissierechten, zijn echter nog volop lopende (*REG : rationeel energiegebruik – red.*).

Het ozonplan ter vermindering van de ozonoverlast richt zich op andere pollutanten dan de broeikasgassen, namelijk op NOx en VOS. Het zwaartepunt van het NEC-programma ligt dan ook op specifieke maatregelen voor deze ozonvormende pollutanten en staat op die manier los

van het Vlaams klimaatbeleidsplan. Energiebesparende maatregelen die voortvloeien uit het Vlaams klimaatbeleid kunnen niettemin een positief effect hebben op de uitstoot van NOx (*NOx : stikstofoxiden ; VOS : vluchtige organische stoffen ; NEC : National Emission Ceilings – red.*).

5. Het Overlegcomité heeft aan de Nationale Klimaatcommissie de opdracht toevertrouwd om een voorstel inzake de Kyoto-lastenverdeling voor België uit te werken tegen eind 2003. Eind september zijn daarvoor de politieke en technische besprekingen binnen een ad hoc configuratie van de Nationale Klimaatcommissie opgestart. Op 8 december 2003 vond de officiële inwerkingstelling van de Nationale Klimaatcommissie plaats.

Op 21 november 2003 werd door de Vlaamse regering een standpunt ingenomen m.b.t. de lastenverdeling : 1) een gelijkwaardige lastenverdeling tussen de gewesten is noodzakelijk voor een kostenefficiënt emissiereductiebeleid en 2) voor een oplossing op zeer korte termijn pleit Vlaanderen voor een lastenverdeling op basis van het aandeel in de emissies in 2001 en met toepassing van het principe van de intergewestelijke solidariteit.

6. De voorzitter van de Nationale Klimaatcommissie wenst een goedgekeurd voorstel tot lastenverdeling voor te leggen aan het Overlegcomité dat eind januari 2004 samenkomt.

Ter voorbereiding daarvan werd een compromis voorgesteld op de vergadering van 18 december 2003, dat de Nationale Klimaatcommissie op 21 januari 2004 uitvoerig zal bespreken. De Vlaamse vertegenwoordigers hebben enkel akte genomen van het voorstel, dat streeft naar het toekennen van een lineaire doelstelling ten opzichte van twee mogelijke basisjaren (1999 vs. 2001) en waarbij de federale overheid zorgt voor het dichten van de overgebleven emissiekloof.

Een uitgebreide politieke lezing van dit voorstel door Vlaanderen zal gebeuren ter voorbereiding van de vergadering van 21 januari.

7. De uiteindelijke doelstelling voor Vlaanderen zal pas aan het Vlaams Parlement kunnen worden voorgelegd nadat er een nationaal akkoord is over de lastenverdeling. Ik hoop tezamen met de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat dit akkoord er zo snel mogelijk komt en zal mijn fe-

derale collega bevoegd voor Leefmilieu, minister Van den Bossche, daarover aanspreken.

Ondertussen wil ik het Vlaams Parlement zo goed mogelijk bij het klimaatbeleid betrekken. Daarom wordt het jaarlijks voortgangsrapport voorgelegd aan het parlement, waarna met zijn opmerkingen rekening wordt gehouden bij de opmaak van het volgende rapport. Op 20 januari 2004 werd het eerste voortgangsrapport 2003 besproken in de bevoegde commissies van het Vlaams Parlement.

Vraag nr. 69
van 16 december 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Overheidsopdrachten – Consultancybureaus

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 30
van 16 november 2003
van de heer Filip Dewinter
Blz. 1605

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 70
van 16 december 2003
van de heer DIDIER RAMOUDT

Resoluties – Opvolging

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
Vraag nr. 31
van 16 november 2003
van de heer Didier Ramoudt
Blz. 1605

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 71
van 19 december 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

"Water voor Ontwikkeling" – Beleid

Water is tot een politiek thema van eerste orde uitgegroeid, en dat zowel voor het binnenlands beleid als voor het internationaal beleid en het beleid inzake ontwikkelingssamenwerking. In eigen land worden alle overheden met de waterproblematiek geconfronteerd. Vervuiling van water, overstromingen, maar ook verdroging zijn de grote uitdagingen. Om deze tegelijk aan te kunnen, is een gecoördineerde aanpak nodig. De versnippering van het waterbeleid in Vlaanderen is groot, terwijl er anderzijds multinationale groepen klaar staan om een aantal publieke watertaken naar zich toe te trekken. De Vlaamse overheid heeft nieuwe krijtlijnen uitgezet voor het waterbeleid, door het decreet op water bestemd voor menselijke aanwending (2002) en vooral door het decreet integraal waterbeleid (2003).

Over de principes die aan een lokaal, regionaal, nationaal en internationaal waterbeleid ten grondslag dienen te liggen, bestaat ruime eensgezindheid. Zo bijvoorbeeld over de principes geformuleerd in het "Belgisch Watermanifest" "Water voor Iedereen", voorgesteld door de Belgische Vereniging voor het Wereldwatercontract en door ZE Prins Laurent in het Vlaams Parlement in 2001.

In dezelfde geest hebben verschillende derdewereld- en milieu-NGO's het laatste jaar campagne gevoerd rond het basisrecht van alle wereldburgers en landen op drinkbaar water. Dit in het verlengde van de Millenniumdoelstelling, goedgekeurd op de VN-top in Johannesburg, die bepaalt dat het aantal mensen dat niet beschikt over drinkbaar water tegen 2015 gehalveerd moet worden. Het basisrecht op water werd overigens treffend vertolkt door prof. Ricardo Petrella, die hierrond reeds jaren geleden een mondiale kruistocht startte.

Recentelijk werden de NGO-eisen nog eens gebundeld door het Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (NCOS) (actie waterleiding, 26/11/2003). De eisen die gesteld worden voor het Belgisch buitenlands beleid (bv. t.a.v. de WTO en de GATT) moeten allicht ook ondersteund worden door het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering. Meer bepaald dienen deze eisen mee uitgangspunt te zijn van inspanningen van ons Vlaams beleid inzake ontwikkelingssamenwerking. (NGO : niet-gouvernementele organisatie ; WTO : World

Trade Organisation ; GATT : General Agreement on Tariffs and Trade)

De openbare watermaatschappijen moeten een actieve rol spelen op het internationale vlak door publiek-publieke samenwerking met ontwikkelingslanden in het kader van de Millenniumdoelstellingen.

1. De Vlaamse overheid wil via het "Consortium Water voor Ontwikkeling" samen met de Vlaamse drinkwatermaatschappijen en de NGO's actief inzake rechtvaardig waterbeleid, de (financiële) inspanningen in het kader van het bereiken van de Millenniumdoelstelling opdrijven. Dit kan door het creëren van een "Waterfonds voor Ontwikkeling" waarin de Vlaamse drinkwatermaatschappijen samenwerken met de federale en Vlaamse ontwikkelingssamenwerking.

Hoe ver staat het met de uitbouw van de werking van dit Consortium en van dit Waterfonds ?

Welke concrete verbintenissen werden door de drinkwatermaatschappijen reeds aangegaan ?

Welke door het Vlaams Gewest ?

2. Vanuit Vlaanderen zou een stevige engagementsverklaring verwacht mogen worden : zes miljoen Vlamingen moeten in staat zijn om minstens zes miljoen mensen op aarde aan te sluiten op drinkbaar water. Daarbij kan de band worden gelegd met de waterspaarinspanningen gepromoot via het Vlaams Waterloket (cf. het Brits model van "Water Aid").

Aan welke concrete voorstellen werkt de minister ?

Antwoord

1. Vlaanderen heeft zich geëngageerd tot de uitvoering van de Millennium Ontwikkelingsdoelstelling en de afspraken van de Wereldtop Duurzame Ontwikkeling omtrent zuiver water, sanitatie en geïntegreerd waterbeleid. Watervoorziening en sanitatie dienen daarbij als operationele doelstellingen prioritaire aandacht te krijgen, aangezien de nood daar het hoogst is, zonder het geïntegreerde karakter van het waterbeleid uit het oog te verliezen.

Om hiertoe een actieve bijdrage te leveren, deed mijn voorgangster, mevrouw Vera Dua,

het voorstel een "Consortium Water voor Ontwikkeling" in het leven te roepen. De oprichting hiervan is gepland op Wereldwaterdag (22 maart 2004). Via dit forum, waar overheid, drinkwatermaatschappijen, niet-gouvernementele organisaties, academische wereld en privé-ondernemingen bij betrokken zijn, moet de inspanning van Vlaanderen om het Zuiden van veilig water te voorzien, kunnen worden opgevoerd. Er is in Vlaanderen immers heel wat kennis aanwezig over de watersector, zowel op het vlak van watervoorziening als van waterzuivering.

Vanaf augustus 2003 werden alle Vlaamse actoren binnen de watersector en/of de internationale samenwerking uitgenodigd om tot een versterkte samenwerking te komen en de realisatie van bovenvermelde internationale afspraken effectief vorm te geven. Doelstellingen en mogelijke activiteiten werden steeds verder geconcretiseerd.

In eerste instantie zal het Consortium zich richten op een versterking van de samenwerking tussen de actoren, op het inventariseren van bestaande en geplande waterprojecten en beschikbare Vlaamse expertise en op het onderzoeken van de mogelijkheden om op een efficiënte manier financiële middelen te mobiliseren ten dienste van de ontwikkelingslanden.

Aangezien dit laatste het individuele werkterrein van de betrokkenen overstijgt, zal verdere afstemming nodig zijn en zullen beleidsbeslissingen genomen moeten worden. De creatie van het zogenoemde "Waterfonds" is dus niet gepland op korte termijn, maar de mogelijkheden voor financiering worden wel onderzocht.

Op termijn dient het Consortium 1) te functioneren als een forum voor vraag en aanbod van de Vlaamse knowhow, expertise en financiële middelen ; 2) de communicatie te bevorderen van Vlaamse ontwikkelingssamenwerkingsinitiatieven rond water, vooral op Europese en internationale fora en naar hulpbehoevende landen toe ; 3) een bewustmakingsfunctie te vervullen naar het Vlaamse publiek, lokale en regionale overheden, bedrijven en verenigingen omtrent de waterproblematiek in de derde wereld, het belang van water als hefboom tot ontwikkeling en de mogelijkheden die er zijn om hieraan zelf een bijdrage te leveren.

Op Wereldwaterdag 2004 (22 maart) zullen alle betrokkenen uitgenodigd worden om samen

met mij een intentieverklaring te ondertekenen en zal de versterking van de samenwerking hoog op de agenda staan.

Aangezien de gesprekken zich in de voorbereidende fase bevinden, is het nemen van engagementen in concrete projecten door de leden van het Consortium onder de paraplu van het Consortium nog niet aan de orde. Dat neemt niet weg dat een aantal maatschappijen, de overheid, NGO's, universiteiten op eigen initiatief investeren in projecten in ontwikkelingslanden.

Zo heeft de Vlaamse regering er zich eind 2003 toe verbonden om in het kader van de ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika financiële steun te verlenen aan een programma rond water en sanitatie in afgelegen landelijke gebieden in het Sekhukhune-district in de provincie Limpopo. Meer bepaald zal de Zuid-Afrikaanse NGO Tsogang, samen met de lokale overheden en het Zuid-Afrikaanse departement voor Water en Bosbouw, instaan voor de rehabilitatie van bestaande waterpompen en -putten, en voor de aanleg van nieuwe pompen, putten, kleinschalige waterleidingssystemen, en dergelijke. Daarnaast is een hele rist flankerende maatregelen ingebouwd om de duurzaamheid van dit programma te verzekeren. De steun aan dit programma bouwt overigens verder op eerdere projecten voor watervoorziening van de NGO Tsogang, die door Ontwikkelingssamenwerking werden meegefinancierd. In het kader van de projecten voor ontwikkelingseducatie ontvangt de Vlaamse NGO Protos, die gespecialiseerd is in watervoorziening, ondersteuning van de Vlaamse overheid.

Daarnaast plant het Vlaams Gewest het opstellen van een toegankelijke, momenteel niet bestaande, inventaris van lopende en geplande waterprojecten door Vlaamse wateractoren. Op die manier krijgt men een idee van de inspanningen die in Vlaanderen reeds gebeuren, naast initiatieven door de overheid.

2. Het Consortium stelt zich tot doel bij te dragen aan alle internationaal genomen engagementen m.b.t. water, met bijzondere aandacht voor de Millenniumdoelstelling inzake drinkwater en de doelstelling van de Top van Johannesburg inzake sanitatie binnen het kader van het integraal waterbeheer. De suggestie van de vraagsteller om tegen 2015 zes miljoen mensen in het zuiden (evenveel als het aantal inwoners van Vlaanderen) van veilig water en/of sanitatie te voorzien, is een doelstelling die ook reeds in de stuurgroep vooropgesteld werd.

Naast de ondertekening van de intentieverklaring op Wereldwaterdag, plan ik nog het laten opstellen van een inventaris van lopende en geplande waterprojecten door Vlaamse wateractoren. Op die manier krijgt men een idee van de inspanningen die in Vlaanderen reeds gebeuren. Voorts zal een publicatie worden voorbereid m.b.t. de expertise die in Vlaanderen aanwezig is rond de institutionele organisatie van de watervoorziening (publiek-publieke samenwerking via intercommunales), iets waar vanuit ontwikkelingslanden vraag naar is. Een derde initiatief is een onderzoek naar analoge verwezenlijkingen in het buitenland, waar met een minimum aan inspanning een maximum aan resultaat wordt gegenereerd, ten dienste van de ontwikkelingslanden.

**Vraag nr. 72
van 19 december 2003
van de heer FELIX STRACKX**

Park van Tervuren – Verhuur visvijvers

De visvijver en de kweekvijvers in het Park van Tervuren worden al gedurende 113 jaar verhuurd aan de Centrale Maatschappij ter Bescherming van de Riviervisserij, die het beheer ervan verzorgt zoals het een goede huisvader betaamt. Ze huurde met een contract 3-6-9 jaar. Toen het Vlaams Gewest eigenaar werd van het Park van Tervuren werd bij het einde van het lopende huurcontract door de administratie Milieu- Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) overgegaan tot een verhuur van jaar tot jaar.

Recentelijk kreeg de Centrale Maatschappij zonder enige verklaring of voorafgaand overleg te horen dat er na 31 december 2003 niet meer aan haar zou worden verhuurd. Door deze beslissing van Aminal worden de ongeveer 1.000 leden van de Centrale Maatschappij gedwongen om hetzij hun hobby op te geven, hetzij zich 40 à 50 kilometer te verplaatsen om hun hobby verder te kunnen uitoefenen. Dit is om diverse redenen (leeftijd, vervoer, financieel) niet voor iedereen haalbaar.

De beslissing van Aminal wordt dan ook door deze mensen als zeer onrechtvaardig ervaren.

1. Waarom wordt de visvijver van het Park van Tervuren niet langer verhuurd aan de Centrale Maatschappij ter Bescherming van de Riviervisserij ?

2. Aan wie wordt de visvijver volgend jaar verhuurd ?

Welke bestemming wordt aan de visvijver gegeven ?

3. Acht de minister het sociaal verantwoord ongeveer 1.000 mensen hun hobby te ontzeggen of hen te verplichten verre verplaatsingen te maken ?

Waarom werd er niet met deze mensen gecommuniceerd teneinde tot een mogelijk vergelijk te komen ?

jagen door hen nog bijkomende clubvergoedingen te laten betalen om te kunnen vissen.

De Vossemvijver is gelegen op het domein van het Park van Tervuren. De administratie Aministratie, afdeling Bos en Groen, is eveneens bevoegd voor het beleid rond parken en groeninfrastructuren. De beheersvisie op parken hanteert de principes van het "Harmonisch Park- en Groenbeheer". Duurzaamheid, dynamiek en diversiteit liggen aan de basis zodat een parkbeheer kan worden ontwikkeld met aandacht voor zowel de natuur, het milieu als de mens. De inrichting van de Vossemvijver en het recreatieve medegebruik zullen dan ook volledig ingepast worden in een harmonisch parkbeheer.

Antwoord

1. Naar aanleiding van de eigendomsoverdracht van de Vossemvijver van de federale staat naar het Vlaams Gewest heeft na gezamenlijk overleg de Centrale Maatschappij ter Bescherming van de Riviervisserij zich akkoord verklaard om het (private) beheer van de Vossemvijver te laten eindigen op 31 december 2003. Aan de basis van deze beslissing lagen praktische overwegingen. Enerzijds wou de Centrale Maatschappij een volledig hengelseizoen afronden en niet tussentijds, na de overdracht van eigendom en rechten op 1 april 2003, de exploitatie stopzetten. Aan deze vraag van de Centrale Maatschappij werd tegemoetgekomen. Anderzijds wenste de afdeling Bos en Groen zo snel mogelijk met restauratie- en verbeteringswerken te starten gezien de toestand van de oevers en de veiligheid voor de hengelaars en andere parkrecreanten. De Centrale Maatschappij heeft zich in haar schrijven van 17 juli 2003 akkoord verklaard met deze regeling en ik acht het aangevoelen de beslissing te handhaven.

Om tegemoet te komen aan de noden en de verlangens van de vele vissers in Vlaanderen zal de visserij na het beëindigen van de werken opnieuw toegestaan worden. Gezien het openbaar karakter van het domein zou het weinig democratisch zijn de visrechten exclusief aan één vereniging toe te wijzen. De individuele visser zal het op prijs stellen dat hij, mits de aankoop van één visverlof, in talrijke openbare wateren in heel Vlaanderen kan vissen, en dit steeds volgens een éénduidige en transparante visserijwetgeving.

Het is zeker geen optie om vissers in dergelijke openbare domeinen nog extra op kosten te

2. Uit het antwoord op vraag 1 mag blijken dat de Vossemvijver niet meer zal worden verhuurd, maar daarentegen zal worden opengesteld voor alle vissers met een visverlof van de Vlaamse Gemeenschap.

Het beheer van het viswater en van de visstand op de Vossemvijver, als onderdeel van het Park van Tervuren, zal worden gevoerd door Aministratie, afdeling Bos en Groen, in samenspraak met de Provinciale Visserijcommissie van Vlaams-Brabant. Dit volgens de in vraag 1 geschetste beleidscontext van het harmonisch parkbeheer met inpassing van biotoopinrichtingen en recreatief medegebruik. Het visstandbeheer zal visserijbiologisch worden uitgewerkt en opgevolgd.

Voor de duidelijkheid dient te worden gezegd dat de Vossemvijver in 2004 periodiek drooggezet zal worden opdat het bodemslib, dat decennialang heeft geaccumuleerd, moet oxideren en indikken teneinde het te kunnen verwijderen. In september 2004 starten noodzakelijke restauratie- en biotoopinrichtingswerken onder meer om de veiligheid rondom de Vossemvijver te garanderen en om de vijvers landschappelijk en qua biotoop aantrekkelijker te maken.

Uiteraard zullen deze restauratie- en heraanlegwerken een tijdelijke hinder betekenen voor het beoefenen van de vissport. Aangezien het verbeteringswerken betreft, ben ik ervan overtuigd dat de vissers hiervoor begrip zullen kunnen opbrengen.

Naar de nabije toekomst beoogt de administratie Aministratie, afdeling Bos en Groen, als eigenaarbeheerder, om de Vossemvijver te restaureren en een heraanleg te doen die past in het histo-

risch en landschappelijk kader van het Park van Tervuren. De dossiers hiervoor zijn in voorbereiding zodat de heraanlegwerken en biotoopverbeteringen op de vijvers zo snel mogelijk kunnen starten. Streefdoel is september 2004.

Bij de verbeteringswerken op de Vossemvijver zal aandacht worden gegeven aan de heraanleg van de hengelzones om de bereikbaarheid en de veiligheid voor de vissers langs de oevers te verzekeren. Bovendien zullen via natuurtechnische milieubouw belangrijke biotoopverbeteringen worden aangebracht door op de vijver aanzienlijke oppervlakken te ontwikkelen als vegetatierijke paaiplassen voor vissen. Dit moet toelaten dat de visfauna op de vijver, naast andere fauna- en flora-elementen, natuurlijk en evenwichtig kan opgroeien en ontwikkelen.

Conform de beleidscontext van harmonisch parkbeheer, natuurgericht viswaterbeheer en duurzame inpassing van recreatief medegebruik is het in de toekomst de bedoeling dat de vissers in het algemeen, maar de jeugd in het bijzonder, de lokale vissers en de gepensioneerden kunnen blijven hengelen.

- Ik laat het aan de beoordeling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger over wat hij het meest sociaal vindt : de visserij op een openbaar domein enkel toelaten voor vissers die een in verhouding hoge bijdrage dienen te betalen aan de private visclub, of de vele duizenden Vlaamse vissers met een gewoon wettelijk visverlof in de toekomst laten vissen.

Uit de antwoorden op vorige vragen moet het duidelijk zijn dat na het uitvoeren van de werken het vissen opnieuw toegelaten zal worden, zodat er geen sprake is van het ontzeggen van een hobby.

Ik wil er bovendien op wijzen dat bedoelde werken in eerste instantie de veiligheid van de bezoekers en gebruikers moeten garanderen, dit naast het natuurtechnische aspect van deze werken.

Volgende chronologie van de schriftelijke contacten toont aan dat er wel degelijk uitvoerig werd gecommuniceerd over de intenties en beslissingen terzake.

Een eerste brief op 5 juni 2001 met vraag betreffende de visie en het statuut van de visvijvers na de overdracht aan het Vlaams Gewest werd gericht aan voormalig minister van Leef-

milieu mevrouw Dua. In haar antwoord op 4 januari 2002 aan de Centrale Maatschappij geeft mevrouw Dua aan dat de visvijver het statuut van openbaar hengelwater zal krijgen waarop de Vlaamse wetgeving op de riviervisserij van toepassing zal zijn. De vijvers zullen een openbaar karakter krijgen en zullen worden beheerd door de bevoegde diensten van Aminoal, afdeling Bos en Groen. Deze diensten zullen, in overleg met de Provinciale Visserijcommissie van Vlaams-Brabant, instaan voor het planmatig visstandbeheer en voor de inpassing van de hengelrecreatie op de vijvers. Op de vijvers zal mogen worden gehengeld, mits het bezit van een visverlof van de Vlaamse Gemeenschap. De Centrale Maatschappij werd dus reeds begin 2002, anderhalf jaar voor de overdracht, ingelicht over het toekomstig statuut van het hengelwater.

In verschillende telefonische en schriftelijke contacten tussen de administratie en de Centrale Maatschappij in de loop van 2002 werd een overgangsregeling uitgewerkt en afgesproken. Hierbij gaf de Centrale Maatschappij aan dat ze het volledige visbestand op de vijvers wenste te verwijderen (brief Centrale Maatschappij dd. 6 mei 2002) en werden afspraken gemaakt om de overdracht van privaat naar openbaar statuut in volledige samenspraak te laten verlopen.

Na definitieve overdracht van de vijvers op 1 april 2003, werd de overeenkomst tot exploitatie ter bedde opgezegd (brief Aminoal dd. 5 juni 2003) en werd in enkele contacten met de Centrale Maatschappij een regeling overeengekomen om het beheer over te dragen van privaat naar openbaar water op 31 december 2003 (brief Aminoal dd. 10 juli 2003 ; brief akkoord Centrale Maatschappij dd. 17 juli 2003). Met deze overgangsdatum werd tegemoetgekomen aan de vraag van de Centrale Maatschappij (brief Centrale Maatschappij dd. 12 juni 2003) om het volledig hengelseizoen 2003 op de Vossemvijver te kunnen rondmaken, bovendien met de minnelijke regeling dat ze voor 2003 geen exploitatievergoeding (t.w.v. 13.000 euro) diende te betalen.

Het verzoek waarop inderdaad niet kan worden ingegaan, betreft het overdragen van het visrecht aan één vereniging waarbij haar de exclusiviteit en faciliteiten gegeven worden voor de "exploitatie" van het viswater. Het toekennen van exclusiviteit zou onrechtvaardig zijn ten aanzien van een meerderheid van alle niet-gebonden hengelaars met een visverlof van de

Vlaamse Gemeenschap en strijdig met het algemeen belang dat de overheid op haar domeinen moet trachten te vrijwaren. De motivering werd omstandig geschetst in het antwoord op vorige vragen. Bij een verlenging van de exploitatie-overeenkomst met de Centrale Maatschappij rees bovendien het juridische knelpunt dat de overeenkomst formeel diende te worden onderworpen aan mededinging door meerdere hengilverenigingen.

In het kader van het doelgroepenbeleid dient het overleg met vissersverenigingen aangemoedigd te worden, om de aandachtspunten voor een ecologische inpassing van de riviervisserij en het duurzaam gebruik van de wateren en hun visstand af te lijnen en te bespreken. Vissers en vissersverenigingen voelen zich immers heel nauw betrokken bij het beheer van "hun" viswater. Zij zijn vragende partij om hierover in dialoog te kunnen gaan en te participeren in het overleg rond visstand- en viswaterbeheer.

Volgens de wetgeving op de riviervisserij zijn de Provinciale Visserijcommissies het wettelijk overlegplatform waar de vissers via hun vertegenwoordigers in overleg kunnen gaan over de openbare visserij. De Visserijcommissies functioneren als overlegplatform rond het algemeen belang, de goede orde en het overheidsbeleid rond de binnenvisserij. Zij bestaan uit een representatieve vertegenwoordiging van de vissersverenigingen van de verschillende visserijregio's en visserijdisciplines van een provincie. In het geval van de Vossemvijver is dit de Provinciale Visserijcommissie van Vlaams-Brabant. Ook de Centrale Maatschappij voor de Riviervisserij heeft een vertegenwoordiger in de Visserijcommissie van Vlaams-Brabant.

De Centrale Maatschappij werd uitgenodigd om rond beheer, inrichting en inpassing van hengelvissersactiviteiten op de vijvers voorstellen en/of een visie te formuleren en deze mee te delen aan de Provinciale Visserijcommissie van Vlaams-Brabant (brief Aminimal dd. 10 juli 2003). Ook de Vlaamse Vereniging van Hengelsportverbonden (VVHV) werd op haar vraag (brief VVHV dd. 6 juni 2003) uitgenodigd om haar visies kenbaar te maken (brief Aminimal dd. 17 juni 2003).

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 45
van 12 december 2003
van de heer MARC VAN DEN ABEELEN

Gezonde voeding – Adolescenten

In het Tijdschrift voor Geneeskunde (nr. 12, 2003) werd een onderzoek gepubliceerd naar de leef- en eetgewoonten bij 5.000 Belgische jongeren tussen 12 en 15 jaar. Deze studie bracht aan het licht dat jongeren bedroevend weinig fruit en groenten eten.

Nauwelijks één op tien jongeren haalde de norm van vier of meer porties fruit en groenten per dag (10 % in Vlaanderen, 13,2 % in Wallonië). Bij de meisjes waren dat er iets meer (15 % in Vlaanderen en 14,6 % in Wallonië). 26,3 % van de mannelijke adolescenten in Wallonië en 19,1 % in Vlaanderen verklaarde slechts één of minder dan één portie groenten of fruit per dag te gebruiken. Voor vrouwelijke adolescenten was dit 19,5 % in Vlaanderen en 16 % in Wallonië. De studie toont aan dat er een duidelijke correlatie bestaat tussen het opleidingsniveau van de jongeren en hun moeders, en het eten van groenten en fruit. Hoe hoger de opleiding, hoe meer de jongeren groenten en fruit eten. Het is ook alarmerend dat het aantal jongeren dat veel groenten en fruit eet, daalt met de leeftijd en dat het aantal dat nauwelijks groenten en fruit eet, stijgt.

Wetenschappelijke studies tonen nochtans aan dat het eten van groenten en fruit een gunstig effect heeft op de mortaliteit en op de gezondheidstoestand.

1. Is de minister zich bewust van deze alarmerende situatie ?
2. Wat doet de minister om deze negatieve spiraal een halt toe te roepen ?

3. Doet de minister, samen met de minister van Onderwijs, extra inspanningen om het eten van fruit en groenten in scholen te promoten ?

Antwoord

1. Als minister bevoegd voor Gezondheid ben ik me bewust van deze negatieve tendens. De gegevens die me tot en met 2000 jaarlijks en vanaf dan tweejaarlijks worden toegereikt via de Gezondheidsindicatoren, hebben deze tendens nogmaals verduidelijkt. De Vlaamse volksvertegenwoordiger kan deze gegevens raadplegen op internet via www.wvc.vlaanderen.be/gezondheidsindicatoren.

Vandaar dat ik gezonde voeding centraal plaats in het preventieve beleid van de Vlaamse overheid. In Vlaanderen werden in 1997 door het Vlaams Parlement vijf Vlaamse gezondheidsdoelstellingen goedgekeurd. Eén daarvan betreft de daling van de consumptie van vetrijke voeding ten voordele van vetarme en vezelrijke voeding.

2. Om de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen te realiseren, werden diverse structuren erkend en/of gesubsidieerd. Rond dit thema subsidieert de Vlaamse Gemeenschap het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) en de Wetenschappelijke Vereniging voor Huisartsen (WVVH). Op lokaal vlak zijn het de LOGO's (loco-regionaal gezondheidsoverleg) die deze acties organiseren.

Het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie richt zich tot specifieke onderwerpen inzake gezondheid : gezonde voeding, tabaks- en ongevallenpreventie. Over deze onderwerpen bezit het de nodige deskundigheid en beschikt het over goede informatiebrochures, informatiepakketten, video's, cd-roms, ... voor verschillende doelgroepen. Specifiek rond gezonde voeding hebben zij een actie uitgewerkt die zich richt op de schoolgaande jeugd: een doe- en denkboek omtrent de voedingsdriehoek. Met deze handleiding over de voedingsdriehoek en voedingsvoorlichting wil het VIG voedingsvoorlichters, diëtisten, preventiewerkers, LOGO-medewerkers, vormingswerkers en iedereen die rond voeding en voorlichting aan het werk is, een naslagwerk omtrent voeding en gedragsverandering aanreiken.

De voedingsdriehoek wil de burger op een eenvoudige en dus begrijpelijke manier een idee

geven welke en hoeveel voedingsmiddelen hij of zij dagelijks nodig heeft om tot een evenwichtige voeding te komen. De bedoeling is iedereen de mogelijkheid te bieden een dagmenu samen te stellen zonder de principes van evenwichtige voeding te verwaarlozen. De drie principes die de basis vormen van de voedingsdriehoek zijn: evenwicht, variatie en matigheid.

Vooreerst het principe van evenwicht. Daarom is de voedingsdriehoek in zeven groepen van voedingsmiddelen verdeeld, met een achtste restgroep. De zeven groepen zijn: de watergroep, aardappelen- en graanproductengroep, fruitgroep, groentegroep, melkproductengroep, vlees/vis/eieren- en vervangproductengroep en vetstoffengroep. Men moet uit de zeven groepen van de voedingsdriehoek, in de juiste verhouding, voedingsmiddelen eten om op een evenwichtige manier voedingsstoffen en energie op te nemen. Eet in verhouding meer uit de grote en minder uit de kleine blokken.

Variatie is het tweede principe. Uit elke groep altijd hetzelfde eten, leidt tot eenzijdige en onevenwichtige voeding. Niet alle voedingsmiddelen uit dezelfde groep bevatten dezelfde soorten en concentraties voedingsstoffen. Daarom is niet alleen variatie tussen de verschillende groepen, maar zelfs binnen dezelfde groep noodzakelijk. Eet dus elke dag uit ieder blok en varieer binnen elk blok.

Het derde principe is dat van matigheid. Binnen elke groep van voedingsmiddelen moet je de juiste hoeveelheid respecteren en de praktische voedingsaanbevelingen volgen. Ook al staat een voedingsmiddel bekend als gezond en passend in een evenwichtige voeding : te veel is te veel.

Vervolgens wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger nog wijzen op de belangrijke rol die de LOGO's in het preventieve landschap spelen.

Vlaanderen bestaat uit 26 LOGO's die elk tussen 100.000 en 400.000 inwoners bevatten. Zij organiseren op lokaal vlak, via hun netwerk, acties rond de vijf Vlaamse gezondheidsdoelstellingen. Deze lente implementeren zij mijn actie Vinnig Vlaanderen (deel 2) die gericht is op gezonde voeding. Concreet voor jongeren betekent dit dat zij het fruitgebruik op school gaan stimuleren, zowel in het basisonderwijs als in het secundair onderwijs. Dit fruitproject, Tutti-frutti, wordt in elk LOGO geïmplementeerd vanaf september 2004. Op dit ogenblik werken

al 20 van de 26 LOGO's aan deze actie mee. In het kader van mijn actie Vinnig Vlaanderen werkt men ook het thema gezonde voeding naar de burger in het algemeen en naar de werknemer als tweede specifieke doelgroep verder uit. Vinnig Vlaanderen lanceer ik op 2 maart van dit jaar. Meer details verneemt de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan.

Ten slotte wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger nog wijzen op een onderzoek van de KU Leuven dat gesubsidieerd werd door de Vlaamse Gemeenschap : "Professionalisering van preventie en behandeling van jongeren met eetstoornissen" (*KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.*).

In een eerste rapport werd niet alleen gekeken naar het aantal jongeren met eetstoornissen, maar ook naar de oorzaken van de stoornis, de behandeling en de preventieve acties die nodig zijn. Al snel bleek dat er onvoldoende deskundigheid was bij de huisartsen, leerlingbegeleiders en centra voor geestelijke gezondheidszorg. Deel twee van dit project spitst zich toe op het zoeken naar een goede methodiek. Deze methodiek moet een vroege diagnostiek en een aangepaste behandeling mogelijk maken. De Wetenschappelijke Vereniging voor Huisartsen, de Vlaamse Wetenschappelijke Vereniging Jeugdzorg (VWVJ) en een groep professoren van de universiteiten van Leuven en Gent werken hieraan mee.

3. Het Tuttifrutti-project is een initiatief in het kader van Vinnig Vlaanderen van mijn kabinet in nauwe samenwerking met de administratie Gezondheidszorg en het VIG, met de LOGO's als uitvoerders.

Uiteraard zijn er in de voorbereidende gesprekken en werkgroepen verantwoordelijken vanuit het onderwijs betrokken : de ouderraden, de administratie Onderwijs, de CLB's, ... (*centra voor leerlingenbegeleiding – red.*).

Vraag nr. 49
van 19 december 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Legionellabesluit – Sportinfrastructuur

Publiek toegankelijke plaatsen (al dan niet overdekte gebouwen, locaties, ruimtes) waar sport wordt beoefend, vallen onder het legionellabesluit van de Vlaamse regering. Datzelfde besluit bepaalt

dat binnen twaalf maanden na inwerkingtreding voor bestaande installaties een beheersplan dient te worden opgesteld. Deze termijn loopt af op 31 december 2003.

De uitbaters van publiek toegankelijke plaatsen waar sport wordt beoefend, dienen niet-geringe investeringen te doen om te voldoen aan het legionellabesluit.

In een met redenen omklede motie van 3 juli 2003 vraagt het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering om zo snel mogelijk een lijst op te stellen van instellingen en inrichtingen die door de Vlaamse Gezondheidsinspectie in de hoogrisicocategorie worden ingeschaald (Stuk 1785 (2002-2003) – Nr. 1).

1. Welke publiek toegankelijke plaatsen waar sport wordt beoefend, zoals vermeld in het legionellabesluit, vallen onder de hoogrisicocategorie ?
 2. Werd reeds een lijst opgemaakt van de instellingen ? Hoeveel instellingen en inrichtingen waar sport wordt beoefend, figureren op deze lijst ?
 3. Op welke wijze werden de uitbaters van publiek toegankelijke plaatsen waar sport wordt beoefend, geïnformeerd over het legionellabesluit en zijn gevolgen voor de aanpassing van hun infrastructuur ?
 4. Hoeveel van de publiek toegankelijke plaatsen waar sport wordt beoefend, hebben een beheersplan opgesteld ?
 5. Welke maatregelen neemt de Vlaamse regering tegen exploitanten die nog niet voldoen aan het legionellabesluit ?
 6. Voorziet de Vlaamse regering in een tegemoetkoming in de investeringen van exploitanten van publiek toegankelijke plaatsen waar sport wordt beoefend, voor de aanpassing van hun infrastructuur aan het legionellabesluit ? Zo ja, op welk begrotingsartikel ? Zo nee, neemt de Vlaamse regering daartoe een initiatief ?
 7. Hoe worden de gebruikers, in casu sportbeoefenaars en sportclubs, geïnformeerd dat de sportvoorziening die zij gebruiken, voldoet aan de vereisten van het legionellabesluit ?
- Is er in een vorm van labeling voorzien om gebruikers te informeren ?

8. Op welke wijze geschiedt het overleg met het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie (Blos) over de implementatie van het legionellabesluit in de sportsector ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Byt-
tebier (vraag nr. 49) en Keulen (nr. 59).

Antwoord

Vraag 1

Publiek toegankelijke plaatsen waar sport wordt beoefend, vallen niet onder de hoogrisicocategorie. Uitzonderingen zijn deze plaatsen waar op het systeem ook whirlpools aangesloten zijn en inrichtingen waar luchtbevochtigingsinstallaties of klimaatregelingsystemen met luchtvochtigheidsbehandeling gebruikt worden. Deze zullen worden beoordeeld als hoogrisicocategorie.

Op 9 januari 2004 besliste de Vlaamse regering dat een hele reeks inrichtingen met een middelmatig tot laag risico uitstel krijgen tot 10 januari 2005 voor het indienen van een meldingsformulier en het opmaken van een beheersplan en risicoanalyse. Publiek toegankelijke plaatsen waar sport wordt beoefend, krijgen hiermee uitstel tot 2005.

Vraag 2 en 4

Een indelingslijst met soorten inrichtingen per risicocategorie bestaat. Juiste aantallen van sportinrichtingen die onder het legionellabesluit vallen of reeds over een beheersplan beschikken, zijn momenteel nog niet beschikbaar. Op dit moment maken de gemeenten een inventaris op door middel van de registratie van de meldingen die bij de burgemeester binnengebracht worden.

Omdat de meldingen van sportinrichtingen pas tegen 10 januari 2005 binnen moeten zijn, zal er pas een goed overzicht gemaakt kunnen worden na deze datum.

Vraag 3 en 8

Tijdens de ontwikkelingsfase van de legionellawetgeving is er overleg geweest tussen mijn diensten en onder meer de sportsector. Verschillende actoren zoals het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie, het ISB, de fitnessfederatie, de Vlaamse Sportfederatie en het kabinet van de Vlaamse minister voor Sport zijn daar-

op uitgenodigd (*ISB : Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid – red.*).

Zodra het legionellabesluit begin 2003 van kracht werd, is door mijn diensten, in de vorm van brochures en een website, informatie verspreid. In totaal werden ongeveer 7.500 brochures aan de verschillende doelgroepen, waaronder ook sportactoren, verspreid.

Via het ISB werden er tevens informatiesessies gehouden waar mijn diensten toelichting gaven bij het besluit en vragen beantwoord hebben. De gemeenten hebben ten slotte een artikel ontvangen, opgesteld door de Vlaamse Gezondheidsinspectie, dat zij kunnen publiceren in hun informatieblad. Hierin worden alle exploitanten ingelicht over de wetgeving, waar zij informatie kunnen vinden en wat er van hen verwacht wordt.

Er zijn ook gemeentebesturen die zelf informatievergaderingen beleggen met de exploitanten uit hun gemeente. Voor de gemeentebesturen zelf werden er informatiesessies per provincie georganiseerd.

Vraag 5

Gemeenten zijn in de legionellawetgeving belast met het eerstelijnstoezicht terwijl mijn diensten, met name de Vlaamse Gezondheidsinspectie, instaan voor het tweedelijnstoezicht. Zij zullen de exploitanten aanmanen om zich in orde te stellen met het legionellabesluit.

Exploitanten die weigeren zich in orde te stellen, riskeren boetes en dwangsommen, zoals vermeld in het decreet van 6 juli 2001 betreffende de primaire preventie van schadelijke effecten bij de mens, veroorzaakt door biologische agentia.

Vraag 6

Er zijn geen tegemoetkomingen voor de investeringen van exploitanten. Op dit moment zijn er geen initiatieven genomen door de Vlaamse regering om in tegemoetkomingen te voorzien in de toekomst.

Wel is het zo dat de exploitanten een zeer ruime overgangperiode van tien jaar hebben om eventueel noodzakelijke aanpassingen aan hun installaties door te voeren.

Vraag 7

Sportbeoefenaars kunnen steeds aan de exploitanten vragen om documenten voor te leggen die kun-

nen bevestigen dat zij in orde zijn met de legionelawetgeving. Deze documenten zijn onder andere het meldingsformulier, het beheersplan en het conformiteitsattest van de installatie.

Er is momenteel geen labeling uitgewerkt om gebruikers van sportinrichtingen te informeren over de faciliteiten in de inrichting. Een dergelijke mogelijkheid werd wel verkend, maar zou in de praktijk leiden tot aanzienlijke extra kosten voor de exploitanten, zeker die van kleinschalige initiatieven. Deze denkpiste werd voorlopig dan ook verlaten.

(Antwoord Adelheid Byttebier : blz. 1684 – red.)

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 29
van 12 december 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Website Vlaamse overheid – Paswoord

Op de webstek van de Vlaamse overheid kan iedereen informatie vinden over Vlaamse overheidsinstellingen, regelgeving, enzovoort. Om bepaalde "Word-" en "pdf-bestanden" te openen wordt een netwerkpaswoord gevraagd. Door vervolgens op "cancel" te klikken of het venster gewoon te sluiten, krijg je de documenten toch te zien.

Het vragen naar een paswoord om openbare documenten te bekijken, komt de klantvriendelijkheid en de toegankelijkheid van de Vlaamse stek niet ten goede.

1. Waarom vraagt het systeem naar een paswoord voor documenten die openbaar zijn ?
2. Werkt het paswoordsysteem voor vertrouwelijke documenten ?
3. Welke maatregelen werden getroffen opdat de webstek klantvriendelijker kan worden ?

Antwoord

1. Op de Vlaamse portaalsite (www.vlaanderen.be) zijn tal van documenten raadpleegbaar, waaron-

der ook documenten opgemaakt in het Word- of pdf-formaat. Documenten raadpleegbaar via de Vlaamse portaalsite, zijn openbare documenten die niet beveiligd hoeven te worden. Na onderzoek heeft de cel E-government, belast met de uitvoering van het e-governmentprogramma en de coördinatie van de Vlaamse portaalsite, geen documenten gevonden die beschermd zijn met een netwerkwachtwoord of waar om een wachtwoord gevraagd wordt.

De Vlaamse portaalsite (www.vlaanderen.be) ontsluit alle informatie van de Vlaamse overheid op een vraaggerichte manier. Het hart van de portaalsite bestaat daarom uit een zoekmachine die aan de hand van zinnen of trefwoorden de sites en servers van de diverse departementen binnen de Vlaamse overheid kan doorzoeken naar de gevraagde informatie. De cel E-government heeft geen eindverantwoordelijkheid over deze informatie.

Bij de verdere optimalisering van de Vlaamse portaalsite wordt met verhoogde aandacht gekeken naar de mogelijke toegang tot beveiligde documenten. Tot op vandaag blijken zulke documenten niet vindbaar.

2. Een aantal interne documenten of administratieapplicaties zijn afgeschermd via een wachtwoord. Na een test blijkt dit systeem optimaal te werken.
3. Sinds mijn aantreden als minister voor E-government zijn een aantal veranderingsprocessen aan de Vlaamse portaalsite (www.vlaanderen.be) versneld doorgevoerd om de portaalsite klantvriendelijker, toegankelijker en performanter te maken. Zo krijgen de informatiefiches van de Vlaamse Infolijn een centrale rol op de portaalsite, als aanvulling op de resultaten van de zoekmachine. De resultaten van de optimalisering zullen in het voorjaar van 2004 stapsgewijze zichtbaar worden.

Ook dring ik aan bij de diverse departementen om hun bijdrage te leveren bij het verder uitwerken van de zoekresultaten via het e-government-clusteroverleg, waarin alle beleidsdomeinen vertegenwoordigd zijn.

Vraag nr. 30
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructuur

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 58
 van 12 december 2003
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1633

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 31
van 16 december 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Overheidsopdrachten – Consultancybureaus

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
 Vraag nr. 30
 van 16 december 2003
 van de heer Filip Dewinter
 Blz. 1605

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 32
van 16 december 2003
van de heer DIDIER RAMOUDT

Resoluties – Opvolging

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
 Vraag nr. 31
 van 16 december 2003
 van de heer Didier Ramoudt
 Blz. 1605

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
 VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 46
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructuur

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 58
 van 12 december 2003
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1633

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 47
van 16 december 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Overheidsopdrachten – Consultancybureaus

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
 Vraag nr. 30
 van 16 december 2003
 van de heer Filip Dewinter
 Blz. 1605

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 48
van 16 december 2003
van de heer DIDIER RAMOUDT

Resoluties – Opvolging

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme
 Vraag nr. 31
 van 16 december 2003
 van de heer Didier Ramoudt
 Blz. 1605

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 49
van 19 december 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Kandidatuur Olympische Spelen – Stand van zaken

In september 2003 pakte de minister-president uit met de kandidatuur van Vlaanderen voor de organisatie van de Olympische Spelen in 2016. In de praktijk gaat het hier over de kandidatuur van Vlaanderen met een organiserende stad. Dit zou wellicht een unieke kans zijn om Vlaanderen op de wereldkaart te brengen. De organisatie van de Olympische Spelen zou een duurzame tewerkstelling creëren van tienduizenden banen en een jaarlijkse stijging van het bruto binnenlands product van 1 tot 1,5 procent gedurende zes jaar.

Er zou een zogenaamde Task Force worden opgericht waarbij een aantal experts zich moet buigen over de haalbaarheid, zodat men zich een realistisch beeld kan vormen van de implicaties die de organisatie van de Spelen ongetwijfeld met zich meebrengt. Er moet een overzicht komen van de gevolgen op infrastructureel en organisatorisch vlak, op vlak van hotelwezen, mobiliteit, veiligheid, financiering, sponsoring, enzovoort.

Voor de opstart van dit actieplan is 250.000 euro ingeschreven in de begroting 2004.

1. Heeft de minister al gereageerd op de voorstellen om er een Belgische organisatie van te maken en Brussel als organiserende stad uit te roepen ?

Dit standpunt werd door de heer Rogge, voorzitter van het Internationaal Olympisch Comité (IOC), in het weekblad Trends (11.12.2003) nog eens beklemtoond : "Vlaanderen moet een beroep doen op de andere gewesten. Voor het mountainbiken zijn de Ardennen als locatie een must en voor het voetbaltoernooi zijn de stadions van Luik en Charleroi nodig. Brussel moet erbij betrokken worden omdat het Koning Boudewijnstadion daar ligt en omdat het IOC de Spelen altijd toekent aan een stad en niet aan een regio."

2. Gaat de minister ervan uit dat Vlaanderen de drijvende kracht moet blijven achter dit Olympisch project ?

Wat is de stand van zaken betreffende het indienen van de Vlaamse kandidaturen (steden) voor de organisatie van de Olympische Spelen ?

Antwoord

1. Op dit moment is Vlaanderen de trekker in het dossier van de Olympische Spelen 2016 en is het nog te vroeg om één stad naar voren te schuiven, vandaar de haalbaarheidsstudies die nu worden uitgevoerd. Op dit moment worden er drie studies uitgevoerd waarvan we de resultaten in april zullen bekendmaken :

- studie 1 handelt over de macro-economische aspecten ;
- studie 2 onderzoekt de financiële en sportief-organisatorische aspecten ;
- studie 3 geeft een antwoord op de vraag wat we moeten doen om in 2016 medailles te halen.

De onderzoeken worden onafhankelijk uitgevoerd met de IOC-normen als toetssteen. Eens deze studies klaar zijn, gaan we naar de volgende fase en wordt er gesproken over een mogelijke stad die naar voren geschoven zal worden. Momenteel zijn er reeds gesprekken geweest met de bevoegde minister Dupon van de Frans-

talige Gemeenschap en met de burgemeester van Brussel.

Er is afgesproken dat Vlaanderen dit project in eerste fase coördineert en met de conclusies van de studies opnieuw rond de tafel gaat zitten met de andere gewesten. Vlaanderen werkt met drie principes : openheid, transparantie en bereidheid tot samenwerken.

2. De eerste fase binnen het project Vlaanderen 2016 eindigt wanneer de conclusies van de haalbaarheidsstudies getrokken zijn. Vlaanderen zal in deze fase de trekker zijn. Eens de conclusies op tafel liggen, volgen gesprekken met onder andere de andere gewesten om de verdere aanpak te bespreken. Vlaanderen zal echter de regio blijven die dit project blijft trekken.

Op dit moment is de werkgroep Vlaanderen 2016 actief om dit project te coördineren. In deze werkgroep hebben vier personen zitting, elk met hun eigen expertise en knowhow. Het bureau Deloitte en de werkgroep Vlaanderen 2016 werken momenteel aan de haalbaarheidsstudies om de vooropgestelde timing te respecteren.

Het is echter te vroeg om nu een detailtiming te communiceren tot 2016, het zullen steeds de IOC-regels zijn die gerespecteerd zullen worden.

Vraag nr. 50
van 19 december 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Vlaams Sportjuweel – Prestige

In december wordt jaarlijks het Vlaams Sportjuweel uitgereikt. Dit was oorspronkelijk bedoeld als de hoogste Vlaamse sportonderscheiding.

1. Wat doet de minister bevoegd voor Sport en Media eraan om deze prijs de nodige luister te geven en niet alleen als een Bloso-trofee te laten doorgaan, maar wel als de hoogste sportonderscheiding van de Vlaamse Gemeenschap ?
2. Waarom staat op de uitnodiging telkens weer dat het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Bloso) uitnodigt in plaats van de Vlaamse Gemeenschap ?

Bloso is immers een Vlaamse openbare instelling (VOI) en is de Sportadministratie van de Vlaamse Gemeenschap.

Waarom staat op de uitnodiging alleen maar het logo van Bloso vermeld ?

Antwoord

1. Jaarlijks worden twee Sportprijzen van de Vlaamse Gemeenschap uitgereikt : het Vlaams Sportjuweel en de Vlaamse Prijs voor Sportverdienste.

De Vlaamse Sportprijzen worden toegekend op basis van het reglement dat eind 1998 door toenmalig minister Luc Martens werd goedgekeurd en dat ter informatie gaat als **bijlage**. Het reglement bepaalt dat een jury één of meer laureaten voor de twee Vlaamse Sportprijzen voordraagt aan de minister van Sport. De minister beslist, conform het reglement, of en aan wie de twee Vlaamse Sportprijzen worden toegekend.

De voorzitter van de Vlaamse Sportraad zit de Jury Vlaamse Sportprijzen voor. De jury bestaat voorts uit afgevaardigden van de raad van bestuur van Bloso, de Vlaamse Sportraad en twee externe deskundigen. De twee externe deskundigen zijn sedert 1999 een afgevaardigde van de Vlaamse Sportfederatie en een sportjournalist. Het kabinet van de minister van Sport en de Bloso-administratie zijn met raadgevende stem in de jury vertegenwoordigd.

Uit de samenstelling van de jury blijkt dat het Vlaams Sportjuweel geen Bloso-trofee is, maar een Sportprijs van de Vlaamse Gemeenschap. Het Vlaams Sportjuweel wordt nergens als Bloso-trofee voorgesteld, noch in de uitnodiging, noch in het via Belga verspreide persbericht, noch op de uitreiking. Er is consequent sprake van de Vlaamse Sportprijzen. Radio en televisie spraken vorig jaar, voorzover kon worden nagegaan, niet van een Bloso-trofee. De schrijvende pers had het evenmin over een Bloso-trofee. De Standaard, Het Nieuwsblad, Het Volk, De Tijd, De Morgen en Het Belang van Limburg hadden het over het Vlaams Sportjuweel ; Gazet van Antwerpen sprak van het Vlaams Sportjuweel, trofee van de Vlaamse Gemeenschap; enkel Het Laatste Nieuws sprak van de Bloso-trofee, maar ook van het Vlaams Sportjuweel.

Al jaren wordt de uitreiking van de Vlaamse Sportprijzen gekoppeld aan een ontmoeting met de Vlaamse sportwereld.

De volgende instanties worden op de ontmoeting uitgenodigd : het kabinet van de minister-president van de Vlaamse regering, het kabinet van de Vlaamse minister van Sport, de Commissie voor Cultuur, Media en Sport van het Vlaams Parlement, de raad van bestuur en het middenkader van Bloso, de Vlaamse Sportraad, de Jury Vlaamse Sportprijzen, de Vlaamse Sportfederatie, de erkende Vlaamse sportfederaties (unisportfederaties, recreatieve sportfederaties, organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding), de Stichting Vlaamse Schoolsport, de Vlaamse Trainersschool, de provinciale sportinstanties (gedeputeerden bevoegd voor Sport, voorzitters provinciale sportraden, hoofden provinciale sportdiensten), het BOIC, de pers. Samen goed voor 346 aanwezigen in 2003. Het grote aantal aanwezigen geeft de Vlaamse Sportprijzen ongetwijfeld meer uitstraling. *(BOIC : Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité – red.)*

Deze ontmoeting met de Vlaamse sportwereld plaatst de uitreiking van de Vlaamse Sportprijzen in een ruimer kader. Het is een unieke gelegenheid voor alle sporttakken in Vlaanderen om elkaar te ontmoeten en biedt aan de minister een forum om zijn beleidsintenties voor de komende jaren kenbaar te maken.

2. In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger beweert, staat op de uitnodiging dat de Vlaamse minister van Sport uitnodigt, samen met Bloso. De minister vertegenwoordigt de Vlaamse regering en Bloso. Bloso is de Vlaamse Sportadministratie.

Bloso zorgt voor de volledige organisatie van de uitreiking van de Vlaamse Sportprijzen, conform het reglement. Bloso organiseert ook de bovenvermelde ontmoeting met de Vlaamse sportwereld. Op de persmap staat naast het Bloso-logo, het logo van de Vlaamse Gemeenschap. Op de uitreiking werd vorig jaar nergens het Bloso-logo gebruikt, ook niet in de videomontages. Op het podium stond naast de Vlaamse Leeuw ook een Bloso-vlag.

Het zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger niet ontgaan zijn dat de uitreiking van de Vlaamse Sportprijzen vorig jaar voor de tweede keer op rij werd georganiseerd in het Kaaitheater. Het Kaaitheater is een Vlaamse VZW,

door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd. Ook voor de uitreiking van volgend jaar is er een optie genomen op het Kaaitheater. We proberen dus met de Vlaamse Sportprijzen ook de Vlaamse aanwezigheid in Brussel te promoten.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 51
van 19 december 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Olympische delegatie – Federale subsidiëring

Onlangs raakte bekend dat de Belgische federale overheid ruim 3 miljoen euro per jaar wil investeren ter ondersteuning van de Belgische olympische delegatie, en dit tot de Olympische Spelen van 2012.

Robert Van de Walle, olympisch delegatieleider voor Athene 2004, kreeg van federaal minister Vande Lanotte een onmiddellijke toezegging van 2,5 miljoen euro. Dit geld zou voor de helft van de Nationale Loterij komen en voor de helft van de gemeenschappen. De extra 600.000 euro van het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) resulteert in de eindsom van 3,1 miljoen euro.

1. Kan de minister bevoegd voor Sport en Media toelichten op welke wijze hij bij deze beslissing werd betrokken ?
2. Draagt deze beslissing zijn goedkeuring weg ?

Ik stel immers vast dat geld van de Nationale Loterij dient om een "federaal sportbeleid" te spijzen. De federale ministerraad kent namens de Nationale Loterij blijkbaar zelfs sportsubsidies toe.

Nochtans is sport toch bij uitstek één van de domeinen waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn.

Antwoord

Alle extra middelen die ter beschikking worden gesteld om het topsportbeleid nog meer gestalte te geven, zijn natuurlijk welkom. Sport is een gemeenschapsmaterie en zal dat ook blijven. Ook in dit verhaal is dit niet anders.

Dit is duidelijk gebleken binnen de Stuurgroep Topsport die ik op 1 december officieel heb geïnstalleerd. Hierin zijn alle partners die met topsport te maken hebben vertegenwoordigd, namelijk het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blosa), de Vlaamse Sportfederatie (als koepel voor de Vlaamse topsportfederaties) en ook het BOIC.

Doelstelling van deze stuurgroep is om een integraal en transparant topsportbeleid te voeren waar een duidelijke afstemming van taken, middelen en initiatieven afgesproken wordt. Zo zal een extra financiële injectie vanuit de federale overheid altijd welkom zijn en zal deze ook geïntegreerd worden binnen het Vlaamse topsportbeleid via de Stuurgroep Topsport. Ook het project Van de Walle zal via deze weg voorgesteld en besproken worden en binnen het Vlaams topsportbeleid geïntegreerd.

Het is en blijft de taak van de gemeenschappen om een topsportbeleid te voeren en het is aan de gemeenschappen om te bewijzen dat extra middelen ook leiden tot betere resultaten. Het BOIC onderschrijft deze stelling ook.

Deze vraag is tevens, als actuele vraag, beantwoord geweest in het parlement en ingediend door de heer André Denys (*Handelingen Plenaire Vergadering nr. 13 van 26 november 2003, blz. 6-7 – red.*).

Vraag nr. 52
van 19 december 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Vlaamse topsportfederaties – BOIC-steun

Het BOIC (Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité) maakt deel uit van de Stuurgroep Topsport, de adviescommissie die de minister adviseert inzake topsportaangelegenheden.

Nochtans worden de subsidies om Vlaamse atleten voor te bereiden op de Olympische Spelen sinds de inwerkingtreding van het decreet van 13 juli 2001, dat de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties regelt, niet langer via het BOIC maar via de Vlaamse sportfederaties verdeeld. In het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse regering van 31 mei 2002 worden de voorwaarden om topsportsubsidies te verkrijgen, vastgelegd. Er is hierin een cruciale rol weggelegd voor het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blosa) en de Stuurgroep Topsport. Blosa behandelt trouwens alle dossiers betreffende de op-

dracht topsport. Concreet betreft het hier dossiers ter voorbereiding van en de deelname aan internationale wedstrijden, de subsidiedossiers inzake de voorbereiding van en de deelname aan de Olympische Spelen, de dossiers van de verschillende wereldspelen en hun gehandicaptenvarianten en de dossiers inzake het sportieve onderdeel van de topsportscholen en inzake het organiseren van internationale competities.

Inzake de begeleiding, het overleg en de coördinatie zijn de partners in de eerste plaats de Vlaamse federaties en, wat de topsportscholen betreft, het departement Onderwijs.

Het BOIC is en blijft een privé-structuur die zich met topsport bezighoudt. Het BOIC krijgt van de Vlaamse overheid geen subsidies. De Franse Gemeenschap en de Nationale Loterij subsidiëren het BOIC wel.

1. Op 31 mei 2001 stelde toenmalig minister van Sport Bert Anciaux in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport tijdens zijn antwoord op een vraag om uitleg dat de ondersteuning en begeleiding van de Vlaamse sportfederaties door het BOIC te wensen overlaat (Handelingen Commissievergadering nr. 90 van 31 mei 2001, blz. 7-10).

Gaat de huidige minister van Sport ervan uit dat het BOIC een structurele plaats verdient in de Stuurgroep Topsport ?

2. Voert het BOIC vandaag de dag wel in voldoende mate een rechtstreeks beleid voor de Vlaamse topsportfederaties ?

Waarom beperkt de Stuurgroep Topsport zich niet tot de vertegenwoordiging van alle Vlaamse topsportactoren ?

3. Werd reeds gedacht aan de oprichting van een Vlaams olympisch team ?

4. Wordt er gestreefd naar een deelname van Vlaamse sportbeoefenaars aan internationale competities onder het symbool van de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

Sport en dus ook topsport is en blijft een bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. Daarom ondersteunt het Blosa, als Vlaamse Sportadministratie, in eerste orde de Vlaamse unisportfederaties die in aanmerking komen voor topsportsubsidies.

De in de schoot van het Bloso op 1 juli 2003 nieuw opgerichte afdeling Topsport begeleidt en ondersteunt deze sportfederaties in de uitvoering van hun topsportbeleid. Dit is bovendien een decretale opdracht van het Bloso (decreet van 13/7/2001).

Het BOIC, waarvan de opdracht zich focust op de deelname van Belgische (waarvan 80 % Vlaamse) topsporters aan de Olympische Spelen, heeft niet als kernopdracht deze Vlaamse sportfederaties te begeleiden, noch rechtstreeks te ondersteunen. Door zijn unitaire structuur werkt het BOIC vooral met de overkoepelende sportfederatie van de respectieve Vlaamse en Waalse liga. Omdat het BOIC over een bepaalde knowhow en expertise beschikt en verantwoordelijk is voor de deelname van Vlaamse topsporters aan de Olympische Spelen, wordt het geacht een substantiële bijdrage te kunnen leveren aan het Vlaamse topsportbeleid. Hoe kan dit beter dan door deze topsportactor op te nemen in de door mij op 1 december 2003 opgerichte Stuurgroep Topsport, waarin naast het Bloso en de Vlaamse Sportfederatie (koepel van de Vlaamse topsportfederaties), het BOIC als volwaardige partner kan functioneren?

Deze samenwerking binnen de Stuurgroep Topsport zal in april 2004 leiden tot een concreet beleidsplan/actieplan in verband met een optimale voorbereiding, begeleiding en omkadering van jonge, beloftevolle Vlaamse topsporters op de Olympische Spelen in 2008, 2012 en 2016.

Als Vlaams minister van Sport ben ik fier dat Vlaanderen nu reeds over het Bloso Topsportteam Vlaanderen, het Bloso Topsportstudentenproject Hoger Onderwijs, het team Atletiek Vlaanderen, het professioneel mannenteam Wielrennen "Vlaanderen T-Interim Eddy Merckx", het vrouwen team Wielrennen "Ladies Sprint Vlaanderen T-Interim" en het beloftenteam Wielrennen "GS3-team" beschikt, goed voor meer dan 110 Vlaamse topsporters onder contract bij de Vlaamse Gemeenschap.

Dankzij de ondersteuning door de Vlaamse Gemeenschap van deze Vlaamse topsporters zullen hun topsportprestaties steeds meer Vlaanderen op de wereldkaart zetten. De kandidatuur van Vlaanderen voor de Olympische Spelen in 2016 zou dan de ultieme bekroning moeten betekenen van de doorgedreven en volgehouden inspanningen van de Vlaamse Gemeenschap voor onze Vlaamse topsporters.

Vraag nr. 54
van 19 december 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Sportinfrastructuur – Update inventaris

In zijn antwoord op mijn schriftelijke parlementaire vraag (nr. 20) van 27 juni laatstleden over de inventarisatie van de sportinfrastructuur vermeldt de minister dat de resultaten van de nieuwe update in september 2003 ter beschikking zouden zijn (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 281).

1. Waar zijn de grootste verschillen tussen de inventaris van de sportinfrastructuur van 1 januari 2000 en 1 januari 2003 gesitueerd ?
2. Wat is de evolutie met betrekking tot het aantal sporthallen, overdekte zwembaden, openlucht sportvelden en sportlokalen in vergelijking met 1 januari 2000 ?
3. Wat is de evolutie van de regionale spreiding van de sportinfrastructuur tussen 1 januari 2000 en 1 januari 2003 ?
4. Welke inspanningen heeft de Vlaamse overheid sedert 1 januari 2000 gedaan om de meest in het oog springende tekorten uit de inventaris van 1 januari 2000 te verhelpen ?

Antwoord

1. De grootste verschillen tussen de inventaris van de sportinfrastructuur van 1 januari 2000 en 1 januari 2003 zijn als volgt gesitueerd :
 - een toename van het aantal sporthallen, sportlokalen, sportcentra, manèges en watersportcentra ;
 - een vermindering van het aantal overdekte zwembaden, openluchtzwembaden en openlucht sportvelden ;
 - een "status quo" inzake het aantal pistes.
2. De evolutie met betrekking tot het aantal sporthallen, overdekte zwembaden, openluchtzwembaden en sportlokalen in vergelijking met 1 januari 2000 is als volgt :

	2000	2003
sporthallen	1.198	1.246
overdekte zwembaden	307	281
openlucht sportvelden	11.388	11.224
sportlokalen	4.705	4.725

- Gelet op de relatief beperkte periode (3 jaar) worden er geen significante verschillen vastgesteld inzake de regionale spreiding van de sportinfrastructuur tussen 1 januari 2000 en 1 januari 2003.
- Met de beperkte kredieten waarover de Vlaamse overheid beschikt, werden vanaf 1 januari 2000 projecten in Vlaanderen en Brussel ondersteund met een topsportfunctie alsook met een regionale uitstraling.

Vraag nr. 55
van 19 december 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Sportinfrastructuur – Vlaamse Rand

Op 12 december 2003 beslist de Vlaamse regering een subsidie toe te kennen aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB) voor de uitbreiding van de sportinfrastructuur op de campus in Elsene. Met deze subsidie zou worden tegemoetgekomen aan de "witte vlek" inzake sportinfrastructuur op het Brusselse grondgebied en aan de noden inzake Vlaamse sportbeoefening in Brussel en de brede Vlaamse Rand.

- Wat is de situatie van de Vlaamse sportinfrastructuur op het grondgebied van Brussel enerzijds en in de Vlaamse Rand anderzijds ?
- Hoeveel Vlaamse sportclubs volgens sportdiscipline zijn er op het grondgebied van Brussel enerzijds en in de Vlaamse Rand anderzijds ?
- Wat zijn de noden van deze Vlaamse sportclubs ?
- Op welke wijze staat de sportinfrastructuur van de Vrije Universiteit Brussel ter beschikking van de Vlaamse sportclubs uit Brussel enerzijds en Vlaamse clubs uit de Rand anderzijds ?
- Hoe wordt de Vlaamse Gemeenschapscommissie betrokken in het beheer en de exploitatie van de nieuwe sportinfrastructuur van de Vrije Universiteit Brussel ?

Antwoord

- De sportinfrastructuur in het **Brusselse Hoofdstedelijk gewest (BHG)** werd in 1999 in kaart gebracht in het kader van het toen verschenen Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen. In opdracht van de Vlaamse Gemeenschap inventariseerde het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB) de aanwezige sportinfrastructuur. In 2001 werd deze inventaris geactualiseerd en raadpleegbaar gemaakt via het Sportinformatienetwerk (SPIN). In concreto is SPIN Brussel raadpleegbaar via een cd-rom en de website van de VGC-sportdienst. Bovendien onderhoudt ISB in opdracht van de VGC (*Vlaamse Gemeenschapscommissie – red.*) deze data in de periode 2001-2003.

Sportinfrastructuur in het BHG

- 17 sportlokalen, eigendom gemeenschapscentra
- 2 sporthallen, eigendom gemeenschapscentra
- 3 sporthallen, scholen – gemeenschapsonderwijs
- 14 sportlokalen, gemeenschapsonderwijs

Zwembaden gemeenten grenzend aan het BHG

- 9 van de 16 rechtstreeks aan het BHG grenzende Vlaamse gemeenten beschikken over een gemeentelijk zwembad (Sportinformatienetwerk, ISB, 2003)
- Er is een provinciaal zwembad (Huizingen) (Sportinformatienetwerk, ISB, 2003).

Overige sportinfrastructuur gemeenten grenzend aan het BHG

- Het Sportinformatienetwerk Vlaanderen (ISB, 2003) bevat de info over de volgende gemeenten grenzend aan het BHG: Grimbergen, Vilvoorde, Machelen, Zaventem, Tervuren, Overijse, Beersel, Sint-Pieters-Leeuw, Dilbeek en Hoeilaart ; en de volgende Randgemeenten met faciliteiten : Kraainem, Wezembeek-Oppem en Sint-Genesius Rode.
- De databank bevat momenteel, uitgezonderd info over de sporthallen en zwembaden, geen info van volgende gemeente grenzend aan het BHG : Asse ; en de volgende

Randgemeenten met faciliteiten : Wemmel, Drogenbos en Linkebeek.

- SPIN Vlaanderen bevat voornamelijk de gemeentelijke sportinfrastructuur en de school- en private infrastructuur gebruikt door clubs en/of gemeenten en geeft zodoende een goed beeld van de aanwezige sportinfrastructuur in deze gemeenten.
- Overzicht :
 - 33 sporthallen (l: 22m, b: 13m, h: 7m) eigendom van de gemeente ;
 - 25 sportlokalen eigendom van de gemeente ;
 - 40 sportlokalen gelegen in een school ;
 - 14 sporthallen gelegen in een school ;
 - 3 sporthallen eigendom van een private eigenaar ;
 - 18 sportlokalen eigendom van een private eigenaar ;
 - 4 sporthallen eigendom van een andere overheid (leger, federale overheid) ;
 - 15 tennishallen van alle types eigenaar ;
 - 5 atletiekpistes eigendom van een gemeente ;
 - 111 openluchtsportherreinen (bevat 1 of meer velden (tennis, voetbal, ...)) van een gemeente ;
 - 59 openluchtsportherreinen (1 of meer velden) van een gemeente waar gevoetbald kan worden ;
 - 40 openluchtsportherreinen (1 of meer velden) van alle types eigenaars waar getennist kan worden.

Deze gegevens zijn ook raadpleegbaar via www.spinonline.be.

Volgens de gegevens van de Vlaamse Gemeenschapscommissie bezit de VGC zelf vier kleine zalen, geïntegreerd in gemeenschapscentra, op het grondgebied van Brussel. De sporthal van sommige gemeenschapsscholen wordt bij samenwerkingsakkoord met de Vlaamse Gemeenschapscommissie gebruikt door sportclubs. Enkele sportclubs kunnen zich wegens een

langdurig huurcontract "eigenaar" noemen van hun sportinfrastructuur : Anderlecht Tennis, ROKorfbal Anderlecht, Line A – fitness Brussel, Fire Gym – fitness Jette (privé). De sportclubs en de sportdienst huren voor hun activiteiten overwegend gemeentelijke accommodatie. In het kader van het decreet van 5 april 1995 mag men de VGC op het vlak van "sportcentrum" vergelijken met een kleine Vlaamse gemeente.

Inzake de **sportinfrastructuur** in de **Vlaamse Rand**, zijnde de zes facilitieitengemeenten en de gemeenten die rechtstreeks grenzen aan het Brusselse Hoofdstedelijke gewest of aan één van de zes facilitieitengemeenten, is de situatie als volgt (informatie o.b.v. gegevens Bloso) :

- aantal sporthallen (incl. tennishallen) : 81
- aantal sportlokalen : 175
- aantal overdekte zwembaden : 17
- aantal openluchtzwembaden : 2
- aantal openluchtsporrevelden : 465
- aantal atletiekpisten : 10
- aantal sportcentra : 19

De situatie van de sportinfrastructuur specifiek in de zes Randgemeenten (Kraainem, Sint-Genesius-Rode, Wemmel, Wezembeek-Oppem, Drogenbos en Linkebeek) met faciliteiten is als volgt (gegevens VZW De Rand) :

- Wemmel : 1 sporthal (gemeente), 2 voetbalterreinen, 2 tennisaccommodaties (privé), 1 manège (privé), 1 zwembad (school) ;
- Kraainem : 1 sporthal (gemeente), voetbalterreinen (gemeente), sportzalen (school), 1 petanqueterein (gemeente), tennisaccommodaties (privé) ;
- Wezembeek-Oppem : 1 sporthal (gemeente), voetbalterreinen (gemeente), tennisterreinen (gemeente en privé), petanquetereinen (gemeente), visvijver (gemeente), 5 tennisaccommodaties (privé), 1 sportlokaal (privé) ;
- Sint-Genesius-Rode : 2 sporthallen (gemeente en school), 1 zwembad (gemeente), 1 tennishal (privé), 7 sportlokalen (gemeente, privé en school), 10 openluchtsportherreinen (gemeente, privé en school), 1 manège (privé), 6 sportcentra gemeente, privé en school) ;
- Drogenbos : 1 sporthal (gemeente) ;

- Linkebeek : turnzaal (school), 2 voetbalterreinen, zaal gemeenschapscentrum "De Moelie".

2. M.b.t. het aantal **Vlaamse sportclubs** is de situatie in Brussel minder overzichtelijk dan in de rest van Vlaanderen.

Brussel is zeker niet zonder betekenis voor de Vlaamse Rand. In gemeenten als Sint-Agatha-Berchem, Ganshoren, Anderlecht, Neder-over-Heembeek en Sint-Pieters-Woluwe (Stokkel) worden heel wat sportclubs bevolkt door sporters uit de Randgemeenten.

Er zijn naar verluidt zowat 1.300 Franstalige sportclubs gerepertorieerd door Cocof. Deze maken gebruik van gemeentelijke sportinfrastructuur. Ook 80 % van de activiteiten van de Nederlandstalige sportclubs vindt plaats in gemeentelijke sportinfrastructuur. Het Brussels Gewest investeert behoorlijk in de verbetering en uitbouw van deze gemeentelijke sportinfrastructuur. De VGC adviseert de dossiers.

Een aantal Brusselse sportclubs zijn erkend door de VGC. Deze clubs worden als Nederlandstalig beschouwd. Het sportbeleid van de VGC beperkt zich niet tot een "sporttakkenlijst". Evenmin wordt de aansluiting bij een Vlaamse sportfederatie als doorslaggevend voorwaarde gesteld. De verdeling is als volgt (tabel o.b.v. gegevens VGC) :

Sporttak	Aantal clubs
zaalvoetbal	27
voetbal	23
wandelen	15
turnen	14
volleybal	13
denksport	11
gevechtssport	8
tennis	8
basketbal	7
omnisport	7
wielersport	7
senioren sport	6
tafeltennis	6
dansvormen	5
zwemmen	5
badminton	4
yoga	4
petanque	3
rolschaatsen	3
badminton	2
atletiek	2
biljart	2

buurtsport	2
gehandicaptensport	2
hengelen	2
schietsport	2
fitness	2
dansvormen	1
duiken	1
handbal	1
kleuterturnen	1
klimmen	1
korfbal	1
roeien	1

Totaal 199

Op basis van de gegevens die de erkende Vlaamse sportfederaties opgeven aan de afdeling Subsiëring van het Bloso waren er in 2002 bij deze 86 erkende Vlaamse sportfederaties in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in totaal 128 clubs aangesloten voor alle aangeboden sporttakken en disciplines samen.

Wat de Vlaamse Rand betreft, worden aan de sportfederaties door het Bloso geen specifieke gegevens opgevraagd.

Omtrent de sportclubs in de **zes Randgemeenten** met faciliteiten zijn wel gegevens omtrent de aantallen beschikbaar (gegevens VZW De Rand). De sportondersteuning in deze gemeenten wordt momenteel opgevolgd door vier medewerkers van VZW De Rand. De meeste Nederlandstalige sportclubs zijn aangesloten bij een overlegorgaan "sport", met uitzondering van de gemeente Drogenbos, waar nog geen overlegorgaan is opgericht.

Hieronder volgt een overzicht van het aantal clubs en de aanwezige sporttakken per gemeente.

Wemmel

- 16 clubs lid van "Sportoverleg Wemmel" ; 2 clubs geen lid ;
- 10 sporttakken: turnen, volleybal, biljartvormen, tennis, dansen, wandelen, petanque, voetbal, zwemmen, wielertoerisme ;

Kraainem

- 5 clubs ;
- 5 sporttakken : turnen, tennis, zaalvoetbal, badminton, basketbal ;

Wezembeek-Oppem

- 13 clubs ;
- 8 sporttakken : aerobics, taekwondo, voetbal, turnen, wielertoerisme, paardensport, badminton, zaalvoetbal ;

Sint-Genesius-Rode

- 15 clubs lid van VZW "Sportoverleg Rode" ;
- 9 sporttakken : badminton, tafeltennis, wielertoerisme, basketbal, turnen, petanque, zaalvoetbal, voetbal, ju-jitsu ;

Drogenbos

- 6 clubs;
- 5 sporttakken : voetbal, boogschieten, tafeltennis, volleybal, zaalvoetbal ;

Linkebeek

- 5 clubs lid van "Sportoverleg Linkebeek" ;
- 6 sporttakken: avonturensporten, judo, petanque, fitness, jogging, turnen.

3. De Nederlandstalige sportclubs erkend door de VGC blijven jaar na jaar de schaarste aan degelijke en gepaste sportinfrastructuur in Brussel als hoogste nood aangeven. Zowel sportclubs als sporters hebben nood aan Nederlandstalige omkadering (dit blijkt volgens de VGC uit een studie uitgevoerd door PriceWaterhouseCoopers in 1999).

De algemene vaststellingen en verzuchtingen van de sportclubs die werden geïnventariseerd naar aanleiding van de Staten-Generaal Sportclubs (20-21 september 2003) en die tot de resoluties leidden die in de workshop "Sportinfrastructuur" naar voren werden gebracht, gelden natuurlijk ook voor de Vlaamse sportclubs, met name : extra financiële middelen voor de bouw of renovatie van sportinfrastructuur, nood aan een kwalitatief degelijke basissportinfrastructuur op basis van een gestructureerd lokaal sportbeleid en via samenwerkingsverbanden ook op het vlak van beschikbare uren, vraag om de sportinfrastructuur van scholen na de schooluren ter beschikking te stellen.

4. De sportdienst van de VGC heeft een samenwerkingsakkoord met de VUB dat het gebruik door sportclubs garandeert.

De VUB-sportaccommodatie op campus Elsene wordt verhuurd aan dertien sportclubs erkend door de VGC en op campus Jette (Sportopolis) aan vijftien sportclubs. Deze clubs hebben voorrang voor het vastleggen van uren. Eens dit gebeurd is, staat het de beheerder vrij aan wie dan ook te verhuren. Deze erkende sportclubs huren de infrastructuur aan de helft van de prijs, de VGC betaalt de andere helft (van deze beheerskosten) terug aan de uitbater. Voor clubs uit Vlaanderen is de VGC niet bevoegd. Indien nodig worden de volgende criteria gehanteerd : de meerderheid van de sportende leden moet in het Brusselse gewest wonen en de meest gebruikte sportinfrastructuur moet op het grondgebied van één van de negentien Brusselse gemeenten liggen.

De VUB herbergt 10.000 Vlaamse studenten, die uiteraard van de sportinfrastructuur gebruikmaken. Zij genieten bijzondere faciliteiten die externe clubs niet hebben.

5. Als compensatie voor de investeringen komt er een nieuw samenwerkingsakkoord waarbij de VGC-sportdienst mandaten krijgt toegewezen in de beheersorganen van alle sportinfrastructuren van de VUB. Daarnaast is overleg en inspraak met de voornaamste gebruikers gegarandeerd. De VGC zal in het gebruikerscomité van de nieuw op te richten sportinfrastructuur op de campus Etterbeek zitting hebben.

Inzake uitbating moet worden opgemerkt dat zelfs bij commerciële exploitatie (Sportopolis) een samenwerking uitgebouwd kan worden die zowel voor de gebruiker als voor de overheid en de uitbater bevredigend is.

**Vraag nr. 56
van 19 december 2003
van mevrouw VEERLE HEEREN**

Sociale koopwoningen – Wachtlijsten

Graag ontvang ik van de minister een omstandig antwoord op onderstaande vragen om een duidelijker beeld te krijgen van de wachtlijsten voor sociale koopwoningen.

1. Hoeveel kandidaat-kopers voor een sociale woning stonden op 1 december laatstleden inge-

schreven bij de respectieve bouwmaatschappijen in Vlaanderen ?

2. Wat was het gemiddeld jaarlijks productievolume (aantal gerealiseerde woningen) van de eigendomssector gedurende de voorbije vijf jaren ?
3. Wat is de gemiddelde wachtt termijn rekening houdende met de gegevens onder punt 1 en 2 per bouwmaatschappij in Vlaanderen ?
4. Blijken uit de gegevens significante regionale verschillen en hoe verklaart de minister deze in voorkomend geval ?

Welke conclusies trekt hij uit deze informatie omtrent de wachtt termijnen in de sociale koopsector en welke maatregelen neemt hij dienaangaande ?

Antwoord

Zoals eerder geantwoord op interpellatie nr. 315 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger beschikt de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij op dit ogenblik niet over de gegevens noodzakelijk voor het beantwoorden van de gestelde vragen (*Handelingen Commissievergadering nr. 73 van 9 december 2003, blz. 4 e.v. – red.*). Toch kan ik haar melden dat ik aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij de opdracht heb gegeven middels een rondvraag bij de socialehuisvestingsmaatschappijen de nodige gegevens te verzamelen. Deze rondvraag is momenteel opgestart en de (verwerkte) informatie zal uiterlijk eind februari beschikbaar zijn.

Omdat het ontbreken van deze gegevens door mij als een leemte wordt ervaren, heb ik bijkomend aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij de opdracht gegeven om deze informatie naar de toekomst toe op structurele wijze te verzamelen.

Wat vraag drie betreft, kan ik melden dat het gemiddeld jaarlijks productievolume (opgeleverde woningen) op het vlak van sociale koopwoningen (periode 1999 – 2003) 566 is.

Vraag nr. 57 van 19 december 2003 van de heer JOHAN SAUWENS

Beter Bestuurlijk Beleid – Sportsector

Op 9 juli laatstleden hechtte het Vlaams Parlement zijn goedkeuring aan het ontwerp van decreet tot

regeling van strategische adviesraden en het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid.

Samen met het nog te behandelen comptabiliteitsdecreet moeten deze decreten leiden tot een ingrijpende reorganisatie van de diensten van de Vlaamse overheid.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van het Beter Bestuurlijk Beleid in de sportsector ?

Wat is het statuut van de openbare sportinstelling ?

Wat zijn de opdrachten van deze instelling ?

2. Waar zal de beleidsvoorbereiding en beleids-evaluatie voor de sport geschieden ?
3. Hoe wordt de openbare sportinstelling aangestuurd ?
4. Hoe wordt de strategische advisering van het sportbeleid gerealiseerd ?

Antwoord

1. In het regeerakkoord van juli 1999 heeft de Vlaamse regering de beleidsoptie genomen om werk te maken van een grondige bestuurlijke vernieuwing. Als een essentieel onderdeel van het project "Beter Bestuurlijk Beleid" (BBB) werd de optimalisering van de organisatie en de werking van de Vlaamse administratie in het vooruitzicht gesteld. De Vlaamse administratie wordt thans gevormd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, ingedeeld in zeven departementen, de Vlaamse wetenschappelijke instellingen en de Vlaamse openbare instellingen (VOI's).

De Vlaamse regering besloot de essentiële beginselen inzake bestuurlijk beleid en bestuurlijke organisatie te verankeren in een kaderdecreet. Op 9 juli 2003 hechtte het Vlaams Parlement zijn goedkeuring aan het ontwerp van kaderdecreet Bestuurlijk Beleid. Op 19 december 2003 keurde de Vlaamse regering principieel het ontwerp van decreet goed tot omvorming van de Vlaamse openbare instelling Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Bloso) tot het intern verzelfstandigd agentschap (IVA) met rechtspersoonlijkheid Bloso. De IVA Bloso zal integraal deel uit-

maken van het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

Het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie, opgericht bij artikel 34 van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid, wordt omgevormd tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid opgericht als bedoeld in artikel 10 van het kaderdecreet. Dit agentschap draagt als naam Bloso, voluit het Agentschap ter Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie. De bepalingen van het kaderdecreet zijn van toepassing op dit agentschap.

Bloso heeft als missie : het Vlaamse sportbeleid uit te voeren om de sportparticipatie en de kwaliteit van het sportaanbod te verhogen en een integraal Vlaams topsportbeleid uit te bouwen.

In navolging van deze missie heeft Bloso tot taak :

- de organisatie van sportkampen en sportklassen in de Bloso-centra ;
 - het uitbouwen en ter beschikking stellen van de Bloso-centra aan sportfederaties, sportclubs, sportdiensten, topsporters en individuele sportbeoefenaars, onder meer voor de organisatie van trainingen, stages en wedstrijden, op alle niveaus ;
 - het zelf aanbieden en erkennen via de Vlaamse Trainersschool van sportkaderopleidingen ;
 - de internationale uitwisseling van trainers, sportexperts en topsporters ;
 - het voeren en coördineren van de sportpromotie op Vlaams niveau ;
 - de subsidiëring, de begeleiding en de inspectie van sportfederaties, sportdiensten en andere sportactoren ;
 - het uitvoeren en coördineren van een integraal Vlaams topsportbeleid ;
 - het uitbouwen van een Kenniscentrum Sport ;
 - het adviseren en begeleiden van de uitbouw van de sportinfrastructuur in Vlaanderen ;
- vanuit de opgebouwde kennis en terreinexpertise beleidsgerichte input ter beschikking stellen van de beleidsondersteuning, bedoeld in artikel 4, § 1 van het kaderdecreet.
2. De beleidsondersteunende taken, met name de beleidsvoorbereiding en beleidsevaluatie, worden toevertrouwd aan het departement CJSM (*Cultuur, Jeugd, Sport en Media – red.*), zoals bedoeld in artikel 4, § 1 van het kaderdecreet. Het departement CJSM vervult een centrale rol bij de beleidsondersteuning van de minister. Het initieert sectorspecifieke beleidsontwerpen, volgt ze op en finaliseert ze.

De uitwerking van sectorspecifieke beleidsondersteunende initiatieven van sectoraal belang kunnen in het desbetreffende agentschap gebeuren, maar er is steeds betrokkenheid van het departement. Binnen de entiteit Beleidsondersteuning van het departement is er in een ankerfunctie sport voorzien.
 3. Door middel van een beheersovereenkomst regelt de Vlaamse regering het bestuur en de werking van het intern verzelfstandigd agentschap.

Intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid zijn rechtspersonen die belast worden met taken van beleidsuitvoering, die onderworpen zijn aan het gezag van de Vlaamse regering maar die beschikken over operationele autonomie zoals bedoeld in artikel 7 van het kaderdecreet.
 4. Er komt een strategische adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media. De concrete organisatie van deze raad is op dit ogenblik nog voorwerp van politieke bespreking.

Vraag nr. 58
van 19 december 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Beter Bestuurlijk Beleid – Medisch verantwoord sporten

Op 9 juli laatstleden hechtte het Vlaams Parlement zijn goedkeuring aan het ontwerp van decreet tot regeling van strategische adviesraden en het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid.

Samen met het nog te behandelen comptabiliteitsdecreet moeten deze decreten leiden tot een ingrijpende reorganisatie van de diensten van de Vlaamse overheid.

1. Wat is de positie van "medisch verantwoord sporten" in de operatie Beter Bestuurlijk Beleid ?
2. Hoe wordt de strategische advisering van het medisch verantwoord sporten gerealiseerd ?
3. Wat is de situatie van de dopingraad in de operatie Beter Bestuurlijk Beleid ?

Antwoord

1. De entiteit "medisch verantwoord sporten" wordt in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid opgenomen in het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

Het veranderingsmanagement is van oordeel dat de uitvoering van het sportbeleid (gerealiseerd door de IVA met rechtspersoonlijkheid Bloso) en het toezicht daarop (gerealiseerd door de entiteit "medisch verantwoord sporten") strikt van elkaar moeten worden gescheiden. Daarom voorziet Beter Bestuurlijk Beleid in een positionering van de entiteit "medisch verantwoord sporten" buiten de IVA met rechtspersoonlijkheid Bloso, en ziet het veranderingsmanagement de entiteit het best functioneren als staffunctie bij de leidend ambtenaar van het departement (*IVA : intern verzelfstandigd agentschap – red.*).

2. De strategische advisering van het medisch verantwoord sporten zal worden gerealiseerd door de strategische adviesraad Cultuur, Jeugd, Sport en Media die te allen tijde werkcommissies kan oprichten ter voorbereiding van adviezen.

Dit kan bijvoorbeeld een werkcommissie "medisch verantwoord sporten" zijn.

3. De informele dopingraad was een initiatief van het voormalige kabinet van minister Sauwens en werd achteraf niet meer samengeroepen.

In de toekomst zouden de taken van de dopingraad eventueel kunnen worden opgenomen in een expertencommissie "medisch verantwoord sporten". In het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening (artikel 10) staat namelijk dat de regering een expertencommissie "medisch verantwoord sporten" kan oprichten.

De regering bepaalt in dat geval de opdracht, de samenstelling en de werking van deze expertencommissie, alsmede de vergoedingen die kunnen worden uitgekeerd aan de leden van de expertencommissie.

Vraag nr. 59 van 19 december 2003 van de heer JOHAN SAUWENS

Legionellabesluit – Sportinfrastructuur

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
Vraag nr. 49
van 19 december 2003
van de heer Johan Sauwens
Blz. 1669

Antwoord

Ik sluit mij aan bij het antwoord van minister Adelheid Byttebier, bevoegd voor Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, op eenzelfde vraag (vraag nr. 49) die door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aan haar werd gesteld.

Vraag nr. 60 van 19 december 2003 van de heer FELIX STRACKX

Vlaams sportbeleid – BOIC

Meer dan een kwart eeuw na de overheveling van de bevoegdheid Sport naar de gemeenschappen, heeft het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) nog steeds zijn structuren niet aangepast aan de federale realiteit van dit land. Het argument van één Olympisch Comité per land is hier naast de kwestie, want het is perfect mogelijk Gemeenschapscomités op te richten, waarbij het huidige Comité voorlopig en louter als koepel van de Gemeenschapscomités kan optreden.

Toch blijft het BOIC voor de Vlaamse minister bevoegd voor Sport een bevoorrechte partner. Zo is dit BOIC opgenomen als volwaardige partner in de besluitvorming over een Vlaams topsportbeleid (Stuurgroep Topsport). Het loon van de Vlaamse topsporters, die voorheen door het BOIC betaald werden, wordt nu door het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie

(Blos) betaald. Dit is weer een onrechtstreekse subsidiëring van het BOIC door de Vlaamse Gemeenschap.

Voor de atleten maakt dit uiteraard geen verschil – hen interesseert alleen de sport – maar zij worden wel doelbewust en schaamteloos gebruikt voor een Belgische recuperatie in een domein waarvoor België niet bevoegd is.

Waarom erkent de Vlaamse minister bevoegd voor Sport op deze wijze het BOIC, dat het Vlaamse sportbeleid blijft doorkruisen (sponsoring, topsportbeleid, negeren van het bestaan van Vlaanderen in de wereld, manipuleren van Vlaamse atleten om zich niet als Vlamingen maar als Belgen te uiten) ?

Antwoord

De voorbije twee jaren werden door mijn voorganger en mijzelf inspanningen geleverd om te komen tot een gecoördineerd, coherent en integraal Vlaams topsportbeleid, waarbij de versnippering van middelen een halt werd toegeroepen en de acties van de verschillende topsportactoren in Vlaanderen werden gestroomlijnd en op elkaar afgestemd.

De samenwerking tussen al deze partners in het Vlaams topsportbeleid, met name het Blos, de Vlaamse Sportfederatie (als vertegenwoordiger van de Vlaamse topsportfederaties), het BOIC, de cel Sport van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het kabinet Sport, zal het Vlaams topsportverhaal sterker maken. Deze samenwerking werd op 1 december 2003 geofficialiseerd en gestructureerd door de installatie van de Stuurgroep Topsport, waarin het Blos, de Vlaamse Sportfederatie en het BOIC als gelijkwaardige partners vertegenwoordigd zijn.

Deze samenwerking zal in de eerste plaats de Vlaamse topsporters zelf ten goede komen en bovendien een beter en transparanter beeld geven van het Vlaams topsportbeleid. Alle middelen, ook deze van het BOIC, worden complementair, dus efficiënter, ingezet en zullen dus niet meer overlappend zijn zoals het vroeger wel eens het geval was.

Het BOIC heeft als kernopdracht de deelname van onze topsporters aan de Olympische Spelen te realiseren en er bovendien zoveel mogelijk medailles te behalen.

Het Blos-tewerkstellingsproject Topsport is voor de echte Vlaamse top (elitesporters en/of beloftevolle jongeren) het middel om een (olympische) sportcarrière uit te bouwen met als hoofddoel de bekroning van deze carrière met een olympische medaille.

Stellen dat het overnemen op 1 januari 2003 door de Vlaamse Gemeenschap van arbeidscontracten, initieel aangegaan tussen het BOIC en enkele (5) topsporters, een verkapt vorm is van subsidies aan het BOIC, is naast de kwestie. De waarheid is dat tot op het ogenblik dat in het Blos-tewerkstellingsproject in voldoende arbeidsequivalenten werd voorzien om aan de vraag te voldoen, overtalige topsporters voorlopig via een BOIC-interim-overeenkomst werden ondersteund.

De Vlaamse Gemeenschap is fier deze Vlaamse topsporters, die tot de Europese en wereldtop behoren, een arbeidscontract te kunnen aanbieden, want zij zijn het die door hun topsportprestaties Vlaanderen op de wereldkaart zetten.

Vraag nr. 61 van 19 december 2003 van de heer FELIX STRACKX

SHM Dijledal Leuven – Huursubsidies

De socialehuisvestingsmaatschappij Dijledal uit Leuven is recentelijk een renovatieproject begonnen van één van haar appartementsgebouwen gelegen aan de Ed. Remyvest in Leuven. Daartoe werden de bewoners ondergebracht in andere woongelegenheden van Dijledal.

Omdat de huurprijs van de tijdelijke verblijfplaats verschillend is van de oorspronkelijke verblijfplaats op de Ed. Remyvest, bestaat er naar verluidt een systeem van huursubsidies, op voorwaarde dat de betrokken huisvestingsmaatschappij hiervoor een aanvraag heeft ingediend.

1. Heeft de socialehuisvestingsmaatschappij Dijledal voor het voornoemde renovatieproject een aanvraag voor huursubsidies gedaan ?
2. Zo ja, wanneer werd die aanvraag gedaan en wanneer werd er een gunstig gevolg aan gegeven ?
3. Zo nee, kan een subsidieaanvraag in elke stand van het renovatieproject nog worden gedaan en welke zijn hier de te respecteren modaliteiten ?

Antwoord

Het verstrekken van huursubsidies valt buiten de bevoegdheid van de socialehuisvestingsmaatschappijen of de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM). De huurder die een huursubsidie wenst, moet die zelf – per aangetekend schrijven – aanvragen bij de gemeente of de ROHM-afdeling van de provincie (*ROHM : Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen – red.*).

Uit de inlichtingen die door de socialehuisvestingsmaatschappij Dijledal werden verstrekt, blijkt dat zij, uit hoofde van de dienstverlening, de betrokken huurders begeleidt bij een eventuele aanvraag.

Die begeleiding bestaat erin dat zij bij elk herhuisvestingsproject de formulieren klaarmaakt voor een voorafgaand woningonderzoek. Dit wordt door de huurder getekend op het ogenblik van het afsluiten van het huurcontract van de nieuwe woning en verzonden met het HOS-formulier (Huursubsidie in de Openbare Sector) naar de ROHM-afdeling.

Deze documenten worden aangetekend verzonden op kosten van Dijledal, zodat de huurder geen uitgaven heeft bij deze administratieve zaak (nl. het onderzoek).

De ROHM-afdeling kent de huurder een dossiernummer toe, opent een dossier en vraagt bijkomende informatie aan de huurder. Die informatie mag de huurder dan bij gewone brief aan de dienst toesturen. Het dossier wordt volledig afgehandeld door de provinciale ROHM-afdeling.

Vraag nr. 62
van 19 december 2003
van de heer FELIX STRACKX

Vlaams Sportjuweel – Prestige

Jaarlijks wordt in december het Vlaams Sportjuweel uitgereikt. Dit was oorspronkelijk bedoeld als de hoogste Vlaamse sportonderscheiding en zou de nationale sporttrofee in waarde moeten overtreffen.

1. Wat doet de minister bevoegd voor Sport eraan om deze prijs de nodige luister te geven en niet als een "Bloso-trofee" te laten doorgaan?
2. Waarom staat er op de uitnodiging telkens weer dat het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling,

de Sport en de Openluchtrecreatie (Bloso) uitnodigt in plaats van de Vlaamse Gemeenschap ?

Waarom zijn er op de uitnodiging en de prijsuitreiking enkel Bloso-symbolen en geen Vlaamse symbolen aanwezig ?

3. Waarom wordt de uitreiking van de hoogste Vlaamse sportonderscheiding niet rechtstreeks uitgezonden door de openbare omroep (die wel de jaarlijkse uitreiking van Belgische trofeeën promoot) ?

Antwoord

1. Jaarlijks worden twee Sportprijzen van de Vlaamse Gemeenschap uitgereikt : het Vlaams Sportjuweel en de Vlaamse Prijs voor Sportverdienste.

De Vlaamse Sportprijzen worden toegekend op basis van het reglement dat eind 1998 door toenmalig minister Luc Martens werd goedgekeurd en dat ter informatie gaat als **bijlage**. Het reglement bepaalt dat een jury één of meer laureaten voor de twee Vlaamse Sportprijzen voordraagt aan de minister van Sport. De minister beslist, conform het reglement, of en aan wie de twee Vlaamse Sportprijzen worden toegekend.

De voorzitter van de Vlaamse Sportraad zit de Jury Vlaamse Sportprijzen voor. De jury bestaat verder uit afgevaardigden van de raad van bestuur van Bloso, de Vlaamse Sportraad en twee externe deskundigen. De twee externe deskundigen zijn sedert 1999 een afgevaardigde van de Vlaamse Sportfederatie en een sportjournalist. Het kabinet van de minister van Sport en de Bloso-administratie zijn met raadgevende stem in de jury vertegenwoordigd.

Uit de samenstelling van de jury blijkt dat het Vlaams Sportjuweel geen Bloso-trofee is, maar een Sportprijs van de Vlaamse Gemeenschap. Het Vlaamse Sportjuweel wordt nergens als Bloso-trofee voorgesteld, noch in de uitnodiging, noch in het via Belga verspreide persbericht, noch op de uitreiking. Er is consequent sprake van de Vlaamse Sportprijzen. Radio en televisie spraken vorig jaar, voorzover kon worden nagegaan, niet van een Bloso-trofee. De schrijvende pers had het evenmin over een Bloso-trofee. De Standaard, Het Nieuwsblad, Het Volk, De Tijd, De Morgen en Het Belang van Limburg hadden het over het Vlaams Sportjuweel ; Gazet van Antwerpen sprak van

het Vlaams Sportjuweel, trofee van de Vlaamse Gemeenschap ; enkel Het Laatste Nieuws sprak van de Bloso-trofee, maar ook van het Vlaams Sportjuweel.

Al jaren wordt de uitreiking van de Vlaamse Sportprijzen gekoppeld aan de ontmoeting met de Vlaamse sportwereld.

De volgende instanties worden op de ontmoeting uitgenodigd : het kabinet van de minister-president van de Vlaamse regering, het kabinet van de Vlaamse minister van Sport, de commissie voor Cultuur, Media en Sport van het Vlaams Parlement, de raad van bestuur en het middenkader van het Bloso, de Vlaamse Sportraad, de Jury Vlaamse Sportprijzen, de Vlaamse Sportfederatie, de erkende Vlaamse sportfederaties (unisportfederaties, recreatieve sportfederaties, organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding), de Stichting Vlaamse Schoolsport, de Vlaamse Trainersschool, de provinciale sportinstanties (gedeputeerden bevoegd voor Sport, voorzitters provinciale sportraden, hoofden provinciale sportdiensten), het BOIC, de pers. Samen goed voor 346 aanwezigen in 2003. Het grote aantal aanwezigen geeft de Vlaamse Sportprijzen ongetwijfeld meer uitstraling.

Deze ontmoeting met de Vlaamse sportwereld plaatst de uitreiking van de Vlaamse Sportprijzen in een ruimer kader. Het is een unieke gelegenheid voor alle sportactoren in Vlaanderen om elkaar te ontmoeten en voor de minister is het een forum om zijn beleidsintenties voor de komende jaren kenbaar te maken.

2. In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger beweert, staat op de uitnodiging dat de Vlaamse minister van Sport uitnodigt, samen met Bloso. De minister vertegenwoordigt de Vlaamse regering en Bloso. Bloso is de Vlaamse Sportadministratie.

Bloso zorgt voor de volledige organisatie van de uitreiking van de Vlaamse Sportprijzen, conform het reglement. Bloso organiseert ook de bovenvermelde ontmoeting met de Vlaamse sportwereld. Op de persmap staat naast het Bloso-logo, het logo van de Vlaamse Gemeenschap. Op de uitreiking werd vorig jaar nergens het Bloso-logo gebruikt, ook niet in de videomontages. Op het podium stond naast de Vlaamse Leeuw ook een Bloso-vlag.

Het zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger zeker niet ontgaan zijn dat de uitreiking van de Vlaamse Sportprijzen vorig jaar voor de tweede keer op rij werd georganiseerd in het Kaaitheater. Het Kaaitheater is een Vlaamse VZW, door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd. Ook voor de uitreiking van volgend jaar is er een optie genomen op het Kaaitheater. We proberen dus met de Vlaamse Sportprijzen ook de Vlaamse aanwezigheid in Brussel te promoten.

3. Alles wordt in het werk gesteld om de uitreiking van de Vlaamse Sportprijzen de passende ruchtbaarheid te geven in de media. Alle media brengen van de uitreiking verslag uit, ook de openbare omroep, in de nieuwsuitzendingen. Vorig jaar had de openbare omroep laten weten een cameraploeg te sturen, maar die kwam niet opdagen. De jaren daarvoor was er wel een cameraploeg aanwezig.

Dat de openbare omroep de jaarlijkse uitreiking van de Belgische sporttrofeeën promoot, is niet correct. De enige trofee die actief wordt gepromoot, is de Sportpersoonlijkheid van het Jaar. De openbare omroep is daarvan zelf organisator, samen met Radio 1, Het Nieuwsblad, Sportwereld en Nivea. De promotie van deze prijs heeft onder meer te maken met de televisie en de stemming via het internet.

Ook de Sportman en Sportvrouw van het Jaar krijgen op de openbare omroep veel aandacht, maar het zijn dan ook de prijzen van de sportjournalisten. Andere sportprijzen krijgen op de openbare omroep niet opvallend meer aandacht dan het Vlaams Sportjuweel.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 63
van 24 december 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Sterrenveld Wezembeek-Oppem – Vlabinvestcriteria

Onlangs kondigde de minister aan dat in het kader van het project "Ecologische en Duurzame Sociale Woningbouw" de renovatie zou worden gesubsidieerd van het sociaal hoogbouwcomplex Sterrenveld in Wezembeek-Oppem, in de wijk Ban-Eik. Het gebouw is eigendom van de socialehuisves-

tingsmaatschappij Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting in Sint-Pieters-Leeuw. Dit proefproject zou door de minister worden gefinancierd voor een totaalbedrag van 1.199.000 euro.

Zoals de minister weet, behoort Wezembeek-Oppem tot het Vlabinvestgebied. (*Vlabinvest : Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant – red.*)

Kan de minister meedelen of naar aanleiding van deze niet-geringe bijdrage, de Vlaamse regering er ook zal op toezien dat de woningen van Sterrenveld worden toegewezen volgens de Vlabinvestcriteria ?

Antwoord

De Vlabinvestcriteria zijn van toepassing op woonprojecten die worden opgezet met financiële steun van Vlabinvest.

De renovatie van het sociaal hoogbouwcomplex Sterrenveld in Wezembeek-Oppem werd gesubsidieerd met kredieten van het gewoon investeringsprogramma. Aangezien voor dit project geen Vlabinvestkredieten werden aangewend, moet de verhuring van die appartementen gebeuren volgens de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 2000 tot reglementering van het sociaal huurstelsel.

Bij de toewijzing geeft de Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting, na toepassing van de verplichte voorrangregels en conform de reglementering, wel voorrang aan de kandidaat-huurder die in de periode van zes jaar voor de toewijzing ten minste drie jaar inwoner is of geweest is van een gemeente binnen haar werkgebied.

Vraag nr. 64 van 24 december 2003 van de heer JOS DE MEYER

Sociaal begeleidingsplan Doel – Evaluatie

Het sociaal begeleidingsplan voor Doel werd goedgekeurd op 24 juli 1998 door de voormalige Vlaamse regering. Het is van toepassing voor alle inwoners van Doel die ingeschreven waren in Doel op 20 januari 1998. De Doelenaars konden tot 31 december 2003 een aanvraag doen om gebruik te maken van de maatregelen van het sociaal begeleidingsplan. Tijd dus om het sociaal begeleidingsplan te evalueren.

1. a) Hoeveel inwoners/gezinnen telde Doel op 20 januari 1998 ?
- b) Hoeveel van deze inwoners zijn ondertussen overleden ?
- c) Hoeveel van deze inwoners/gezinnen wonen nog tijdelijk in Doel (tot hun nieuwe woning klaar is) ?
- d) Hoeveel van deze inwoners/gezinnen zijn ondertussen effectief verhuisd ?
- e) Hoeveel van deze inwoners/gezinnen blijven in Doel en hebben niet gekozen om te verhuizen ?

2. Hoeveel gezinnen hebben gekozen voor :

een sociale koopwoning,
een sociale huurwoning,
een aanleunflat,
een bouwkaavel,
de renovatiepremie,
een ander bouw- of huurproject ?

Graag een volledig overzicht per project.

3. Hoeveel mensen hebben een beroep gedaan op de leefgemeenschapspremie ?

Wat was hiervan de totale kostprijs ?

Hoeveel mensen die op 20 januari 1998 in Doel woonden, en die in aanmerking kwamen, hebben geen beroep gedaan op de leefgemeenschapspremie ?

4. Hoeveel landbouwers hebben een beroep gedaan op de Grondenbank om grond :

a) te verkopen,

b) te pachten ?

Hoeveel ha werden aangekocht ?

Van hoeveel landbouwers ?

Hoeveel ha werden toegewezen voor natuurcompensaties ?

Hoeveel ha werden reeds effectief toegewezen aan landbouwers ? Aan hoeveel landbouwers ? Voor welke pachtperiode ?

5. De regering besliste dat er een tijdelijk woonrecht is tot minimaal 2007.

Hoeveel nieuwe inwoners zijn er in Doel effectief ingeschreven ?

Uit welke gemeenten zijn ze afkomstig ?

Hoeveel aanvragen zijn er geweigerd ?

6. Hoeveel middenstanders (bakkerij, slagerij, bank, café, restaurant, winkel, ...) waren er ingeschreven in Doel op 20 januari 1998 ? Welke zaken ?

Hoeveel resten er vandaag ? Welke ?

Zijn er nieuwe bijgekomen ? Eventueel tijdelijk ?

7. Wat is er nog aanwezig van sociaal-cultureel weefsel ? Welke verenigingen in de cultuur-, sport-, sociale en jeugdsector zijn gebleven en hebben nog een werking (en subsidiëring door de gemeente) ?

Welke zijn ondertussen verdwenen ?

8. Hoeveel busverbindingen zijn er per werkdag naar Doel ? Op zaterdag ? Op zondag ?

Kan men in het dorp Doel nog een beroep doen op :

- a) een loket van De Post en/of een bank ? Hoeveel uur eventueel per week,
b) een loket van de ziekenfondsen ? Hoeveel uur eventueel per week ?

Is er spreekuur van een huisdokter in Doel ? Hoeveel uur eventueel per week ?

9. Hoe evalueert de regering de uitvoering van het sociaal begeleidingsplan in Doel ?

Hoe evalueert de regering de regeringsverklaring van 1999 inzake Doel tegenover de huidige realiteit ?

Hoe ziet de regering de toekomst van het dorp Doel ?

Neemt de regering gedurende deze legislatuur nog specifieke maatregelen voor Doel of voor de mensen die er wonen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Somers (vraag nr. 30) en de ministers Van Grembergen (nr. 66), Bossuyt (nr. 127), Sannen (nr. 74) en Keulen (nr. 64).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 65 van 24 december 2003 van de heer JOHAN SAUWENS

ALESH-operatie – Overleg

Tijdens het overleg tussen de federale regering en de gewesten en gemeenschappen op 18 december 2003 is er naar verluidt overeengekomen om tegen het einde van 2003 via een zogenaamde ALESH-operatie (Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting) de Maastrichtschuld te verminderen.

1. Welk bedrag neemt de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) over ?
2. Kan deze de interest- en aflossingslast van de overgenomen schuld dragen zonder bijkomende dotatie ?
3. De federale regering stemde ermee in het jaarlijkse fiscale voordeel éénmalig uit te keren op 15 januari 2004.

Waarop heeft dat "fiscaal voordeel" betrekking ?

4. Over welk bedrag gaat het ? Wat zal daarmee gebeuren ?
5. Wat is het effect op de indirecte schuld van de Vlaamse Gemeenschap ?
6. Wordt een eventuele bijkomende dotatie aangekend in het kader van de HRF-norm ?
7. De Vlaamse regering kreeg de garantie dat de operatie geen invloed heeft op de begrotingsnorm die ze de komende jaren moet halen.

Wat wordt daarmee bedoeld ?

8. Om een nieuwe transfer te voorkomen, is afgesproken dat Wallonië een hogere rente moet betalen op zijn resterende ALESH-schuld.

Wat wordt daarmee bedoeld? Waarom zou er een nieuwe transfer ontstaan?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 62) en Keulen (nr. 65).

Antwoord

Bij deze kan ik meedelen dat bovenvermelde vraag door Vlaams minister Dirk Van Mechelen zal worden beantwoord.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 13 van 30 oktober 2003 van de heer FILIP DEWINTER

Turkije-reis – Uitgaven

Uit een eerder antwoord op een vraag rond Visa-uitgaven blijkt dat de minister van Onderwijs op reis ging naar Turkije, naar verluidt voor het bezichtigen van een opgravingsproject.

1. Gedurende welke periode en met welk programma werd deze reis door de minister van Onderwijs gemaakt?
2. Waar en wanneer werd deze reis vooraf aangevraagd en goedgekeurd?
3. Wat was de kostprijs van deze reis?
4. Wie waren de eventuele medereizigers?
5. Op welke dag of dagen werd de opgraving bezocht?
6. Wat is de band van de Vlaamse overheid met dit project?

Om welke reden was het bezoek van de minister aan dit opgravingsproject noodzakelijk?

Antwoord

De hiernavolgende tekst is het antwoord van de minister van Onderwijs op bovenvermelde vraag.

1. Periode : 12-16 juli 2002 ; programma "Niet-ambtenaren – 35.4 – BA 1263".
2. Aangevraagd en goedgekeurd op 29 mei 2002.
3. Kostprijs

Reiskosten : 3 x Brussel-Antalya, geboekt bij Reisbureau Omnia : 1.315,59 euro ; hotel-, verblijfs- en verplaatsingskosten : betaald met Visa-kaarten (ikzelf : 1.729,45 euro en Luc Jansegers 1.754,17 euro).

Uiteraard moest ik dit verblijf tijdens mijn vakantie organiseren, en in volle toeristisch hoogseizoen. De opgravingsperiode is immers beperkt tot de maanden juli en augustus.

Enkel mijn twee directe medewerkers hebben mij vergezeld. De vliegtuigverplaatsingen gebeurden voor ons drie in economy class.

Wegens de laattijdige reservering en de vakantieperiode waren enkel duurdere hotelkamers beschikbaar. Er werd niet gewerkt met vouchers en de betaling van het verblijf, inclusief de verplaatsing met een huurauto, gebeurde met Visa-kaarten.

4. Medereizigers

De heer Luc Jansegers, adjunct-kabinetschef Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek, en mevrouw Josée Houben, raadgever cel Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek.

5. Bezoek opgravingsite

Aankomst vrijdagavond 12/7. Op zaterdag 13/7 (is rustdag op Sagalassos waardoor professor Waelkens beschikbaar was om ons te begeleiden) bezoek aan het museum in Antalya (hoofdmuseum, met o.a. stukken uit de Sagalassosregio plus andere sites). Zondag 14/7 bezoek en rondleiding op de Sagalassosite zelf, uitleg door de diverse specialisten. Maandag 15/7 ontvangst in Burdur en bezoek aldaar aan het Sagalassosmuseum. Vertrek dinsdagmorgen 16/7.

6. Vlaams project

Van bij mijn aantreden werd mijn aandacht gevestigd op dit groots multidisciplinair weten-

schappelijk en cultureel Vlaams project in het buitenland, dat alle eigenschappen combineert van onderwijs, praktische opleiding, wetenschappelijk onderzoek, wetenschapsvoorlichting, maatschappelijke dienstverlening, permanente vorming, volksontwikkeling.

Zoals ik er een punt van maak om scholen bezoeken af te leggen en vergaderingen van onderzoeksraden aan universiteiten bij te wonen, en mede vanuit mijn eigen discipline – als historica met specialisatie Oudste en Oude Tijden – beschouwde ik het als mijn plicht om vanuit mijn bevoegdheden bij wijze van steekproef de site persoonlijk te bezoeken tijdens de opgravingswerken. Ik wilde eveneens een inzicht krijgen in de interdisciplinaire aanpak van archeologisch onderwijs en onderzoek om eventueel een hefboom te creëren voor toepassingen in Vlaanderen.

Vandaar dat ik het – net als bij mijn schoolbezoeken – zeer belangrijk vond om zelf contacten te hebben met de veldwerkers, met name de Vlaamse studenten.

Dit "levensproject" wordt getrokken door professor Marc Waelkens van de KU Leuven (voorheen werkzaam aan de Universiteit Gent). Hij werkt hierbij samen met andere Vlaamse en Waalse universiteiten en archeologische centra, Europees en internationaal.

Korte beschrijving van het project en zijn historie

Na vier jaar architecturaal en epigrafisch oppervlakteonderzoek (1986-89) in samenwerking met de University of Wales (Swansea), toen geleid door prof. dr. S. Mitchell, startte in 1990 in Sagalassos (Zuidwest-Turkije) een interdisciplinair opgravingsproject van de KU Leuven, onder leiding van prof. dr. Marc Waelkens. Op dat ogenblik was er buiten de verovering van de stad door Alexander de Grote in 333 voor Christus amper iets bekend over haar geschiedenis.

Met de bedoeling zoveel mogelijk informatie over alle mogelijk aspecten van het leven in de oudheid te verkrijgen, werd er vanaf het begin gekozen voor een interdisciplinaire aanpak, met een actieve participatie van een tiental andere disciplines, zowel op het terrein als bij de verwerking van het materiaal. Voor het ogenblik werken jaarlijks ruim 120 wetenschappers en studenten uit meer dan tien disciplines en lan-

den in Sagalassos en is het onderzoek aldaar uitgegroeid tot één van de grootste en meest vernieuwende archeologische projecten in de Middellandse Zee.

Men mag gerust stellen dat Sagalassos een soort paradepaardje is geworden van de Vlaamse archeologie in binnen- en buitenland. De uiterst positieve recensies van de publicaties en de zeer lovende peer reviewing die aan de basis lag van het verwerven van grote onderzoeksprojecten bevestigt dit. Het kwam ook tot uiting in het verlenen in 2000 van de E.J. Solvay-prijs aan M. Waelkens en in 2002 in het uitroepen van Sagalassos als één van de zes meest vernieuwende van de nagenoeg 400 archeologische projecten in Turkije door het Turkse Ministerie van Cultuur.

Volgende onderzoeksthema's komen er aan bod

Archeologie en geschiedenis : stads- en nederzettingsgeschiedenis, omvat :

- het blootleggen van het monumentale centrum (reconstructie van de lokale geschiedenis), opgravingen in de woonwijken (informatie over maatschappelijke structuren, eet- en leefgewoonten), opgravingen in een deel van de pottenbakkerswijk (reconstructie van de lokale industrie) ;
- het ontwikkelen van geavanceerde prospectietechnieken van "intensieve survey" : hierbij lopen archeologen in goed omschreven sectoren hele terreinen af, waarbij aan de hand van een correct statistisch interpreteren van oppervlaktemateriaal sites geïdentificeerd en gedateerd worden, en de omvang en de functie ervan bepaald. Sagalassos is de proefgroep van een IUAP-netwerk hierover, en tevens de woordvoerder van een internationale FWO-onderzoeksgroep daaromtrent. Dit soort expertises is uniek in Vlaanderen ; (*IUAP : Interuniversitaire Attractiepolen ; FWO : Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek – red.*)
- het toepassen van geofysische prospectietechnieken (geomagnetisme, elektroresistiviteit) om op een niet-intrusieve manier hele delen van de stad in kaart te brengen. Ook dit is nieuw voor Vlaanderen ;
- materiaalstudie : studie van alle mogelijke materialen : bouwstenen en mortels, kera-

miek, glas, metaal, been en ivoor, munten, opschriften ;

- fysische anthropologie en DNA-analyse van menselijke resten met het oog op het bepalen van familieverwantschap en het identificeren van migratiebewegingen ;
- de studie van heel het grondgebied van de stad (1.800 km²) voor een reconstructie van de wisselende nederzettingpatronen tijdens de laatste 12.000 jaar, alsook nagaan hoe deze laatste door het milieu beïnvloed werden of zelfs het milieu beïnvloed hebben.

Milieugeschiedenis, omvat een reconstructie van :

- klimaatwisselingen : aan de hand van stuifmeelanalyses (palynologie), studie van sedimentatie (geomorfologie) en van de fauna (archeozoölogie) ;
- vegetatiegeschiedenis : aan de hand van de analyse van stuifmeel (palynologie) verkregen door middel van boringen en van macrobotanische resten. Als vergelijkingsmateriaal werd de hele hedendaagse flora van het grondgebied en het landgebruik in kaart gebracht ;
- landschapsevolutie : men onderzoekt de ontwikkeling en vorming van het landschap tijdens het Holoceen (laatste 10.000 jaar), met daarbij de rol van erosie, grondverschuivingen (geomorfologie) en seismische activiteit (archeoseismologie). Voor het lokaliseren van breuklijnen en het dateren van hun activiteit worden nieuwe technieken ontwikkeld.

Economische exploitatie van het territorium, omvat de studie van :

- grondstoffen : bouwmaterialen, ertsen, mineralen voor keramiek- en glasproductie worden gelokaliseerd en vergeleken met de eindproducten uit de stad (geologie, geochemie), meer dan 200.000 faunaresten (archeozoölogie). Op dit vlak wordt zeer grensverleggend onderzoek verricht (o.a. eerste DNA-analyses voor herkomstbepaling van vis, identificatie van graasgebieden via metaalvervuiling in het gebeente van herkauwers, enz.) ;
- de landbouw : de plantengroei wordt geïdentificeerd aan de hand van stuifmeelonderzoek (palynologie) en de consumptie aan de

hand van macrobotanie. De mogelijke output van de landbouw wordt onderzocht door bio-ingenieurs. Mensen uit de bosbouw proberen thans bosregeneratiemodellen door de geschiedenis van de stad heen te reconstrueren. Bio-ingenieurs onderzoeken voedselresten aanwezig in kookpotten of voorraadkruiken (residue analyse), opnieuw een unieke expertise voor Vlaanderen.

Conservatie en anastylose, internationale en Vlaamse experten bekommeren zich om de :

- conservatie van kleine vondsten ;
- "in situ" conservatie van bouwresten (muren, mozaïeken, fresco's, mortels) ;
- anastylose (heropbouw van gebouwen waarvan meer dan 90 % van het oorspronkelijk materiaal bewaard is, zoals het Augusteïsch Heroön en het Antonijns Nymphaeum).

De **ontwikkeling van automatische systemen** voor de registratie van stratigrafie en voor de 3-D-reconstructie van archeologische objecten, gebouwen en sites (binnen het kader van een EU-project over computervisie).

Opleidingsmogelijkheden voor studenten en jonge onderzoekers

In geen enkel ander archeologisch project bestaat er een dergelijke interactie tussen wetenschappers, jonge onderzoekers (pre- en postdoctoraal) en studenten uit zoveel verschillende disciplines. Deze contacten verlopen niet alleen op het terrein, maar worden ook nog versterkt door wekelijkse uiteenzettingen in Sagalassos zelf en door maandelijkse onderzoeksseminaries in Leuven, waarbij alle disciplines steeds aanwezig zijn.

Studenten en jonge onderzoekers krijgen dan ook een unieke opleiding in Sagalassos. Ze komen er als nergens elders in contact met de laatste ontwikkelingen en technieken in het domein, met de inbreng van andere wetenschappen en met de problemen van conservatie en restauratie van kleine objecten tot gebouwen. Dit heeft zich de laatste jaren ook duidelijk vertaald in betere kansen tot werkgelegenheid binnen het domein achteraf (heel wat ex-Sagalassosmedewerkers zijn thans betrokken bij de opgravingen in Tienen, als medewerkers in het IAP en in de musea van Tongeren en Tienen,

enz.) (*IAP : Instituut voor het Archeologisch Patrimonium – red.*).

Heel concreet werden qua opleiding volgende mogelijkheden geboden :

aantal Vlaamse studenten dat in de periode 1997-2002 stage liep in Sagalassos

archeologen : 56

architecten : 51

geologen : 15

geomorfologen : 11

archeozoölogen : 9

botanisten : 3

conservatie : 4

topografen : 9

bio-ingenieurs : 6

aantal afgewerkte en lopende licentie- of "GGS"-verhandelingen over Sagalassos 1999-2002

archeologen : afgelegd : 6 ; lopend : 8

archeozoölogen : afgelegd : 3

geologen : afgelegd : 8 ; lopend : 1

geomorfologen : afgelegd : 11

topografen : afgelegd : 3

botanisten : afgelegd : 1

bio-ingenieurs : afgelegd : 4

(*GGS : gediplomeerde in gespecialiseerde studies – red.*)

aantal afgewerkte en lopende doctoraten over Sagalassos sinds 1999 tot 2002

archeologen : afgelegd : 6 ; lopende : 4

geologen : afgelegd : 1 ; lopende : 2

geomorfologen : afgelegd : - ; lopende : 2

botanisten : afgelegd : 1 ; lopende : 1

archeozoölogen : afgelegd : 1 ; lopende : 2.

Vraag nr. 20

van 14 november 2003

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitenonderwijs – Overlegcomité

Op 23 oktober deelde minister Vanderpoorten mij naar aanleiding van een vraag om uitleg mee dat het dossier van het faciliteitenonderwijs vóór de

zomervakantie aanhangig werd gemaakt bij het Overlegcomité federale regering – gemeenschaps- en gewestregeringen, maar dat het nog niet op de agenda werd geplaatst (Handelingen Commissievergadering nr. 41 van 23 oktober 2003, blz. 1-3).

Ik stel vast dat de agenda van het Overlegcomité van 5 november geen melding maakt van dit dossier.

1. Kan de minister-president dat verklaren ?

2. Hoe wordt de agenda van het Overlegcomité in feite opgesteld ?

Antwoord

Het dossier dat de Vlaamse regering indiende inzake knelpunten over onderwijs werd behandeld op het Overlegcomité van 3 december 2003.

Het is de federale regering die het Overlegcomité voorziet en de agenda vaststelt.

De beslissing van het betrokken Overlegcomité luidt : "Verder overleg tussen de Vlaamse regering en de Franse Gemeenschapsregering zal plaatsvinden. Indien uit dit overleg blijkt dat bepaalde aspecten van de problematiek de bevoegdheden van de Gemeenschappen overstijgen, zullen de beide regeringen de eerste minister verzoeken om deze aspecten te bespreken in een ruimer overleg met de federale regering, dat zal plaats vinden op initiatief van de federale regering".

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER

VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 24

van 4 november 2003

van de heer JAN VERFAILLIE

Leerlingen-stagiairs – Verzekering arbeidsongeschiktheid

Wanneer het noodlot toeslaat in de vorm van een ongeval bij een leerling die stage loopt in een bedrijf, dan is de school verzekerd voor alle medische kosten die voortvloeien uit dit ongeval.

Maar wanneer een ernstig ongeval gebeurt met een leerling tijdens de stage in het laatste jaar (geen

derde partij betrokken bij het ongeval), in de laatste maanden van de schoolperiode, en deze leerling nadien twee jaar arbeidsongeschikt is, dan ontvangt hij gedurende die twee jaar arbeidsongeschiktheid geen enkel inkomen van geen enkele instantie. Geen enkele school blijkt hiervoor verzekerd te zijn !

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek ?
2. Is het niet vanzelfsprekend dat een dergelijke verzekering verplicht zou zijn in alle scholen ?
3. Wordt er voor dit probleem een oplossing uitgewerkt ? Wat zijn de mogelijkheden ?

Antwoord

1. Hoewel ik geen kennis heb van specifieke probleemgevallen, is het scenario dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger beschrijft mogelijk.

Uiteraard is ieder ongeval een ongeval te veel, en indien dit langdurige gevolgen heeft voor betrokkene, is dit een persoonlijk drama.

2. De situatie die de Vlaamse volksvertegenwoordiger beschrijft, kan worden gelijkgesteld met een arbeidsongeval.

Stagiairs worden ingevolge de arbeidsongevalwet van 10 april 1971 verzekerd door de arbeidsongevallenverzekeraar van het stagebedrijf. Voor problemen met betrekking tot de toepassing van de arbeidsongevallenwet is de bevoegde minister de federale minister van Sociale Zaken.

Daarbij spelen twee fenomenen mogelijk een rol : de vraag hoever de verzekering reikt, en de vraag op welk moment het slachtoffer vergoedingen krijgt.

Schoolverzekeringen lijken me niet geschikt om bij dit soort ongevallen een aangepaste oplossing te bieden. Aan de andere kant is het voor scholen niet verboden om hun schoolverzekering uit te breiden met risico's die in de modale schoolverzekering niet zijn verzekerd. Het zou echter zinloos zijn risico's te verzekeren die al door de arbeidsongevallenverzekering gedekt zijn.

3. Zoals reeds gesteld, zijn scholen vrij zich uitgebreider te verzekeren, dit opleggen vanuit de

overheid is in strijd met de onderwijsvrijheid. In deze kan enkel de toepassing van de arbeidsongevallenwet gelden of een oplossing bieden en is de vraag of een ongeval dat een leerling overkomt in een bedrijf waar hij stage loopt, ook onder de toepassing van deze wet valt.

Ik zal niet nalaten mijn collega van Sociale Zaken hierover te contacteren en de situatie onder zijn aandacht brengen.

Vraag nr. 27 van 7 november 2003 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Universitair onderwijs – Engels

Vele internationale instellingen en multinationale ondernemingen hebben zich in ons land gevestigd. Belangrijk argument bij die keuze is ongetwijfeld de talenkennis die op onze arbeidsmarkt te vinden is. Tegelijkertijd vinden vele jonge afgestudeerden gemakkelijk een betrekking in het buitenland dankzij de vlotte kennis van een andere taal. Meestal gaat het om het Engels, maar ook andere talen kunnen mogelijkheden bieden in andere landen en werelddelen.

In Nederland worden in het hoger universitair onderwijs cursussen in het Engels gegeven. In België beoogt de Franstalige vrije universiteit 20 % van de cursussen in deze taal te geven.

In het kader van de Bolognahervorming lijkt het waarschijnlijk dat de Europese universiteiten die programma's aanbieden met Engelse cursussen een grote aantrekkingskracht zullen uitoefenen, vooral die welke zich specialiseren op een hoog niveau.

1. Welke ontwikkeling stelt men in dit verband vast in het Nederlandstalig hoger en meer bepaald het gevorderd universitair onderwijs ?
2. Worden een aantal cursussen geheel of gedeeltelijk in het Engels gegeven ?

Om welke studies gaat het daarbij vooral ?

Wat is de verwachte invloed van de Bolognahervorming op de organisatie van cursussen in een of meer vreemde talen in het Nederlandstalig universitair onderwijs ?

Beschikt men over gegevens inzake de positie terzake van onze universiteiten als gevolg van "Bologna" ?

Antwoord

1. De Bolognaverklaring en het daaruit voortvloeiende Bolognaproces beogen een Europese ruimte voor het hoger onderwijs waarin de mobiliteit van studenten en docenten verzekerd is en waardoor de aantrekkelijkheid van het Europese hoger onderwijs in de wereld verhoogd wordt.

Deze doelstellingen dragen ertoe bij dat het gebruik van een taal die internationaal als de lingua franca van de wetenschappen wordt beschouwd, bevorderd wordt. Internationalisering wordt trouwens door veel universiteiten hoog in het vaandel gedragen en daarbij past het aanbieden van bepaalde, vooral voortgezette, opleidingen in het Engels. Het gebruik van andere talen in ons hoger onderwijs heeft natuurlijk belangrijke voordelen.

Het eerste voordeel is het feit dat we de internationale mobiliteit van docenten kunnen bevorderen. Als kleine regio zullen we voor disciplines of onderwerpen waarvoor in Vlaanderen niet onmiddellijk de expertise voorhanden is, specialisten uit het buitenland kunnen aantrekken. Dergelijke vormen van uitwisseling kunnen de kwaliteit van het Vlaamse hoger onderwijs enkel ten goede komen.

Ten tweede moeten we de studenten in Vlaanderen een grondige kennis bijbrengen van de taal die in de wereld gangbaar is in hun studiegebied. Het Vlaamse hoger onderwijs moet geen eiland in de wereld vormen en onze studenten moeten aansluiting vinden bij hun wetenschapsgebied in de rest van de wereld. Masters die een wetenschappelijke tekst niet in de oorspronkelijke taal van de toonaangevende publicaties kunnen lezen, kampen met een ernstige handicap. We mogen niet blind zijn voor het feit dat het Engels in de wetenschappelijke wereld steeds meer een plaats veroverd als de lingua franca. Bovendien kunnen we enkel op die manier internationaal hoogstaande Vlaamse onderzoekers opleiden.

Ten derde is er het feit dat de Vlaamse afgestudeerden in een steeds meer internationale globaliseerde arbeidsmarkt terecht komen. De talenkennis van onze afgestudeerden wordt

daar gezien als een van de bewijzen van de kwaliteit van ons (hoger) onderwijs. Het is vanzelfsprekend dat de (vakgerichte) talenkennis van onze afgestudeerden een ongelofelijke troef is. Maar in sommige vakgebieden is die (vakgerichte) talenkennis pure noodzaak.

Dit alles neemt niet weg dat er een terechte angst is dat het gebruik van het Engels als onderwijstaal een eventueel kwaliteitsverlies van het onderwijs zal meebrengen. En natuurlijk is er ook de kwestie van het statusverlies van de eigen Nederlandse taal. Als het Nederlands niet in alle opleidingen de gangbare onderwijstaal is, welk gevolg heeft dit dan voor het Nederlands als gebruikstaal, als cultuurtaal ?

In het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen is een taalregeling uitgewerkt die met beide aspecten rekening houdt.

Het Nederlands als bestuurs-, onderwijs- en wetenschappelijke taal blijft behouden, maar de decreetgever geeft tegelijkertijd aan de instellingen een eigen beleidsmarge in het licht van een aantal pedagogisch-linguïstische en wetenschappelijke argumenten. Daarom voorziet de taalregeling in de mogelijkheid om in een beperkt aantal gevallen en na een expliciet gemotiveerde beslissing van het instellingsbestuur in een andere taal te doceren. De instellingen krijgen dus een zekere beleidsmarge om het onderwijs in Vlaanderen een kans te geven in het internationale onderwijslandschap. Anderzijds zijn er voldoende garanties ingebouwd om het behoud van het Nederlands als cultuur- en onderwijstaal te waarborgen.

2. In de praktijk worden momenteel al een vrij groot aantal voortgezette opleidingen zowel wat de alfa-, gamma-, als de bètaverrichtingen betreft in een vreemde taal gedoceerd. Vorig academiejaar gebeurde het in 69 van de 191 voortgezette opleidingen. De voorkeur gaat uit naar het Engels. Enkele opleidingen worden in het Frans gegeven. In sommige gevallen wordt de opleiding in verschillende varianten aangeboden (N/E, N/F, E/F).

De invloed van de Bolognaverklaring en het structuurdecreet op de organisatie van opleidingen of opleidingsonderdelen in een vreemde taal is op dit ogenblik nog niet duidelijk. De nieuwe taalregeling voorziet in een uitgebreide verantwoordingsplicht van de instellingen aan de Vlaamse overheid inzake hun taalbeleid. Zij

zullen een gedragscode vaststellen ten aanzien van de punten waarvoor zij een eigen beleids-marge hebben. In een afzonderlijk verslag moeten zij rekenschap geven van hun taalbeleid. Het verslag moet onderbouwd zijn door kwantitatieve gegevens. Op basis van deze rapportering zal de overheid in de toekomst een duidelijke kijk hebben op een eventuele evolutie.

In de omvormingsdossiers die de instellingen eind september hebben ingediend bij de erkenningscommissie is de "onderwijstaal" een vermelding die verplicht moet worden opgenomen. Tegen 15 februari 2004 zal de Vlaamse regering na het advies van de erkenningscommissie een definitieve lijst vaststellen van alle omgevormde opleidingen. Dan zullen er ook concrete gegevens zijn over het taalgebruik in deze nieuwe opleidingen.

Verwacht wordt dat er alleszins op korte termijn geen grote veranderingen inzake het taalbeleid van de instellingen zullen optreden.

**Vraag nr. 39
van 12 december 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Begeleid Individueel Studeren – Levering cursussen

BIS (Begeleid Individueel Studeren), de dienst van de afdeling Volwassenenonderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (departement Onderwijs), verstrekt cursussen via afstandsonderwijs. Deze cursussen worden in delen tijdens de opleidingen aan de cursisten geleverd.

Door problemen bij de leveranciers van de cursussen hebben zij naar verluidt echter een achterstand van meer dan tien weken opgelopen. Cursisten moeten dus vaak lang wachten op hun cursusmateriaal, wat onder andere voor problemen zorgt m.b.t. de continuïteit van een opleiding.

1. Klopt het dat het probleem bij de leveranciers is gesitueerd ?
2. Welke maatregelen werden getroffen om deze achterstand in te halen ?
3. Welke maatregelen werden getroffen opdat dit in de toekomst wordt vermeden ?

Antwoord

1. Situering probleem

1.1. Het nieuwe BIS-concept

De cursussen van BIS zijn opgebouwd uit lespakketten van gemiddeld een 40- à 50-tal bladzijden. Tot mei 2003 kreeg een ingeschreven cursist de cursus lespakket per lespakket toegestuurd, telkens na het maken van een bij ieder lespakket behorende taak.

Omdat dit systeem door veel cursisten als storend en rigide werd ervaren (taken verplicht te maken + steeds wachten op een nieuw lespakket + een lineair studietraject), besliste BIS om dit concept te vernieuwen.

Na inschrijving krijgt een cursist nu eerst vrijblijvend een zogeheten "kennismakingspakket" toegestuurd. Indien de cursist op basis van het kennismakingspakket beslist om zich definitief in te schrijven, betaalt hij. De cursuszending wordt dan klaargemaakt (cursus + taken + didactisch materiaal) en in een postpakket verstuurd. Die zending omvat in de meeste gevallen de volledige cursus, samen met luistercassettes, oefendiskettes, enzovoort.

1.2. Problematiek

Het nieuwe verzendsysteem deed het printvolume aanzienlijk stijgen. Tegelijk steeg ook het aantal cursisten met 20 %, met een supplementaire verhoging van het volume tot gevolg. Dit printvolume moet worden verwerkt door het copycenter van het departement Onderwijs, dat niet onder de bevoegdheid van BIS valt.

Door verouderde printers, veel pannes en een software die de nieuwste cursussen niet meer vlot kan verwerken, ontstonden belangrijke vertragingen.

2. Maatregelen om achterstand in te halen

De afgelopen maanden werd geprobeerd om de achterstand in te lopen door een deel van het printwerk uit te besteden. Er wordt sinds kort in het copycenter ook in het weekend gewerkt en er gebeurt extra preventief onderhoud van de printers.

Omdat het basisprobleem – verouderde printers – echter niet werd opgelost, verkleinde

deze maatregel de printachterstand tijdelijk met slechts één à twee weken, maar deze was eind december opnieuw opgelopen tot vier weken.

3. Maatregelen om dit in de toekomst te vermijden

Om de wachttijd niet nog verder te laten oplopen, zal BIS begin 2004 nog een deel van het drukwerk uitbesteden. Hiermee kan echter de volledige achterstand niet worden weggewerkt, vermits een deel van de cursus gepersonaliseerd moet worden (taken, kennismakingspakket, overschrijvingsformulier, ...). Dit betekent dat zonder nieuwe printers de achterstand niet substantieel weggewerkt kan worden.

Er loopt ondertussen dan ook een aanbesteding voor de leasing van nieuwe printers. Dit dossier werd goedgekeurd door de Inspectie van Financiën. Normaal gezien zal eerstdaags de bestelling geplaatst worden, zodat de printers binnen twee maanden (installatie- en programmatiefase) operationeel kunnen zijn.

In de tussentijd wordt er extra aandacht besteed aan het verstrekken van duidelijke informatie naar (potentiële) BIS-cursisten die geconfronteerd worden met de vertraging.

Andere toekomstige maatregelen zouden ook kunnen liggen in het werken met kleine voorraden (i.p.v. zuivere printing on demand) of het aanpassen van het systeem (zodat bijvoorbeeld het kennismakingspakket gedrukt wordt of on line kan worden bekeken en enkel het overschrijvingsformulier moet worden gepersonaliseerd).

LUDO SANNEN

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 59
van 5 december 2003
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Fost Plus – Verpakkingsafval

Met de invoering van de terugnameplicht maakte de overheid "de verpakker" verantwoordelijk voor de door hem op de markt gebrachte verpakkingen. Hiervoor werd er een interregionaal samenwerkingsakkoord afgesloten.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de samenwerking met Fost Plus niet vlot verloopt. Er blijven onduidelijkheden over wat er in de zogenaamde "blauwe zak" mag. De burger heeft hiermee problemen en de gemeenten blijven meer en meer met niet-opgehaalde zakken zitten wegens het strenge beleid van Fost Plus.

Alle verpakkingen met een groen punt worden niet aanvaard.

1. Waarom wordt de aanvaarding van verpakkingen met een groen punt niet opgelegd aan Fost Plus ?
2. Waarom wordt de aanvaarding van plastic van een groepsverpakking in de blauwe zak niet verplicht gemaakt ?

Antwoord

1. Plastic verpakkingsafval wordt in het Fost Plus-systeem ingezameld via de blauwe PMD-zak (*plastic, metaal en drankkartons – red.*). De inzameling gebeurt door de gemeenten en intercommunales, die hiervoor door Fost Plus vergoed worden volgens het principe van de "totale en reële kosten".

Via de PMD-zak zamelt Fost Plus enkel de plastic flessen en flacons in, en niet de andere plastic verpakkingen, zoals botervlootjes, plastic folies en EPS-schaaltjes (piepschuim).

Het logo "het groene punt" heeft geen betekenis als sorteerboodschap. Het is enkel een indicatie dat voor die bepaalde verpakking werd aangesloten bij Fost Plus.

Het logo mag enkel op de primaire verpakkingen worden aangebracht (d.w.z. de "eerste" verpakking rond het product) en is geenszins een verplichte vermelding. Fost Plus kan niet zelfstandig de betekenis van het logo veranderen, aangezien de eigendomsrechten van "het groene punt" bij DSD (de Duitse tegenhanger van Fost Plus) berusten. Ook mag niet worden vergeten dat "het groene punt" in België, alsook in de rest van Europa, op alle huishoudelijke eenmalige verpakkingen mag worden aangebracht, en niet enkel op plastic verpakkingen. Ten slotte moet erop worden gewezen dat vele huishoudelijke plastic verpakkingen geen "groen punt" dragen, zoals bijvoorbeeld EPS-schaaltjes en doorzichtige folies.

Het logo is dus enkel geschikt om te dienen als sorteerinstructie indien alle verpakkingen die zo'n punt dragen in de PMD-zak zouden mogen.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger weet dat ik hier voorstander van ben, maar dit niet alleen kan beslissen. Ook mijn Brusselse en Waalse collega's moeten hun akkoord geven.

De onduidelijkheid van de sorteerboodschap van Fost Plus is een belangrijk maatschappelijk probleem, waarvoor actief een oplossing moet worden gezocht. Mijn Brusselse en Waalse collega's menen dat de onduidelijkheid minder belang heeft.

2. Het samenwerkingsakkoord van 30 mei 1996 betreffende de preventie en het beheer van verpakkingsafval legt aan de bedrijven die verantwoordelijk zijn voor het op de markt brengen van verpakte producten, de "terugnameplicht" op. De bedrijven kunnen deze "terugnameplicht" delegeren aan een erkend organisme, dat dan de "terugnameplicht" voor het geheel van zijn leden zal vervullen. Voor huishoudelijk verpakkingsafval werd de VZW Fost Plus erkend als organisme.

Het is belangrijk aan te geven dat de "terugnameplicht" onder andere inhoudt dat bepaalde minimale percentages van recyclage en nuttige toepassing moet worden gehaald. Deze percentages liggen momenteel op 50 % recyclage en 80 % totale nuttige toepassing. Met een recent arrest van het Europees Hof van Justitie mag afvalverbranding echter niet meegeteld worden bij de nuttige toepassing, zodat concreet Fost Plus genoodzaakt is om 80 % te recycleren.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 39
van 5 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

VIPA-subsidiëring – Zorgcentrum Gullegem

Het dossier voor een nieuw woon- en zorgcentrum in Gullegem is reeds jaren in voorbereiding. Het fi-

nancieel-technisch plan werd in april laatstleden ingediend.

Blijkbaar zijn er geen VIPA-subsidies meer (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) ondanks de subsidiebelofte.

1. Wat is de exacte timing voor de definitieve goedkeuring en start van dit project ?
2. Kan de minister een overzicht geven van het aantal subsidiebeloften voor de bouw van woon- en zorgcentra in Vlaanderen, en dit opgesplitst per provincie ? Welk globaal bedrag is hiermee gemoeid ?
3. Wat zijn de gehanteerde criteria voor de volgorde van behandeling van de dossiers voor definitieve goedkeuring ?

Antwoord

- 1 en 3. De aanvraag tot goedkeuring van het technisch-financieel plan en tot het verkrijgen van de subsidiebelofte voor project 1 : de nieuwbouw van een woon- en zorgcentrum Gullegem, ingediend bij het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, werd ontvankelijk verklaard op 20 mei 2003 en voor advies doorgestuurd naar de evaluerende administraties. Zodra het VIPA alle noodzakelijke adviezen ontvangen heeft, kan het dossier geagendeerd worden op de VIPA-coördinatiecommissie. Deze commissie zal uiteindelijk haar advies aan de minister voorleggen samen met een voorstel van beslissing.

Het ontwerp van brief tot goedkeuring van de subsidiebelofte voor dit project zal mij evenwel pas ter ondertekening kunnen worden voorgelegd op het moment dat er voldoende kredieten beschikbaar zijn op de VIPA-begroting, teneinde de berekende subsidies voor dit project te kunnen vastleggen.

De mij toegezegde vastleggingskredieten voor de sector van de ouderen- en de thuiszorgvoorzieningen zijn de jongste jaren, ondanks de bijkomende input vanuit het FFEU, ontoereikend om alle aanvragen die reeds ingediend en administratief afgehandeld zijn, te honoreren (*FFEU : Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven – red.*).

Voor het begrotingsjaar 2003 werden de afgewerkte dossiers chronologisch volgens datum van ontvankelijkheid vastgelegd. Met deze werkwijze zullen alle hangende dossiers die in 2001 waren ingediend, kunnen worden gehonoreerd, waardoor dat jaar kan worden afgesloten.

Vermits het de verwachting is dat de tijd tussen de ontvankelijkheid van de aanvraag en het effectief verlenen van de subsidiebelofte (met

vastlegging van subsidies) zal toenemen, meen ik dat het een daad van behoorlijk bestuur is om het principe "first in – first out" door te trekken naar het volgend begrotingsjaar 2004 toe.

2. Hierna volgt een overzicht vanaf 1999 tot heden van het aantal subsidiebeloften per provincie, met telkens de vermelding van het totaalbedrag aan subsidies dat over die periode vastgelegd werd.

Jaar Provincie	1999		2000		2001		2002		2003	
	x	Bedrag (€)	x	Bedrag (€)	x	Bedrag (€)	x	Bedrag (€)	x	Bedrag (€)
Limburg	1	2.083.168,15	5	15.367.110,23	1	340.242,04	2	3.198.807,55	6	9.296.614,30
Oost-Vl.	2	9.142.176,80	5	11.436.565,43	2	970.995,00	2	12.035.955,30	4	14.836.811,41
West-Vl.	3	5.385.626,64	5	15.591.160,27	6	17.269.094,89	5	11.218.626,13	7	20.354.881,93
Antwerpen	7	10.948.277,65	5	11.558.267,87	5	16.117.209,05	5	13.106.078,45	5	16.715.515,80
Vl.-Brabant	3	10.272.276,31	2	2.423.099,46	3	9.045.715,62	1	2.987.609,22	5	16.849.936,90
Totaal	16	37.831.525,55	22	56.376.203,26	17	43.743.256,60	15	42.547.076,65	27	78.053.760,34

x : aantal subsidiebeloftes

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 26

van 5 december 2003

van de heer CARL DECALUWE

Adviescheques – Bodemonderzoek (2)

In het kader van de adviescheques werden onder meer bodemonderzoeken (oriënterende en beschrijvende bodemonderzoeken, bodemsaneringsprojecten) als adviesproject opgenomen.

De adviescheques zijn echter blijkbaar op en men kan nu zelfs niet reserveren om op de lijst te komen voor volgend jaar. Vanaf 1 januari 2004 moet men zich opnieuw aanmelden, in de hoop dat er geld is en dat de cheques beschikbaar zijn.

1. Wat is het budget voor de adviescheques voor 2004 ?

2. In welke mate gebeurt er een behoefteanalyse bij de bepaling van dit budget ? Hoe wordt dit concreet ingevuld ?
3. In welke mate kunnen bodemsaneringsprojecten die een prioritaire aanpak verdienen vanwege bijvoorbeeld zware vervuiling, voorrang krijgen voor adviescheques ?
4. Wat zijn de criteria voor de volgorde van afhandeling van de ingediende aanvragen voor adviescheques ?
5. Hoeveel aanvragen voor adviescheques voor bodemonderzoek werden dit jaar ingediend ?

Hoeveel adviescheques voor bodemonderzoek werden er effectief toegekend, en dit opgesplitst per provincie ?

Antwoord

1. Voor 2004 bedraagt het budget van de adviescheques 5 miljoen euro of een contingent van 333.333 adviescheques.
2. Voor het opstartjaar 2003 werd een budget vooropgesteld van 5 miljoen euro en werd be-

slist dat de waarde van de cheques 30 euro zou zijn zoals voor de opleidingscheques. Bijgevolg kon op basis van deze premisse een contingent van 333.333 adviescheques ter beschikking gesteld worden. In de nota's van de Vlaamse regering met betrekking tot het ontwerp van besluit over de adviescheques werden drie scenario's berekend inzake het aantal vereiste cheques dat nodig-wenselijk zou zijn voor een onderneming om zowel goedkope als relatief dure adviezen te kunnen kopen. De volledige scenario's kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger vinden in de documenten VR/2002/06.12/Doc1176 en Doc.1176bis en VR 2003/14.02/Doc0104.

Het eerste scenario was gebaseerd op basis van een subsidieplafond. Het tweede scenario werd berekend op basis van gemiddelde advieskosten gesteund op de gegevens van de adviespremies. Het derde scenario betrof gemiddelde advieskosten gerelateerd aan de verschillende adviesdomeinen.

Op basis van deze drie scenario's werd beslist om maximaal 820 cheques per onderneming per jaar te rekenen. Uit de scenario's bleek dat met 820 cheques een onderneming zeker een duur bedrijfsadvies kon inkopen en eventueel nog een goedkoper bedrijfsadvies, of zelfs twee van de goedkope bedrijfsadviezen. Uit de eerste tussentijdse evaluatie zal moeten blijken of de maatregel al dan niet bijgestuurd moet worden op dit punt.

3. Zoals reeds vermeld in het antwoord op vraag nummer 19 van 21 november 2003 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, is het project van de adviescheques een vraaggestuurd instrument (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 30 januari 2004, blz. 1579 – red.*). De ondernemingen beslissen naargelang hun concrete behoefte zelf welke soorten advies ze met adviescheques aankopen. Het jaarlijkse contingent van maximaal 820 cheques kan worden aangewend voor het inkopen van verschillende adviezen of integraal besteed worden aan één soort advies.

Met de adviescheques wordt dus geen specifiek beleid naar bepaalde doelgroepen of voor bepaalde projecten gevoerd. Het systeem van de adviescheques is een e-government-maatregel en een door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gesuggereerde gedifferentieerde beleid is momenteel niet mogelijk. Daartoe zou de huidige webapplicatie zwaar moeten worden aangepast, wat tijd en budget vraagt.

Dat er bij de opstart van de adviescheques toevallig een prioritair project liep inzake bodemsanering voor garages en dat er om onbekende redenen nog maar weinig bodemsaneringsdeskundigen erkend waren als adviesinstantie, is een onvoorziene samenloop van omstandigheden, waar niet direct een pasklare oplossing voor was. Ondertussen werd voor de bodemsaneringsdeskundigen een passende oplossing doorgevoerd.

Voor alle bodemsaneringsdeskundigen die op 31 december 2002 erkend waren door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) werd een regularisatie doorgevoerd. Zij hadden namelijk van rechtswege een erkenning moeten krijgen op basis van artikel 11, § 2 van het besluit van 9 december 1997 betreffende het toekennen van een financiële tegemoetkoming ten behoeve van kleine ondernemingen die een beroep doen op erkende externe bedrijfsadviseurs en betreffende de erkenning van die bedrijfsadviseurs. Heden zijn zij opgenomen via de overgangserkenning waarin voorzien is voor de VIZO-adviseurs (*VIZO : Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen – red.*).

4. De webapplicatie voor het reserveren van de adviescheques staat 24 uur op 24 uur ter beschikking van de ondernemingen om de adviescheques te reserveren.

De reservatie verloopt chronologisch naargelang de ondernemingen reserveren en de bevestiging van de gegevens door de adviesinstanties. Hier speelt het principe "wie eerst komt, eerst reserveert".

5. Momenteel beschik ik nog niet over de nodige gegevens om te rapporteren over het aantal adviescheques dat werd gebruikt voor adviezen inzake bodemonderzoeken en heb ik er nog geen zicht op voor welke verschillende soorten bedrijfsadvies de adviescheques worden aangekocht. Dit zal moeten blijken uit de eerste evaluatie op basis van de reservaties van de cheques in relatie tot de gesloten overeenkomsten. De IT-partner is bezig alle gegevens te verwerken met het oog op een eerste evaluatie.

De overheidssteun is beperkt tot maximum 12.300 euro per jaar, maar niets belet dat ondernemingen met hun contingent van 820 cheques duurdere adviezen inkopen.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 38
van 25 november 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Nieuwbouw en renovatie overheidsgebouwen – Ecologie

Op 29 april 2003 werd aan de initiatiefnemers uit de welzijns- en gezondheidssector die VIPA-subsidies wensen te krijgen (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) een omzendbrief gezonden over ecologisch bouwen. De concretisering staat in de omzendbrief.

Vanaf 1 juli 2003 werden zo minimumeisen in verband met ecologisch bouwen opgelegd aan alle voorzieningen uit de welzijns- en gezondheidssector die in de VIPA-procedure willen instappen. Deze minimumeisen gelden vanaf 1 juli 2003 voor nieuwe technisch-financiële plannen en masterplannen, ingediend met het oog op het verkrijgen van een subsidiebelofte.

Deze beslissing werd goedgekeurd door de regering, en legt allicht verantwoorde spelregels op aan privé-investeerders.

Deze optie om dergelijk beleid te voeren, is genomen in de Vlaamse regering.

1. Mag ik de ministers vragen of de Vlaamse openbare instellingen (VOI) die onder hun bevoegdheid vallen, ook deze ecologische bouwregels toepassen bij nieuwbouw of renovatie ?
2. Mag ik de minister bevoegd voor de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zelf, vragen of de Vlaamse overheid, indien zij zelf bouwheer is, ook deze ecologische regels toepast ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 21, Landuyt nr. 22, Vanderpoorten nr. 35, Van Mechelen nr. 38, Van Grembergen nr. 43, Bossuyt nr. 93, Sannen nr. 51, Byttebier nr. 35, Ceysens nr. 22, Keulen nr. 38).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minis-

ter van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 30 januari 2004, blz. 1452 – red.)

Vraag nr. 42
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

OCMW-woningen – Uitrusting

Beschikken over warm water en over een toilet in de woning zijn fundamentele elementen van kwaliteitsvol en comfortabel wonen. Duurzaam en energievriendelijk bouwen zijn belangrijke pijlers van het Vlaamse woonbeleid.

Toch blijkt dat er in Vlaanderen nog OCMW-woningen ter beschikking worden gesteld die niet beschikken over warm water, dubbele beglazing of een toilet binnen de woning.

1. Kan de minister aangeven, opgesplitst per gemeente, hoeveel woningen en appartementen van het OCMW respectievelijk :

nog geen warmwatervoorziening,
nog geen dubbele beglazing,
nog geen toilet binnen de woning hebben ?
2. Is dit verenigbaar met de gangbare principes uit de Vlaamse Wooncode ?

Antwoord

De Vlaamse Wooncode bepaalt dat elkeen recht heeft op menswaardig wonen. Menswaardig wonen houdt in de beschikking te hebben over een aangepaste woning, van goede kwaliteit, in een behoorlijke woonomgeving, tegen een betaalbare prijs en met woonzekerheid.

In artikel 5 van de Vlaamse Wooncode worden de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten bepaald waaraan elke woning moet voldoen. Deze normen werden verder verfijnd in een model van technisch verslag, zoals gevoegd als bijlage bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 oktober 1998 betreffende de kwaliteitsbewaking, het recht van voorkoop en het sociaal beheersrecht op woningen. Met dit instrument stuurt de Vlaamse overheid op het terrein een beleid ge-

richt op een algemene verbetering van de woningkwaliteit.

Wat specifiek OCMW-woningen betreft, worden door de Vlaamse overheid bijzondere eisen gesteld via een standaardbestek voor de woningen die zij subsidieert. Uiteraard zijn alle hedendaagse comforteisen hierin vervat. Er worden geen woningen gesubsidieerd met enkel glas, zonder warmwatervoorziening of zonder een WC binnenshuis.

In volgend overzicht wordt het aantal woningen per gemeente weergegeven waarvoor een subsidie werd toegekend aan OCMW's die een sociaal woonproject hebben opgestart of gerealiseerd, en dit sedert in de invoering van projectsubsidies voor OCMW's in 1997 :

Gemeente	Totaal
Antwerpen	35
Begijnendijk	8
Brugge	93
De Panne	44
Deinze	12
Dentergem	5
Dilbeek	6
Harelbeke	3
Holsbeek	2
Koekelare	4
Kortemark	1
Kortrijk	3
Mechelen	174
Menen	4
Middelkerke	19
Moerbeke	3
Ninove	18
Sint-Pieters-Leeuw	1
Stekene	15
Tielt-Winge	4
Torhout	0
Waasmunster	2
Zelzate	1
Eindtotaal	457

Voor de overige huurwoningen van OCMW's kan de Vlaamse overheid geen andere eisen stellen dan voor private woningen.

De afdeling Woonbeleid bij de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) heeft een enquête gedaan bij alle gemeentebesturen inzake het lokaal woonbeleid, en daarin onder meer de vraag gesteld om een overzicht te geven van de particulier verhuurde woningen in eigendom van de gemeente of het

OCMW. Slechts de helft van de gemeentebesturen heeft deze enquête beantwoord. Deze enquête is nog in verwerking, en er zal in de loop van het voorjaar een rapport van worden opgemaakt.

In elk geval is het zo dat de Vlaamse overheid nog maar een zeer beperkt zicht heeft op de woningen die door lokale besturen worden verhuurd aan particuliere gezinnen, en al helemaal niet op de kwaliteit van die woningen.

De vraagsteller zal zich bijgevolg tot de OCMW's dienen te richten om een meer gedetailleerd overzicht te krijgen van de woningkwaliteit van hun patrimonium.

Vraag nr. 43
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

SVK-woningen – Uitrusting

Beschikken over warm water en over een toilet in de woning zijn fundamentele elementen van kwaliteitsvol en comfortabel wonen. Duurzaam en energievriendelijk bouwen zijn belangrijke pijlers van het Vlaamse woonbeleid.

Toch blijkt dat er in Vlaanderen nog woningen ter beschikking worden gesteld door sociale verhuurkantoren (SVK) die niet beschikken over warm water, dubbele beglazing of een toilet binnen de woning.

1. Kan de minister aangeven, per provincie en per sociaal verhuurkantoor, hoeveel woningen en appartementen respectievelijk :

- nog geen warmwatervoorziening,
- nog geen dubbele beglazing,
- nog geen toilet binnen de woning hebben ?

2. Is dit verenigbaar met de gangbare principes uit de Vlaamse Wooncode ?

Antwoord

De door het Vlaams Gewest erkende SVK's nemen woningen in huur of in erfpacht om ze – zo nodig na renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken – onder te verhuren of te verhuren aan woonbehoeftige gezinnen en alleenstaanden. Deze woningen dienen te beantwoorden aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen, zoals bepaald in de Vlaamse Wooncode.

Op 12 december 2003 heeft de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring gegeven aan een nieuw besluit tot erkenning van de sociale verhuurkantoren. In dit besluit worden de kwaliteitsnormen uitdrukkelijk gesteld en zelfs nog verstrengd door de oppervlakenormen van de Vlaamse huursubsidie in te schrijven. Hier kan worden verwezen naar artikel 5 van het ontwerp van besluit :

"Alleen woningen die beantwoorden aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen vastgesteld in uitvoering van de Vlaamse Wooncode mogen door het sociaal verhuurkantoor worden verhuurd of onderverhuurd. Zij moeten bovendien beantwoorden aan de minimale oppervlakenormen vastgesteld bij het besluit van de Vlaamse regering van 11 december 1991 tot instelling van individuele huursubsidies en een installatiepremie bij het betrekken van een gezonde of aangepaste woning.

Alleen kamers die beantwoorden aan de veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen vastgesteld in het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, mogen door het sociaal verhuurkantoor worden verhuurd of onderverhuurd."

Uiteraard dient aan deze normen voldaan te zijn op het moment van verhuring.

De SVK's trachten deze woningkwaliteit te realiseren ofwel door goede woningen in te huren, ofwel door woningen in samenspraak met de eigenaar-verhuurder te verbeteren.

In het besluit van de Vlaamse regering van 28 november 2003 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1992 houdende instelling van een aanpassingspremie en een verbeteringspremie voor woningen (VAP), werd bepaald dat ook een eigenaar-verhuurder deze premie kan krijgen indien hij zijn woning verhuurt aan een erkend SVK. Deze maatregel zal een positieve impuls geven aan de verdere verbetering van het SVK-patrimonium. De VAP kan worden aangevraagd zowel bij de start als tijdens de lopende huurovereenkomst (behoudens de laatste twee jaar) . Dit laatste stimuleert de woningverbetering tijdens de verhuurperiode.

De woonkwaliteitsnormen van de Vlaamse Wooncode houden in dat de woningen onder meer dienen te beschikken over een lig-, zit- of stortbad (met koud en warm water) en over een WC in of aansluitend bij de woning.

Bij een erkennings- of subsidieaanvraag dient een SVK steeds te vermelden of bepaalde voorzieningen (bad of douche, WC) al dan niet in de beheerde woningen aanwezig zijn. Jaarlijks dienen de erkende SVK's een jaarverslag op te maken met daarin een aantal relevante gegevens over de woningen en de huurders. Deze erkenningsaanvragen en de jaarverslagen laten momenteel echter niet toe om een eenvormig overzicht op te maken – per provincie en per erkend SVK – over de kwaliteit van de door het SVK verhuurde panden. Recentelijk heeft het VOB (*Vlaams Overleg Bewonersbelangen – red.*) de opdracht gegeven om deze gegevens op te nemen in de jaarverslagen van 2003.

Uit de jaarverslagen blijkt dat de SVK's inspanningen doen om de woningkwaliteit te behouden én te verbeteren. Woningen die op het gebied van de woningkwaliteit niet aan de normen blijken te voldoen, zal een SVK ofwel afstoten ofwel zelf saneren, ofwel zal het SVK de eigenaar pogen te overtuigen de woning te verbeteren. Hierbij dient uiteraard steeds rekening te worden gehouden met de zittende huurder.

Verscheidene SVK's hebben met de provinciale ROHM-afdelingen de afspraak dat de in te huren woning gescreend wordt op haar kwaliteit. De woning zal pas in huur genomen worden als de kwaliteit als goed kan worden omschreven, of de eigenaar bereid is de door de controleurkwaliteitsbewaking aangegeven gebreken te verhelpen.

Vraag nr. 44
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Sociale woningen – Uitrusting

Beschikken over warm water en over een toilet in de woning zijn fundamentele elementen van kwaliteitsvol en comfortabel wonen. Duurzaam en energievriendelijk bouwen zijn belangrijke pijlers van het Vlaamse woonbeleid.

Toch blijkt dat er in Vlaanderen nog sociale woningen ter beschikking worden gesteld die niet beschikken over warm water, dubbele beglazing of een toilet binnen de woning.

1. Kan de minister aangeven, per provincie en per socialehuisvestingsmaatschappij (SHM), hoeveel sociale woningen en appartementen respectievelijk :

nog geen warmwatervoorziening,

nog geen dubbele beglazing,

nog geen toilet binnen de woning hebben ?

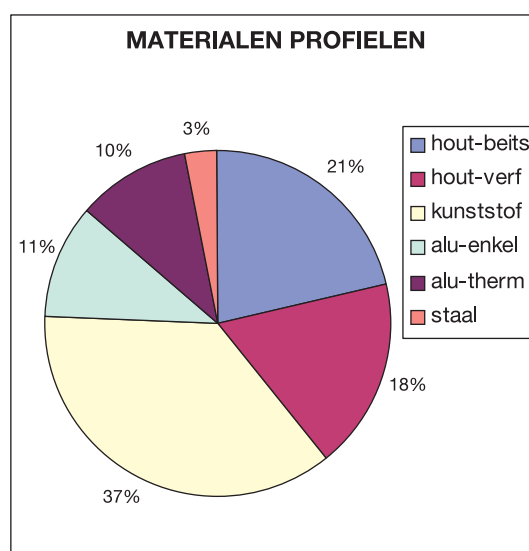
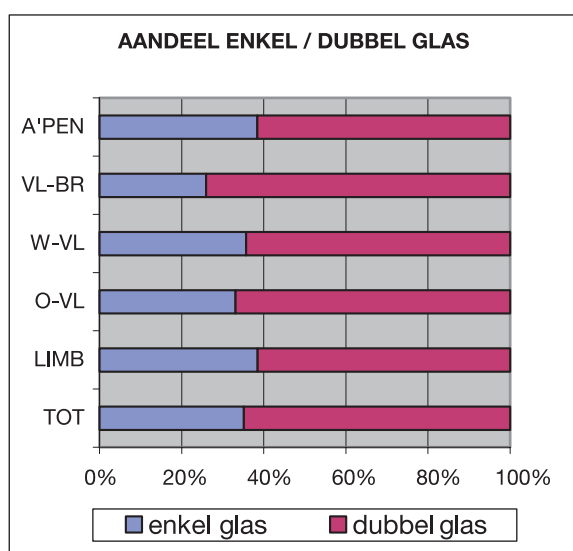
2. Is dit verenigbaar met de gangbare principes uit de Vlaamse Wooncode ?
3. Worden bij renovatiewerken vanuit de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij instructies gegeven over de noodzakelijkheid van bovenvermelde voorzieningen ? Zo ja, wat houden ze in ?

Antwoord

1. Dubbele beglazing

Wat het buitenschrijnwerk en de beglazing betreft kan, op basis van de externe veldenquête patrimonium, een vrij accuraat overzicht per SHM worden gegeven van het aandeel enkele versus dubbele beglazing, alsook van de aard van het schrijnwerk (zie **bijlage 1**).

Per provincie geeft dit volgend resultaat :

Het gemiddeld aandeel enkele beglazing bedraagt voor de socialehuisvestingssector in Vlaanderen nog ongeveer 35%. De appartementen (circa 30%) scoren wat beter dan de eengezinswoningen (circa 40%). Volgens cijfers van het NIS (*Nationaal Instituut voor de Statistiek – red.*) zou het gemiddelde voor het Vlaams Gewest op ongeveer 29 % liggen, zodat een lichte achterstand moet worden vastgesteld (bron : http://www.statbel.fgov.be/census/results4_nl.asp?q=12).

De cijfers per SHM (**bijlage 1**) tonen grote onderlinge verschillen, deze kunnen enerzijds het gevolg zijn van de ouderdom van hun patrimonium, anderzijds van het gevoerde renovatiebeleid. Een aantal SHM's zoals "Gezellige Woningen – Bornem", "Tongershuis", "De Leie – Wervik", "Eigen Dak – Wetteren" en "Hulp in Woningnood – Berlare" scoren opmerkelijk goed en beschikken bijna overal over dubbele beglazing. Een beperkt aantal SHM's beschikt

echter nog over meer dan 60 % enkel glas (zie **bijlage 1**).

Zo blijkt er tot het einde van de jaren zeventig en in een aantal gevallen zelfs tot het begin van de jaren tachtig nog nieuw schrijnwerk te zijn geplaatst met enkel glas (bv. ook in onderhoudsarme pvc- of alu-profielen,...). Tevens doen zich gemengde situaties voor, waar voor leefruimten op de gelijkvloerse verdieping dubbel glas werd geplaatst en voor de slaapkamers op de verdieping enkel glas. Soms werden ook verschillen vastgesteld van woning tot woning, doordat een aantal SHM's destijds, bij de vervanging van het schrijnwerk, aan de zittende huurder de keuze lieten tussen ofwel enkel glas, ofwel dubbel glas met een verhoging van de basishuurprijs.

De beperkte meerprijzen voor dubbel glas en/of thermisch verbeterde beglazing kunnen uiteraard niet langer aangevoerd worden als besparingsargument, hetgeen uiteindelijk wordt afge-

schoven op de energiefactuur van de huurders en ten koste gaat van een duurzaam energiebeleid. Bij vervanging van het buitenschrijnwerk en/of renovaties is dubbele beglazing (samen met een goede dakisolatie) dus een vanzelfsprekende verplichting. Hierbij dient tevens rekening te worden gehouden met de potentiële verschuiving van condensatiezones (accentueren van koudebruggen), geschikte ventilatiesystemen (geïntegreerde roosters, e.d.) kunnen deze risico's helpen beperken.

Een systematische vervanging van alle buitenschrijnwerk met enkel glas lijkt echter niet noodzakelijk van prioritaire orde. De aanwezigheid van enkel glas betekent immers niet automatisch dat ook het schrijnwerk zelf reeds aan vervanging zou toe zijn (bv. enkelvoudige aluprofielen uit de jaren zeventig).

Eventuele tussenoplossingen zoals de vervanging van het glas of voorzetbeglazing kunnen worden onderzocht, maar zijn niet altijd mogelijk vanwege onaangepaste sponningen en/of zijn in verhouding vaak relatief duur. De systematische renovatie van het verouderde patrimonium (zie verder) blijft echter prioritair, waarbij ook het aandeel enkele beglazing stelselmatig zal afnemen.

Warmwatervoorziening & sanitair comfort

Zoals boven aangegeven, beperkte de veldenquête zich tot de buitenkant van de woningen. Om die reden kan deze vraag dus niet in detail worden beantwoord. Op basis van de externe enquêtering werden alle woningen wel onderverdeeld in een evaluatiecategorie, de resultaten van deze soms delicate evenwichtsoefening werden gebundeld in een overzichtsstatistiek per SHM (**bijlage 2**).

- CAT 1 - goede onderhoudstoestand (vrijwel perfect)
- CAT 2 - onderhoud & klein herstel (aanvaardbare toestand)
- CAT 3 - beperkte en/of doelgerichte renovaties
- CAT 4 - grondige renovaties of vervangingsbouw
- CAT 5 - onmiddellijke renovaties

Het aandeel schrijnende toestanden (categorie 5) bleef relatief beperkt tot een 100-tal woningen, een deel van deze woningen blijkt op datum niet langer verhuurd. Ook een aantal van de woningen uit categorie 4 (samen circa 5% van het patrimonium) zal niet beschikken over volwaardig sanitair comfort (doorgaans wel "aanwezig" in de meest strikte zin, maar verouderd en/of geïntegreerd in minderwaardige achterbouwen). De situatie binnen een wijk kan bovendien nog eens verschillen van woning tot woning, mede afhankelijk van diverse ingrepen op initiatief van de huurders. Voor de appartementen (jaren '50-'60) opgenomen in categorie 4 zal de toestand doorgaans wel beter zijn.

Wat het Vlaamse gewest betreft, beschikt volgens de gegevens van het NIS (2001) circa 3,5 % van de woningen niet over een badkamer (een ruimte met bad of douche), 2,4% zou bovendien niet beschikken over een intern toilet binnen de woning (bron :http://www.statbel.fgov.be/census/results4_nl.asp?q=14b/).

2. Overeenkomstig de Vlaamse Wooncode dient het patrimonium te beantwoorden aan het conformiteitsattest (quoting op basis van een puntensysteem).

Dubbele beglazing wordt niet als een strikte vereiste beschouwd in de Vlaamse Wooncode. De aanwezigheid van een toilet binnen de woning en een badkamer met warmwatervoorziening kunnen echter wel als een minimumcomfort beschouwd worden. Wanneer de woningen uit categorie 5, en in mindere mate deze uit categorie 4 (samen 5 % van het patrimonium), woning per woning, zouden worden getoetst aan dit puntensysteem, zoals gehanteerd in het conformiteitsattest, zal een klein deel van deze woningen mogelijk niet voldoen.

Enige realiteitszin gebiedt echter dit gegeven te plaatsen in een ruimere context. Vaak zijn socialehuisvestingsmaatschappijen zelf vragende partij om te kunnen overgaan tot grondige renovaties. Hiertoe dienen deze woningen echter eerst te kunnen worden ontruimd. Dit vergt een gepaste sociale omkadering tot verhuizing en brengt meestal ook een substantiële verhoging van de basishuurprijzen met zich mee (het merendeel van dit verouderd patrimonium wordt doorgaans verhuurd aan huurprijzen lager dan 100,00 euro). Zo ontstaat soms de ambigue situatie dat concrete plannen tot renovatie stuiten op weerstand van de zittende huurders.

Afhankelijk van de situatie kunnen deze woningen individueel worden gerenoveerd naarmate ze vrijkomen (bv. een zachte renovatie in eigen regie), of kan worden geopteerd voor een uitdoingsbeleid (met tijdelijke leegstand tot gevolg), in afwachting van een hardere renovatie of vervangingsbouw van een hele groep woningen. Meest aangewezen blijft uiteraard een systematische aanpak met sociaal begeleide verhuisbewegingen, bijvoorbeeld bij appartementen (per bouwblok of traphal).

Dergelijke aanpak vereist echter voldoende buffercapaciteit van nieuwbouwwoningen en/of een gefaseerd doorschuifstelsel. Zo plaatsen sommige SHM's met een sterk verouderd patrimonium, in combinatie met beperkte nieuwbouwactiviteiten, zichzelf in een patsituatie met een erg gefragmenteerd renovatiebeleid tot gevolg.

De overzichtsstatistiek als **bijlage 2** dient in een aantal gevallen nog te worden bijgestuurd en/of te worden vervolledigd. Het overzicht illustreert dat gemiddeld ruim 80 % van het patrimonium zich in een zeer goede tot redelijke onderhoudstoestand (CAT 1-2) bevindt, maar toont tegelijk aan dat sommige SHM's kampen met een aanzienlijke achterstand op het vlak van noodzakelijke (tot soms dringende) renovaties (CAT 3-4).

Los van de beschikbare middelen kan deze achterstand vaak om organisatorische redenen moeilijk van vandaag op morgen worden weggerukt. Een voorzichtige raming op basis van de huidige enquêteresultaten wijst uit dat over een tijdspanne van tien jaar gemiddeld 1.270,00 euro per jaar/woning zou moeten worden geïnvesteerd om dit patrimonium (in zijn globaliteit beschouwd) op een aanvaardbaar kwaliteitspeil te brengen en te houden (zie **bijlage 2**). Wanneer men rekening houdt met een gemiddelde afschrijvingsperiode van 60 jaar en men wil dit patrimonium over de hele lijn permanent in (bijna) perfecte staat onderhouden, vormt een gemiddelde jaarlijkse investering (voor onderhoud-renovatie-vervangingsbouw) van 1/60 van het equivalent van de nieuwbouwprijs (75.000 euro) zeker geen abnormaal hoog bedrag.

Voor het patrimonium in zijn globaliteit zou men met andere woorden kunnen stellen dat de algemene toestand zich min of meer in evenwicht bevindt. Ook per SHM beschouwd blijft de toestand in de meeste gevallen onder controle en/of zijn de nodige werken reeds gepland of in uitvoering. Voor een aantal SHM's kan de toestand echter vrij problematisch worden genoemd. In het licht van bovenvermelde organisatorische beperkingen samen met de financiële situatie, zal moeten worden onderzocht welke concrete oplossingen kunnen worden gegeven aan deze probleemsituaties.

3. De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij adviseert de SHM's vooreerst in het nastreven van een globale aanpak. Hierbij is ook in het nodige technisch toezicht door de VHM voorzien. Zo is voor alle renovaties van meer dan drie woningen (vanaf een bedrag van 7.500,00 euro per woning) of renovatiewerken van meer 50.000 euro voor één tot drie individuele woningen, de voorafgaande goedkeuring van het voorontwerp en definitief ontwerp vereist.

Inzake technische onderrichtingen is het document C2001 van toepassing. Hieraan werd een specifiek hoofdstuk gewijd : 16. Renovatie bestaand patrimonium.

De onderrichtingen m.b.t. de noodzakelijkheid van de aangehaalde voorzieningen is daarbij voldoende duidelijk :

"Van primordiaal belang zijn een sanitaire ruimte en een toilet met spoelmechanisme binnen de woning, winddicht schrijnwerk, een dergelijke dakisolatie en een veilige elektrische installatie (eventueel in opbouw). Bepaalde werken zijn in dit opzicht zinloos, wanneer niet tegelijkertijd wordt voldaan aan een aantal prioritaire nevenvoorwaarden (b.v. de plaatsing van dubbel glas is enkel zinvol op voorwaarde dat ook het dak wordt geïsoleerd of reeds geïsoleerd werd en dient met het oog op condensproblemen bijkomend te worden onderzocht)."

Toestand buitenwijk per SHM

SHM	NAAM	BEGLAZING				PROFIELEN					
		# won / enq	enkele glas	dubbel glas	vent.roosters	hout-belts	hout-verf	kunststof	alu-enkel	alu-therm	staal
PROV ANTWERPEN		43741	38%	62%	17%	19%	11%	33%	14%	18%	6%
1010	De Ideale Woning - Berchem	5074	49%	51%	n.b.	5%	13%	36%	20%	26%	1%
1020	De Goede Woning - Antwerpen	3796	23%	77%	25%	12%	8%	45%	16%	19%	0%
1030	Huisvesting Antwerpen	6090	61%	39%	n.b.	36%		24%	23%	11%	6%
1050	Onze Woning - Antwerpen	4637	19%	81%	48%	10%	12%	44%	7%	26%	0%
1065	A.B.C. - Antwerpen	1829	54%	46%	2%	11%	16%	9%	36%	20%	7%
1110	Goed Wonen - Rupelstreek - Boom	1194	44%	56%	12%	10%	14%	35%	24%	13%	4%
1120	Gezellige Woningen - Bornem	516	0,4%	99,6%	21,3%	0%	0%	86%	7%	7%	0%
1140	Sociaal Wonen - Deurne	1568	31%	69%	n.b.	39%		58%	3%	0%	0%
1150	Volkswoningen van Duffel	1154	34%	66%	17%	17%	0%	18%	33%	31%	0%
1155	Geelse Bouwmaatschappij	1752	53%	47%	2%	28%	20%	30%	17%	4%	1%
1160	Mij. voor de Huisvesting Heist-op-den-Berg	1012	22%	78%	35%	33%	10%	34%	12%	10%	0%
1170	Eigen Haard - Herentals	539	17%	83%	51%	3%		18%	1%	39%	38%
1180	Beter Wonen - Hoboken	1553	32%	68%	33%	2%	28%	52%	0%	18%	0%
1200	Lierse Mij. voor de Huisvesting	712	46%	54%	29%	2%	24%	31%	28%	16%	0%
1210	De Mechelse Goedkope Woning	2948	40%	60%	21%	6%	25%	26%	1%	10%	31%
1230	Molse Bouwmij. voor de Huisvesting	505	17%	83%	62%	8%		4%	0%	77%	12%
1235	De Heibloem - Olen	321	22%	78%	12%	5%		8%	0%	24%	63%
1250	Bouwmij. De Noorderkempen - Merksplas	885	20%	80%	26%	14%	16%	58%	5%	7%	0%
1256	Eigen Woning - Puurs	864	28%	72%	21%	30%	8%	3%	14%	45%	0%
1260	Sociale Bouwmij. Schelle	428	46%	54%	28%	12%	34%	53%	0%	1%	0%
1290	Turnhoutse Maatschappij voor de Huisvesting	2075	65%	35%	13%	43%		12%	15%	16%	13%
1295	Zonnige Kempen - Westerlo	1405	16%	84%	10%	41%	5%	3%	12%	29%	10%
1300	Samenwerkende Mij. voor Volkshuisvesting - Willebroek	1615	28%	72%	n.b.	17%	15%	37%	4%	27%	0%
1310	De Voorkempen H.E. - Wuustwezel	758	12%	88%	43%	17%	2%	69%	6%	5%	0%
1320	Zwijndrechtse Huisvestingsmaatschappij	511	23%	77%	21%	47%	28%	20%	0%	4%	0%
PROV VLAAMS-BRABANT		14941	26%	74%	15%	46%	15%	16%	8%	11%	4%
2010	Samenw. Mij. Goedkope Woningen - Aarschot	312	33%	68%	25%	0%	0%	21%	5%	18%	56%
2228	Providentia - Asse	2429	36%	64%	30%	54%	12%	21%	6%	4%	3%
2250	Diest-Uitbreiding	640	11%	89%	26%	1%	0%	45%	36%	8%	11%
2290	Gewestelijke Mij. Volkshuisvesting - St-P-Leeuw	1844	11%	89%	31%	63%	7%	14%	6%	10%	0%

Toestand buitenwijk per SHM

SHM	NAAM	BEGLAZING				PROFIELEN					
		# won / eng	enkele glas	dubbel glas	vent.roosters	hout-beits	hout-verf	kunststof	alu-enkel	alu-therm	staal
2350	Huisvesting Zennevallei-Halle	1498	27%	73%	20%	74%	16%	7%	0%	3%	0%
2351	Volkswoningbouw - Herent	504	22%	78%	8%	38%	2%	7%	37%	6%	10%
2360	De Goede Haard - Heverlee	292	43%	57%	12%	61%	14%	18%	0%	6%	0%
2420	Dijledal - Leuven	3161	18%	82%	9%	51%	14%	10%	5%	19%	1%
2455	Sociale Woningen van Landen	363	32%	68%	5%	14%	32%	8%	42%	5%	0%
2600	Eik zijn Huis - Tervuren	1344	16%	84%	3%	26%	9%	36%	1%	28%	0%
2610	Huisvesting Tienen	392	33%	67%	8%	4%	2%	33%	53%	8%	0%
2630	Inter-Vilvoordse Mij. voor Huisvesting	2162	43%	57%	n.b.	42%	39%	3%	0%	7%	8%
PROV	WEST-VLAANDEREN (onvolledige resultaten)	11105	36%	64%	8%	30%	17%	47%	3%	3%	0%
3120	Eigen Haard is Goud Waard - Gistel	269	37%	63%	n.b.	59%	4%	37%	0%	0%	0%
3150	t'Heist Best - Knokke-Heist	193	30%	70%	1%	62%	10%	10%	11%	8%	0%
3230	Goedkope Woning - Kortrijk	1347	20%	80%	4%	61%	14%	8%	17%	0%	0%
3250	Eigen Haard is Goud Waard	667	23%	77%	5%	38%	4%	58%	0%	0%	0%
3310	De Nieuwpoortse Volkswoning	450	16%	84%	6%	35%	18%	47%	0%	0%	0%
3315	De Gelukkige Haard - Oostende	1382	11%	89%	20%	69%	11%	10%	0%	11%	0%
3330	De Mandel - Roeselare	2948	68%	32%	n.b.	2%	28%	68%	1%	1%	0%
3390	Veurnse Bouwmaatschappij	889	18%	82%	8%	26%	9%	65%	0%	0%	0%
3410	Helpt Elkander - Waregem	1222	58%	42%	n.b.	20%	31%	34%	0%	15%	0%
3421	De Leie - Wervik	1104	4,5%	95,5%	35,6%	23%	1%	73%	0%	0%	4%
3431	De Vlashaard - Wevelgem	634	39%	61%	12%	16%	18%	66%	0%	0%	0%
PROV	OOST-VLAANDEREN	31163	34%	66%	18%	24%	22%	42%	6%	6%	1%
4010	Samenwerkende Mij. Huisvesting Gewest Aalst	720	73%	27%	6%	42%	36%	21%	0%	0%	0%
4015	Dewaco-Werkerwelzijn - Aalst	665	55%	45%	16%	36%	35%	22%	7%	0%	0%
4040	Gewestelijke Maatschappij Huisvesting - Beveren	1771	25%	75%	26%	40%	6%	49%	0%	5%	1%
4070	Dendermondse Volkswoningen	1010	51%	49%	18%	14%	45%	37%	0%	2%	2%
4080	Deinse Sociale Bouwmaatschappij	338	48%	52%	13%	68%	19%	13%	0%	0%	0%
4090	Meetjeslandse Bouwmaatschappij - Eeklo	1340	46%	54%	8%	39%	30%	26%	0%	5%	0%
4110	De Goede Werkmanswoning - Gent	2595	33%	67%	8%	12%	22%	26%	14%	27%	0%
4140	De Gentse Haard - Gent	1435	48%	52%	7%	9%	13%	58%	20%	0%	0%
4150	Gentse Maatschappij voor de Huisvesting	3548	30%	70%	11%	3%	17%	57%	18%	5%	1%
4160	Volkshaard - Gent	4189	31%	69%	15%	9%	43%	41%	4%	2%	1%

Toestand buitenwijk per SHM

SHM	NAAM	BEGLAZING				PROFIELEN					
		# won / end	enkele glas	dubbel glas	vent.roosters	hout-belts	hout-verf	kunststof	alu-enkel	alu-therm	staal
4180	Huisvesting Scheldevallei Gentbrugge	1081	26%	74%	28%	21%	8%	49%	11%	11%	0%
4190	De Zonnige Woonst - Hamme	1115	31%	69%	16%	39%	21%	40%	0%	0%	0%
4200	Denderstreek - Aalst	1383	20%	80%	19%	41%	0%	52%	7%	0%	0%
4220	Tuinwijk - Lokeren	1252	43%	57%	16%	45%	23%	31%	0%	0%	0%
4230	Merelbeekse Sociale Woningen	368	38%	62%	37%	1%	39%	48%	0%	12%	0%
4240	Ninove-Welzijn	554	61%	39%	11%	23%	47%	29%	0%	1%	0%
4260	Hulp in Woningnood - Berlare	309	3,2%	96,8%	7,4%	89%	1%	9%	0%	0%	0%
4270	Sociale Huisvestingsmaatschappij Vl. Ardennen	757	58%	42%	20%	35%	15%	26%	21%	2%	0%
4280	De Nieuwe Haard - Ronse	613	66%	34%	8%	6%	61%	29%	0%	4%	0%
4290	Volkswelzijn - Dendermonde	813	33%	67%	28%	28%	0%	39%	10%	17%	6%
4300	Gew. Mij. V. Volkswoningen - St.-Gillis-Waas	555	42%	58%	13%	60%	7%	27%	1%	4%	0%
4310	Sint-Niklaase Mij. voor de Huisvesting	1444	7%	93%	59%	46%	3%	49%	0%	2%	0%
4320	Bouwmij. Van Temse	878	6,4%	93,6%	37,2%	51%	13%	22%	0%	10%	4%
4340	Eigen Dak - Wetteren	723	0,3%	100%	9%	10%	0%	89%	0%	0%	0%
4350	Gew. Mij. voor Woningbouw - Zele	575	33%	67%	29%	6%	0%	94%	0%	0%	0%
4360	Wonen - Zelzate	966	49%	51%	15%	0%	27%	60%	0%	13%	0%
4370	Eik Zijn Dak - Zomergem	166	49%	51%	11%	5%	58%	35%	0%	2%	0%
PROV LIMBURG		16536	38%	62%	10%	25%	8%	47%	15%	3%	3%
7000	Kantonnale Bouwmij. van Beringen	3010	42%	58%	2%	16%	16%	50%	11%	5%	3%
7015	Maaslands Huis - Maasmechelen	1984	68%	32%	13%	48%	7%	22%	20%	0%	3%
7030	Nieuw Dak - Genk	3427	24%	76%	2%	6%	10%	72%	10%	1%	0%
7050	Hasseltse Huisvestingsmaatschappij	940	46%	54%	13%	36%	1%	34%	0%	19%	10%
7055	Limburgs Tehuis - Hasselt	1293	62%	38%	6%	6%	5%	34%	53%	0%	2%
7064	Kempisch Tehuis - Houthalen-Heilighen	2493	38%	62%	14%	48%	8%	26%	10%	4%	4%
7070	Ons Dak - Maaseik	1466	20%	80%	31%	19%	0%	59%	14%	6%	2%
7090	Nieuw Sint-Truiden	1022	42%	58%	26%	18%	4%	52%	21%	3%	3%
7110	Gewestelijke Bouwmaatschappij Tongershuis	901	0,8%	99,2%	5,9%	45%	0%	55%	0%	0%	0%
TOT	VLAAMS GEWEST (W-VL onvolledig)	117486	35%	65%	15%	22%	17%	36%	10%	11%	3%

Overzicht staat patrimonium

SHMnummer	SHMNaam	AantBetrWoningEnquête	Overzicht staat patrimonium								
			1 - goede onderhoudstoestand	2 - onderhoud & klein herstel	3 - beperkte renovatiewerken	4 - grondige renovatiewerken	5 - onmiddellijke renovaties	6 - renovatiewerken bezig	7 - renovatiewerken gepland	8 - vervangingsbouw gepland	9 - vervangingsbouw bezig
TOT	ANTWERPEN	43741	48,3%	27,8%	10,7%	5,7%	0,1%	4,7%	2,5%	0,0%	0,0%
TOT	Equivalent Aantal Woningen		21117	12140	4670	2479	60	2046	1115	0	1
TOT	Onderhouds- & renovatiebegroting (10 jaar)		5.000	10.000	30.000	60.000	75.000		60.000	75.000	
TOT	Vereiste investering / Woning / Jaar	1342,63	105.582.550	121.400.800	140.097.900	148.753.200	4.500.000	0	66.900.000	0	0
1010	De Ideale Woning - Berchem	5074	39,0%	43,4%	12,3%	2,8%	0,0%	2,5%	0,0%	0,0%	0,0%
1020	De Goede Woning - Antwerpen	3796	66,2%	7,5%	2,8%	2,7%	0,3%	4,4%	16,0%	0,0%	0,0%
1030	Huisvesting Antwerpen	6090	31,7%	28,0%	6,8%	6,6%	0,0%	19,7%	7,2%	0,0%	0,0%
1050	Onze Woning - Antwerpen	4637	52,0%	31,9%	8,3%	4,1%	1,0%	2,7%	0,0%	0,0%	0,0%
1065	A.B.C. - Antwerpen	1829	33,0%	4,7%	62,2%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
1110	Goed Wonen - Rupelstreek - Boom	1194	53,3%	0,0%	2,2%	30,9%	0,0%	13,7%	0,0%	0,0%	0,0%
1120	Gezellige Woningen - Bornem	516	95,4%	4,6%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
1140	Sociaal Wonen - Deurne	1568	34,6%	44,5%	16,6%	1,9%	0,0%	0,8%	1,6%	0,0%	0,0%
1150	Volkswoningen van Duffel	1154	72,4%	22,9%	4,8%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
1155	Geelse Bouwmaatschappij	1752	60,6%	26,8%	1,2%	0,0%	0,0%	6,4%	0,0%	0,0%	0,0%
1160	Mij. voor de Huisvesting Heist-op-den-Berg	1012	56,5%	30,8%	5,1%	5,2%	0,0%	2,4%	0,0%	0,0%	0,0%
1170	Eigen Haard - Herentals	539	62,7%	37,1%	0,2%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
1180	Beter Wonen - Hoboken	1553	55,4%	29,3%	0,4%	14,9%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
1200	Lierse Mij. voor de Huisvesting	712	33,0%	14,3%	41,4%	3,9%	0,0%	2,0%	5,3%	0,0%	0,0%
1210	De Mechelse Goedkope Woning	2948	26,0%	28,7%	21,9%	23,1%	0,1%	0,2%	0,0%	0,0%	0,0%
1230	Molse Bouwmij. voor de Huisvesting	505	46,3%	45,9%	5,3%	2,4%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
1235	De Heibloem - Olen	321	57,9%	42,1%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
1250	Bouwmij. De Noorderkempem - Merksplas	885	58,9%	39,3%	0,2%	0,2%	0,0%	1,4%	0,0%	0,0%	0,0%
1256	Eigen Woning - Puurs	864	78,4%	8,4%	11,7%	1,5%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
1260	Sociale Bouwmij. Schelle	428	33,6%	42,6%	23,7%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
1290	Turnhoutse Maatschappij voor de Huisvesting	2075	53,9%	36,0%	8,5%	0,0%	0,0%	1,5%	0,0%	0,0%	0,0%
1295	Zoninge Kempem - Westerlo	1405	73,4%	21,1%	0,1%	0,0%	0,0%	3,2%	0,3%	0,0%	0,0%
1300	Samenwerkende Mij. voor Volkshuisvesting - Willebroek	1615	38,4%	43,3%	9,2%	9,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
1310	De Voorkempem H.E. - Wuustwezel	758	60,7%	37,5%	0,1%	1,6%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,13%
1320	Zwijndrechtse Huisvestingsmaatschappij	511	67,2%	3,2%	16,0%	13,3%	0,0%	0,2%	0,0%	0,0%	0,0%

Overzicht staat patrimonium

SHM Nummer	SHM Naam	AantBetrWoningenEnquête	1 - goede onderhoudstoestand	2 - onderhoud & klein herstel	3 - beperkte renovatiewerken	4 - grondige renovatiewerken	5 - onmiddellijke renovaties	6 - renovatiewerken bezig	7 - renovatiewerken gepland	8 - vervangingsbouw gepland	9 - vervangingsbouw bezig
TOT	VLAAMS-BRABANT	14941	44,2%	34,8%	9,0%	2,7%	0,1%	2,7%	5,3%	0,6%	0,00%
TOT	Equivalent Aantal Woningen		6604	5198	1350	405	13	406	789	89	0
TOT	Onderhouds- & renovatiebegroting (10 jaar)		5.000	10.000	30.000	60.000	75.000		60.000	75.000	
TOT	Verste investering / Woning / Jaar	1370,66	33.020.000	51.980.000	40.500.000	24.300.000	975.000	0	47.340.000	6.675.000	0
2010	Samenw. Mij. Goedkope Woningen - Aarschot	312	70,2%	29,8%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
2228	Providentia - Asse	2429	43,9%	40,3%	13,5%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
2250	Diest-Uitbreiding	640	29,7%	69,5%	0,0%	0,6%	0,0%	0,2%	0,0%	0,0%	0,00%
2290	Gewestelijke Mij. Volkshuisvesting - St-P-Leeuw	1844	55,2%	29,6%	4,3%	0,0%	0,0%	9,3%	0,0%	0,0%	0,00%
2350	Huisvesting Zennevallei-Halle	1498	34,4%	45,8%	13,0%	2,7%	0,5%	0,0%	3,6%	0,0%	0,00%
2351	Volkswoningbouw - Herent	504	68,7%	30,4%	1,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
2360	De Goede Haard - Heverlee	292	39,0%	43,5%	2,7%	0,0%	0,0%	2,1%	12,7%	0,0%	0,00%
2420	Dijledal - Leuven	3161	40,8%	22,1%	7,0%	1,6%	0,0%	3,6%	22,0%	2,8%	0,00%
2455	Sociale Woningen van Landen	363	32,8%	52,1%	15,2%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
2600	Elk zijn Huis - Tervuren	1344	75,1%	13,1%	8,7%	0,0%	0,0%	3,0%	0,1%	0,0%	0,00%
2610	Huisvesting Tienen	392	45,2%	27,3%	19,9%	6,1%	1,5%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
2630	Inter-Vivoorde Mij. voor Huisvesting	2162	25,0%	46,2%	12,2%	13,3%	0,0%	3,3%	0,0%	0,0%	0,00%
TOT	OOST-VLAANDEREN	31163	55,7%	24,6%	10,6%	5,9%	0,0%	0,8%	0,4%	0,0%	0,02%
TOT	Equivalent Aantal Woningen		17367	7678	3298	1841	9	247	111	3	6
TOT	Onderhouds- & renovatiebegroting (10 jaar)		5.000	10.000	30.000	60.000	75.000		60.000	75.000	
TOT	Verste investering / Woning / Jaar	1221,16	86.837.250	76.778.500	98.935.500	110.439.000	675.000	0	6.660.000	225.000	0
4010	Samenwerkende Mij. Huisvesting Gewest Aalst	720	17,4%	58,8%	14,1%	9,7%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
4015	Dewaco-Werkerwezijn - Aalst	665	26,5%	40,8%	28,0%	0,2%	0,0%	4,7%	0,0%	0,0%	0,00%
4040	Gewestelijke Maatschappij Huisvesting - Beveren	1771	45,7%	30,0%	18,6%	5,7%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
4070	Dendermondse Volkswoningen	1010	40,7%	5,2%	22,7%	31,4%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
4080	Deinse Sociale Bouwmaatschappij	338	55,6%	26,3%	6,5%	0,0%	0,0%	0,3%	11,2%	0,0%	0,00%
4090	Meejjeslanse Bouwmaatschappij - Eeklo	1340	38,4%	43,1%	11,6%	6,3%	0,7%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
4110	De Goede Werkmanswoning - Gent	2595	38,6%	48,9%	6,4%	4,9%	0,0%	1,2%	0,0%	0,0%	0,00%
4140	De Gentse Haard - Gent	1435	57,7%	33,1%	7,5%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
4150	Gentse Maatschappij voor de Huisvesting	3548	73,4%	4,9%	0,0%	13,0%	0,0%	0,0%	1,0%	0,0%	0,00%

Overzicht staat patrimonium

SHM Nummer	SHM Naam	AantBetrWoningEnquète	1 - goede onderhoudstoestand	2 - onderhoud & klein herstel	3 - beperkte renovatiewerken	4 - grondige renovatiewerken	5 - onmiddellijke renovaties	6 - renovatiewerken bezig	7 - renovatiewerken gepland	8 - vervangingsbouw gepland	9 - vervangingsbouw bezig
4160	Volkshaard - Gent	4189	63,7%	17,9%	14,0%	0,5%	0,0%	3,2%	0,0%	0,0%	0,00%
4180	Huisvesting Scheidevallei Gentbrugge	1081	48,7%	26,2%	10,1%	8,8%	0,0%	3,3%	3,0%	0,0%	0,00%
4190	De Zonnige Woonst - Hamme	1115	77,1%	9,4%	13,5%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
4200	Denderstreek - Aalst	1383	88,6%	10,0%	0,1%	0,0%	0,0%	0,1%	0,0%	0,0%	0,00%
4220	Tuinwijk - Lokeren	1252	33,6%	27,2%	5,3%	20,2%	0,0%	0,3%	0,0%	0,0%	0,00%
4230	Mereibeekse Sociale Woningen	368	36,1%	35,9%	4,1%	23,6%	0,0%	0,3%	0,0%	0,0%	0,00%
4240	Ninove-Welzijn	554	36,6%	24,9%	27,1%	10,5%	0,0%	0,9%	0,0%	0,0%	0,00%
4260	Hulp in Woningnood - Berlare	309	56,8%	40,0%	0,0%	3,2%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
4270	Sociale Huisvestingsmaatschappij Vi. Ardennen	757	42,8%	37,5%	18,2%	0,3%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
4280	De Nieuwe Haard - Ronse	613	17,6%	21,0%	43,7%	17,6%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
4290	Volkswelzijn - Dendermonde	813	51,6%	40,7%	7,6%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
4300	Gew. Mij. V. Volkswoningen - St.-Gillis-Waas	555	71,4%	17,7%	10,6%	0,0%	0,0%	0,4%	0,0%	0,0%	0,00%
4310	Sint-Niklase Mij. voor de Huisvesting	1444	56,4%	40,2%	0,3%	2,6%	0,0%	0,1%	0,0%	0,1%	0,42%
4320	Bouwmij. Van Temse	878	71,4%	11,7%	10,1%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
4340	Eigen Dak - Wetteren	723	84,0%	14,8%	0,3%	0,0%	0,0%	0,0%	0,6%	0,3%	0,00%
4350	Gew. Mij. voor Woningbouw - Zele	575	74,3%	21,0%	0,3%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
4360	Wonen - Zelzate	966	73,3%	3,6%	23,0%	0,1%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
4370	Eik Zijn Dak - Zomergem	166	39,2%	10,8%	46,4%	3,6%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
TOT	LIMBURG	16536	59,2%	30,0%	7,3%	2,0%	0,0%	1,0%	0,0%	0,0%	0,04%
TOT	Equivalent Aantal Woningen		9783	4965	1214	335	0	158	4	6	7
TOT	Onderhouds- & renovatiebegroting (10 jaar)		5.000	10.000	30.000	60.000	75.000		60.000	75.000	
TOT	Vereiste investering / Woning / Jaar	942,03	48.914.000	49.653.000	36.417.000	20.100.000	0	0	240.000	450.000	0
7000	Kantonnale Bouwmij. van Beringen	3010	51,5%	41,0%	6,4%	0,2%	0,0%	0,7%	0,0%	0,0%	0,17%
7015	Maaslands Huis - Maasmechelen	1984	19,0%	55,3%	17,9%	2,9%	0,0%	3,6%	0,0%	0,0%	0,00%
7030	Nieuw Dak - Genk	3427	38,1%	41,3%	12,9%	7,5%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
7050	Hasseltse Huisvestingsmaatschappij	940	81,1%	18,9%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
7055	Limburgs Tehuis - Hasselt	1293	41,8%	58,2%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
7064	Kempisch Tehuis - Houfthalen-Helchteren	2493	85,7%	7,5%	4,9%	0,5%	0,0%	1,4%	0,0%	0,0%	0,00%
7070	Ons Dak - Maaseik	1466	89,8%	2,0%	6,8%	0,0%	0,0%	0,2%	0,3%	0,2%	0,14%

Overzicht staat patrimonium

SHM Nummer	SHM Naam	Aantal Woningen	Aantal Woningen								
			1 - goede onderhoudstoestand	2 - onderhoud & klein herstel	3 - beperkte renovatiewerken	4 - grondige renovatiewerken	5 - onmiddellijke renovaties	6 - renovatiewerken bezig	7 - renovatiewerken gepland	8 - vervangingsbouw gepland	9 - vervangingsbouw bezig
7090	Nieuw Sint-Truiden	1022	87,9%	6,4%	0,1%	0,3%	0,0%	2,5%	0,0%	0,3%	0,00%
7110	Gewestelijke Bouwmaatschappij Tongershuis	901	99,3%	0,7%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,00%
TOT	VLAAMS GEWEST (excl. W-VL)	106381	53,6%	28,8%	9,9%	4,9%	0,1%	2,7%	1,9%	0,1%	0,01%
TOT	Equivalent Aantal Woningen		56997	30686	10534	5167	82	2857	2019	98	14
TOT	Onderhouds- & renovatiebegroting (10 jaar)		5.000	10.000	30.000	60.000	75.000		60.000	75.000	
TOT	Vereiste investering / Woning / Jaar	1271,38	284.983.050	306.861.800	316.010.400	310.012.200	6.150.000	0	121.140.000	7.350.000	0
TOT			1.352.507.450								
TOT			7.978.575.000								

Totale investeringskost over een tijdspanne van 10 jaar

Equivalent Nieuwbouwkost Patrimonium

Toelichting bij de verstrekte gegevens

De bovenvermelde gegevens zijn een afspiegeling van de huidige stand van de veldenquête staat patrimonium per SHM; enige bijsturing blijft in een aantal gevallen nog vereist, hetgeen steeds verschuivingen tussen categorieën tot gevolg kan hebben.

Het aantal geëvalueerde woningen per SHM is in een aantal gevallen onvolledig, doordat recentelijk opgeleverde projecten niet opgenomen zijn;

in voorkomend geval kan er evenwel van uit worden gegaan dat deze zich in een goede onderhoudstoestand bevinden.

Een aantal grote renovatieprojecten die inmiddels werden gepland, werden opgenomen in categorie 7 (bv. Silvertop-Antwerpen, St.-Maartensdal-fase2, ...).

Een aantal tijdens de enquête lopende renovaties werden vermeld in categorie 6 (het betreft 2,7% van het patrimonium; deze werken kunnen deels reeds zijn afgerond).

De provincie West-Vlaanderen is nog niet volledig geëvalueerd, ook de eindexamenaties dienen nog verder te worden verwerkt, de gegevens werden om die reden niet opgenomen.

Bij de opmaak van concrete renovatiedossiers blijft het mogelijk dat in plaats van beperkte renovaties meteen zal worden geopteerd voor grondigere renovaties.

De rudimentaire kostprijsbegroting om de onderhoudstoestand van het patrimonium (over een tijdspanne van tien jaar) op peil te brengen en te houden,

dient als een minimumkostprijs te worden beschouwd; voor deze in goede onderhoudstoestand werd uitgegaan van de gemiddelde kosten van 500,00 euro per jaar / woning.

Voor de grondige renovaties wordt uitgegaan van een gemiddelde kostprijs van 80% t.o.v. nieuwbouw (hetzij 60.000,00 van gemiddeld 75.000 euro nieuwbouw).

Voor de in aanmerking genomen scope van geëvalueerde woningen resulteert deze globale raming in gemiddelde investeringskosten van 1271,00 euro per jaar / woning.

Rekening houdende met een afschrijvingsperiode over 60 jaar, stemt dit overeen met een jaarlijks te investeren bedrag van 1/60 van de equivalent nieuwbouwprijs.

Voor het sociale huurpatrimonium als geheel zou men m.a.w. voorzichtig kunnen stellen dat de globale toestand min of meer in evenwicht verkeert.

Ook per SHM beschouwd, blijft de toestand in de meeste gevallen onder controle, voor een aantal SHM's moet de toestand echter problematisch worden genoemd.

Vraag nr. 45
van 12 december 2003
van de heer CARL DECALUWE

Sociale huurwoningen – Elektriciteitsinstallatie

Er zijn nog steeds talrijke sociale huurwoningen met een elektriciteitsinstallatie die niet voldoet aan de hedendaagse normen inzake vermogen, comfort en veiligheid. Bij een technische keuring zouden deze installaties zeker afgekeurd worden.

1. Aan welke normen dienen de elektriciteitsinstallaties van sociale woningen te beantwoorden?

Hoe en door wie wordt dit gecontroleerd?

2. Kan de minister een overzicht geven per provincie, arrondissement en sociale huisvestingsmaatschappij van het aantal sociale huurwoningen waarvan de elektriciteitsinstallatie niet conform de veiligheids- en comfortnormen is?
3. Welke maatregelen neemt de minister om dit euvel te verhelpen, zodat alle sociale huurders voldoende vermogen, comfort en veiligheid hebben inzake de elektriciteit van hun huurwoning?

Antwoord

1. De elektrische installaties in sociale woningen dienen te voldoen aan de op het moment van oprichting van kracht zijnde wettelijke bepalingen, normen en voorschriften.
2. Er zijn geen gedetailleerde gegevens beschikbaar inzake de inwendige staat van de sociale woningen, ook niet van de elektrische installaties.

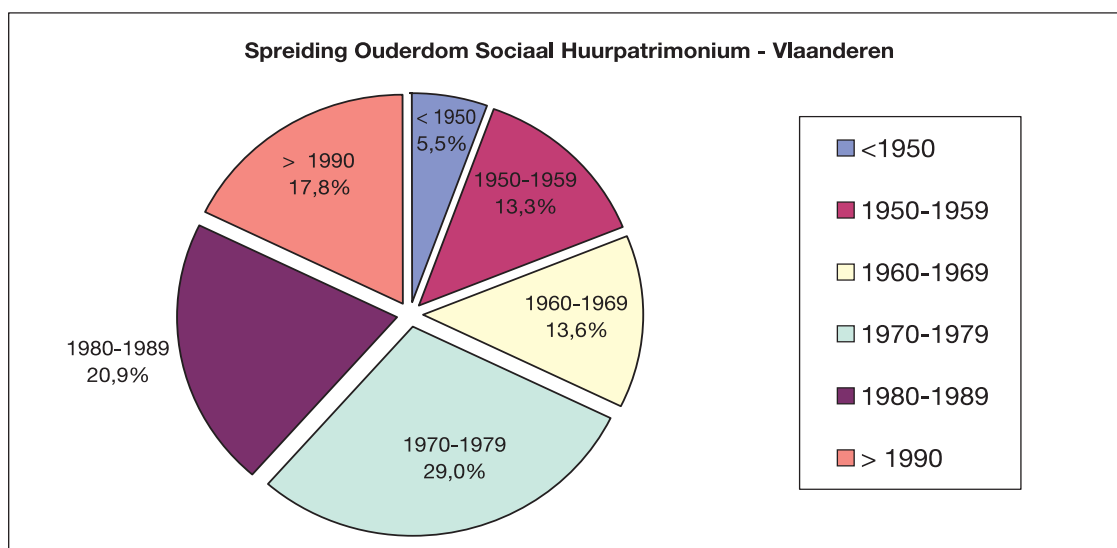
Vanaf de jaren vijftig werd het Technisch Reglement (een aanvulling op het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming, het ARAB) ook toegepast in gevallen die niet onderworpen waren aan de wetgeving inzake arbeidsbescherming. De voorschriften van dit Technisch Reglement golden als leidraad en regels van goed vakmanschap in de sociale woningbouwsector.

Sedert 1 oktober 1981 (KB 10/03/1981) dienen alle nieuwe installaties te voldoen aan de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische (huishoudelijke) Installaties, algemeen het AREI genoemd.

Installaties van vóór 1 oktober 1981 dienen sedert 1 oktober 1993 (KB 01/07/1992) te voldoen aan het AREI wanneer een verzwaring van de aansluiting gevraagd wordt. Sedert 1995 is de conformiteit met het AREI ook verplicht (KB 22/12/1994) bij belangrijke uitbreidingen of wijzigingen aan de installaties.

De gelijkvormigheid met het AREI wordt getest door een erkend controleorganisme. Dit attest moet worden afgeleverd voor de oplevering van de werken.

In de concept- en ontwerprichtlijnen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) (C2001) wordt de minimale samenstelling van een elektrische installatie bepaald, zoals aantal stroombanen, stopcontacten, lichtpunten,...

De elektrische installaties van alle woningen gebouwd sedert de jaren '80 beantwoorden aan de eisen van het AREI (circa 40 % van het patrimonium).

De woningen gebouwd vóór de jaren 60 zijn ondertussen grondig gerenoveerd of vervangen. Daarbij werden de elektrische installaties aangepast aan de wettelijke veiligheidsvoorschriften en moderne eisen inzake comfort en gebruik (20% van de woningen).

Er mag worden verondersteld dat er nog weinig sociale woningen zijn uitgerust met elektrische installaties uit een periode zonder veiligheidsvoorschriften.

De installaties in de woningen uit de periode '60-'80 (circa 40 % van het patrimonium) kunnen zeer uiteenlopend zijn. In tal van woningen werden de installaties uitgebreid met bijkomende stroombanen - soms in opbouw geplaatst - waarbij tevens de oude borden vervangen zijn conform de AREI-voorschriften.

3. De aanpassing van een oude elektrische installatie aan de huidige vereisten inzake veiligheid en comfort noodzaakt de vernieuwing van nagenoeg de volledige elektrische installatie. Dit gaat gepaard met kap- en breekwerk in alle lokalen van de woning, beschadiging van de afwerking en grote hinder voor de bewoners. Dergelijke werken worden dan ook best uitgevoerd samen met andere interne aanpassingen als de vernieuwing van sanitaire- en/of verwarmingsinstallaties of uiteraard bij een grondige renovatie. Daarbij worden trouwens ook de kosten gedrukt. Een verouderde elektrische installatie is in sommige gevallen de aanleiding om tot een vervroegde renovatie van de woningen over te gaan.

Een aantal sociale bouwmaatschappijen maken van een huurderswissel gebruik om de technische voorzieningen – waaronder de elektrische installatie – te moderniseren.

De elektrische installatie is in elk geval een belangrijk element in het onderhoud en de renovatie van het patrimonium van de SHM's.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD* (Reglement artikel 81, 6)

Nihil.

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

* datum van afsluiting : 11/2

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
B. SOMERS, minister-president van de Vlaamse regering				
13	30.10.2003	F. Dewinter	<i>Turkije-reis – Uitgaven</i>	1690
20	14.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitenonderwijs – Overlegcomité</i>	1693
23	12.12.2003	B. Laloo	<i>Verkiezingen 2004 – Vlamingen in het buitenland</i>	1593
26	16.12.2003	C. Decaluwe	<i>Publiciteitscampagnes – Betaling</i>	1596
29	19.12.2003	A.-E. Bogaert	<i>Overheidsdiensten gewest/gemeenschap – Interne controle</i>	1598
R. LANDUYT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme				
27	12.12.2003	E. Van Vaerenbergh	<i>VDAB-opleidingen Nederlands – Halle-Vilvoorde</i>	1603
28	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructuur</i>	1604
29	16.12.2003	K. Van Dijk	<i>Franstalige werklozen Leuven – Taalkennis</i>	1605
30	16.12.2003	F. Dewinter	<i>Overheidsopdrachten – Consultancybureaus</i>	1605
31	16.12.2003	D. Ramoudt	<i>Resoluties – Opvolging</i>	1605
M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming				
24	04.11.2003	J. Verfaillie	<i>Leerlingen-stagiairs – Verzekering arbeidsongeschiktheid</i>	1693
27	07.11.2003	F. Vermeiren	<i>Universitair onderwijs – Engels</i>	1694
39	12.12.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Begeleid Individueel Studeren – Levering cursussen</i>	1696
40	12.12.2003	G. Van Baelen	<i>Universiteiten – Bindend studieadvies</i>	1606
42	16.12.2003	D. Ramoudt	<i>ICT-gebruik leerkrachten – Ambtsgeheim</i>	1607
D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie				
44	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructuur</i>	1608
45	12.12.2003	J. Loones	<i>Innovatiebeleid – Betrokkenheid industrie</i>	1608
46	16.12.2003	C. Decaluwe	<i>Zonevreemde sportterreinen – Regularisaties</i>	1611
47	16.12.2003	F. Dewinter	<i>Overheidsopdrachten – Consultancybureaus</i>	1612
48	16.12.2003	D. Ramoudt	<i>Resoluties – Opvolging</i>	1612
49	19.12.2003	A.-E. Bogaert	<i>Hermesfonds – Beaulieugeld</i>	1613
50	19.12.2003	A.-E. Bogaert	<i>Aquafin – BTW-tarief</i>	1615
51	19.12.2003	J. Sauwens	<i>Begroting – Economische hergroepering 2003-2004</i>	1617

52	19.12.2003	J. Sauwens	<i>Netto schuldpositie – Overzicht</i>	1618
53	19.12.2003	J. Sauwens	<i>Begroting – Financieringsfonds Eenmalige Uitgaven</i>	1618
54	19.12.2003	J. Sauwens	<i>Schulden aan VOI's – Overzicht</i>	1622
61	24.12.2003	C. Decaluwe	<i>Bouwdossiers – Behandelingsduur</i>	1623
66	09.01.2004	J. Malcorps	<i>Voortuinparkeerplaatsen – Regeling voor gehandicapten</i>	1624
P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken				
53	12.12.2003	D. Holemans	<i>Stedelijk beleid – Armoedecijfers</i>	1625
54	12.12.2003	D. Holemans	<i>Stedelijk beleid – Stadsvlucht</i>	1628
55	12.12.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Agnetenklooster Tongeren – Huisvesting "Anders Werken"</i>	1629
56	12.12.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Agnetenklooster Tongeren – Huisvesting WVC</i>	1630
57	12.12.2003	E. Van Vaerenbergh	<i>Vlaamse Rand – Integratie anderstaligen via verenigingsleven</i>	1632
△ 58	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructuur</i>	1633
G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
107	12.12.2003	J. Van Duppen	<i>Kanaal Dessel-Schoten – Afwerking oevers</i>	1648
108	12.12.2003	C. Van Eyken	<i>Geluidsmuren – Criteria</i>	1650
109	12.12.2003	L. Caluwé	<i>R11 Moretuslei Wilrijk – Verlichting</i>	1650
110	12.12.2003	E. Matthijs	<i>Tractaatweg – Verbredingsplannen</i>	1651
111	12.12.2003	D. Holemans	<i>Catriestraat Drongen – Heraanleg</i>	1652
112	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>Jaagpaden – Onderhoud</i>	1652
113	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>Gevaarlijke punten – Studieopdrachten</i>	1653
114	12.12.2003	J. De Roo	<i>Light Rail Gent – Haalbaarheidsstudie</i>	1654
115	12.12.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Streefbeeldstudie N16 – Beleids optie</i>	1655
116	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructuur</i>	1655
117	12.12.2003	E. Matthijs	<i>R4-Oost Zelzate – Heraanleg knooppunten</i>	1655
L. SANNEN, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking				
59	05.12.2003	C. Van Eyken	<i>Fost Plus – Verpakkingsafval</i>	1697
62	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>Waterzuivering – Europese normen</i>	1656
66	12.12.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Rioleringsdossiers Bornem – Subsidiëring</i>	1657
67	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructuur</i>	1659
68	16.12.2003	A.-E. Bogaert	<i>Kyoto-norm – Beleid</i>	1659
69	16.12.2003	F. Dewinter	<i>Overheidsopdrachten – Consultancybureaus</i>	1662
70	16.12.2003	D. Ramoudt	<i>Resoluties – Opvolging</i>	1662

71	19.12.2003	J. Malcorps	"Water voor Ontwikkeling" – <i>Beleid</i>	1662
72	19.12.2003	F. Strackx	<i>Park van Tervuren – Verhuur visvijvers</i>	1664

A. BYTTEBIER, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

39	05.12.2003	C. Decaluwe	<i>VIPA-subsidiëring – Zorgcentrum Gullegem</i>	1698
45	12.12.2003	M. van den Abeelen	<i>Gezonde voeding – Adolescenten</i>	1667
49	19.12.2003	J. Sauwens	<i>Legionellabesluit – Sportinfrastructuur</i>	1669

P. CEYSENS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government

26	05.12.2003	C. Decaluwe	<i>Adviescheques – Bodemonderzoek (2)</i>	1699
29	12.12.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Website Vlaamse overheid – Paswoord</i>	1671
30	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructuur</i>	1671
31	16.12.2003	F. Dewinter	<i>Overheidsopdrachten – Consultancybureaus</i>	1672
32	16.12.2003	D. Ramoudt	<i>Resoluties – Opvolging</i>	1672

M. KEULEN, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

38	25.11.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Nieuwbouw en renovatie overheidsgebouwen – Ecologie</i>	1701
42	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>OCMW-woningen – Uitrusting</i>	1701
43	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>SVK-woningen – Uitrusting</i>	1702
44	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>Sociale woningen – Uitrusting</i>	1703
45	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>Sociale huurwoningen – Elektriciteitsinstallatie</i>	1714
46	12.12.2003	C. Decaluwe	<i>Ministerie Vlaamse Gemeenschap – ICT-infrastructuur</i>	1672
47	16.12.2003	F. Dewinter	<i>Overheidsopdrachten – Consultancybureaus</i>	1672
48	16.12.2003	D. Ramoudt	<i>Resoluties – Opvolging</i>	1673
49	19.12.2003	F. Dewinter	<i>Kandidatuur Olympische Spelen – Stand van zaken</i>	1673
50	19.12.2003	F. Dewinter	<i>Vlaams Sportjuweel – Prestige</i>	1674
51	19.12.2003	F. Dewinter	<i>Olympische delegatie – Federale subsidiëring</i>	1675
52	19.12.2003	F. Dewinter	<i>Vlaamse topsportfederaties – BOIC-steun</i>	1676
54	19.12.2003	J. Sauwens	<i>Sportinfrastructuur – Update inventaris</i>	1677
55	19.12.2003	J. Sauwens	<i>Sportinfrastructuur – Vlaamse Rand</i>	1678
56	19.12.2003	V. Heeren	<i>Sociale koopwoningen – Wachtlijsten</i>	1681
57	19.12.2003	J. Sauwens	<i>Beter Bestuurlijk Beleid – Sportsector</i>	1682
58	19.12.2003	J. Sauwens	<i>Beter Bestuurlijk Beleid – Medisch verantwoord sporten</i>	1683
59	19.12.2003	J. Sauwens	<i>Legionellabesluit – Sportinfrastructuur</i>	1684
60	19.12.2003	F. Strackx	<i>Vlaams sportbeleid – BOIC</i>	1684

61	19.12.2003	F. Strackx	<i>SHM Dijledal Leuven – Huursubsidies</i>	1685
62	19.12.2003	F. Strackx	<i>Vlaams Sportjuweel – Prestige</i>	1686
63	24.12.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sterrenveld Wezembeek-Oppem – Vlabinvestcriteria</i>	1687
64	24.12.2003	J. De Meyer	<i>Sociaal begeleidingsplan Doel – Evaluatie</i>	1688
65	24.12.2003	J. Sauwens	<i>ALESH-operatie – Overleg</i>	1689